

یه شار که مال

سه ربازانی خوا

وهرگیرانی بو کوردی: ریماز مستهفا

ناوهندی ئاویڙ
بو چاپ و بلاموکردنهوه

AWER
Nawandi Awer

به ریوه بهری گشتی ناهندی: هسهن بورهیی
به ریوه بهری چاپ و بلاموکردنهوه: ئاریز هسهن
راویژکاری ناهندی: هیده ر عهبدوللا

ههولیر - پشت پاریزگا - پشت مزگهوتی مهحموود عهلاف

☎ 0750 511 41 42 - 0750 747 66 44

f Nawendi Awer :: ناهندی ئاویڙ

✉ Nawendi.Awer@yahoo.com

ناوہندی ناویر
بو چاپ و بلاوکردنہو

AWER
Nawandi Awer

سہربازانی خوا

بابہت: کوہملہ چیروک

نووسہر: یہشار کہمال

وہرگیبری فارسی: عہینوللا غہریب

وہرگیبرانی بو کوردی: ریماز مستہفا

تایپ: وہرگیپر

پینداچوونہوہ: مہریوان زہندی

دیزاین و بہرگ: ئیبراہیم سالح

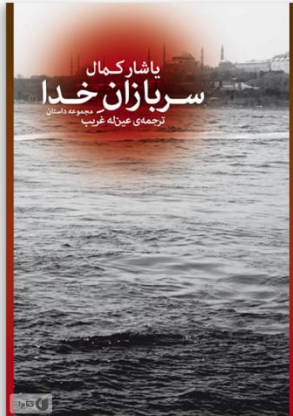
تیراژ: ۱۰۰۰

نرخ: ۶۰۰۰

چاپ: چاپی یہ کہم ۲۰۲۳ ھہولیر

چاپخانہ: چاپخانہی داتیشفہر

ژمارہی سپاردن:

ئہم کتیبہ لہم چاپہ فارسیہوہ وہرگیپر دراوہ:

(سربازان خدا، نوشته یاشار کمال،

ترجمہ: عین لغہ غریب، چاپ دوم)

سەرجه م ههشت چیرۆکی ئەم کتێبه -ئەگەر بکریت به چیرۆک ناویان بینین-
له سەر بنه مای چاوپیکه وتنی راسته وخۆ و پرووبه پروو له گه ل مندالانی سهرشه قام و
بپه نا نووسراون، به م پپیه هه موو که سایه تی و شوپنه کان راسته قینه ن.
یه شار که مال، ۱۹۷۸، ئسته نبول

پېرست

- * سه رنجېك بو چاپي كوردى 7
- * ئايه يه يه يه 9
- * خوزگه له زهرافه يان نه ده دا ٦٥
- * شهويكي زور گهرم ٩٨
- * له قهديرى شاگردى ئاسنگه رييه كه ده چوو ١١٠
- * سه ربازانى خوا، هموو شتيكيان له كه سانى ديكه جيايه 129
- * سه رى براو ١٤٨
- * ده تگوت ئه و روژانه له ئاسمانه وه بالنده ده بارن ٢٢٩
- * پارچه ئاسنيكي سه فاكر او ٢٥٠

سەرنجىك بۆ چاپى كوردى

سەربازانى خوا، كارىكى تايىت و جياوازى 'يەشار كەمال'ە. ئەم كىتتە لەنيو ھەموو ئەو پۇمان و چىرۆكانەى ئەو نووسەرە، شوپىكى تايىتەى ھەيە، تايىت لەو رووھە كە ئەو لەم بەرھەمەيدا، لاي لە پرسىكى زۆر گرنگ و ھەستىارى كۆمەلگە كرووھتەوھ. ئەويش لاكرنەوھيە لە مندا لانی سەر شەقام، ئەو مندا لانی كە بەھەر ھۆكارىكەوھ بيت، جا چ بە ناچارى بيت و چ بۆ پەيدا كردنى بژيوى ژيانان بيت، مالى جىدەھيلن و دەكەونە سەر شەقام و لە فلەكە و پارك و بەردەرگاي مزگەوت و شوپنە گشتىيە كاندا دەستگىرى دەكەن، ھى وايان ھەيە سوأل دەكات و زۆر جار يش تووشى ئازار و رووشكىنى و شكاندن دەكرىنەوھ و بەشىكىشيان كەسانى خراپيان لى دەردە چىت و دەكەونە بنكەكانى چاكسازى و ھەوانەوھ و دەبنە بارگرانىكى گەورە بۆ كۆمەلگە.

ئەم كىتتە ھەشت چىرۆكە، كە بەرھەمى كار و ماندووبوونىكى زۆرى نووسەر دەگرىتە خوئى. راستىيەكەى چىرۆكەكان گىفوگوى راستەو خوئى نووسەرە لەگەل ئەو مندا لانی و بە شىوھى رىپورتاژ نامادە كراون و دواتر لە چوارچىوھى چىرۆك و بە شىوازىكى ئەدەبىي زۆر سەرنجراكىش و كارىگەر داىرشتوونەتەوھ.

كاتى خوئى كە كىتتەكە بە زمانى توركى چاپ كراوھ، زۆر دەنگى داوھتەوھ و بووھتە ھۆى ئەوھى ھەم دەولەت بە ياساكانى پاراستنى مافى مندا لاندە بچىتەوھ و ھەم چاودىرىكردنى بنكە و سەنتەرەكانى چاكسازى و ھەوانەوھ و گرتنە خوئى مندا لان، زياتر توندوتۆل بكات.

بیگومان، گرنگیدان به منداآلان له هه موو به ره مه کانی یه شار که مالدا بهر چاوه و هیچ پۆمانیکی ئەو نووسەرە نییه که منداآلان تیایدا شوینیان نه گرتیت، به لام ئەم کتیبه جیاوازه و هه مووی هه ره له باره ی منداآلان و کیشه و ئاسته نگ و خولیا و ئاره زوو هه کانی منداآلان هه یه.

به داخه وه به به تی منداآلانی سه ره شه قام، له کۆمه لگه ی ئە مرۆی ئیمه شدا خه ریکه ده بیته دیاره ده یک و پۆژانه هه موومان به چاوی خۆمان ده بیینین و ههستی پێ ده کهین، بۆیه وه رگێرانی ئەم کتیبه م بۆ سه ره زمانی کوردی به پێویست زانی. هیوادارم ئەم چاپه کوردیه ی سه ربازانی خوا، بیته زه نگیکێ ئاگادار کردنه وه، هه م بۆ ده زگا کانی حکومه ت و وه زاره ته کانی کار و کاروباری کۆمه لایه تی و پهروه ده و پۆشنییری... و هه م بۆ تاک به تاکی هاو لاتیان، که وا هه ستیارانه و بهر پر سانه مامه له له گه ل ئەم دیاره ده دا بکه ن.

هیواخوازم به م کاره مان خزمه تیکمان کرد بیت و ئەم به ره مه گرنگه ی یه شار که مال، له نیو کتیبخانه ی کوردی و لای خوینهرانی خۆشه ویستی کورددا جیی خۆی بگریت.

لێره شه وه جیی خۆیه تی سوپاسی هاو پریم 'مه ریوان زه ندی' بکه م، که به کتیبه که دا چوو هه وه و زۆر هه له وه په له ی بۆ راست کردمه وه. سوپاس بۆ کاک ئیبراهیم سالح که دیزاینی کتیبه که و نه خشه ی بهر گه که ی کیشاوه.

وه رگێر

ئايە يە يە يە

نازانم ناوہ کە ی لەم وشانە ی من دەرھیناوە، یان واتایەکی تایبەتیشی ھەبە؛ زیلۆ. دیار نیبە داخۆ باوکی لەسەر ناوی کامە بەگزا دە یەکی کۆن ئەو ناوہ ی بۆ ھەڵبژاردووە. راستیە کە ی ئەو ناوہ ی لێ دێت. بە ھەر حال لە گەر پە کدا ھەمووان بەو ناوہ بانگی دە کەن و وا پێ دە چیت خۆیشی پێی ناخۆش نە بیت.

دەنگێکی دلگیر و سەرنجراکێشی ھەبە. واتە قسە کردنی گەرم و دۆستانە یە. فەشە کەر و لافلێدەر نیبە، ئە گەر شتیکی بە روودا بدەیتەووە زۆر بەسەر خۆیدا دەشکێتەووە. راستیە کە ی کە سێکی زۆر شەرمن و خەجالە تیە. دە کرێت بلێن زیلۆ کە سێکی ھێمنە، زریۆ و ھەلە پاچ نیبە. ئە گەر یە کە م جار بیت بتینیت و ھیشتا لای ئەو نامۆ بیت، وە کو ژووژک خۆی گرمۆلە دە کات و لە تیغە کانی بترازیت ھیچی دیکە ی نابینیت، بە لام نامۆ، یان ئاشنا ئە گەر بتوانیت بە قسە ی بینیت، ئە و کات دەبینی وە کو پرنووی بە فر وشە ی لە دەم ھەل دە پڕژین.

ئەگەر راستی گوئییت، باوکی پیاویکی رەشتالەیی بۆلابەرەزە. ھەمیشە چاکەتەکی بەسەر شانیدا داوھ و دەرلینگی شەلوارەکی ھەلکەردوون. پوخسارپکی خەماوی ھەیە، دەنگی خەمگینە و ھەر کاتیک خەمیک دلی دادەگریت، بەو شیوہزارەیی خۆی، کە شتیکی لە نیوان کوردی و عارەبی، یەکیک لەو وردەنمانە لەبەر خۆیەو دەلیتەوہ. تەمەنی شەست سالی و بیستوپینچ سالی رابردو لەسەر ئەسکەلەیی 'یەمیش'، یان دەوروبەری ئەو، کریکاری کردووە، یان کۆلبەری، واتە... واتە کۆلبەر بووہ.

رەنگییت سەبارەت بە دەنگ و شیوہزارەکیەوہ، من زیدەرۆیم کردییت و لەبارەیی چاکەت و شەلوارەکی زیلۆ پیوہناپییت، بەلام تەمەنەکی بە دلناییەوہ ئەوہندەیی، چونکە ئەو کاک ئیبراھیم دەمیرە، سی کچی شوویان کردووە و نەوہکانی ھەر یەکی بیانگری پالەوانیکن بۆ خۆیان، واتە لانی کەم لە زیلۆ گەورەترن.

زیلۆ کاتیک کە دایکی دەمرییت، باوکی دووبارە ژن دینتتەوہ، بۆیە وەک زیلۆ دەیگوت دونیایەک خوشک و برای ھەن. لە دایکی خۆی سی خوشک و دوو برا. خۆ باسی خوشکەکانم کرد، میدریان کردووە و مندالیشیان ھەن، جا ھەر یەکیش سی مندال. یەکیک لە براکان مردووە و ئەوہکی دیکە لە کۆلانی 'کاراکوی' پینەدۆزی دەکات. ئیستا ئەگەر چوار لە خوشک و برا زەرەکانیشی حساب بکەین، ئەوا دەبنە نو دانە. پییم وایە زیلۆش ناھەقی نییە، کە دەلیت دونیایەک خوشک برام ھەن.

ئاپە يە يە يە

وہک ئەوہی زیلۆ باسی دەکات، باوکی بیستوپینج سالی پرابردوو لە سەر ئەسکەلە یەمیشدا کۆلبەری کردوو. کەواتە ئەوہ بیستوپینج سالە ئەم خیزانە هاتوونەتە ئستەنبول. خویمان خەلکی... راستییەکە ی زیلۆ بە منی گوت کە خەلکی کام شارە، بەلام من بە ئەنقەست نامەوێت بلیم خەلکی کام شارە، چونکە ھەموو ئەو خیزانە ئاوارانە ی کە دینە ئستەنبول، پەوش و کاروباریان ئاوا وەکو یەک نەمرونەژییە، بۆیە ھیچ جیاوازی نییە داخۆ لە کام شار و کام گوندەوہ هاتبە ئەم کاولەندەرە.

باوکی پێدەچیت ماندوو بیت. لێی براوہ و تەنگەتاوہ، بەلام پێدەنگ و ئارامە. ھیچ پیناچیت کە بە ھەر ھۆکاریکەوہ بیت، توورە بیت، یان بۆ نمونە هاتوہوار بکات. نازانم لەو خەمگینیە ی چاوەکانیەتی، کوریشکەکانی نیوچاوانیەتی، یان کۆنە برین و پەلەکانی سەر دەستوپیلیەتی، بەلام ھەرکە دەبینیت کۆلەباری ئەزموون و رۆژگاری بەسەر شانەوہ ھەست پێدەکەیت و قورسایە تەمەنیک خەم و حەسرەت بەسەر دلێوہیە.

لەو بیستوپینج سالە ی لە ئستەنبول ئاکنجین، سی جاران شوینی خویمان گۆریوہ، واتە سی جاران مالیان گواستووہتەوہ. لە خانووہکە ی یەکەم جاریان کە زیلۆی تیدا لەدایک بووہ و دایکیشی ھەر لەویدا مردووہ، لە ژوویریکی کە رپووچی رەنگ مردوو و پەنجەرە یەکی تەختە یی درێژووکە و کۆلانیککی پر لە قور و چلپا و بترازیت شتیکی دیکە ی لە بیر نییە. لەبارە ی خانووہکە ی دووہ میان جگە لەو خیزانە قەرەجە ی کە دراوسێیان بووہ و زۆریش خویشی ویستوون، ھیچی دیکە ی باس نەکرد. لەم خانووہ ی سییەمیشدا، کە ئیستاش تیدا دەژین، بە گشتی ھیچی نەگوت.

پاستییەکی زیلۆ لەبارەیی هەر سەح خانووێکە، دونیایەکی فشه و خوۆه لکیشانی کرد، بەلام لە قسەکانیدا دەکرا ئەو تییگەین که هەر سیکیان لە گەرەکه هەژارنشینەکانی شار بوونە، ئەوانەیی که خانووێکانیان لە تەنەکه و کۆنە جەمەلۆن دروست کراون. باسی لیواری دەریا و 'ئاک سەرای' و 'کادی کوی'ی دەکرد، که چی هیچی لەبارەیی ئەو گەرەکانەو نەدەزانی، بەلام که قسە دەهاتە سەر گەرەکه هەژارنشینەکانی قەراغ شار، بە لیشاو قسەیی لە دەمدا دەهاتنە دەر و هەر کەر نەدەبوو. وەکو بەری دەستی خوۆی شارەزای ئەو گەرەکانە بوو و هیچی لە گەرەکهکانی دیکە نەدەزانی.

خوۆی دەلیت تەمەنی چوارده سألە، بەلام هیچ پییەو دیار نییە. هەر دە، یازده، یان خوۆی بکوژیت هەر دوازده سأل دەبیست. ئەگەر بە من بیست دەلیم هەر یازده سألەیه. واتە لە یازده سالی زیاتری پیو دیار نییە.

لە بنکەیی چاکسازیی میرمندا لاندانا ناسیم. یەکه مین جار که بینیم هەر چەند پرۆژیک بوو پۆلیس گرتبوویان و لەبەر تەمەنەکی بو زیندان و ئەو شوینانە نەدەبوو، بردبوویانە ئەوی. ئەو بنکانەیی چاکسازی، پرن لەو جۆرە مندالانە.. من لەو بنکانە لە گەل زۆر لەو مندالانەدا ئاشنا بووم و لە گەل هەندیکیشیاندا بە قەولی خوۆی بوومەتە هاویری.

زیلۆ هیچ پیی خوۆش نەبوو من، یان ئەوانی دیکە بزانی خەلکی کام گەرەکه، بەلام خوۆ لە قسەکانیدا ئاشکرا بوو، که زۆر بەی تەمەنی هەر لە گەرەکی قەرەجەکان ژیاو. سەری زمان و بنی زمانی هەر باسی قەرەجەکان بوو. دەیگوت خەلکانیکی باشن. دەیگوت ئەگەر پیویست بکات دزییش دەکەن، بەلام که سانیکی

ئا يە يە يە يە

سەرراست و پاكن. ده يگوت ژيانان هيچ خوش نيه و ده توانين بلين هميشه سفره و خوانيان خاليه، به لام تهوه ي هه يانه ريكوپيکه. ده يگوت پيره ميديک له وي ده ناسيت، کۆلبه ري ده کات، به لام سازيکي باشيش لي ده دات، جا هه موو جوړه سازه کان؛ دمبک، ده ف، نه ي، زورنا ته نانه ت که مانچه ش. ده يگوت له هيچ جييه کدا که سي له و قه ره جانه باشتري نه بينيوه. ده يگوت دلنيام خواهش ته واني خوش ده وي ت. ده يگوت قه ره جه کان شتيکي جياوازن.

"واته له نيو قه ره جه کاندا هيچ که سي خراب نيه؟"

"با، به لام زور که م. ئيمه له گه ره که که ماندا... واته له گه ره که هاوريکه مدا، ئاخړ من هاوريکه کم هه بوو له وي، له وي يه کيک هه بوو دزي ده کرد. ته مه ني شه ست ساليش بوو، که چي هه ر دزيشي ده کرد."

"ناوي چي بوو؟"

"ناوي؟ نازانم. من خو نه مده ناسي."

زيلو ناي ته و دزي که ته مه ني شه ست سال بوو و هه موو جوړه سازه کاني باش لي ده دا، نه ده زاني. ده يزاني که ته و چي ده دزي ت، بوچي ده يدزي ت، چونچوني ده يدزي ت، به لام ناوه که ي نه ده زاني. ده يزاني که ته و هه ر شتيکي ده يدزي له گه ل هه موو گه ره کدا به شي ده کرد، لي ناوه که ي نه ده زاني. ده يزاني که هه موو گه ره ک، به ژن و پياو و پير و منداله وه ده مرن بوي، به لام ناوه که ي نه ده زاني.

"مروفي باش و خراب له هه موو جييه ک هه ر هه يه. له هه موو جييه ک. ته نانه ت پوليسه کانيش. بو نمونه مامه ياووز پوليستيکي باشه. نه جنيو به که س ده دات و نه له که سيش ده دات. پولي سي باش واته ته مه. تو سالخ ده ناسي؟ ته ويش پولي سه. جا

بلیم چ پۆلیسیک. من دەلیم پۆلیس تۆ بلی میرغەزەب. هەر بیینی له ترسان خۆت تەر دەکەیت. لی دەدات ئەمما چ لیدانیک! بە مست و پێلەقە. بە قامچی. لی دەدات بلیم وەکو چی!"

بە پێداگری مینش بوویت دواجار زیلۆم پازی کرد باسی مالی خۆیانم بۆ بکات، واتە هەر ئەو خانووێی که جاری سێهەم چوونە ناویەووە و ئیستاش هەر تێیدان. دەیگوت هەر تەنیا دوو ژوورە. دیوارەکانی بە خشت دروست کراون و سەری بە قور سواخ دراوە. دەرودیوار و دەستشۆری و حەمامەکەیی بە گۆنیە و ناندینەکەیی له تەختە دروست کراوە. له یەکیک له ژوورەکاندا دایک و باوکی دەخەون و له ژوورەکەیی دیکەش مندالەکان هەموویان، واتە هەر نۆ مندالەکە. دەیگوت مشک، که هیندەیی پشیلەیهک دەبن، لەوسەر بۆ ئەمسەر تەراتینیانە. دەیگوت ماوهیهک مندالەکانی گەرەک ناوی زیلۆیان کردبوو مشکۆ. ئاخەر ئەو زۆر له مشکان دەترسیت. هەلبەتە زیلۆ مندالیککی ئازا و چاونهترسە، بەلام خۆ مشک، ئەویش ئەوئەندە گەورۆنە شتیکی دیکەیه.

باس و بەسەرھاتەکانی زیلۆ، پراڤەویان بۆ نەبوو، لەبارەیی هەموو شتیکیەووە قسەیی دەکرد و خەیاڵی سەیر و سەمەرەیی هەبوون. بۆ نموونە کاتیک باسی ناندینەکەیی مالی خۆیان دەکرد، ناندینی مالیکی له خەیاڵی خۆیدا وینا دەکرد، که زردایکەکەیی لهوێ کارکەری دەکرد. "دەرودیواری ناندینەکە دەتگوت شووشەن، پریک وەک ئاوینە. پاکوخواوین، هەموو جییەکی له خاوینیان دەبریقاییەووە. ناوکەووەکەیی جۆرە کاشیک بوو، که دەتوانی وینەیی خۆتی تیدا بیینیەووە. پەنجەرەیی ئەوئەندە گەورەیی هەبوون، یەکیش نا دوو پەنجەرە. لەبەر

پەنجەرەكە پراوہ ستابايت دەتگوت لە لیواری دەریایت. باسی شتومەكەكانی ھەر مەپرسە. سێ دانە قابلمە، پینج دانە تاوہ، كەچك و چەنگالەكانیش وای وایی. بەفرگر دوو دانە. ناوہویان تا ئیرە پەر پەر. دەتوانی ھەفتە یەك لەو ناو ناندینەدا ھەر بخۆیت و بخەویت و دەنگت لەبەر نە یە تەدەر.

"ئێستا لە مالی خۆتاندا چەند كەسەن؟"

"زردایكەم، خوشكەم، باوكەم، برام، من و ئەو چوار دانە یە. جگە لەوہ زردایكەم دیسان دوو گیانە."

"بژێویی مألەوتان... واتە دەرامەتتان... واتە مەبەستەمە برسی نین خۆ سوپاس بۆ خوا؟"

"برسیی؟ تا دلت بیەویت. چیشتفرۆشییەكە ی گەرەكە مان وردكەنان و بەرماوی سەر سفرە ی مشتەرییەكانی كۆ دەكاتەوہ بۆمانی دەنیریت. جا ئەگەر شانسمان ھەبیت و ئەو چوارانە شتێك بەیئەوہ بگاتە ئیمەش. زردایكە ئیدی. بەو پارە یەكە باوكەم پەیدای دەكات پەنگە بكریت ژەمە خواردنێك بخۆین. باوەر دەكەیت ئەو جارە ی كە بە تیزگی خۆم خواردنێكم خوارد، سێ سالی پیشتر بوو؟ براكەم سەدبايیكی لە كۆلانەكە ی ئەو دیودا دۆزیووەوہ. پێكەوہ چووینە بائۆلەفروشییەكە ی سەری كۆلان و ئینجا بخۆ ئەمما بخۆ. جارێكیش... جارێكیش من پینجسەدبايیكەم دۆزیووە، بەلام..."

"بەلام؟"

"بەلام ھاوڕێكانم لێنەگەران ئیدی. گوتیان با بچینە سینەما و دواتر بە بیانووی كڕینی بلیت، پینجسەدبایەكە یان لێ وەرگرتەم و پێیان پێوہ نا و ھەلاتن."

"ئەمە كەي؟ ئەو ەي باس دەكەيت كەينى بوو؟"

"چوزانم سالتىك دەيىت، دوو سالت دەيىت، رەنگە سى سالتىش يىت."

"كاتىك باوكت ديسان زنى ەينايەو، تۆ تەمەنت چەند سالت دەبوو؟"

"من... ەوت، ەشت... نە ەوت. ئاخىر براكەم ەشت سالتى بوو و خوشكىشىم دە سالتى بوو. كەواتە منىش ەوت سالتى بووم ئىدى."

"ەەر لەوساوه ئاوا لەگەلتاندا نەسازا، يان..."

"دوو سى مانگى يەكەم باش بوو، بەلام دواتر يەكەم جار جىتوى دەدان، پاشان پالى پىتو دەناين، دواتر لىدان و دواي ئەو ەش ەمووى پىكەو."

"بۆچى؟ چما ئىو چىتان دەكرد؟"

"ئىمە؟ ەيچ. ەرچى دەيگوت دەمانكرد، بەلام ئەو..."

"لە مندالەكانى خۆيشى دەدات؟"

"بەلى، بەلام ئىمە زياتر. زردايكە ئىدى."

"تۆ ەشتا دايكى خۆتت بە بىر ماو؟"

"بەلى ئەو دەمەي دەيانشوست بىنىم. واتە ەەر ئەو دىمەنەيم لە بىر ماو."

"ئەوكات دەترانى مردن يانى چى؟"

"زۆر نا، تەنيا ئەو ەم دەزانى كە ئىدى نايىنمەو. واتە كاتىك خستيانە ژىر خاكەو زانىم كە ئىدى ەرگىز نايىنمەو."

"كەواتە كاتىك دەيانناشت تۆ لەوى بوويت؟"

"بەلى، ەم ئەو كاتەي دەيانشوست لەوى بووم، ەم كە ناشيان. پاشانىش زۆر دەچوومە سەر گۆرەكەي. گۆلم دەبردن. گۆرەكەيم ئاورشپىن دەكرد، بەلام

خوشكەكەم قەت نەدەھات. ھەر تەنیا ئەو رۆژەي يەكەم ھات و ئىدى چ جارى دىكە نەھات."

زىلۆ دەيگوت دواتر چەند مانگىك چوونەو ھەشارەكەي خۆيان. دەيگوت ئەوئ زۆر خۆش بوو. واتە ھىچ نەبىت برسى نەدەبوون و لىدانىشيان نەدەخوارد. دەيگوت كاتىك باوكيان دووبارە ژنى ھىناوئەو ھەسەن ھاتوونەتەو ھەئىستەنبول.

"من سەرم لە كارى ئەم زردايكەم دەرنەچىت. ھەر پارەيەكەي باوكى بەدبەختم پەيداي دەكات، ئەو دەيخاتە ناو ئەو سندوقچەيە و ئىدى كەس چاوى پىناكەوئىتەو. سندوقچەكە پرى پارەيە، ھەمووى پىنجسەدبايى. ئىمە خەريكىن لە برسان زاىە دەبين، كەچى ئەو نە باي دى و نە باران. تەنیا ھەر بۆ ئىمە وانىيە ھا، بۆ ئەو چوارەي دىكەش ھىچ ناكړىت. باوكى بىنچارەم ھەر لە سەر ئەسكەلەو تە مالى بە پىي پىادە دىتەو، بۆچى؟ بۆ ئەو ھى پارەي تەكسى نەدات. ئىنجا ئەم ژنە لانى كەم بۆ ئەو ھىش شتىك ناكړىت. ھىچ شتىك ھا! نە خواردنىك، نە جلو بەرگىك. ئەگەر پىلاو ھەكانى باوكم دەبىنى..."

"باوكت كەسىكى باشە، واىە؟ واتە تۆ خۆشت دەوئت؟"

"خۆشم... خۆشم دەويست."

"ئەي ھەنووكە؟"

"ھەنووكە، نە ئىدى."

"بۆچى؟"

"لەبەر ئەو ھى ھەرچىيەك زردايكەكەم بلىت، ئەو دەلىت بە چاوان."

"بۆ؟ بۆ باوكت ھەرچى ئەو بلىت قبولى دەكات؟"

"له‌بەر ئه‌وه‌ی لیبی ده‌ترسیت."

"له‌ترسی ئه‌وه‌ی به‌جیبی بینیت؟"

"نه‌بابه. زردایکم ئه‌گهر... ئه‌گهر بیه‌وئیت لیشی ده‌دات."

"مه‌گهر نه‌تگوت باوکت کۆلبه‌ره؟ ئی خۆ کۆلبه‌ره‌کان که‌سانی به‌هیزن."
به‌لئی، به‌لام ئاخر باوکم پیره‌ئیدی. ته‌مه‌نی شه‌ست ساله‌ خۆ. ئه‌گهر من له‌ جیبی

باوکم بام پارچه‌پارچه‌م ده‌کرد."

"تۆ چی؟ تۆ ناتوانی به‌ره‌نگاری ببیه‌وه؟"

"تۆش دلت خۆشه‌ها. ئه‌و له‌خوشکه‌گه‌وره‌که‌شم ده‌دا. ئه‌وه‌ی که‌شووی
کردووه، ئه‌ویان ده‌لیم."

"واته‌هینده‌به‌هیزه، زردایکه‌که‌ت؟"

"به‌لئی بابه. له‌گه‌ره‌که‌هه‌مووان لیبی ده‌ترسن. مامه‌م پۆلیسه، ئه‌وه‌نده‌لاواز نییه
ها، واته‌کز و ره‌قه‌له‌یه، به‌لام بیه‌یزیش نییه، که‌چی زردایکه‌که‌م به‌یه‌ک پالدان له
قادرمه‌کان تیبی هه‌لدایه‌خواری."

"ئه‌و پینجسه‌دییه‌ی که‌باست کرد... له‌کوئیت دۆزیه‌وه؟ له‌گه‌ره‌کی خۆتان؟"

"نه. له‌گه‌ره‌کی ئون کاپی. له‌گه‌ل مندا لان چاوشارکیمان ده‌کرد، له‌په‌ر بینیم وا
پینجسه‌د بایه‌که‌له‌نیو خۆله‌که‌که‌وتووه."

"ئه‌و کات ته‌مه‌نت چه‌ند سال بوو؟"

"حه‌وت سال."

"به‌لام خۆ تۆ گوتت دوو سال پینشتر بوو."

"ئیی وایه‌ئیدی."

"مه گهر ناليت ئيستا چوارده سالهيت؟"

"چوزانم مالتا¹. كهوت سال، نو سال، ده سال، دوازده سال... مه گهر چ

جياوازي هه يه؟"

"ئه و هاوړپيانه ي كه باست كردن كي بوون؟"

"ئه وان؟ زور ئالچاغ و لاسار بوون."

"لاسار؟ يو مه گهر چيان ده كرد؟"

"هه لسوكهوت و ئه دا و ئه تواريان سهير بوو. خوځيان خوار و خيچ ده كرد.

گه وره كه يان په نجه ي گه وره ي داده نايه سهر نووكي كه پووي، ئا به م شيويه، پاشان

دهستي ئاوا و ئاوا ده جوولانندن و ده يگوت: ئااا يه يه يه يه."

"چون ئه وانه ت ناسي؟"

"له پارک."

"تو چيت ده كرد له پارک؟"

"من دانم ده فروش."

"دان؟"

"به لي، دان يو بالنده كان."

"دان يو بالنده كان؟"

"به لي ئيدي، ئه وانه ي ده هاتنه پارک دانيان ده كړي و يو كوټره كانی ئه ويان

هه لده پرشت."

"كامه پارک؟"

¹ مالتا، وهك مالتاوه دان.. ده رپړينيكه زياتر له ناوچه ي موكريان به كار ديت.

"پارکی لیوار مالتا."

"خۆ ئه‌وئ له مائی ئیوه زۆر دووره. تو چۆن به‌وئیت ده‌زانی؟"

"من خۆ پیم نه‌ده‌زانی. واته یه‌که‌م جار پیم نه‌ده‌زانی. ته‌نانه‌ت براهه‌شم پیی نه‌ده‌زانی. رۆژیکیان به‌ پیمان چوومه ئه‌سکه‌له، بۆ ئه‌وه‌ی سه‌ری باوکه‌م بده‌م. پاشان له‌سه‌ر ئه‌سکه‌له‌ ئه‌و ئوتوبوسه‌ ده‌ریایانهم بینی. پیم خۆش بوو و سوار بووم. پاشان ون بووم. خۆ به‌ هیچ جێیه‌که‌م نه‌ده‌زانی. دواتر له‌ ویستگه‌ی پارکی لیوار، کابرا پنی گوتم 'کچیژگه‌ ئیره‌ دوا ویستگه‌یه‌' منیش دابه‌زیم. پاشان له‌به‌ر ده‌روازه‌ی پارک چوومه‌ لای پۆلیسه‌که‌ و پیم گوت که‌وا ون بوومه. به‌م شیوه‌یه‌ ئه‌ویم پنی زانی. واته یه‌که‌م جار ون بووم و پاشان شاره‌زا بووم."

"جا باشیشت ده‌فرۆشت، یان نا؟"

"نه‌ بابه‌ نه‌. که‌س نه‌یده‌کپی خۆ. من هه‌ر به‌سته‌کانم بچوکتی ده‌کردنه‌وه، به‌لام دیسان که‌س لپی نه‌ده‌کپیم."

"واته هیچت نه‌ده‌فرۆشت؟"

"با، واته رۆژی یه‌که‌م نا، به‌لام رۆژانی دیکه‌ با. سی لی‌ره، په‌نجا لی‌ره، ته‌نانه‌ت رۆژی وا هه‌بوو بایی سه‌د لی‌ره‌شم ده‌فرۆشت."

"ئه‌و پارانه‌ی په‌یدا ده‌کردن چیت لی‌ ده‌کردن؟ هه‌مووت خه‌رج ده‌کردن؟"

"نه‌ بابه‌ تو چی ده‌لئیت. هه‌مووم ده‌خستنه‌ ده‌ستی زردایکه‌که‌م."

"ده‌تدانه‌ زردایکه‌که‌ت؟"

"به‌للی ئیدی. ئاخ‌ر ئه‌وکات باوکه‌م چوو بووه‌وه‌ شاره‌که‌ی خۆمان و هیچمان بۆ خواردن نه‌بوو."

"ئى ئەي دواتر؟"

"دواتر ئەو پىنجسەدبايىم دۆزىيەو، بۆم باس كرديت خۆ."

"چۆن فيليان لى كرديت؟ ئەو كچانە دەلئيم. ئاخىر خۆ بە خورتى لىيان

نەستاندیت؟"

"نە، بە لَام ئەوان زۆر فيلبازن. گوتيان وەرە با بچينە سينەما. منيش سەيرم كرد بليتى سينەما دانەى هەر بە دوو لىترە زياتر نىيە، گوتم قەى چيىە با لەسەر بەرکى من بىت، بە لکو ببنە هاوړيم. دواتر يە کيکيان گوتى با يە کەم جار کۆکا بکړين، منيش گوتم باشە. ئينجا ئەو هەيان چوو نو دوکانە کە و بە خۆى و سى کۆکا گەرايەو. من خۆ هيشتا کۆکا کەى خۆم هەموو نەخوار دبوو وە کە ئەوان بۆى دەرچوون و پييان پيوەنا."

"دواى ئەو رۆژە ديسان بينىتتەو؟ واتە هەواليان دەزانيت؟"

"نە."

"پارە کە چى لى هات؟ ئەو پىنجسەديە دەلئيم."

"برديان. خۆ گوتم گەورە کەيان گوتى بمدەرى با بچم بليته کان بکړم، پاشان پراکە،

بۆى دەرچوون."

"چۆن بە دواياندا نەچوويت؟"

"نەچووم؟ بىنگومان چووم. هەموو جىيە کم لەدوو کردن، بە لَام بوونە ئاو و بە

عەرزىدا چوونە خوار."

"شتىک بېرسم دلگير ناييت؟"

"نە بابە نە، بېرسە."

"یەكەمین جار كەى بوو لە گەڵ زردایكە كەت شەرت كرد؟"

"زۆر چكۆلە بووم. زردایكە كەم گوتى برۆ گوم بە لەبەر چاوم و ئىدى لىرە
نەتینمەو. گوتى ئە گەر بگەرێتەو پىستت لەسەرىدا دەمالم."

"كەى؟ بۆچى؟ مە گەر تۆ چیت كردبوو؟"

"لە ئىرەبىيانى بوو."

"لە ئىرەبىيان؟"

"ئى بەلى. ئاخىر باوكم منى لەو خۆشتر دەوىست و ئەویش ئىرەبى پى دەبردم.
منیش تا زیاتر دەهرى بكەم هەر كە باوكم دەگەشتەو مالى، چاكەتكەيم لى
وێر دەگرت، ئاوم دەهینا قاچەكانىم دەشوست."

"واتە لەبەر ئەو شەرى لە گەڵدا كردیت؟"

"بەلى ئىدى."

"ئى، باشە."

"ئەو لە مالى و دەرنام. منیش سەرى خۆم هەلگرت و پۆشتم. نەمدەزانى
بچمە كوى. هەر تەنیا دەپۆشتم. یەكەم جار بە پىيان دەپۆشتم، بەلام پاشان
سواری پاس بووم، دواتریش پاسى دەریایی، دواى ئەو دەمەوىست سواری
شەمەندەفەر بىم، كە پۆلىس رى پىنگرتم. پاشان ئىدى گەراندمیەو مالى."

"چەند پۆژ لە دەرەو بوویت؟"

"پۆژىكى نەبرد. واتە خەرىك بوو شەو داىت وىستم سواری شەمەندەفەر بىم،
كە پۆلىس پىشى پىنگرتم، بەلام ئىدى هەر لەو پۆژەدا هەم ئەو پاركە، هەم پاركى
لىوار؛ هەم زۆر جىنگای دىكە شارەزا بووم."

دوای ئەو پۆژە ھەر کاتیک زردایکە کە دەستی لێ بەرز بکردبا یەو، زیلۆ دە ی راکە و مەو ەستە. بۆ ھەر جینیە ک بیت گرنگ نییە. پارکی لیوار، فلۆریا، ئەو بەری کەنداو ە، ئەمبەرە ی تەنگە ی دەریاکە، تەنانەت جارێک بۆ ئەنقەرە. ئیدی ھەلاتن بوو ە خووی زیلۆ. ھەر شتیکی بە دل ە کەو یت زیلۆ لە مال ە در دەپەر یت و تا پۆلیس نە یگر یتە و ە ناگەر یتە و ە مال.

"گوتت سواری پاس و پاسی دەریایش دەبویت. تەنانەت جارێکیان بە شەمەندەفەر چوویتە ئەنقەرەش، بە لام خۆ تو پارەت نەبوو بلیتی پی بکريت."

"بلیت چیە بابە. من خۆ مندالێکی چکۆلە بووم، دەخولامەو ە و خۆم بە ژووریدا دەکرد ئیدی. کەس ھەقی بە مندا نەبوو."

ئێستا زیلۆ تا چاوی بە چاوی زردایکە کە ی نە کەو یت، بە بیانوی دانەفرۆشی لە سەری سپندەو ە تا شەو داد یت لە درەو ە ی مال ە. زۆر سەخت بوو بۆ ی، بە لام ھەر چۆنیک بیت لە مال ە ھەر باشتر بوو. لیدانیشی دەخوارد، بە لام نە ک بەو ئەندازە یی کە زردایکە کە ی لینی دەدا. جیتیوی دەبیستن، لێ نە ک و ە ک جیتیو ە کانی ئەو. ھەلبەت کەسانی باشیشی لێ راست دەھاتن.

"لەو پارکە ی کە بۆم باس کردیت پیرەمێردێکی زۆر بە تەمەن ھەبوو. پیر پیر. پستی کوور بوو بوو ەو ە، ئاوا. بە گۆچان دەرویشت. ھەموو پۆژی دەھاتە پارک و بەستە یە ک دان ی دەکری و بۆ کۆترە کانی ھەلدەر یشت. تەنیا ھەر لە منیشی دەکری. پۆژانە بەستە یە ک ی بیستو پینج با یی. ئە گەر... ئە گەر بمویستبا دەمتوانی زیاتریشی پی بفرۆشم، بە لام گوناھە ئاخەر. پیاویکی باش بوو."

"شتیک پیرسم دلگیر نابیت؟"

"نه."

"تا ئیستا دزییشت کردوو؟"

"دزی که نا، به لام گیرفانبرین جاریک. کوره مامه کهم ئەو کاره ده کات. پوژیک سه‌روبه‌ندی دوانیوه‌پو بوو، له پارک بووم، هاته لام گوتی با بچینه لیوار کارم پیته. ئیستا کاره‌که‌ی چی بوو؟ به‌نده‌یه‌کی خوا جله‌کانی له روخ تاته‌به‌ردیک له‌به‌ر کردبوونه‌وه و چوو‌بووه ناو‌ئاوه‌که‌وه. پیی گوتم من چاوم له‌سه‌ر کابرا ده‌بیت توش برۆ جزدانی پاره‌که‌ی ده‌ربینه. کوره مامه کهم کابرای ده‌ناسی. ده‌یگوت که جزدانه‌که‌ی هه‌میشه پر پاره‌یه. راستیشی ده‌کرد. سه‌رت نه‌ئیشینم ئەو لای جله‌کان وه‌ستا و منیش خۆم گه‌یانده جزدانه‌که. جزدانی کابرا پر پاره بوو. زیاتریش پینجسه‌دی و سه‌دبایی بوون. هه‌ر له‌وێ له لیواری ده‌ریا هه‌رچی پاره‌ی تیندا بوو له‌گه‌ل کوره مامه کهم به‌شمان کرد. پاشان من له‌و به‌شهی خۆم سه‌دباییه‌کم دایه گه‌داییک، که له‌به‌رده‌م ده‌روازه‌ی پارکه‌که بوو. هه‌ر ئەو گه‌دایه‌ی که هه‌ردوو قاچه‌کانی دارن.. پاشان گه‌رامه‌وه پارک. نیوه‌ی پاره‌که‌شم دا به‌ فنده‌ق. ئەو فنده‌قه‌ی که ده‌یلیم مندالیکی حه‌وت هه‌شت ساله‌یه؛ له‌و قه‌ره‌جانه‌یه. دایک و باوکی مردوون، واته‌ خۆی وا ده‌لێت. هه‌ر ئیسک و پیسته. قه‌دیشی هه‌ر ئەوه‌نده‌یه. بۆیه‌ پیی ده‌لێن فنده‌ق. مندالیکی زۆر شه‌رمن و غه‌ریبوک‌شه. زۆربه‌ی پوژه‌کان ناتوانیت هیچ بفرۆشیت. بۆیه‌ شه‌ه‌میشه و هه‌میشه له‌ برسان قۆره‌ی زگی دیت. چ جلوه‌گرکی وایشی له‌به‌ردا نییه. که زستان دادیت له‌ سه‌رما هه‌لده‌له‌رزیت. چت پێ بلیم زۆر دلم پیی ده‌سووتا. هه‌لبه‌ته ئەوه‌ش بلیم ها، فنده‌ق مندالیکی زۆر په‌سه‌ن و سه‌نگینیشه. واته‌ ئە‌گه‌ر که‌سیک پاره‌ی بداتی لێی

وهرناگرېت، نه. ئى ھە قىشپە تى، خو سوا لگەر نىپه. فندە قىش... فندە قىش وە كو ئەو پىرەمىردە كە ساپە تىپكە بو خوۋى. بو يە من لە جياتى پارەى بدەمى ھە موو بەستەى دانە كانىم لە سەر يە ك لى كرى. لىم كرى بو كو ترە كانم ھە لپشت. پىنكە نىناوى بوو، من كە خو م كارم دانفرو شىپە، خەرىك بووم دانم بو كو ترە كانى پارك ھە لدە پرشت، ئە وىش بە خو رايى.

"وہك دە بىنم ئەم پاركەت لە ھە موو جىنگايە كى دىكە پى خو شترە، وا نىپە؟ ھە مان ئەو پاركەى كە..."

"نە. باشتىن جىنگاي ئەم شارە بەردەم يارىگايە. يارىگاي بە شىكتاش؛ ئەمىن ئونو. لە وى ھەمىشە دە لىپى جە ژنە. ئە گەر كە مىك سروە يە كىش ھە ل بكات چى دە بىت. دەستگىپرە كان خەت لە لىوارە كە دە كىشن. ھە موو شتىكىش دە فروشن. لە منە وە بگرە كە ھە رزن دە فروشم تا مام حوسىن كە 'پىراشە كى' دە فروشپىت. بووكە لە، كاتزمىر، جو مگەى مار، پوولى كو ن، جلى دە ستىدوو، قاپوماپى كو نىنە، ئا و نە بات، شە ر بە تى ئا و لىمۆ، دە بدە بە... دە بدە بەى رەنگا و رەنگت بىنپو بە دە ست ئەو دە ستگىپرانە وە؟ بىنپو تە چو ن تىك دە ئالىن؟ بىنپو تە بە و رەنگە جو ر او جو رانە يانە وە چو ن لە بە ر تىشكى خو ر دە برىسكىنە وە؟ سەرت نە ئىشپىنم سەرى مار و مىروو لە وىدا دە فروشن. شتى خو اردن ھەر مە پرسە و باس مە كە. ھە ندىكىان كە وە كو مام حوسىن بە پايسكل پىراشە كى دە فروشن. ئە و بە رى شە قامىش كە پر كە بابفرو شى و خو اردنگە يە، ئە م بە رەى لىوارى دە رىاش ماسىفرو شە كان لە سەر بە لە ماكانىاندا كە بابى ماسى لى

¹ پىراشە كى، جو رە كىكىك كە لە ئارد، شە كر، شىر، ھىلكە، وانىل و بكنىك پۇدر دروست دە كرىت و لە رۇن سوور دە كرىتە وە.

ده‌دهن. پرۆژانی سیسه‌ممه‌ش پرۆژی حه‌شره. سیسه‌ممه بازاره ئیدی. وای ئه‌و ژنه پۆزاویانه‌ی بالاشاریت بینیون، که دین به‌و بازاره وهرده‌بن؟ چهند پینان پی ده‌که‌نین. هه‌ر ئه‌و تازه خواپیداوانه ده‌لیم ئیدی. به‌و جلو به‌رگه به باقوبریقانه‌ی ده‌پۆشن، به‌و دوو سی کیلو زبیره‌ی که به‌ خۆیانی هه‌لده‌واسن، به‌و قسه‌کردن و فیزلیدانه‌یان، به‌و خۆله‌نگاندنه‌یان له کاتی ریکردندا، به‌ کورتی پیت بلیم زۆریان پی پیده‌که‌نین. هه‌لبه‌ته با ئه‌وه‌ش بلیم ها، له باره‌ی شتکرینیان بو خوای بلیم قسه‌یان له‌سه‌ر نییه. هه‌ر ئه‌و هه‌فته‌یه‌ی پیشتر بوو یه‌کیکیان هه‌موو هه‌رزنه‌کانی منی یه‌کجی کرین و پپی گوتم هه‌ر خۆم بو کۆتره‌کانی هه‌لریم. خاتون ده‌عیه‌ی نه‌ده‌هات ئه‌و کارانه بکات!"

"چهند ساله دان ده‌فرۆشیت؟ هه‌ر ئه‌مه، هه‌رزنه چیه، ئه‌مه ده‌لیم."

"پینج سال ده‌بیت."

"پینج سال پیشتر خۆتو هه‌ر حه‌وت سال ده‌بوویت. واته‌تو له حه‌وت سالییه‌وه

له‌و قه‌راغه‌ی شاره‌وه به‌ته‌نیا به‌پینان ده‌هاتیه ئه‌م پارکه؟"

"نه. سه‌ری سپیده، به‌ر له‌وه‌ی زردایکم له‌خه‌و هه‌ستیت، به‌ته‌نیا له‌مال

ده‌رده‌که‌وتم و تا پرۆخ ئه‌سکه‌له‌پیاوه‌ده‌هاتم. پاشان له‌وی چاوه‌پریم ده‌کرد تا

خانمه‌که له‌پاسی ده‌ریایی داده‌به‌زیت."

"خانمه‌که کییه؟"

"نازانم."

"نازانی؟"

واتە بە باشى نەمدەناسى . ئەو دەھات . كەلوپەلەكانى خۆى دادەنان . پاشان ئىمە ،
واتە من و مندالەكانى دىكە دەستمان بە كار دەكرد ."

"مەگەر دانەكان ھى خۆت نەبوون؟"

"با ، با ھى خۆم بوون ."

"ئەى ئەو خانمە چ كارە بوو لەو نىوہدا؟ مەبەستمە كارى تۆچ پەيوەندىي بەوہوہ
ھەبوو؟"

"ھەر كارىك خۆ رېوشوئىنى خۆى ھەيە . ئەگەر ئەو خانمە رېئى نەدابا ئىمە خۆ
بۆمان نەبوو لەوئى كار بىكەين ."

"ئەو خۆئىشى شتى دەفرۆشت؟"

"بەلى . ئەوئىش دانى دەفرۆشت . مېردى و كچەكەى و دوو كورپىشى لەوئى بوون ."
"پارەشت دەدائى؟"

"بەلى ، ئەى چۆن . ئەگەر بەشى ئەوانمان نەدابا شەلوكوتيان دەكردىن . تەنانەت
ئەگەر ھىچىشمان نەفرۆشتبا ، ئەوان بەشى خۆيان ھەر دەويست . رۆژئىكيان من
ھىچم نەفرۆشتبوو . پىم گوت : 'پوورئى من خۆ ئەمرو ھىچم نەفرۆشتوہ . واتە
كاتىك كە ھىچم بۆ خۆم دەست نەكەوتىت ، چۆن بەشى ئىوہ بدەم . ' گويچكەى
گرتم و گوتى : 'يان كار دەكەيت ، يان لەم ناوہدا نەتېنم . ' بە پارزەنى پىم كىشام بە
پەنجەكانى قاچى و پالم پىوہنايە سەر شتەكانى . كەوتە سەر گونىەى ھەرزەكان و
لەو گۆرە پان بووہوہ . تا ويستى خۆى كۆ بىكاتەوہ و مېرد و مندالەكانى ئاگادار
بىكاتەوہ ، پەنجەى گەورەى خۆم دانايە سەر كەپووم و پىم گوت : 'ئااا يە يە يە يە .'
پاشان رامكرد و چوومە لاي پاركى لىوار و چەند دانە گويچكەماسىم لەئىو بەردەكان

گرتن و ئاگرئیکم کرده‌وه و به نانی برژاو، که له نانه‌واکه‌ی پارک کریم...، واته کریمان خواردنیکی خو‌شمان دروست کرد.

"له‌گه‌ل کی؟ واته کیت له‌گه‌لدا بوو؟"

"له‌گه‌ل کوره‌مامه‌که‌م ئیدی. پیم گوت وهره با بچینه فلۆریا، به‌لام ئه‌و گوتی ئه‌وی هه‌میشه قه‌ره‌بالغه، باشته بچینه پارکی لیوار."

"مه‌گه‌ر تو به فلۆریات ده‌زانی؟"

"نه. ته‌نیا له‌منداله‌کان ناویم بیستبوو. هه‌ر ئه‌و ته‌مسهرانه‌ی^۱ که باسم کردن."

پاشان چی؟ به‌راستی قه‌ت چوو‌یته فلۆریا؟"

"به‌لی. جاریک به‌شه‌مه‌نده‌فه‌ر رویشتم. زور گرانمان له‌سه‌ر که‌وت. بلیتی چوون و هاتن دوو لی‌ره، چوونه‌ناو پارک و جلگۆرین و یاری و مه‌له‌کردن و هه‌موو ئه‌مانه‌ش له‌سه‌ر یه‌ک پینج لی‌ره‌ی کرد. دۆندرمه‌یه‌ک و بابۆله‌یه‌کیشمان خوارد، هه‌مووی له‌سه‌ر یه‌ک ده‌لی‌ره‌مان چوو."

"ئه‌و هه‌موو پاره‌یه‌ت له‌کوی هینابوو؟"

"خانمه‌که هه‌موو پۆژی به‌یانیان یه‌کی ده‌لی‌ره‌ی ده‌داینی، ئه‌ری بو ئه‌وه‌ی کاره‌که‌مان له‌نگ نه‌ییت. جگه‌له‌وه‌ خویشم چوار لی‌ره‌م هه‌بوون. دوا‌ی فلۆریا چوومه به‌رده‌م یاری‌گه. کابرای که‌بابی ماسی ده‌فروشت، دانه‌ی به‌شه‌ش لی‌ره‌بوو. پیم گوت 'مامه‌من له‌چوار لی‌ره‌م زیاتر پی‌نیه.' پیم گوت 'ده‌کریت بایی چوار لی‌ره‌م بده‌یت؟' گوتی: 'بو‌ناییت، که‌سیکی باش بوو. چوار لی‌ره‌ی لی‌ وه‌رگرتم،

^۱ ته‌مسهر، لامل، لاسار.

به لّام كه باينكى ته واوى دامى، بايى شهش ليره. هه لّبه ته من هه موويم نه خوارد، ته نيا يه ك دوو پاروو.

"بو نه تخوارد؟"

"نه مخوارد ئيدى."

"ئاخر بو چى؟"

"راستيه كه ي من كه ميك نه وسنم، واته هه شتيك بينم حهزم ده چيتى، به لّام دواتر ناتوانم بيخوم. هه له ويم دانايه وه، له سه ر شته كانى كابراكه. ته نيا دوو سى پارووم لى خوارد بوو."

"ئه وه ي له گه لّت بوو چى؟"

"كورپه مامه كه م؟"

"به لّى، ئه و."

"ئه و يش نه يخوارد."

"ده ي، دواتر."

"دواتر سواری پاس بووین. ئه و پاسه ی كه تا نزیکى مآلمان دههات. به شوفیره كه م گوت: 'مامه ئيمه پاره مان پى نيه، لى ده گه پى سوار بين؟' ئه و يش گوتى: 'ئه م جاره سوار بن، به لّام جار يكي ديكه لى ناگه ريم سوار بين ها.' ئه وه بوو سوار بووین و چووینه ويستگه يه كى ديكه. له و سه رى ويستگه كه كورپه مامه كه م گوتى كه سينه ماى نيل فيلمه كه ي گوراوه، به لّام ئيمه پاره مان پى نه بوو."

"ئى."

"هیچ ئیدی چووینه ژیرزه‌مینی مالی ئیمه، هه‌رچی فلز و ئاسنه‌واله‌ی لی بوو
هه‌لمان گرت و بردمان فرۆشتمان."

"فلزی چی؟"

"سینیکی ئاسن بوو، که هه‌ندیک شتی له‌سه‌ر هه‌لکۆلدرابوون. دوو سی قاپی
مسی و زه‌نگیکی زه‌رده و دوو سی پارچه ئاسنی دیکه، ئەو شتانه."

"پارچه ئاسنی دیکه، مه‌به‌ستت چیه؟ ئەمانه‌تان له کوی هینابوون؟
دۆزیبوونتانه‌وه؟ دزیبووتان؟"

"دزی که... لهو باله‌خانه‌یه هینابوومان."

"کام باله‌خانه؟"

"هه‌ر ئەو باله‌خانه گه‌وره‌یه، که زه‌نگیکی گه‌ورۆنه‌شی له‌سه‌ر بانی داندراوه
مالتا."

"کلیسا ده‌لی؟"

"به‌لی، به‌لی."

که‌واته ئەو پارچه ئاسنه‌ی دیکه خاچ بوون و ئەو زه‌نگه زه‌رده‌یه‌ی باسیشی
ده‌که‌یت ناقووسی کلیساکه بووه."

"ئێ؟ ئەو شتانه ئەوه‌یان پێ ده‌لین؟ زردایکه‌که‌م ده‌یگوت له‌وی هه‌ر شتیکی
به‌ه‌ن کیشه‌نییه، چونکه ئەوان موسلمان نین خو، به‌لام باوکم ده‌یگوت دزی هه‌ر
دزیه و هیچ په‌یوه‌ندی به‌ موسلمان و ناموسلمان‌ه‌وه‌ نییه."

وه‌ک ئەوه‌ی زیلۆ ده‌یگوت هه‌موو منداله‌ خزم و ناسیاوه‌کان لیان هه‌لبکه‌وێت
وه‌کو ئاو‌خواردنه‌وه دزی ده‌که‌ن. ده‌یگوت دزی له‌ گه‌ره‌که‌که‌ی ئەواندا کاریکی

هيندهش خراب نيه. ده يگوت له نيو مندالانى خزم و ناسياودا كوره مامه كه ي ئه و له هه موويان زياتر دزى ده كات.

هه ر ئه و كوره مامه ي كه زيلو باسى كردبوو. زيلو پرووى نه ده هات بليت خويشى ئه و كار هيه، به لام خو له قسه كانيدا ديار بوو، كه لى هه ل ب كه وي ت خويشى دزى ده كات. ليم پرسى: 'ئيوه مندالان ئه و هه موو دزيه ش ده كه ن، كه چى هيشتا هيجتان نيه، باشه ئه ي ئه و پارانه ي له دزى ده ستان ده كه وي ت چيان لى دى ت؟' گوتى كوره مامه كه ي ده ياندا ته دا يك و باوكى، خويشى ده ياندا ته زردا يك و پوورى. وه ك خو ي ده يگوت ئه و پووره زور چا كه ي به سه ره وه هه يه. ده يگوت كه له هيج جى گايه ك په نايه كى بو نامينتته وه، له ژيرزه مينه كه ي مالى ئه واندا ده خه وي ت. ده يگوت رايه خى ته نيا پارچه سه سيري كه، كه له سه د نو ين باشتره. ده يگوت ئه گه ر كوره پووره كه ي ميزى كرديت و پوورى ژيره ندازه كه ي شوشتييت و له سه ر داوه رستى جلكان هه ليخستيت، ئه مه زور باش ده بيت. ده يگوت ئه گه ر ئه و ژيره ندازه به دزى پوورى رابكيشيته ژيره مينه كه زور باش ده بيت. ده يگوت كه له سه ر ئه و ژيره ندازه ده خه وي ت هه ميشه خه ون ده بيت. ده يگوت باشتري ن ساتى ژيانى، ئه و ساتانه يه كه خه ون ده بيت. زيلو له باره ي دزيه كانى، شه ره كانى و ته نانه ت ليدان خوار دنه كانى زور ئاسايى قسه ي بو ده كردم، به لام كه قسه ده هاته سه ر خه ونه كانى زمانى كلوم ده بوو. هه ر چه ندى پرسيا ريچم ده كرد، باسى خه ونه كانى بو نه ده كردم. له باره ي فه رمان به رانى بنكه ي چاكسازى پرسيا رم لى كرد، له و پولىسانه ي كه گر ت بو ويان، به لكو شتيكى به وان گوتيت، به لام ئه وان هه رگيز شتيكيان لى نه پرسيوه تا وه لامى دابنه وه، يان نا. هه لبه ته ده كرا هه ست به وه بكه ين

که زیلو لانی کهم له و باره‌یه‌وه هیچ شتیکی به‌وان نه‌گوتیت، ته‌نیا جاریک به پیداگری من ئه‌وه‌ی گوت که هم‌میشه له خه‌ونه‌کانیدا له‌به‌رده‌م یاریگایه، دواتر کوتره‌کان دینه لای و له‌گه‌ل خویدا ده‌یه‌نه باغیکی پر له گول و ریحان، هه‌ر ئه‌وه.

"توش، له دزییه‌کانی ئه‌واندا رۆلکت هه‌بووه؟ واته هاوده‌ستیت له‌گه‌لدا ده‌کردن؟"
"نه."

"خوت گوتت جاریک له‌گه‌ل کورپه‌مامه‌که‌ت جزدانی کابرایه‌کتان دزیوه."
"ئاها کورپه‌مامه‌که‌م ده‌لئیت؟ له‌گه‌ل ویدا به‌لی. یه‌که‌م جار دزیمان نه‌ده‌کرد، که‌له‌گاییمان ده‌کرد."
"که‌له‌گایی چیه‌مالتا؟"

"وه‌کو ئه‌وه‌ی فیلمه‌کان ئیدی. ده‌چووینه گه‌ره‌که‌کانی سه‌ره‌وه‌ی شار. ئه‌و گه‌ره‌کانه‌ی که منداله‌کانیان بۆ قه‌له‌م و ده‌فته‌ره‌کانیان جانتایان هه‌یه، له‌و جو‌ره جانتا ره‌نگا‌وره‌نگانه. بۆ خویندنگه جلی تاییه‌تیان هه‌یه، کچان په‌مه‌یی؛ کورانیس شینی ئاسمانی. دایکیان بۆ نیوه‌رۆ بابۆله‌یان بۆ ده‌خاته نیو جانتا، به‌شوشه‌یه‌ک ئاولیمۆشه‌وه. جگه له‌وه‌پاره‌ی رۆژانه‌شیان ده‌ده‌نی. هه‌ر ئه‌و گه‌ره‌کانه‌ی که منداله‌کانی جگه له‌گوله‌که‌م و به‌ندی دله‌که‌م و ئازیزه‌که‌م بترازیت هیچ قسه‌یه‌کی دیکه له‌دایکیان نایستن. ده‌چووینه ئه‌و گه‌ره‌کانه و منداله‌کانمان ده‌ستنیشان ده‌کرد. ئینجا به‌نۆره، من، یان کورپه‌مامه‌که‌م لیان ده‌چووینه پیش و منداله‌که‌مان

بە قەسە دەھىنا و كە دەگەيشتىنە ئەو سەرى كۆلانىكە ھەرچى پارەى پىيان بوو بە خورتى لىمان دەستاندن. ھەندىك جار بابۇلە و ئاولىمۆكە شمان لى دەستاندن.

"نەدە ترسان مندالە كان بقىژىنن و ھاوار بكن؟"

"بقىژىنن؟ لە ھىچ جىگايەك لەو مندالانەم ترسنۆكتر نەبىنيو. لە ترسان خۇيان پىس دەگرد. ئەگەر ئەوان بوىرى قىژاندنيان ھەبايە خۆ... مامە حوسىن ھەمىشە دەلەيت ئەگەر كەسانى ھەقدار لانى كەم بە ئەندازەى كەسانى ناھەق ئازايەتيان ھەبايە، دونيا دەبوو شامى شەرىف. تازە ئەگەر بشيانقىژاندا خۆ نەدەگىراين. تو راکردنى منت نەبىنيو. رامدەگرد وەكو چى. ئەگەر پىلاوھە كانم دابكەنم ھەموو ئستەنبولم بكنو پتە دوو..."

"ئەى پىلاوھە كانت چىيان لى دىت؟"

"مالئا ھەر خۆت بەناو قەسە كانمدا دەدەيت. ئەگەر جارنىكى دىكە قەسەم پى بىرىت، يان ھىچ نالىم، يان بەس درۆيانت بو دەكەم. درۆگردنى من نمونەيان نىيە ھا. دەتوانىت لە پۆلىسە كان پىرسىت. وا بە لارىياندا دەبەم ھەر مەپرسە. لەدەستدانى پىلاوئىك ھەر ھىچ نىيە. دەچىە بازارى مەحموودپاشا، كۆلانى پىلاوئىكەشەن. كابرانى پىلاوئىكەشەن تا ئاور بەداتەو، پىلاوئىكە لەبن ھەنگلە، تا بىو پتە ھاوار بكات دزە، من وا لەسەر ئەسكەلە خەرىكم پىلاوھە كان دەكەمە پىم."

زىلو دەلەيت يەكەمىن جار كە بە زور پارەى لە يەكىك ستاند، تەمەنى ھەر ھەوت ھەشت سال دەبوو. دەلەيت لەسەر ئەسكەلە بو خۆى دەخولايەو، كاتىك بىنى وا مندالىكى شەش ھەوت سالە پەنجايىكى بە دەستەو يە و بەرەو دوكانەكەى لای لىوار دەچىت. دەلەيت ھەركە مندالەكەى بىنيو، خۆى گەياندووھەتى. دەلەيت بە

دەنگیکى دۆستانە بە منداڵەكەى گوتوۋە: "پارەكەت چەند بايىه؟" منداڵەكە دەلەيت: "چى؟" زىلۆ پىي دەلەيت: "بىنە بزەنم پارەكەت چەند لىرەيە؟" دەلەيت منداڵەكە ھەروا بە سەرسورمانەو ھەسەرى كوردو ۋ ئەو لە پەر پارەكەى لە دەستى رەفاندو ۋ ۋە پراكە ۋ ئاۋر مەدەو ھە. دەلەيت منداڵەكە ھەروا لە شوينى خۆى تاساۋە ۋ تەنانەت نەيتوانىو ھەسەرى پىي. دەلەيت يەكەم جار بە ۋ پارەيە دونيايەك ھىلكەى كرىو، كە زۆر ھەزى لىيە. پاشان لە ۋ ئاۋنەباتە جەلىانە كە شىو ھەيان ۋەكو ھەرمىيە. ئىنجا چوو تە دواى كورە مامەكەى تا پىكەو ھەسەرى سىنەما. زىلۆ گوتو ھەسەرى بچىنە ھەمان سىنەما گەورەكەى گەرەكى بەى ئوغلو، بەلام كورە مامەكەى گوتو ھەسەرى ئو پرى لاتوپاتە ۋ مەترسىدارە، بەلام زىلۆ خۆ گوى ناداتە ئەو قسانە. دوا جار دەچنە گەرەكى بەى ئوغلو. لە سىنەما ۋەزور دەكەون ۋ كورە مامەكە 'لەوئىش دەستەگولئى خۆى دەو ھەسەرى. زىلۆ بەردەوام دەلەيت كورە مامەكەى لە جزدانرەفاندن كەس تۆزى لەدو ناكات. ھىشتا فىلمەكە تەواۋ نايەت، كە ئەوان سىنەما جىدەلەن. جزدانى كابرە پرى پىنجسەدى بوو. بىست سى دانە. زىلۆ دەلەيت ئەوان ترساۋن ئەو ھەموو پارەيە چى لى بكن. كورە مامەكەى دەلەيت با بىدەينە دەستى باوكى ۋ پىي بلىين لە كۆلان دۆزىومانەتەو، زىلۆش قىۋل دەكات. باوكى، واتە مامەى زىلۆ پارەكەيان لى ۋەردەگرەت، بەلام خۆ كە نىيە، دەزانەت ئەو جزدانەيان قاپاندو ھە. كورەكەى دەداتە بەر مەست ۋ پىلەقان ۋ زىلۆش دەداتە بەر جىتوان. بە كورتى كابرە منداڵەكان باش تەمە دەكات. پاشانىش پارەكە دەرمىرەت ۋ دەپخاتە گىرفانى. زىلۆ دەلەيت مامەم خەرىك بوو لە خەنىخوشيان بال بگرەت،

ئا يە يە يە يە

بە لَام بە پرووی خۆی نەدەھینا. دەلّیت ھەموو ئەو ھاتوھاوارەشی فشه بوو. تەنانەت لیدانەکانیشی.

"بە خوا ھەندیک کەس ھەقیانە دزیان لێ بکەیت. بۆ نمونە ھەر ئەم چەند رۆژە یابردوو، لە رۆخ لیوار لای ئەسکەلە زۆر برسی بووم. پارەش، ئای پارە!، فلسەک چیبە کە ھیچ، قروشه کی رەشیشم پێ نەبوو. چوو مە لای ئەو پیرەمێردە ی کە ھەمیشە لەو ی بە عارەبانە کە ی پیراشە کی دەفرۆشیت. پیم گوت: 'پیراشە کییکم بدەری، سبەینێ پارە کەت دەدەم'. کابرای کە لەبۆر پیراشە کییە کە نادەیت مەدە، بۆچی جینو دەدەیت؟ گوتی: 'لێرە فنکی' دەبیت، یان ھەر لێرە... 'کاتیک ئەمە ی پێ گوتم چاوم چوووە پشتی سەرم. یە کەم جار کژوکی خۆم پێ رشت ھیندەم جینو پێ دا، ھەر جینو یک بۆ ھوت پشتی... پاشان عارەبانە کە ییم بۆ لای دەریا پال پێوھنا. ئەو ی لێژاییە خۆ دەزانیت. ئینجا تا ویستی عارەبانە کە ی بوەستینیت، ھوت ھەشت پیراشە کی ھەلگرتن و پیم پێوھنا و ھەلاتم. دەم و لچیشم لێ خوار کردنەو، بە لَام ھەیف ھەردوو دەستم پری پیراشە کی بوون. ئاخر کاتیک بە کابرا دەلّیت 'ئا یە یە یە یە' ئەگەر پەنجە ی گەورەت بە سەری لووتتەو ھەنەیت خۆش نابیت."

"کابرا چی کرد؟"

"بەدبەختی نەیدەتوانی عارەبانە کە ی جیبھێلّیت، چونکە ھەموو پیراشە کییە کانی دەرژانە ناو دەریا. ھەر داد و ھاواری بوو: 'دز، دز، بیگرن، بیگرن.' پاشان پۆلیسیک کەوتە دوام. بینیم رەوش باش نییە، ئاخر خەریک بوو بمرگات. چیم کرد؟ بە لێ

¹ فنکی بە، ون بە.. ئەم دەربەرینە لە ناوچە ی رۆاندز بە شیوە یە کی نیگە تیف بە کار دیت، واتە وە ک جینو، یان ھەر پەشە.

ئیدی پینلاوه کانم داکەندن و خستمنە بن هەنگلم و پراکە، بەلام چ پراکردنیک. پۆلیسەکش خۆ دەستەلگر نەبوو. خەریک بوو بمگاتی و خۆم بە ناو دەرکە ی تراموادا. تا پۆلیسەکە ویستی بگات، دەرکە ی ترامواکە داخرا و منیش دەستە پر لە پیراشەکیبە کانم بە لووتەمەو و نان و گوتم 'ئااا یە یە یە یە'.

"ئەو ئاسنانە ی کە لە کلێساتان دەدزین چی؟ ئەوانیش هەقیان بوو؟"

"ئەگەر بە قسە ی زردایکە کەم بیت بەلی. پیم گوتی کە ئەو دەلیت هەقی خۆیانە، بەلام ئەگەر بە قسە ی باوکم بیت نەخیر. راستییە کە ی من لای ئەوان هیچ شتیکم نەبردوو. واتە کورەکان دەچوون و من هەر تەنیا چاودیریم دەکرد، بەلام هەمیشە مەدامە کە دوای من دەکەوت."

"تۆ دزی لە کێ فیر بوویت؟"

"لە کورە مامە کەم ئیدی."

"ئە ی ئەو؟ ئەو لە کێ فیر بوو؟"

"ئەو لە کورپیک کە پیتی دەلین مەیموون. ئاخەر قۆلی زۆر درێژن، دەگەنە ئەژنۆکانی. من ئیدی دزی ناکەم. سویندم خواردوو. سویندم خواردوو، کە چیدی دزی نەکەم. کورە مامە کەشم سویندی خواردوو، ئیدی دزی نەکات. هەردوو کمان دەستمان دانایە سەر قورئان و سویندمان خوارد و پاشان ماچمان کرد و دامانایە سەر سەرمان."

"کێ ئەمانە ی فیری تۆ کردوو؟"

"ئەمانە خۆ هەمووان دەیزانن. بە ناخیری گیانمان خۆ مندالە موسلمانین وانیه؟ راستییە کە ی ژنە دراوسیکەمان کە تازە لە زیندان ئازاد بوو، پۆژیک منی برده

گۆشە يەك و باسى زىندانى بۆ كىردىم. ئەو بە لا و نەھامە تىنەنى لەو ئىدا بەسەرى ھاتىبون باس ناكىرىن. پاشان پىي گوتىم كە ئەگەر مەن بەم تەمەنە بەكەومە ئەوى، ئىدى مالم ويرانە. راستىيەكەى ترسم رى نىشت. دواتر پىي گوتىم كە چۆن تۆبە بەكەم. مەنىش چوومە مزگەوت، ھەر ئەو مزگەوتەى تەنىشت يارىگە. قورئانىكم ھەلگرت و چوومە دواى كوپرە مامەكەم تا لە ھەوشەى مزگەوتەكەدا ھەردووكمەن تۆبە بەكەين.

"دواى ئەوى كە تۆبەتان كىرد ئىدى ھىچ كات..."

"مەن لەوسا بە دواو ھىچ كات دىزم نەكردوو ھەلبەتە ھەندىك ھەن ھەرچى لىيان بەكرىنيەو ھەر باشە، ئاخىر بەخوئا ئەوانە جىوازان. واتە تۆبە و مۆبە ئەوانە ناگرىتەو ھە. بۆ نمونە، كابرا، ئەو زمانپىسە دەلىم. لە پارك دانىشتووم وا بۆ خۆم دان دەفرۆشم، ھاتوو بەرامبەرم وەستاو ھە پىم دەلىت تۆ گران دەفرۆشى. گوتىم چى دەكەم؟ گوتى بايى ئەو پارەيەى لە خەلكى وەردەگىت دانىان نادەيتى. واتە دەيگوت بۆ نمونە مەن پەنجايىك وەردەگرم ھەر بايى بىستبايىك ھەرزىيان دەدەمى. ھەر جىنپوشى دەدان."

"ئى."

"ئى ھىچ ئىدى. يارو جىنپوشى خۆى دان و رۆيشت، مەنىش كەوتەمە دواى. چوو ھەلوارەكە و جەلەكانى داكەند و چوو نىو ئاوەكە. ئەو ھەندە لە پەنا نىوتەختەكە وەستام تا كابرا لە ھەلوارەكە دوور كەوتەو ھە. خۆم گەيانە جەلەكانى. گىرفانى شەلوارەكەى لە دوو سەكەى پىنجبايى زىاترى تىدا نەبوو، بەلام گىرفانى چاكەتەكەى يەك سەفتەى ئا ئەمەندە پارەى تىدا بوو، ھەمووش سەدبايى. ھەمووم ھەلگرت و گەرامەو ھەلاى

پارکه‌که. له ریگا هەر سوالکه‌ریکم بینی سه‌دباییکم خسته ده‌ستیه‌وه. باوهر ده‌که‌یت که گه‌یشتمه‌وه پارکه‌که‌ته‌نیا هەر پاره‌سکه‌کانم بۆ مابوونه‌وه، دوو دانه‌سکه‌ی پینجبایی.

"باشه باش بۆچی پاره‌کانت بۆ خۆت هه‌لنه‌گرتن؟"

"بۆ خۆم؟ من پارهم بۆ چییه؟ کورپه‌مامه‌که‌م گوتی ئه‌دی بۆ من؟ سه‌دباییکیشم دایه‌ئهو. دواتر عه‌سه‌ره‌که‌ی به‌و پارهیە چووینه‌سینه‌ما. یه‌که‌م جار سینه‌مای مه‌هتاب، دواتر سینه‌مای گولان، دوا‌ی ئه‌ویش سینه‌مای کراوه. له‌وانه‌ی هاوینی. من زۆر ده‌چوموه‌ئهو سینه‌مایه. ده‌رگایه‌کی له‌پشته‌وه‌هه‌بوو، من له‌و ده‌رگایه‌وه خۆم به‌نیو‌خه‌لکه‌که‌دا ده‌سمی. راستیه‌که‌ی بلیتم نه‌ده‌کری. کابرا، هەر ئه‌وه‌ی بلیتی ده‌فرۆشتن، منی ناسیبوو. هەر جارێک که‌ده‌چووینه‌ژوور خۆی ده‌گه‌یاند هه‌رمان. ئه‌ی ئه‌م جارە چی؟ به‌بلیته‌وه‌چووبووین ئیدی. کابرا به‌و خه‌یاله‌ی که‌وه‌کو جارێک پشته‌ی مالم ده‌گریت و فرێم ده‌داته‌ده‌روه، ئه‌ویش له‌به‌ر چاوی ئه‌و هه‌موو خه‌لکه‌، هاته‌ویزهم. تا ویستی ده‌م بکاته‌وه‌بلیته‌کانم به‌ناو چاویدا دان. پاشانیش په‌نجه‌ی گه‌وره‌م خسته‌سه‌ری لووتم و گوتم 'ئا یه‌یه‌یه‌یه‌! کابرا ده‌نگی لێوه‌نه‌هات. قولماتی نه‌کرد. سه‌ری له‌به‌ر خۆی نایه‌وه‌و کلکی نایه‌وه‌گه‌لی چوووه‌دوا‌ی کاری خۆی."

"به‌پاست کورپه‌مامه‌که‌ت ئیستا له‌کوئیه‌؟ چ کاره‌یه‌؟ واته‌چی ده‌کات؟"

"کاری دزیکردنه. هه‌رچی بلیتی ده‌دزیت. له‌و کاته‌وه‌ی له‌و کلیسا و ئیرانبوو هه‌یچ پارچه‌ئاسنیک نه‌ماوه، زۆربه‌ی کاته‌کان گیرفانبری ده‌کات، ئه‌ویش له‌سینه‌ما. ئاخ‌ر ئه‌وی تاریکه‌ئیدی. که‌س نایبیتیت. هه‌ندیک جاریش جزدان

دەرفینیت. کەمیک پیش ئیستا لە پارک بووم، بە پایشکل هاتە دوام. پایشکلە کە ی لە بازار رڤاندبوو. منیشی لە پشت خۆی سوار کرد و پیکهوه چوینه لیوار دەریا. پاشان فلوریا. دواتریش بەردەم یاریگە. بە کورتی تا شەو داھات ھەر لیمان خورپی. یە کەمین جار بوو سواری پایشکل بێم، بە لام ئەو نا. دوا ی پایشکلە کە مان ھەلدا یە تەنیشت ئەسکەلە و چوینهووە مائی. من پیم گوت با بیبەین بیدەینە دەستی پۆلیس، بە لام ئەو گوتی: 'کەر مەبە'. دە یگوت ئەگەر بیدەینە دەستی پۆلیس تیدەگەن دزیومانە. خۆ راستیشی دە کرد، بە لام ئەو خاوەنە بەدبەختە ی چی؟ ئەو شوینە ی ئیمە لیمان فری دا تا ماوہ چاوی پیناکەو یتەوہ. ئەو شوینە جیتی خربوونەوہ ی مندالان بوو. تازە ئەگەر مندالیکیش ھەلیگرتبا یەوہ و بیبردا، ئەو ڤەنگە پۆلیس بیگرتبا یە. جا ئەو بەدبەختە تا ئیوارە بیگوتبا بە پیر بە پیغەمبەر دۆزیو مەتەوہ، مەگەر باوہ ڤریان پیندە کرد؟ ئەو ھەندە یان لی دەدا تا دان ی پینادە نا. ئی خۆ ئەوانیش بە جۆر پیک ھەقیانە. مندالیکی سوالکەریان گرتووە بە پایشکلێکی دزراوہوہ، تۆ با ی چیت دە کرد؟"

"تۆ مەگەر تۆبەت نە کردووە؟ مەگەر سویندت نە خوار دووہ ئیدی دزی نە کەیت؟"
"با، بە لام ئی چی بکەم؟ ئاخر ئەگەر دزی نە کەم بە برسیتی دەمینمەوہ."

زیلو بیسانەوہ قسە ی دە کرد. کەیفی بە قسە کردن دەھات. باسی دزیبەکانی خۆیان ی دە کرد، باسی تیکگیرانەکانیان، باسی شەڤەکانیان، باسی مالمەوہیان. راستی و درۆ ی بە ملی خۆی، ئاخر ھەمووان دەیانزانی زیلو فشە چیکە تاکی نیہ. ھەمووان دەیانزانی نیوہ ی ئەو ڤووداو و بەسەرھاتانە ی دەیانگێر یتەوہ، ڤاست نین و لە گیرفانی خۆی دەریان دینیت. راستیە کە ی خۆیشی دەیزانی، کە ھەمووان ئەوہ دەزانن. جار پیک لە گەرمە ی قسەکانیدا گوتی: "تۆش کەسیکی زۆر سادە ی ھا."

گوتىم: "چۆن مەگەر؟"

گوتى: "واتە تۆ بە ھەموو قسەكانى من باوەر دەكەيت؟"

گوتىم: "بەلى، ئەى چۆن، بۆ باوەر نەكەم؟"

پاشان كەمىك سەيرى دەروديوارەكانى كرد و گوتى: "دەزانى بۆ ھەمووان پىيان وايە من فيشالچى و خۆھەلكىشم؟ لەبەر ئەوەى ئەوان بوپىرى ئەو كارانەيان نىيە كە من كر دوو من. واتە ئەگەر باسى ئەو كارانە بكەيت كە ئەوان كر دوو يانە، ئەوا بە كەسىكى سەرراستت دەزانن، بەلام ھەر كە باسى ئەو كارانەت كرد، كە ئەوان ناویرن بە لايدا بچن، ئەو كات دەبیتە كەسىكى لافلىدەر و فشەچى." پاشان چەند ساتىك چاوى پرپە ناو چاوى من و گوتى: "من ناوم زولپىخايە."

زىلو پاشەملە زەمى ھىچ كەسى نەدەكرد، تەنانەت زردايكەكەشى. نە زەمى پۆلىسەكانى دەكرد، نە فەرمانبەر و خزمەتكارەكانى بنكەى چاكسازى، نە ھىچ كەسىكى دى، بەلام ھەر كە دەگەيشتە بەقالەكەى سەرى كۆلانى خۆيان، چاوى دەنووقاندن و ھەرچى بەسەر زاريدا دەھات پى دەگوت. واتە ھەرچى جىتوئىكى دەيزانى نەيدەگىرپاھە. بەو ھەموو جىتوانەش دللى دانەدەكەوت و دواجار دەيگوت: "با لەنىو دوو نانى گەرم بۆى بمىنیت. خۆى دەيىنیت چ بەلايەكى بەسەر دىنم، دەيىنیت... با جارئ وەيىت."

يەكەم جار نەيدەويست پرسەكە بگىرپتەو، بەلام بە پىنداگرىبى من دواجار پىي گوتىم كە چى پرووى داو. گوتى دواى ھەفتەيەك ترس و دلەپراوكى و بەرنامەدانان، دواجار توانى لە بازارى زىرپىنگەران، گەردەنبەندىك لەوانەى گورەن، ئەوانەى سەر سنگ دادەپۆشن برفىنیت. گوتى چەند رۆژىك تىدامابووم

چۆن چۆنى بېكەمەۋە پارە. ئى خۇ ناتوانىت بىياتە لاي زىرپرۇشەكان. ئاشكرىيان دەكرد و بەگرتىيان دەدا. دواجار ئەۋەى بە مېشكدادىت، كە بىياتە لاي بەقالەكەى سەرى كۆلانى گەرەكەكەى خۇيان. دەىگوت لە دلى خۇمدا دەمگوت ئى كابراناسىاۋە، نە ئاشكرام دەكات و نە لىشم دەستىتت. سەرتان نەئىشىنم، گەردەنبەندەكە دەباتە لاي كابرالى بەقال. تۆمەز كابرالەۋ قرچۆك و فېلبازانەيە، لەۋ نەدېتكانە، لەۋ... گەردەنبەندەكەى لىۋەردەگرېت، ھەلگېر و ۋەرگېرى پى دەكات و دەلېت پەنجايى، نە زىاتر نە كەمتر. زىلۆ دەلېت پىاۋى باش بە، من پارچە ئاسنى ھىندە بە سەدبايى دەفرۇشم، ئەمە زىرە، بەلام كابرالە قسەى خۇى ناھىتە خوار. زىلۆ دەلېت ھەر نامەۋىت، بەلام كابرالەۋ پەنجايىەى نىۋ دەستىيەۋە پى دەلېت يان ئەۋەندە ۋەردەگرېت و بە دواى كارى خۇتدا دەرۋىت، يان ئەمەشت نادەمى. زىلۆ ھەرچەندى خۇى دەبات و دىتت كە گەردەنبەندەكە ھى خۇپەتى، نايەۋىت بىفرۇشىت و لەۋ قسانە، كابرالە ھەر گوئشى ناداتى. دەلېت يان ئەم پەنجايىە، يان ھىچ. بە كورتى كابرالە گەردەنبەندەكەى لىۋ زەۋت دەكات. زىلۆش كە كچىكى لەخۇبايىە، پەنجايىەكەشى لىۋەرناگرېت و لەۋى دەرۋات. دەلېت ئەمە دوو سالە كە ھەموو رۆژىك شىتېك لە كابرالى بەقال دەبات، بەلام دلى ئارام ناگرېت و ناگرېت. دەىگوت ئەگەر نىۋەى دوكانى كابرالەش چۆل بكات ھىشتا پارەى گەردەنبەندەكە ناكات. دەىگوت تا گەۋرەتر دەبىت و بەھاي زىر و گەردەنبەندەكەى باشتىر بۆ دەردەكەۋىت، رىق و توۋرەيىەكەى بەرامبەر كابرالە زىاتر دەبىت.

"بەلام بۆم ھەلگرتوۋە. بە كورە مامەكەمم گوتوۋە. تەنانەت بەۋ كورە مەيموۋنەشم گوتوۋە، كە لە دزىكردندا كەس تۆزى لە دوو ناكات. ئەۋىش بە ئىسماعىل و عەلى

گوتووه. بۆمان هه‌لگرتووه. به‌ شینوه‌یه‌ک پینیه‌وه‌ ده‌دین، که له‌ رۆژنامه‌کاندا
بینوسن. له‌ ته‌له‌فزیۆن پيشانی بدن. با بۆی بمییتیت.

"گه‌وره‌ترین دزی که کردییت چی بو؟"

گیرفانی یه‌کیکم له‌ ناو تراموا بری. جزدانه‌که‌ی پینج هه‌زاری ته‌واوی تیدا بو،
هه‌مووش پینجسه‌دبایی بو.

"چما توو گیرفان پینیش شاره‌زایت؟!"

"خۆ کاریکی زه‌حمه‌ت نییه، خۆت به‌م لایه‌ی کابرا ده‌ده‌یت دواتریش..."
"واته‌ ئیستا ده‌توانی گیرفانی من بپریت؟ ده‌مه‌ویت بزانه‌م چۆن گیرفان ده‌پریت.
واته‌ ده‌برن."

کاره‌که‌ی قسه‌ی تیدا نه‌بوو. ده‌ستی به‌له‌ز و خیرا بوون. چاوی تیژ و گوێکانی
تیژتر. به‌ شینوه‌یه‌ک گیرفانه‌کانی خالی کردم، که له‌ واقورماویاندا ده‌مم لی به‌ش
بووه‌وه. جا سه‌یر له‌ وه‌دابوو هه‌ردوو گیرفانه‌کانمی پینکه‌وه‌ له‌ یه‌ک کاتدا برین.

"به‌لی. ته‌نیشتیکم له‌ کابرا دا و گوتم 'سه‌یری پینشه‌ خۆت بکه‌ ناجسن'. کابرا
هه‌لچوو و یاخه‌ی گرتم. ترامواکه‌ پراوپری خه‌لک بوو. کابرا ده‌ستی به‌رز کرده‌وه
که‌ بکیشی به‌ بناگوێمدا، به‌لام یه‌کیکم ده‌ستی گرت و گوتی منداڵه‌، به‌سته‌زمانه‌،
ئیستا قسه‌یه‌کی کرد، توو لیبی خۆش به‌ و له‌ جووره‌ قسانه‌ ئیدی. پاشان که‌ هه‌مووان
گوتیان سلاواتیک لیده و دواتریش که‌ سلاوات و ویستگه‌ی دواتر و خواحافیز
کابرا، به‌لام من له‌ سه‌دباییک زیاترم نه‌برد."

"ئه‌ی ئه‌وه‌ی دیکه‌؟"

"دامه‌ ده‌ستی کورپه‌ مامه‌که‌م."

"ئەو سەدبايىھى كە بۇ خۆت ھەلگرت چىت لى كىرد؟"

"گۈلە بەرۈژەم كىرىن، پستەشم كىرىن، واتە لەو تىكە لانه م كىرىن، چىيى پى دەلېن؟"

"چەرەز؟"

"بەلى، چەرەز. زىلو تۆ كە ھىندە توندوبەند و چووست و چالاکى، ۋەكو نازانم

چى رادەكەيت، چۆن بوو گىرايت؟ واتە چۆنيان گرتيت؟"

"باوكم دەيويست بىمىرېتە شارەكەى خۆمان لاي خوشكم، ئەو خوشكەم كە

مىردى كردوۋە. دەيگوت لە دەستم بە تەنگ ھاتوۋە. من كە دەمزانى ئەمانە قسەى

زىرايكەكەمن، باوكم و ئەو قسانە! بە كورتى بىپرەمەۋە، باوكم ئىنكىر^۱ بووبوو كە

سبەينى لە گەل كازېوۋەدا دەچىنە تىرمىنال و لەۋىشەۋە بۇ لاي خوشكەكەم."

"ئى."

"ئى ئەۋەبوو شەۋ داھات و لە مال دەركەۋتم. كەمىك ھەر بۇ خۆشى بەملاو

بەۋلادا خولامەۋە، پاشان چوومە ۋىستگەى شەمەندەفەر. دەزانىت كە تا بەيانى

ۋىستگەى سەرەكى كراۋەيە. ئەو شەۋە ھەۋا گەرم بوو. چوومە ئەۋى كە لە ژىر

شەمەندەفەرەكەدا بخەوم. خەوتن لە ژىر شەمەندەفەر زۆر خۆشە. چوومە لاي ئەو

شەمەندەفەرەى لەۋسەر بوو. چووم كە لە ژىرىدا پاكشىم و بخەوم، سەيرم كرد

دەرگاي كراۋەيە. شانست ھەيە؟ ھەلبەتە شانس كە نا، گوتم خوا منى خۆش

دەۋىت، واتە ھەموو ئىمەمانانى خۆش دەۋىت، بەلام منى كەمىك زياتر. ئەو

شەمەندەفەرەم دەناسىيەۋە. لە ئىكسپىرېسەكان بوو. رېرەۋەكەيىم دەزانى. دەچوۋە

^۱ ئىنكىر، ئىنكار، پىداگر.

باتمان، ئەویش دوای سێ پوژری دیکه.. شه‌مه‌نده‌فهری ئسته‌نبول-باتمان ته‌نیا کۆتایی هه‌فته‌ده‌روات. تو تا ئیستا چووینته باتمان؟"
"به‌لێ پوژشتووم."

پوژری دواتر برا بچوکه‌که‌م و کورپه‌ مامه‌که‌شم هاتن. خه‌وتن له‌سه‌ر ته‌ختی شه‌مه‌نده‌فهر حالیکه‌ سه‌یری هه‌یه‌ها، جا شه‌مه‌نده‌فهری ئیکسپرسیس بیت، به‌لام به‌یانی که به‌ئاگا هاتین، بینیمان شه‌مه‌نده‌فهر به‌پێگاوویه. به‌رنامه‌ی شه‌مه‌نده‌فهره‌که‌ گۆرابوو و شه‌مه‌نده‌فهری ئسته‌نبول-باتمان هه‌ر له‌و نیوه‌راسته‌ی هه‌فته‌دا له‌گه‌ڵ بانگی که‌له‌شیران به‌پێی که‌توو. نازانم بۆ له‌و فارگۆنه‌ی که‌ ئیمه‌ی لێ بووین هه‌یچ رێبواریکه‌ دیکه‌ی لێ نه‌بوو. هه‌لبه‌ت فارگۆنه‌کانی دیکه‌ش هه‌روابوون، زۆربه‌یان چۆڵ بوون. ئاخ‌ر کێ ده‌چێته‌ باتمان، ئەویش له‌ ئسته‌نبوله‌وه. به‌ کورپه‌کانم گوت وهرن خۆمان فری بده‌ینه‌ خوار، به‌لام ئەوان گوتیان مه‌ترسیداره. من گوتم ئە‌ی بۆ له‌ فیلمه‌کاندا خۆیان فری دده‌ن. کورپه‌ مامه‌که‌م گوتی: 'ئه‌وانه‌ فیلمن گێله.' براهه‌شم ئینکاری ده‌کرد که‌ بچین ئیستۆپکه‌ی رابکێشین. له‌و فیکرانه‌دا بووین که‌ له‌ هه‌یکه‌وه‌ شه‌مه‌نده‌فهره‌که‌ هه‌یوایشی کرده‌وه. نازانم بۆ. من سه‌یری خواره‌وه‌م کرد بینیم کینگه‌یه‌که‌. ئینجا سێ و دووم لێ نه‌کرد و خۆم فری دایه‌ سه‌ر گیاکان.

"ئه‌ی ئەوان چینیان لێ هات؟"

"گوتم که‌ ئەوان ده‌ترسان. کورپه‌ هه‌ر ئاوان خۆ. خۆ گێف ده‌که‌نه‌وه، به‌لام که‌ هه‌یشته‌ سه‌ر جێبه‌جێکردن فش ده‌بنه‌وه. واته‌ زات ناکه‌ن."

"ده‌ی، دوایه‌که‌ی؟"

داوييه كهى له پىر خۆم له كه نار شارۆچكه يه كدا بينيه وه، شوپنپىك وهك
شاره دپيهك، يان گونديكى گه وره. ناوى ئه و شارۆچكه يه م له خاتونپىك پرسى.
ناوى كورتولان بوو.

"ده زانيت كورتولان نيوانى له گه ل ئسته نبول چه نده؟ تو دلنيايت ئه و شاره
كورتولان بووه؟ ئه نقه ره نه پييت؟ يان ره نكه ئه دهنه بووييت؟"
"به لئى، به لئى و ابزانم ئه نقه ره بوو. چوزانم كاوله نده ريكا¹ بوو ئيدى."
"ئى، دواتر چيت كرد؟"

"سؤراغى تيرمينالم گرت. كابرايهك له وى بوو وه كو هينديه كان. له و ره شانەى
ده لئى له بهر هه تاو هه لقرچاون. له فيلمه كاندا بينوتن؟ هه مووشيان خاليكيان هه يه،
ئا ليژه. ليم پرسى ئوتوبوسه كانى ئسته نبول له كوئى ده وه ستن. گوتى هه ر له م
نزىكانه، به لام شه و دايت به رى ده كه ون، تا سه ر له به يانى بگه نه ئسته نبول. پاشان
لى پرسيم داخو پارهم پييه، يان نا. منيش گوتم پاره ي چى... پاشان كابرا گوتى:
'ده ته وپت بته مه لاي پؤليس بليم ون بووه؟' گوتم: 'برؤ بابە، ره شو برش'. كابرا به م
قسه يه م تو وره بوو. خراب تو وره بوو. روومه تى سوور هه لگه ران. به خۆى ره ش
بوو، ئيستا سوور هه لگه ر. ره ش و سوور پىك وه كو ره ژوو. دواتر چاوى بچوك
كردنه وه و جتيوى دان و تاوى دامى. منيش ده م و لچم لى خوار كردنه وه و پيم
پيوه نا و راكه و ئاوړ مه ده وه. پاشان ئه وه نده له ملا و ئه ولا خولامه وه كاتيك بينم
شه و داها ت. ناو نيشانى تيرميناله كه شم وه رگرتبوو ئيدى. چوومه لاي
ئوتوبوسه كانى ئسته نبول. ئوتوبوسىك نيوه پر بوو. شو فيزه كهى له وى نه بوو، شاگرد

¹ كاوله نده، كاوليو، ويرانه.

شوفیڤرە کە خەریک بوو هەندیک شتوموکی لەسەر میچی ئوتوبوسە کە لەوی بۆ ئەوی دەگواستەووە و جیپی بۆ دەکردنەووە. پێم گوت: 'مامە من پارەم پێ نییە، چاکە یەکم لەگەڵدا بکە بمرگە یەنەووە ئستەنبول.'

گوتی: 'مامە؟' گوتم: 'ببۆرە کاکە گیان.' پاشان کۆرە کە پێکەنی و گوتی: 'وەرە سەرەووە کویت پێ خۆش بوو لەوی دانیشە.' تا ئێرە هەموو شتیک باش دەڕۆیشتە پێش، تا ئەووی کە...

"تا ئەووی کە چی؟"

"تۆ بۆ پێ شوفیڤرە کە کی بیت."

"نەکا هەمان کابرا بوو بیت."

"خودی خۆی بوو."

"ئەوجا؟"

ئەوجا چی. چەند شەق و شەپەلۆخ و جنیو و زمانشپری، پاشانیش بۆ بنکە ی پۆلیس. لەوێشەووە پەوانە ی ئستەنبولیان کردمەووە، بە شەمەندەفەر. دوا ی ئەووش هاتینە ئێرە ئیدی.

"ئێستا ئەگەر بەرەللات بکەن چی دەکەیت؟، دەچیە کوی؟"

"باسی کابرام بۆ دەکردی. هەستا کە لیم بدات. پڕووبە پڕووی بوومە چاوم بپرە ناو چاوی، گوتم: 'ها چییە؟ دەتەوێت لیم بدەیت؟ بەلێ نارەسەن. لیمدە، دە ی لیمدە.'"

"نەتگوت ئەگەر لیتگەر پێن دەچیە کوی؟"

"پۆلیسەکانی ئێرە باشن. خواردنی ئێرەش باشە."

زىلو خۆى له پرسیاره كانم ده دزییه وه. ئەو ئاوايه ئیدی. ئەگەر خۆى نه یه ویت وه لام بداته وه، هه رچی لى پرسی ئه وه هر قسه و ورته ورتى خۆى ده کات.
"زىلو له گه ل تۆمه. ده لىم ئەگەر به رت ده ن ..."

"ئای ده رد و ژه ره مار. ده چمه پىش یاریگه و دان ده فرۆشم. ده چمه ناو تراموا گیرفان ده برم. ده چمه رۆخ شه قامى لای که نداوه که جزدان ده رفینم. ده چمه وه ما ل لای زردایکه کم، ئا زۆر چاوه پریمه، دۆزه خىک هه ر ده بىت بۆى بچم ئیدی. چوزانم ئاخو. کویم هه یه بۆى بچم."

من زمانم له گو که وتبوو. له ده رو دیوارم ده روانى و هىچم پى نه ده گوترا. چه وت هه شت خوله کىک تینه په رپیوو، که زىلو هاته قسه و گو تى: "تۆش بىکارى ها. گویت داوه ته ئەم قسه بىسه رو به رانه که چى بىت؟ واته تۆ تىناگه يت هه مووى چىرۆکه؟ نیه ی زياتر له خۆمه وه هه لده به ستم؟ ده ی واز له مانه هه ر بینه. تۆ ژنت هه یه؟ مندالت هه ن؟"

"به لى، بۆچى ده پرسیت؟"

"هه روا. گوتم با منىش پرسىاریک بکه م. خو ناکریت هه مووى هه ر تۆ پرسیت."

زىلو ئەمه ی گو ت و دا به قاقای پىکه نىن و دو اترىش "ئا ا یه یه یه یه."

"یه که م جار ده چمه لای پوورم. واته ده چمه ژىرزه مینه که یان. پاشانىش ده بىت

کو ره مامه که م بدۆز مه وه."

"ئەى باوکت؟ ناته ویت بىسینیت؟ هىچ ئاگات لى هه یه؟"

"با، بىستم چوو ته شه ره که ی خو مان. ئەم وه خته ی سا ل هه مىشه سه رىکى ئەو ی

ده دات."

"زردایه که که ت چی؟"

"بیستوومه نه خوۆشه و له کونجیکی مآله وه که وتووه. ئەو مندالە هی دراوسیمان ده یگوت کاتیک باوکم پڕۆیشتوه بۆ شارە که مان، هیچ پارە ی پێ نه داوه. ده یگوت ئە گەر دەرودراوسێ قەرزبان نه دابایێ به برسیتی ده مایه وه."

"بۆ پێی نه داوه؟"

"له بهر ئەوه ی زمانپسه، هەر خەریکی جنێودانه."

"باوکت که ی ده گەر پێته وه؟"

"دیار نییه. کوپه که ده یگوت باوکم ئەم جاره ته واو له دهستی دایکم ده هری بووه. ده یگوت گوتیه ئیدی قەت نا گەر پێته وه."

"ئە ی ئەو کات؟ ئێوه ش ده چنه لای ئەو؟ واته ده چنه وه شارە که ی خوۆتان؟"

"نازانم. ئەم لایه زردایکه که م و ئەولاش که... له وی کورپکی که ریش هه یه جە نه ی^۱ لی گرتووم. جار یک مستیکی وام له زگی دا وه کو کهر که وته زۆره زۆر. جاشکه کهر. ده تگوت ورچه دهستی دایکی گرتووه و هاتووه ته لای زردایکه که م که چی؟ کچه که ت لێی داوم. منیش له دواوه په نجه م خستبووه سه ر لووتم، به لام نه مده توانی بلیم^۱ ئا یه یه یه یه^۱ بۆیه زۆر که یفی ساز نه ده کردم، به لام ئەوه ش به س بوو بۆ ئەوه ی ته واو توورە ی بکه م. جار یکیش له گە ل کوپه مامه که م له ناو ره زان خوۆمان گه یاندى، ئەوه نده مان تپه لدا تا جار یکى دیکه زات نه کات به یته سه ر پێی من. تووله سه گ."

^۱ جە نه گرتن، گرووگرتن.

"گوتت براكهشت له گه‌ڵ باوكتان چوووه ته شاره كه تان. ئه‌ي خوشكه كهت چي؟"
"خوشكم لاي زردايكم ماوه ته وه."
"ئه‌ويان خوشكي خو‌ته ئيدي، واته له‌و..."
"نه له‌و چوار دانه يه نيبه، ئه‌و واليني^٢ خو‌مه."
"زِيلۆ، مه‌گه‌ر ئيمه دوو هاوڤرئ نين؟ مرؤف خو درؤ له گه‌ڵ هاوڤرئ خوي ناكات
وايه؟"

"درؤي چي؟ من كه‌ي درؤم له گه‌ڵ تودا كردوو؟"
"باوكت هه‌ر ليره يه. له ئسته نبول. توش قهت سواري شه‌مه‌نده‌فه‌ر نه‌بوويت. هه‌ر
ليره له مال هه‌لاتوويت و هه‌ر له به‌رده‌م ئه‌م پاركه‌ش ده‌ستگيريان كردوويت."
"بڤو بابه توش دلت خو‌شه. من سواري شه‌مه‌نده‌فه‌ر بوو..."
"ئه‌گه‌ر درؤ بكه‌يت، ده‌ڤوم ها."
"زؤر باشه بابه، من ده‌مويست سواري شه‌مه‌نده‌فه‌ر بيم له‌و كاته‌دا به‌ڤرئ كه‌وت و
منيش دواي..."

"ده‌ڤوم ها."
"زؤر باشه. زؤر باشه."
"ئه‌وانه‌ي پيشتريش هه‌ر درؤ بوون وايه؟ واته هه‌رچي گوتوته هه‌مووي درؤ بوون،
وايه؟"

"نا، به‌و راده‌يه‌ش نا. من خيراخي‌را قسه ده‌كه‌م، له‌م باس بو ئه‌و باس ده‌چم، بو‌يه
تو وا هه‌ست ده‌كه‌يت درؤ ده‌كه‌م."

^٢ والين، خوشك، به شيوه‌زاري هه‌ورامي.

"سہیرکہ، من پہراوہ کہ تم خویندو و تہوہ، ہەر ھہ مووی."

"ہەر ھہ مووی؟"

"بہ لی ہەر ھہ مووی. ئیستا وک کچیکی باش... واتہ وک و ھو ھو پری ئہ گہر قسہ

بکہیت، لہ گہ لتدام، ئہ گہرنا کہ..."

زور باشہ بابہ. توش ھیندہ منجر^۱ مہ بہ. ئہ و ھہ موو ھو پری ھو پریسہ دہ کہیت
و ئہ و ھہ موو شتہ شت زانیوہ... بلی ئیمہت بہ لاریدا بردبوو وایہ؟ نہ کا توش

بوو بیتہ پولیس ئیمہ ناگامان لی نہ بیت، وایہ؟"

"ئہ و پارہیہی دہ تان دزی چیتان لی دہ کرد؟"

"ئہ مہ یانم لی مہ پرسہ ئیدی."

"باشہ. ھہرچی خوت پیت خوشہ ئہ و ھم بو باس بکہ، تہ نیا درو مہ کہہ."

"کچہ کہہ، زنی خاوہن خانووہ کہی خراب دایہ بہر چہ قویان. تو ئہ و پیرہ ئہ
دہ ناسیت؟ خاوہن خانووہ کہہ دہ لیم. لہ توش پیرترہ. قاجیکیشی شہ لہ. واتہ

ناتوانیت بروات. شہ ویک..."

"کام کچہ دہ لیت؟"

"وا خہریکم باسی دہ کہ م مالتا. ئہ گہر لی بگہر پیت. شہ ویک لہ ژیرزہ مینہ کہی
پوورم و ئہ وان بووم، کاتیک بینیم وا دہنگی پی دیت. لہ خہ و راپہریم و پروانیم وا
کچہ پوورہ کہ مہ دہ چیتہ ویزہی خاوہن خانووہ کہہ. نہرم نہرم، وک پشیلہ، دہ چوہ
ژووری پیرہ ئہ کہہ. پاشانیش بہ مستیک پارہوہ..."

"ئاخر پوورت دہ لیت کاری تو بووہ."

^۱ منجر، لامل، عیناد.

"ئاشكرايه ئىدى. مندالى خۆيەتى خۆ. كچه پووره كه م خۆى دزه ها. واته دزى دز. بووكى پيره نه كه له سه ر پليكانه كان دانىشتبوو هۆر هۆر ده گريا. ده يگوت پاره كەش چش. كاترميره به رباخه لييه كه ي پيريزن، واته هي خه سووى، ئەو يشيان دزيوه. ده يگوت زپر بووه. ده يگوت ئە گەر خه سووى بزانييت به ر له هه مووان پيستي سه رى ئەو ده گروينييت. سه رى به هه وزينگان¹ هه لده قه نا. دوا جار كچه پووره كه م دلى پى سووتا. كاترميره كه ي دايه من و گوتى برۆ بیده روه و پيى بلّى له سه ر قادرمه كان دۆزيمه ته وه. منيش دلّم به و به دبە خته ده سووتا و قبولم كرد، به لام هه ر كاترميره كه م، كاترميره كه م دايه وه، ئەمانيان نه دام روونى بكه مه وه چۆنم دۆزیه وه. هه موويان پرژانه سه رم و داميانه به ر نه قيزان و ده يانگوت بلّى ئەوه ي ديكه له كو ييه؟"

"زۆر باشه، واز له مانه بينه. پيم بلّى كه گه وره بوويت ده ته ویت بيت به چى؟"

زىلو كه له وه لامدان وه دانه ده ما، ئەم جاره له پر بيده نگ بوو. چاوى بچوك كرد بوونه وه، په نجه ي به گوليلكه كانى مافووره كه دا ده يينا. كر و بيده نگ مته قى نه ده كرد. ده بيست خوله كينك ئاوا تيپه رى. نه ئەو قسه يه كى ده كرد و نه من، تا ئەوه ي له پر سه رى هه لپرى و گوتى: "دكتور."

"به لام خۆ تو دهرس ناخوينيت؟"

"ناخوينم با نه خوینم. به و قسه يه بيت من نايت بيمه هيچ."

"نا، به و شيويه ش نييه، زۆر كار هه ن كه ..."

"ئەرى، بۆ نمونه كريكارى كارخانه."

"گالته ده كه يت؟"

¹ هه وزينگ، هه نسك

"نا بابه. راستی ده‌لیم. پیم خۆشه."

"واته ده‌ته‌ویت بیه کریکاری کارخانه؟"

"ئێ به‌لی. مه‌گه‌ر چیه‌تی؟"

"هیچ. زۆریش باشه. ئیستا ته‌گه‌ر بوو ته‌ کریکاری کارخانه و پاره‌یه‌کی باشت پاشه‌که‌وت کرد، ده‌ته‌ویت چی بکریت؟ هه‌ر که‌سه شتیکی پی خۆشه‌ وانیه؟ هه‌ندیکیان خانوو، هه‌ندیکی جلوه‌رگ، هه‌ندیکی دیکه‌..."

"ملوانکه‌یه‌کی زیڤ، له‌وانه‌ی سینگ داده‌پۆشن. کاتژمیریکی زیڤ، ته‌وانه‌ی گیرفانی. ته‌نگوستیله‌یه‌کی زیڤیش، له‌و... له‌و نقیمدارانه."

"ته‌مانه‌ خۆ شتیکی نین. واته‌ ئیستاش ده‌توانیت ته‌مانه‌ت هه‌بن. بو تو خۆ شتیکی زه‌حمه‌ت نییه، ده‌رفینیت و ته‌واو."

"خۆ پیم گوتیت که سویندم خواردوووه. من ئیدی دزی ناکه‌م."

"واته له‌وساوه‌ هیچ شتیکی نه‌دزیوه، وایه؟"

"ئه‌ری بابه، ئیستا ته‌وه‌ ده‌بیته‌ سالیکی."

"ئه‌دی بریار نه‌بوو چیدی درۆیان نه‌که‌یت؟"

"هه‌ر ته‌وه‌ی که گوتم. ملوانکه‌یه‌ک، کاتژمیریکی، ته‌نگوستیله‌یه‌ک."

"دیسان خه‌ریکی خۆ له‌ پرسپاره‌که‌ ده‌دزیه‌وه؟ ته‌ی قورئانه‌که‌ت چی لی کرد؟"

"هه‌ر هه‌مه، قورئان خۆ ناییت بفرۆشریت، گوناچه."

که بو زیلۆم گیرایه‌وه کاتیکی به‌ مندالی چه‌قویه‌کی ماله‌ دراوسیکه‌مانم دزی بوو، چه‌وت هه‌شت خوله‌ک له‌سه‌ر یه‌ک پیکه‌نی. کاتیکی پیم گوت دایکم له‌ژیر

دۆشەكە كەمى دۆزىبوو ۋە بۆي گەراندېبوونەو، گوتى: "تۆ ھى ئەو كارە نىت.

يە كىك شىتىك بدزىت خۆ نايىاتەو ۋە مالى خۆيان."

"تۆ تا ئىستا پىو ھەبوويت؟ مەبەسەتم لە دزى..."

"من؟ لە ژياندا ھەرگىز، لە گەرەكى ئىمە مە گەر كەس لە دزىدا شان لە شانى من

دەدات؟"

"پوورت خۆ سەلت نىيە، واىە؟ واتە ھاوسەرى..."

"بەلى. ماسىگرە. لە كەشتىدا كار دەكات."

"پوورت ژنىكى باشە وانىيە؟ جىت دەكاتەو، خۆشندەو..."

"نا، ھىچىش ژنىكى باش نىيە. ئە گەر بزىنيت لەسەر ژىرەندازەكەى ئەو خەوتووم

پارچەى گەورەم گويچكەم دەبىت. ئە گەر كچە پوورەكەم نەبايە خۆ نەمدەتوانى

لەویدا بخەوم. ئەو ىش ماكەرە ھا. بۆ ئەمە پارە ۋەردە گرېت. ۋەك ئەو ھى ھوتىل بىت

ئەو ژىرزەمىنە شىدارەيان."

"پارە ۋەردە گرېت؟ شەوى چەند؟"

"ھەرچى ئەو شەو ە دزىبىتم."

"ھەمووى؟"

"بەلى ئىدى. پىم گوتى كە ماكەرە. پارەى نەدەيتى جىت ناكاتەو."

"ئە گەر ھەموو پارەكەت دەخەيتە دەستى ئەو ئەى چى دەخۆيت؟ واتە ھىچ پارەى

دىكەت پى نامىنىت كە شىتىك بۆ خواردن بكرىت."

"شەو كە داھات سەرىك دەچمە لای پوورم. ئە گەر شىتىكى دامى بخۆم، دەنا

ھىچ، نا ئىدى."

"ئه‌گەر ئیستا پارهی‌ه‌کت بیته ده‌ست، بۆ نمونه من بتده‌می، هه‌مووی ده‌ده‌یته
کچه پوره‌که‌ت؟"

"من ئیستا چوومه‌ته ئه‌وی؟ ئیستا له ژیرزه‌مینه‌که‌ی ئه‌واندا خه‌وتووم؟ چما گیلیم
که پارهی خۆم ئاوا موفت و خۆرای بی‌ده‌مه‌ ئه‌وان. هه‌ر دوینی بوو په‌نجاییکم
پییوو، چووم هه‌موو شتی خۆم پێ کړی. شوکولات، گوله‌به‌رۆزه."
"باشه من ئیستا پارهی‌ه‌کت ده‌ده‌می له شوینیکی باش هه‌لیگره. شوینیکی ته‌قه‌ت
شک ده‌به‌یت لیره؟"

"به‌لی ژیربالم."

"باشه. هه‌ر ئه‌و ژیربالم باشه... ئه‌گەر به‌رت به‌دن دیسان دزی ده‌که‌یته‌وه؟"
"ئه‌ی بابه، چهند جاره ده‌پرسیت؟ خۆ پیم گوتی من سویندم خواردوووه. تۆبه‌م
کردوووه. ده‌زانی له‌و کاته‌وه‌ی تۆبه‌م کردوووه جۆریکم. واته‌ دلّم ئاسووده‌یه. خۆی
هه‌ر کاتیکی دلّم ته‌نگ بیته‌ تۆبه‌ ده‌که‌م. به‌ قورئان، یان به‌ بی‌ قورئان."
"ئیستا ئه‌گەر بجیته‌وه مال، دیسان زردایکه‌که‌ت لیت ده‌دات؟"
"نازانم."

"ته‌مه‌نی چهنده؟"

"بیست و هه‌وت سأل."

"بیست و هه‌وت؟"

"به‌لی. مه‌گەر چییه؟"

"ئه‌گەر ئه‌مانه به‌ریان دایت، باشتر نییه له جیاتی دزیکردن بجیته به‌رده‌م یاریگه
دان بفروشت؟"

"دان؟"

"دان."

"خۆ بىرۆكە يەكى خراپىش نىيە. ئەگەر دوو سى مانگ باش بفرۆشم، دەتوانم ملوانكە يەك بىكرم، كاترميرىك، ئەنگوستىلە يەك، جانتايەكى دەستىش، لەوانە ي ژنانە. بىنيوتن؟"

"بەلى. تا ئىستا ھېچ كات جانتاي دەستىت ھەبوو؟"

"بەلى. يەكىكم ھەبوو، ساز."

"لە كويت ھىنابوو؟ واتە چۆن چۆنى..."

"لە... لە..."

"لە؟"

"لە بازار ئىدى. پۆژىك چوومە ئەوى، ھەروا. بىنىم كابرايەك دە بىست دانە ي لەو جانتا دەستيانە ھەلرشتوو تە بەردەم خۆي و ھاوار دەكات: 'ھەراج، ھۆي خەلكىنە ھەراج، ھەراج. چوومە پىشى گوتم ئەمەيان بە چەندە؟ گوتى برۆ لىرە مەو ھەستە. گوتم پرسىارم كرد بە چەندە؟ دىسان گوتى: 'دەلېم برۆ دواي كارى خۆت. ' گوتم: 'وا پىت دەلېم ئەمە بە چەندە؟' گوتى: 'برۆ دواي كارى خۆت. ' پىم گوت: 'خۆت ويستت ھا. ' گوتى: 'چى؟' دەستم دا يەكىك لە جانتاكان و پىلاو ھەكانم داکەندن، جا پاكە ئەمما پاكە، بەلام ھەيف نەكرا لىچىكى لى خوار بىكە مەو، ئا بەم شىو ھە" ئا يە يە يە يە يە."

"چىت لى كرد؟"

"چهند پرۆژ دواتر چووبووینه شاره‌که‌ی خوومان لای خوشکه‌گه‌وره‌که‌م، دامه‌
ئه‌و."

"چهند پرۆژ له‌وئ مانه‌وه؟ لای خوشکه‌که‌ت."
"رۆژیک. شه‌ویکی نه‌برد تا‌قه‌تم نه‌ما، گه‌پامه‌وه."

"به‌ته‌نیا؟"

"به‌لئ، ئه‌ی چی. نا‌نا‌له‌گه‌ل خزم و‌که‌س."

"ئه‌ی پاره؟ هه‌تبوو؟"

"نا‌بابه. چوومه‌ ویستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ر. خۆم تیکه‌لی ناو‌ریبواره‌کانی دیکه‌
کرد، تیبزر بووم. چوومه‌ ده‌ستشۆری شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ و‌ تا‌ ناو‌ ئسته‌نبول نه‌هاتمه‌
ده‌ر. ده‌زانی له‌وئ ده‌رکه‌که‌یان له‌ ژووره‌وه‌ کلیل ده‌دریت، به‌لام‌ بۆنی لئ‌ ده‌هات
ها. هیچ نه‌متوانی بخه‌وم. بۆنه‌که‌ی زۆر ناخۆش بوو."

"له‌و هه‌موو‌ ریگا‌ دووره‌ هیچ‌ که‌سیش، هیچ‌ کارمه‌ندیکی شه‌مه‌نده‌فه‌ر،
سه‌رۆکی شه‌مه‌نده‌فه‌ر هیچ‌ که‌س نه‌هات؟"

"نه، نه‌هاتن ئیدی."

"ئیس‌تا‌ئه‌ گه‌ر من‌ بمه‌وئ شتیکت‌ بۆ‌ بکرم‌ چیت‌ ده‌وئت؟"

"نایک‌ریت‌ نا. زۆر‌ گرانه‌."

"ئیس‌تا‌ پئم‌ بلئ‌ بزانه‌م‌ چیه‌؟ بیلئ‌."

"ئه‌و‌ کاتر‌میرانه‌ زۆر‌ گرانه‌ بابه‌، لئینگه‌رئ‌."

"کاتر‌میر؟ چما‌ تۆ‌ ژماره‌کان‌ ده‌زانیته‌؟ واته‌ ده‌توانیت‌ بخوئینته‌وه‌؟"

"نا. زۆرم‌ پئ‌ خۆش‌ بوو‌ بتوانم‌ بخوئینه‌وه‌، به‌لام‌ نه‌کرا‌ ئیدی."

"ئېوھ بەيانيان لە مالى خۆتان چى دەخۆن؟"

"ئەوان، واتە زردايكم لە گەل ئەو چوارەى دىكە، نان و پەنير و زەيتوون و چاى زەقن دەكەن، بەلام خۆ نايدهنە من."

"واتە بە خۆيان دەخۆن و هيچيش نادەنە تۆ، ئاوا؟"

"ئەگەر باوكم لەوى بيت شتيكيش دادەننە پيش من، بەلام ئەگەر ئەو نەبيت هيچ."

"چ خواردنيكت لە هەموو خواردنەكان پى خوشترە؟"

"من هەموو خواردنەكانم پى خوشن."

"نا ئاوا ناييت، لە هەموويان زياتر."

"ئى... چوزانم، من حەزم لە هەموويانە خۆ... لۆيا، پلاو، ماست... هەرچى خوا بيدات."

"كەواتە حەزت لە لۆبيايە؟"

"بەلى. ئەگەر گۆشتيشى تىداييت..."

"ئەى كەباب؟"

"كەباب؟ ئى... نا، هەر لۆبياكە. ماستيش باشە."

لە زيلۆم پرسى داخۆ لە خواردنەكانى بنكەى چاكسازى پازييه، يان نا. گوتى لەوى نيوه پۆيان خواردنيان نادەنى. خەريك بوو درۆى دەكرد، چونكە من خۆم چەند پۆژ پيشتر لەوى بووم و بينيم كە نانى نيوه پۆيان دەدەنى. پيم گوت: خۆ دوينى پيتانيان دا. گوتى: "هەندىك پۆژ دەيدەن، هەندىك پۆژيش نايەن." پاشان گوتى پيشتر، واتە ئەو كاتەى كە زيلۆيان گرتبوو هيچيان نەدەدا. ديسان خەريك

بوو درۆی ده‌کرد. ئی ئه‌ویش هۆکاری خۆی هه‌بوو. ده‌یگوت ئه‌و کات مندا له‌کانی بنکه‌ی چاکسازی یه‌کجار زۆر بوون، هه‌مووشیان، له‌ ده‌ستی زردایه‌که‌کانیان پریان کردبوو. بۆیه بنکه‌کانی چاکسازی، واته حکومه‌ت پاره‌ی نه‌بوو بۆ هه‌ر سێ ژمه‌که‌ خواردن دا‌بین بکات. واته ته‌نیا نانی به‌یانان ده‌دا له‌گه‌ڵ ژه‌می ئیواره.

نه‌یانده‌توانی زیلۆ له‌ دوو سێ پۆژ زیاتر له‌وی به‌یله‌وه، واته ده‌با به‌ری به‌دن. هیچ تاوانیکی نه‌کردبوو. هیچ کاریکی نایاساییشی نه‌کردبوو. له‌ ویستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ له‌ ناوه‌ خولاوه‌ته‌وه، پاسه‌وانیک پێی پینگرتوه. زیلۆش ئه‌وه‌ی خراپه‌ پێی کردوه. به‌رپرسیانی بنکه‌ی چاکسازی ده‌یانگوت لانی زۆر هه‌ر دوو سێ پۆژی دیکه‌یه‌ ده‌بێ به‌ره‌للای بکه‌ن. ده‌یانگوت به‌رپرسیاره‌تی تیندایه‌ بۆ ئه‌وان. ئه‌وه‌یان به‌ خۆی‌شی گوتبوو. واته خۆی‌شی ده‌یزانی له‌ دوو سێ پۆژ زیاتر له‌وی ناییت. راستیه‌که‌ی زیلۆ دونیایه‌ک به‌رنامه‌ی بۆ خۆی هه‌بوون. واته بۆ دوو سێ پۆژی دیکه‌، که‌ ئازادی ده‌که‌ن، به‌لام به‌لینی لێ وه‌رگرتم، که‌ ئه‌مانه‌ به‌ که‌س نه‌لیم. هیچ شتیکی تایبه‌تیش نه‌بوو، به‌لام به‌لینی لێ وه‌رگرتم ئیدی. زیلۆ باسی هه‌موو شتیکی ده‌کرد و زۆر ئازادانه‌ و به‌ دلناییه‌وه‌ باسی ده‌کرد، به‌لام کاتیک ده‌گه‌یشه‌ خه‌ون و ئاره‌زووه‌کانی، له‌هی‌کرا تونی ده‌نگی ده‌گۆرا. نه‌یده‌ویست بلیت. زۆر رای له‌ من بوو، که‌ چه‌ند دانه‌یه‌کی بۆ من باس کردن، به‌لام له‌ جیاتی ئه‌وه‌ به‌لینی لێ وه‌رگرتم که‌ ئه‌مانه‌ بۆ هیچ که‌س باس نه‌که‌م. زیلۆ وه‌ک ئه‌وه‌ی شه‌رمی له‌ ئاره‌زووه‌کانی خۆی ده‌کرد. بۆیه وه‌کو راستی باسی ده‌کردن. واته به‌

شېويهك باسى ده كردن كه له رابردوودا به راستى پرويان دابيت، له كاتيكدا ئهو تهنيا تاره زووى بوو كه وا له ئاينده دا روو بدەن.

"يهك دوو سال پيش ئيستا كه دوو سى مانگ دانم فروشت و پاره كانم كوڅر دبووه، خانوويكم بو خوم دروست كرد. واته ژوورېك. هەر تاقه ژوورېك. ژوورېكى بچووك. ئا ئه مه نده، به ئه ندازه ي هيلانه يهك، يان كه ميگ گه وره تر." "له كوي؟"

"له كوي؟ ئى... واته له گه ره كي... نزيكى..."

"له ته خته و دار، يان له و چيمه نتوييانه؟"

"ته خته و دار ته خته و دار."

"حه وشه كه ي چي؟ ته خته و داري، گول و ريحاني..."

"به رده مي دار هه نارېكى لي بوو، له و گه ورو نانه. له دواوه ش سى دار چناري بلند هه بوون."

زىلو ئه مانه ي ده گوت، به لام به گومان و دوود لييه وه. دوودل بوو كه ئه گه ر خانوويكى سه ربه خو ي هه بيت، پي خو شه له كوي ئه م شاره ويران بووه دا بيت. دوودل بوو، له وه ده ترسا من بزانه ديسان وا پيوه ده ني. دوودل بوو له وه ي كه مه حال بوو... مه حال بوو كه...

"قه نه فه... واته كه لوپه لي ماله وه چيت هه بوو؟"

"دو دانه كورسي، له وانه ي له دار دروست ده كرېن. چرايه كي سه ر مي زي، له و

ملدرېژانه، دانه يه كيش... دانه يه كيش..."

"هيشتا بيرت نه هاتووه ته وه له كوي بوو؟"

"ئى... له ناو باخچه... نزيك قه لا... به لى، به لى نزيك قه لا بوو، ليوارى ده‌ريا، ناو دارستانه‌كه."

"نزيك قه لا، ليوار ده‌ريا، نيو دارستان؟"

"به لى ئيدى."

"چه‌ندى تيدا ژيايت؟ واته ئيستا ئيدى..."

"حهوت هه‌فته."

"ئى دواى ئه‌وه؟"

"دواى ئه‌وه ئيدى... دواى ئه‌وه... دواى ئه‌وه ئيدى هيچ، له‌ژير شه‌مهنده‌فهره‌كه‌دا خه‌وتوبووم، پاسه‌وانه‌كه‌هات و وازى لى نه‌هيئام لى نه‌هيئام..."

هه‌ر كاتيك بيويستبا به‌لايه‌كى ديكه‌يدا ده‌برد. ته‌گه‌ر له‌من ده‌پرسن زيلو له‌هه‌موو شتيك زياتر له‌و پيچ و ده‌وران هه‌ستا بوو.

"ده‌زانيت من هه‌رگيز نه‌خوش نه‌كه‌وتووم. واته قه‌ت نه‌چوومه‌ته نه‌خوشخانه."

"واته جار يكيش؟"

"هه‌رگيز."

"ده‌نا به‌رپوه‌به‌رى بنه‌كه‌كه‌ده‌ليت..."

"ئه‌رى قوت پيشتريش هه‌ر ئاوا بوو؟"

"كابرا ده‌ليت كه‌..."

"خو‌يه‌كه‌م جار سپى نه‌بوو، سپى بوو؟"

"ئاي... نه، سپى نه‌بوو."

"چەند سالە ليرە دەژیت؟"

"بيست ساليك دەبيت."

"ئىيى ئەم ھەموو. ئەوکات ھىشتا من لە داىك نەبووبووم. واتە ھەر ھىشتا... تۆ

پىشتەر ھىچ ھاتوويته پارکە کەى ئىمە؟"

"نازانم. رەنگە بشھاتىم. بۆچى دەپرسىت؟"

"پروخسارت زۆر ئاشنايە ئاخىر. پىم وايە لە شوپىنيك تۆم بينيوە."

"دەپىچا و دەپھينا و دەبىرد، باشىش دەپھينا و دەبىرد."

"دەزانى ئەگەر ئىستا دوو ھەزارم ھەبايە... نە بابە تەنيا پىنجسەدم ھەبايە بە خوا

خانووېكم بۆ خۆم دروست دەکرد."

"بە پىنجسەد؟"

"بەلى ئىدى. سەدى بۆ تەختەکانى، سەدىشى بو سى دانە کورسى، سەدى

دىکەش بۆ مېزىک، سەدىش بۆ دۆشەک و لىف و سەرىن، سەدى دىکەش بۆ

چرايە کى سەرمىزى لەو ملدرىژانە."

"پىت خۆشە لەوى لەگەل کىدا بژىت؟"

"لەگەل کى؟ لەگەل کەس نا. تەنيا. بەلى من پىم خۆشە بە تەنيايى بژىم. تەنيايى

تەنيا."

"دەتەويت لە کوى دروستى بکەيت؟ خانووە کە دەلىم."

"ھەر جىيە ک پىت."

"تەنانەت گەرە کى خۆشتان پىت؟"

"ھەر جىيە ک پىت."

"تا ئیستا ئەوەندە پارەیت پێکەووە نەهاتوو تە دەست کە بتوانیت دروستی بکەیت؟ خانووە کە؟"

"با، بە لَام هەموو جارێک کیشە یەک دیتە پیش. جارێک دانه دانه کۆم کردەووە، شەشەد دانه. دەزانی لە لیواری کەنداو کە پارکیکی بچوک هەیە، هەر خاک و خۆلە. لەوێ لە پشت دارەنارە کە، ئەوێ کە زۆر گەورە یە، ئەو پارانە ی کە پۆژانە دانه دانه لە دانفرووشییە کەم دەست دەکەوتن، لەوێ خستمنە ژێر گل. دوا ی بوو شەشەد دانه کە..."

"راستی یە کە بلی لە دانفرووشییە کە دەستت کەوتبوو، یان لە دزی؟"

"نە، نە. لە دانفرووشییە بوو، بە گیانی خۆم..."

"زۆر باشە، زۆر باشە. قبول."

"ئێ بە لَام، ئەوانە شەم... بۆ منداڵە کان خەرج کرد ئیدی."

"بۆ کام منداڵ؟"

"هەر ئەو دوو کچانە ئیدی. ئەوانە ی کە..."

"ئەها، تیگەیشتم. بە راست تۆ بۆ هاوڕیی ئەوان بوویت؟ مەگەر نەتەدەزانی کە

ئەوانە..."

"نە بابە. ئاخەر چۆن بزائم."

"تۆ کوئی ئستەنبول شارەزایت؟"

"بلی کوئی شارەزا نیم؟ بەردەم یاریگە، لیواری کەنداو، کە نار دەریا، پارکی

لیواری کە، فلوریا، پارکە کە ی خۆمان، باخی ئازەلان، پارکی دارستان..."

"مندالەكان زياتر له كوي كۆدەبنهوه؟ واتە قوناغيان..."

"پشت ويستگه‌ي شه‌مه‌نده‌فه‌ر. ئەو شوپنه‌ي كه فارگۆنه سىكرا به‌كانى لى فرى دراون. زۆر به‌يان شه‌و له‌وى ده‌خه‌ون."

"كه‌ي له‌وين؟"

"هه‌ميشه. هه‌ميشه له‌وين. زۆر به‌شيان كورن."

"ئه‌ي تو بۆ له‌زير فارگۆنه‌كاندا ده‌خه‌ويت؟ واتە خو ناوه‌وه‌ي خوشتره."

"تاخر..."

"ببوره كاك كه‌مال، جه‌نابى به‌رپوه‌به‌ر فه‌رمانى داوه كه له‌مرو به‌ دواوه هه‌چ كه‌س مافى نيه له‌گه‌ل هه‌چ مندالەيك قسه بكات، ته‌نيا له به‌ردهم خوئى نه‌بیت."

"چى؟"

"واته يان ده‌بیت ته‌وانيش له‌وى بن، يان ئەوه‌ي كه..."

"به‌لام من ناسنامه پيه."

"من وام پى گوتراوه. باشته له‌گه‌ل خوئيان قسه بکه‌ن."

"به‌لام خو ئەم مندالانه له‌به‌ردهم ئەودا قسه ناکه‌ن."

"عه‌رزم کردیت، به‌ ده‌ست من نيه." "ئىستا پیتان وايه زيلو له كوي بيت؟ پیتان وايه ده‌بیت چى بكات؟ لای كى بيت؟ چى بخوات؟ له كوي بخه‌ويت؟ من وه‌لامى ئەو هه‌موو پرسيارانه ده‌زانم. ئىستا زيلو له‌گه‌ل كورە مامه‌كه‌يدا... وا ده‌زانم پیتان ده‌لیم؟ نا، ئەگه‌ر چه‌زتان ليه به‌ نووسراو بو جه‌نابى به‌رپوه‌به‌رى ده‌نيرم، جه‌نابى به‌رپوه‌به‌ر به‌و ورگه... به‌لى من ده‌زانم و پیتانى نالیم."

وه‌ك زيلو واته‌نى: "ئا يه يه يه يه."

خۆزگه له زهرافه يان نه ده دا

"ئه گهر ده يان بر دمه سه ربازى... ههر ئه گهر ده يان بر دمه سه ربازى... چى ده بوو؟"
ههچ گوماني تيدا نيه كيشى له سه د كيلوش زياتره. خوى ده لئيت سه د و ده كيلوم.
ئه وهى راستى بيت به ئاسانى سه د و ده ده بيت. ته مه نى بيست ساله، كيشيشى سه د
و بيست كيلويه. هه موو كيشه ي ئه وه يه كه بوچى نايه نه سه ربازى.

پالتويه كى سه ربازى به و قرچه ي گه رمايه دا له به ردا بوو. پانتوره كه شى ههر
سه ربازى بوو. ههر كه منى ناسى، پرسى داخو ده توانم كراسيكي سه ربازى بو په يدا
بكه م؟ چونكه ده يگوت به و گه رمايه پالتو زور ئه زيه تى ده دا.

ئه و و دوو له هاوړپكاني هه ميشه له پاركي مه ولانا بوون. له سه ر لاپه ره ي
روژنامه كان، كه له سه ر چيمه نه كاندا رايانده خستن داده نيشتن، راده كشان،
ده خه وتن...

تۆبلىنى ناوى چى بووبىت؟ قەلەو بوو و خۆشەويست، لەو خرپنە ژىكەلانە، لەو خاوەن پىنداويستيانە... واتە لەو مەن... ئەگەر بە من بايە ناوم لى دەنا خەليل، بەلام لەم دەوروزەمانە وا ديارە ئەو ناوە مۆدىلى نەماو. راستىيەكەى ھەر تىناگەم ئەمە چ گرنگىيەكە، كە ئىمەى نوسەر لە كارەكانماندا بە ناوى كەسايەتییەكانى دەدەين. مەگەر چ جياوازيكى ھەيە ناويان ھەرچى بىت؟ نازانم رەنگە ئەمە ھەر خوويك بىت، يان رەنگىت جياوازيشى ھەبىت. ئى ھەر سەردەمىك ناوى خۆى ھەيە. واتە لە ھەر سەردەمىكدا ھەندىك ناوى تايەت دەبنە مۆدىل. دلنایم ئەو ھاوړى قەلەو ھى ئىمەش يەكيك لەو ناوانەى مۆدىلى رۆژى لىيە، واتە مۆدىلى ئەم سەردەمە؛ ئەحمەد، محەمەد، عوسمان... يان بەلكو لەو ناوە رەسەنانەى توركى وەكو كايا، بىلدىراى... بەلام نا، ئەمانە ئىدى كۆن بوونە و ھىچ باويان نەماو. ئەگەرچى ئەو ناوانە لە مۆدىل كەوتوون، بەلام من زۆر پىم خۆشن، نازانم بۆ. راستىيەكەى پىم وايە لە ھەموو كەس دىن. بۆ نمونە ئەگەر بە من بىت ناوى ئەو ھاوړىيەمان دەننە خەليل، يان ئۆغوز، بەلام ئۆغوز باشتەر، ئى رەسەنترىشە. نازانم بۆ وا بىر دەكەمەو كە ئەويش ئەو ناوەى پى خۆشە. رەنگىت ئەو جەلە سەربازيانەى كە ھەمىشە لەبەرىدان، ئەو ناوەى بە بىرى مندا ھىنايىت. دەتوانىن ناويكى لەو جۆرە زىر و مەزاجساردانەى وەكو 'بۆزكۆرت'ىشى لى بنين، بەلام ئاخىر ئەو جۆرە ناوانەش، بە سىما خرپن و ھەمىشە بە پىكەننەكەيەو نايەت. ھەر ئەو ئۆغوزە باشتەر. خۆى مەگەر ناوەكانىش واتايان ھەيە؟ مەگەر ھەر كەسە و بە كەسايەتییەكەيەو نانسرىت؟ مەگەر ناوەكان دەتوانن ناسنامە بە مروفەكان بەخشن؟ واتە يەك تاقە وشە، گۆكردنىكى پرووت دەتوانىت كاريگەرى لەسەر كەسايەتییە مروفدا ھەبىت؟ چما وشەيەكى پرووت واتايەكى بۆ خۆى ھەيە؟

خۆزگه له زهرافهيان نهدهدا

واته... باشه واتای با هه بیته، ئاشکرایه که هه یه تی، ته نانه ت خودی وشه ی واتاش واتای هه یه، واته هه ر وشه یه ک و هه ر ده ر پریته ک واتای هه یه، به لام... به لام... نازانم.

به لام ئە ی ئە گه ر خۆ ی هه ز ی له و ناوه، له تۆ غوز، نه بیته چی؟ مالۆ چکه یه کی بچوو ک له گه ره کی ئە یوبی. باوک ده ریاوان، دایک ژنی مال. که له یه له کانی مال... به دلنیا بو نه وه ده توانین بلیین هیچ. مالکی ته خته به ندی دوو نهۆمی، که نهۆمی سه ره وه ی چه ندین سال پیش ئیستا سووتاه و به هیچ شیوه یه ک بو تیدا مانه وه نایته. هه موو په نجه ره کانی نهۆمی یه که م یان به نایلون، یان به ته واوی به ته خته گیراون، خۆزگه بو په نجه ره یه کی شو وشه به ند. جگه له مالی تۆ غوز، دوو مالی دیکه ش له ویدا ده ژین. رۆژانه منداله کان ئاوقای یه ک ده بن و سه رو گویلاکی یه کدی داده پاچن، هه ندی جار گه و ره کانیش. هه لبه ت ئە مه له و گه ره که هیچ سه یر نییه. کۆلانه که یان ته نگ، خۆل، ئە گه ر باران بباریته، تا چۆکان ده که وه یه قور و لیته، ئە گه ر که سینک جل بشوات چلکاوه که به و گۆره و هه ر ده بیته و ئە گه ر به فریش بباریته هه ر مه پرسه. میچ و بانی خانوو که دا رزاهه. ئە گه ر باران بباریته هه مووی ده بیته دلۆپه و شو ره شو ری ئاو به سه ر خه لکه که دا دپته خوار. هه موو دیواره کان داشو راوان و بوونه ته لانه ی کرم و میروولان. ناوکه وه که ی هه موو قۆلت و به رزی و نزمیه.

"باوکم چیدی که ده ریاوان نییه. ئاخه ر خۆ پاره یان ناده نی."

"ئیدی ده ریاوان نییه؟ واته ئیستا کاره که ی..."

"ده ریان کرد. مانگی ته نیا سه دو په نجا لیره یان ده دایه به و هه موو کاره ی که بو شیانی ده کرد. له و کاته وه ی ده ریان کردوو ه من زۆر که م ده بیینم. هه مووی هه ر له

سه‌بازانی خودا

چاخانه‌یه. زۆر دره‌نگ ده‌گه‌رپه‌توه مأل، دوو و سپی شهو، ته‌نانه‌ت هه‌ندی جار به‌یانی دپته‌وه. رۆژیکیش که چوووه ئه‌ده‌نه و ئیدی هیچ هه‌والیکی نییه. دایکم که له‌و رۆیشتنه‌ی باوکم نارازی بوو و تینی بۆ هات و خانوووه‌که‌ی فرۆشت. وایزانه‌م هه‌ر ئه‌وکات بوو لپی جیابوووه. من باش به‌ بیرم نییه. ئه‌وسا زۆر مندال بووم. منیشیان دابوووه دایه‌نگه‌یه‌ک، له‌وانه‌ی حکومه‌ت. واته باوکم بردمیه ئه‌وی. سالیکی دواتر که دایکم پپی زانی هینامیه‌ده‌ر. بردمیه لای خۆی. دواتر دایکم دیسان هاوسه‌رگیری کرده‌وه. پاشان زرباوکه‌م مندالیان بوو. کچیک. سالیکی نه‌برد دووباره‌ منیان دایه‌وه دایه‌نگه. په‌وشیشی باش بوو ها. له‌ نووسینگه‌ی هوتیلینک به‌رپه‌به‌ر بوو. مووچه‌که‌شی باش بوو، به‌لام ئیدی... له‌و دایه‌نگه‌یه‌دا تا پۆلی پینجه‌مم خویند. دواتر... دواتر... دواتر..."

"که‌واته باوکتیان ده‌رکرد؟"

"به‌لی‌ بابه، وه‌ده‌ریان نا."

"گوتت سه‌دوپه‌نجا لیره‌ی وه‌رده‌گرت، وایه؟"

"به‌لی‌ بابه، سه‌دوپه‌نجا ته‌واو."

"دوای ئه‌وه‌ی باوکتیان له‌ کاره‌که‌ ده‌رکرد، ئیدی له‌ گه‌ل دایکت باش نه‌بوو، نه؟"

"ئه‌ری‌ بابه، نه."

"مندال چی؟ جگه له‌ تو ئیدی... واته دوای تو دایکت هیچ مندالی دیکه‌ی

نه‌بوون؟"

"نه، به‌لی‌.. نه."

"ئه‌ی به‌ر له‌ تو؟"

"به‌ر له‌ من؟ نه، هه‌لبه‌ته، هه‌ر ته‌نیا منیان هه‌بوو."

خۆزگه له زهرافهيان نهدهدا

"واته تۆ تاقانهيت؟"

"چی؟ من تاقانهم؟ منداڵ؟"

"گوتت دایکت دووباره میردی کردهوه، وانیه؟"

"به لئی بابه، منداڵیشی بووهوه، کچیک."

"ئێستا له کوێیه؟ ههوالیت ههیه؟"

"دایکم..."

"دایکت نا، ئەو منداڵه، کچهکه ده لێم، خوشکت."

"هەر لیرهیه، له ئستهنبول."

"بارودۆخی چۆنه؟ ئاگات لێی ههیه؟"

"به لئی بابه. وا ده خوینیت. تا پۆلی پینجهم، پۆلی پینجهم، پینجهم."

"ئهی باوکت چی؟ ئەویش دووباره هاوسه رگیری کردهوه؟"

"باوکم؟ ئەری بابه."

"دوای ئەوهی که باوکت ده رکرا..."

"ئیدی کارێکی پهیدا نه کرد. بی کار مایه وه. ئیدی پارهی نه بوو که. هه موو ده می"

شهر و ده مه قالیی بوو له گه ل دایکم. لێی ده دا ها، ئاوا ئاوا، هەر لێی ده دا و لێی

ده دا. ده چوووه چاخانه، یاریی ده کرد. رۆژیک له چاخانه که وه هاته وه مال. هه یچ جلی

له بهر نه بوون. هه یچ هه یچ، هه یچی له بهر دا نه بوو. ده ستهی دا نا بوونه ئیره ی، واته ئیره ی.

هه مووی دۆراند بوون. دایکم دیسان تووره بوو. باوکم دیسان لێی دا. کاتیک

شهریان ده کرد من ئەو شوینهم بین. واته هه موو جینه کیم بین. ئیره شیم بین."

"دهی دواتر؟"

"دواتر ئەووه بوو دایکم ماله‌که‌ی فرۆشت."

"باوکت فرۆشتی، یان دایکت؟"

"ئەری بابە، دایکم فرۆشتی. ئاخر خۆ خانوو‌ه‌که‌ی دایکم بوو. واته‌هه‌موو شتیک‌ه‌ی دایکم بوو. ته‌نانه‌ت منیش. باوکم خۆ‌هیچی نه‌بوو. پیم‌گوتی خۆ‌هه‌موو شتیکی دۆراند‌بوو. جله‌کانی به‌ریشی. دایکم ماله‌که‌ی فرۆشت و‌ پرویشته‌له‌گه‌ل‌یه‌کیکی دیکه‌هاوسه‌رگیری کرد، به‌لام منی له‌گه‌ل‌خۆی نه‌برد. من‌ه‌ی‌ئوه‌بووم‌ها، به‌لام له‌گه‌ل‌خۆی نه‌بیردم. منی لای باوکم به‌جیه‌په‌شت. ته‌نیا من. شته‌کانی دیکه‌ی فرۆشت. دواتر باوکیشم‌هاوسه‌رگیری کرده‌وه. ئەویش منی نه‌ده‌ویست. ئاخر خۆ‌هی‌ئوه‌نه‌بووم."

"پاره‌ی خانوو‌ه‌که‌تان چی‌لی‌کرد؟"

"به‌تۆ‌چی؟ ه‌ی‌خۆمان‌بوو و‌ فرۆشتمان."

"نه، نه. مه‌به‌ستم‌ئوه‌نه‌بوو. ده‌مویست‌بزانم‌پاره‌که‌ی‌چی‌لی‌هات؟ به‌چی‌خه‌رجتان‌کرد؟ ک‌ی‌خه‌رجی‌کرد؟"

"چوزانم. من‌له‌کوی‌بزانم؟ من‌نازانم. نازانم‌من، من..."

"ده‌ی، ئە‌ی‌دواتر‌چی؟"

"دواتر، من‌چوم‌ه‌خویندنگه‌ئیدی."

"خویندنگه‌؟ کام‌خویندنگه‌؟"

"ئ‌ی‌خویندنگه‌ی‌حکومه‌تی. خۆ‌ئیمه‌پاره‌مان‌نه‌بوو. دایکم‌ده‌یگوت‌خویندنگه‌ئه‌ه‌لییه‌کان‌ه‌ی‌له‌ئیمه‌چیتره‌کانن. باوکیشم‌ده‌یگوت‌له‌مه‌چیتره‌کان¹ نه، عه‌له‌یه‌ی‌سه‌لام."

¹ له‌مه‌چیتره‌، جنۆکه.

خۆزگه له زهرافه يان نه ده دا

"تۆ ده زانیت ئەمانە ی دەیانلیت و اتایان چیه؟"

"ئەمانە کامە یان؟"

"لە مە چیتران، عە لە یه ی سه لام."

"ئێ خۆ ئاشکرایه، نه."

"خویندنگه ی ده وله تی له کو ی؟ کام شوین؟"

"خویندنگه ی ده وله تی، ئە نقره."

"هه موو ئەم شتانه ی که با ست کرد له ئسته نبول بوو، یان ئە نقره؟"

"ئسته نبول، واته ئە نقره، نه، هه ر ئسته نبول. خانوومان فرۆشت چوینه ئە نقره"

ئیدی. ئیدی له ئسته نبول هیچ کارێکمان نه بوو خۆ."

"دایکت له و ی کارێکی ده ست که وت؟"

"ئەری بابە. له هوتیل. به پڕیوه بهری هوتیل بوو. ده یگوت هه مه کاره ی ئە و یه."

"به پڕیوه بهری هوتیل؟"

"ئەری بابە. به پڕیوه بهری هوتیل. هه مه کاره ی هوتیل بوو دایکم."

"کام هوتیل؟"

"تونا پالاس."

"دایکت به پڕیوه بهری تونا پالاس بوو؟"

"به لێتی. هه مه کاره ی ئە و ی بوو. هه ر کاتیک ده چووه هوتیل منی به خاتوونیک

ده سپارد. ژنیکی زۆر گه و ره بوو. وه کو ئیستای من. هه ر کاتیک بیعاریکم کردبا

منی به بنمیچه که وه هه لده واسی. قاجه کانی له یه ک گری ده دام و سه راو بن

هه لیده واسیم. هه موو ده م ده مو یست بیعاری نه که م، به لام له بیرم ده چوو. که

سەربازانی خودا

هەڵبەندە واسیم ژانەسەر دەیگرتەم. چاوم دەردەپەڕین. چاوم لە هەمووی زیاتر دەئێشان.

"بە میچدا هەڵبەندە واسیت؟"

"ئەری بابە. زۆریشم دەئێشا. پڕۆژیک لای ئەو ژنە قەلەو هەلاتم. پۆلیس بردمیە لای دایکم. دایکم گوتی ئەگەر جارێکی دیکە رابکەیت لیت دەدەم. پاشان لێشی دام. من پام نەکرد ها، بەلام ئەو هەر لێی دام. ئەو گوتی ئەگەر جارێکی دیکە رابکەیت لیت دەدەم، بەلام هەر لەوی لێی دام."

"تەمەنت چەندە؟"

"ئێستا بیست."

"ئەوکات چەند سالی بوویت؟"

"ئێستا حەوت سال."

"واتە ئەوکات حەوت سالە بوویت؟"

"ئەری بابە. حەوت سالە بووم."

"حەوت سالە بوویت. ئەی بۆ نەدە چوویتە قوتابخانە؟"

"ئەمەیان! من نەدە چوومە قوتابخانە؟ ئاشکرایە کە دەچووم. باشیش دەچووم. تازه شەوانیش لەوی دەمامەوہ."

"واتە قوتابخانە کە شەوانە پڕۆژی بوو؟"

"چی بوو؟"

"واتە لەوی دەخەوتی، دەتخوارد، چاویان لیت بوو، پیت رادەگەشتن..."

"ئەری بابە پێم رادەگەشتن. دایکم پارە دەدانی. پڕۆژی ئا ئەمەندە، بەلام

ئەویش... ئەویش..."

خۆزگه له زهرافه‌يان نه‌ده‌دا

"ئه‌وى چى؟"

"له‌وێشدا منيان به بنمىچه‌كه‌دا هه‌لده‌واسى. بۆيه له‌وى پامکرد، به‌لام ديسان پۆليس منى برده‌وه لای دایکم. مامۆستاکه به دایکمی گوتبوو وا باشتره ئه‌مه بدهینه خانه‌ی چاکسازی. واته منیان... مامۆستاکه به منى گوت: 'وه‌ره با سواری پاس بین برۆین له پارک بۆ خۆمان بگه‌رێین، به‌لام کاتیکم بینی گه‌یشتینه بنکه‌ی چاکسازی، گوتى: 'تۆ خوله‌کێک لێره‌دا بمیته‌وه تا من ده‌گه‌رێمه‌وه، به‌لام خۆ ئه‌و نه‌گه‌رايه‌وه. من هه‌ر چاوه‌رپیم کرد و چاوه‌رپیم کرد، ديسان هه‌روا چاوه‌رپیم کرد، به‌لام ئه‌و نه‌گه‌رايه‌وه. ئه‌وه‌نده چاوه‌رپیم کرد، به‌لام هه‌ر نه‌هاته‌وه. چوار سال چاوه‌رپیم کرد، به‌لام ئیدی ئه‌و نه‌گه‌رايه‌وه. من... من... من ئه‌وم زۆر خۆشده‌ویست، له دایکیشم زیاتر."

ئه‌و خانه‌یه‌ی چاکسازی به‌ کوی ئسته‌نبول بوو؟ ده‌زانیت؟"

"ئه‌رى بابه، له کادی کوی."

"کادی کوی؟ مه‌گه‌ر نه‌تگوت له ئه‌نقه‌ره؟ خۆ کادی کوی له ئسته‌نبوله."

"بینگومان له ئسته‌نبوله. من پینج سال له‌وى بووم. ئه‌مه‌نده ساله. په‌نجه‌کانم ده‌بینیت؟ دایکم هاته دوام. پاشان دایکم می‌ردى به‌و کابرایه کرد. دوای زه‌ماوه‌ند دوو هه‌فته منى برده‌وه لای ئه‌و، به‌لام کابرا نه‌یهیشت. هه‌ر ده‌یخواره‌وه و مه‌ست ده‌بوو. هه‌ر مه‌ست ده‌بوو ده‌یکشا به‌ پشت ملی مندا. هه‌ر جیتیوی ده‌دان. هه‌ر ده‌یگوت من چه‌لأل نیم. می‌شکی له سه‌ریدا نه‌بوو. چما من خواره‌مه‌نیم تا چه‌لأل بم، یان حه‌رام؟ ده‌یگوت من حه‌رامم... حه‌رامیم... هه‌ر نازانم چى ده‌گوت."

بیمیشکینک بوو تاکی نه بوو. منیش رامکرد و هاتمه بنکه ی چاکسازی، به لام ئیدی نه چورومه قوتابخانه. به خیوکه ره کان ده یانگوت ئیدی بو تو به سه.

"چەند سال خویندت؟ واته تا پۆلی چەند خویندت؟"

"تا پۆلی پەنجە. نه نه پینج. پینجەم."

"ئێ، ئەی دوایی؟"

"دوایی؟ دوای ئەوه منیان نارده بنکه یه کی چاکسازی دیکه که کار بکەم. ده یانگوت ئیدی من بوومه ته پیاو. ده یانگوت ئیدی دەرس به سه. ده یانگوت ده بیته کار بکەم. وه ستاکه هەر ده یگوت پاره کهت ده ده می، پاره کهت ده ده می، به لام نه یدا خو. هیچ پاره یه کی پینه ده دام. مانگ ته و او بوو پینم گوت من پاره م ده ویت. گوتی با ماسی بکرم ئینجا ده تنده می، به لام رویشته و نه گه رایه وه. هه لات. منیش... منیش، گریام. زور ها، هاوارم ده کرد و ده گریام. پاشان پروژنامه م فروشت. دواتر یه کیک گوتی تو لیره له بهر ئەم سییه ره دانیشه من پروژنامه کهت بو ده فروشم و پاره کهت بو دینمه وه، به لام پاره ی چی، نه یدا. پروژنامه کانی بردن و تپی ته قانده. هه موو پروژنامه کانمی بردن. ناسنامه که شی بردم. ناشکرایه که پاره که نه داته وه خو ناسنامه که شم ناداته وه. پاشان به خیوکه ر لپی دام، هه ر کیشای به سه رو گوئیلاکمدا و هه ر ده یگوت بیکه لک، بیکه لک. ده یگوت ئەگه ر ناسنامه ی که سیک بدزن ئەوا زور خراب ده بیته، به لام خو ئەو کابرایه ناسنامه ی منی نه دزی. دزی؟"

"ئێستا هه ر له و بنکه یه ی چاکسازی پشت پارکه که یته؟"

"ئەری بابە. له ویم."

"که ی هاتیه ئیره؟"

خۆزگە لە زەرافەیان نەدەدا

"ئێرە؟ ئێرە... ئێرە... ئێرە..."

پشت پارکی مەولانا بئەگەر بەم ناو، بئەگەر چاکسازی لێیە هەر بەم ناو، بئەگەر چاکسازی مەولانا. هەلبەت لەودوو پارکەووە. واتە لە ریزی گۆرستانە. پێشان ئەوی مەولەوی خانە^۱ بوو. هەوشەییەکی خۆلی گەورەییە. بەلەخانەکی زۆر کۆنە و دیوارەکانی رەنگوڕوویان پێوە نەماو. مێچەکی بەلندە و پڕە لە نەخش و نیگاری ئەسلیمی و خەتایی^۲. شوپنەکی چەندین سالی بوو وێرانە بوو، تا ئەو کاتە فەرمانگەیی پەرورەدی ناوچە، بە هاوکاریی فەرمانگەیی تەندروستی و ئەنجومەنی مندالانی بێسەرپەرشت کردیانە قوتابخانە. هەلبەت ئەگەر بکریت پێی بلێن قوتابخانە. پێم وایە ئیستا دووسەد خۆیندکاری لێ دەبن، هەمووشیان لەو ناتەوا... لەوانەیی وەکو ئۆغوزن ئیدی. هەندیک شتیان فێر دەکەن، بەلام جا ناکریت پێی بگوتریت قوتابخانە. لە ولاتی ئیمەدارەوشی توێژی مامۆستایان ئاشکرایە کە چۆنە. ئیستا بێر بکەرەو لە شوپنیککی ئاوا و بۆ ئەو جۆرە مندالانە بێیە مامۆستا، بە خوا دەبیت بلێن خوا خێریان بنوسیت. راستییەکی من یەک لە بالی خۆم لە خۆم رانابینم. لەگەڵ یەکیک لەو مامۆستایانە بوومە هاوڕێ. ناوی مامۆستا گۆل محەمەدی بوو. بە راستی کارەکیان زۆر سەختە. قوتابخانەییەکی پەرپووتی وەک کە لاو، مووچە مەمرە مەزێ، مندالەکانیش کە... مامۆستا گۆل محەمەدی دەبگوت باشتترین شیواز بۆ فێرکردن و پەرورەدی ئەو مندالانە ئەووەیە کە تیکەلی خەلکیان بکەن، بەتایبەت ئەگەر فێری کارێک بکرین. دەبگوت کاری سەرەکی ئەم

^۱ هەر مەبەست خانەقایی دەرویشانە.

^۲ دوو جۆر نەخش و نیگارن کە لەسەر گۆزە و قاپ و هیربار و بنمیچی خانوو و گومبەتی مزگوتان دەنەخشیندرین.

قوتابخانە ئه‌وه‌یه که شووتیک بۆ کارکردنی ئه‌و مندالانە پەیدا بکات. دەینالاند و دەیگوت مندالەکان دەنیرینە لای هەر که سیک ئازاریان دەدەن دەیگوت راستە ئه‌و مندالانە چاویان لە هەقەست و شتی وا نییە، بەلام ئه‌و نامەردانە نەک هەر پارەیان پێی نادەن، بەلکو لیشیان دەدەن، تەشقه‌لەیان پێی دەکەن و تەنانەت جاری وا بوو دەستدریژیان دەکەن سەر. بێنە بەرچاوی خۆت دەستدریژیکردنە سەر مندالیک، ئه‌ویش مندالیکی ئاوا.

'ئەوئ دەبینیت؟ ئەوئ. ئەوئ مەیدانی شووتیەکانە ها.'

"مەیدانی شووتی؟"

"ئەری بابە. هەرچی شووتی و کالەکه دیتە ئستەنبول، یەکه‌مجار دیتە ئەوئ. رۆژانە ئا ئەمەندە لۆری شووتی دیننە ئەوئ. شووتی دینن هەر یەکیک ئا ئەمەندە. ئا ئیستا شووتی ئەمەندەت بینو؟ ماوێه‌ک بەر لە ئیستا چوو ئەوئ. یەکیک پێی گوتم دەتوانی شووتی لە لۆریه‌که دابگریت؟ منیش گوتم ئەری بابە."

"ئەو شووتیانە لە کوئ دینن؟"

"لە هەموو جیگایه‌ک."

"ئێ دواتر؟ دواتر لەوئ کارت کرد؟"

"ئەری بابە. هەموو رۆژی دەچمە ئەوئ کار دەکەم. شووتیەکان لە لۆری دادەگرم، ئەوانیش دەیگرنەوه. هەموو رۆژی شووتییکم دەدەن و بیست لیرەش. پارەکه‌ش هەموو ئاسنە، پارەئ ئاسن باشە وانیه‌؟"

"بەلی باشە. کهواته کاره‌که‌ت ئەوه‌یه که شووتی لە لۆری دابگریت، وایه‌؟"

"ئیستا ئیدی نا. ئاخر پارەکه‌یان نەدامی. یەکه‌م جار دەیان دا ها، بەلام دواتر پێیان گوتم لە مەخزەن شووتیت بۆ مندالەکانی بنکه بردوون. ئاشکرایه‌ که دەیان

خۆزگه له زهرافه‌يان نه‌ده‌دا

به‌م. ئاخ‌ر من‌داله‌كاني ئه‌وي هاورپي منن. ئي خو بنكه‌ي چاكسازي... بنكه‌ي چاكسازي... مالي منه."

به چاوديره‌كاني خوتت نه‌گوت پاره‌كه‌ت بو بسه‌نن؟"

"پيم گوتن."

"ئي ته‌وان چيان كرد؟"

"منيان له بنكه‌ي چاكسازي ده‌ركرد."

"ده‌ريان كردي؟"

"ئه‌ري بابه. گوتيان تو ته‌مه‌نت بووه‌ته هه‌ژده سال. گوتيان ئيدي ناتوانيت ليره بمنيته‌وه."

"باشه ئه‌ي ئيستا له كوئيت؟ چ كارپك ده‌كه‌يت؟"

"ئيستا وا ليره. وا له‌گه‌ل تو‌دا قسه‌ ده‌كه‌م."

"نا، مه‌به‌ستم ئه‌وه‌يه چ كارپك ده‌كه‌يت؟"

"هه‌ر ليره‌دا كار ده‌كه‌م ئيدي. له‌وي هاوريان شووتي، زستانان پرته‌قال، به‌هار و پازيش كار له‌وي ده‌ست ناكه‌ويت."

"له‌كوي ده‌خه‌ويت؟"

"هه‌ر ليره ئيدي."

"له‌و بيست ساله‌ي رابردوو... گوتت ته‌مه‌نت بيست ساله‌، وا به‌؟"

"به‌ئي بابه، بيست ساليمه."

"له‌و بيست ساله‌دا چي له هه‌موو شتيك زياتر هه‌راساني كردوويت؟ تازاري داويت؟"

سەربازانی خودا

"من بئەو چاڪسازىم پى خۆشە. ھەر ئەو بئەكەيە، بەلام ئەوان منيان لەوى
و دەرنە... ئەوان... ئەوان..."

"ئەوان چى؟"

"ئەوان خۆ منيان خۆش ناوېت. ئەگەر منيان خۆشويستايە دەيانبردمە لای
خۆيان. داىكم پىم دەلېت نەخۆشەم، بۆيە دەبى بچىتە بئەكەي چاڪسازى. دەلېت
ناتوانم بەخىوت بکەم."

"بۆ مەگەر تۆ نەخۆشەيت؟"

"ئەرى بابە. من ھەر مېز لە بنەخۆم دەكەم. لە ھەر جىيەك بىت. لەناو جى و لە
ناو شەروال. لە ھەر جىيەك بىت مېز دەكەم. داىكىشم قەلەو، ئا ئەوئەندەيە،
ناتوانىت من بشوات. باوكىشم دەترسىت مائەكەي لى بسووتىنم."

"بسووتىنەيت؟"

"ئەرى بابە، ئاخىر من ھەموو دەم جگەرەم بە دەمەوئەيە. ھەموو شەوى دەيكىشم.
ھەموو شەوىك دە دانە جگەرە دەيكىشم. باوكم ئىزى ئەدى ئەگەر جگەرەكەت
كەوتە نىو نوپان. ئىستائىدى ھىچ جىگايەكم نىيە لىي بىخەوم."

"ئەي ئەوى؟ عەمبارى شووتىيەكان و..."

"لەگەليان بەشەر ھاتم. ئەوانىش گوتيان بۆ نەتبىنەئەو."

"شەر بۆ؟"

مندالەكان لەوى دزىان كرد. مندالە قۇزەردەكان دزىان كرد ئىدى. ئەو قۇزەردانە
ھەر ھەموويان دزن."

"قۇزەردەكان كىن؟"

"ئى ھەموويان قۇيان زەردە. ئەوان لە يۆ... يۆ... يۆگسلاڧيا ھاتون."

خۆزگه له زهرافهيان نهدهدا

"يۆگسلاڤيا؟"

"به لای باهه."

"چه نندن؟، ته مه نيان چه نده؟"

ده دانه يهك ده بن. ئەمه نده. يه كيكيان دوازه ساله يه. يه كيك چوارده سال.
يه كيكيشيان... يه كيكيان دزه. هه موويان دزن. قز زه ده كان هه هه موويان دزن.
ئه وان گوتيان و منيش دزيم، به لام خو من دزيم نه كرد. ته نيا قز زه ده كان دزيان كرد.
هه موويان دزيان كرد. من ترسام. پامكرده ئه وي. چوومه مالى نه نه م. دوو مانگان
لاي ئه وان بووم. ئاموژنم زور باشه، به لام شه ويك... شه ويك ميزم له بن خو م كرد.
هه رچي ده كه م ميز له بن خو م نه كه م ناكريت كه. هه ر ميز له بن خو م ده كه م. مامه م
گوتى پرۆ ون به، به لام من خو نه گريام، نه. دواتر هاتمه ئه وي. ئه وي، ده بيينيت؟
به خو م گوت ئه گه ر ليشم بدرت ئيدي ليره پاناكه م. مامه م زور خراپه. وا ده زانيت
كاتيك من ميز له بن خو م ده كه م پيم خو شه، به لام خو من پيم خو ش نيه. من پيم
خو ش نيه و ئه ويش پيم ده لیت پرۆ ون به. جارنيكي ديكه ناچمه وه لاي مامه م.
ئه گه ر له عه مباري شووتيه كان بشمرم چيدي ناچمه وه لاي ئه و. پرته قال له شووتى
سووكتره. من زور حه ز له پرته قال ده كه م."

"ئىستا له وي ده خه ويت؟"

"ئىستا؟ زستان له وي بووم. باش كارم كرد. شه شسه د ليره م پاشه كه وت كردبوو،
به لام به هاري هه موويم خه رج كرد ئيدي. ئاخه خو به به هاران له وي كار نيه."
"گوت ئه و مندا لانه ي ئه وي هه موويان دز بوون، وايه؟"

"ئه ري باهه."

سەربازانى خودا

"ئى بزانم چىيان دزىبوو؟"

"ژنىك."

"چى؟ ژنىك؟"

"ئەرى بابە. ئەوان ھەموويان دزن. قۇزەردە كان ھەموويان دزن."

"لە كوئىيان دزىبوو؟"

"لەو ھەوشانەى ئەوئى. خانووە كانى ئەوئى."

"مەگەر لە يەكئىك زياتريان دزىبوو؟"

"ئەرى بابە. دە دانە. بىست دانە. ھەمووشيان سوور بوون."

"ژنى سوور؟"

"ئەرى بابە، ھەموو كراسەكان سوور بوون."

"كراس؟ ئەوان جلى ژنانەيان دزىبوو، يان خودى..."

"ئەرى بابە. ئاوەلكراسيشيان دزىبوون. ئەوان ھەموويان دزن."

"ئەوان چ كارئىكيان بە جلى ژنان ھەيە. مەگەر ئەوان كور نەبوون؟"

"ھەر تەنيا ھى ژنان نەبوو جلى پياوانيشيان دزىبوو. پاسەوانى يەكئىك لەو

خانوانە..."

"دەرگەوان."

"بەئى بەئى. دەرگەوان، بىنبوونى. پاشان پۆلىس ھات ھەموو قۇزەردە كانى

لەگەل خۆى بردن."

"ئى باشە، خۆ تۆ لەگەل ئەواندا نەبوويت؟"

"ئەرى بابە، من نەبووم."

"واتە دەرگەوان ناوى تۆى نەدابووە پۆلىس؟"

خۆزگە لە زەرافەیان نەدەدا

"ئەرى بابە، نەیدا بوو."

"ئەدى كەوايە تۆ بۆ لەوى راتكرد؟"

"ئاخر من ھاوړپى ئەو مندا لانه بووم. من لە گەل قۆزەردەكان ھاوړپى بووم. من لە گەل ھەمووان ھاوړپىم. من ھەر كەسێكى تازە بېنم دەبمە ھاوړپى. ئیستا تۆشم خۆش دەوێت، بە لām باوكم منى خۆش ناوێت. ھەر پىم نایە ماله كەى، دەلێت تۆ دواجار ئەم ماله دەسووتینیت. ئى خۆ منیش ناتوانم ئەم جگەرە نەفرەتییە تەرك بكەم. پایزى رابردوو ھەموو پاشكەوتە كەم دایە زردایكە كەم تا لێنە گەریت چیدی باوكم پىم بلێ پرۆ لەبەر چاوم ون بە، بە لām نەیتوانى. ئەویش منى خۆش ناوێت. بەلێ زردایكە كەش منى خۆش ناوێت. ئەرى ئەویش جىتو بە دایكەم دەدات. جىتوى زۆر پىس. من خۆ لە جىتو كەنى ناگەم، بە لām دەزانم ئەو جىتوانە پىسن. دایكیشم سەرى زمان و بنى زمانى ھەر باسى مێز كەردنە كەى منە. ھەر مێز لە بن خۆم بكەم پىم دەلێت پرۆ بنكەى ھەوانەو. ھەر چەندە پىم دەلێم من بیست سآلمە، ھەر دەلێت پرۆ بنكەى ھەوانەو. ئەرى بابە من بیست سآلمە. ئەوى باشە. نە كەس ھەقى بە جگەرە كىشانە كەمە و نە بە مێز كەردنە كەم. ئەرى بابە، ئەوى زۆر باشە."

"كە گەر پیتەو ئەوى ئازاریان نەدایت؟"

"با ئازاریان دام. یە كێك گوتى نە باوكت دەتھەو پىتەو و نە دایكت، بە دەبەخت. شوڤىرێكى لۆریش گوتى: عەمرت نەمىنێ زرتە زەلام. ئەو پىرەمێردەش گوتى:

'مالى خەراپ سەروە ساچىبىه.'

"پىستە ھەر دەچىتەو دەباغخانە."

"ئەرى بابە، گوتى: 'دەباغخانە'."

"لەوئى ھىچ ھاوړيټ ھەبوون، وەكو خۆت؟ واتە وەكو تۆ..."

"ئەرى بابە، شەش ھەوتىك. ھەمووشيان لە بنكە كە دەر كرابوون. ئاخىر ئەوانىش تەمەنيان يىست سالاھ. سىيانان چوونە سەربازى... ئاخىر ئەگەر منىشان بېردايە تە سەربازى چىيان لى كەم دەبوو."

"كەواتە ئىستا بىنكارىت؟"

"ئەرى بابە. تازە لە گەل يە كىنك لەو شوڤىرانەى لۆرىيش بە شەر ھاتووم."

"بۆچى؟"

"ئەو پىي گوتم بچم 'مەواد' ى بۆ بفرۆشم، بەلام من نەچووم. پىم گوت..."

"مەواد؟"

"بەلى بابە گوتى مەوادى بۆ بفرۆشم، بەلام من رقم لە مەوادە. ئەو جگەرە نەفرەتتەش ئەگەر نەبايە ئىستا بۆ خۆم لای باوكم دەبووم. مەزەكە ھىچى لە گەل ناكريت، بەلام جگەرە خۆ دەكرا نەيكيشم. زۆربەى ئەو مندالانەى لەوئى دەردەكړين دەچن مەواد دەفرۆشن، گىرفانى خەلك دەپرن، جزدان دەرفينن، ھەمووشيان دەبنە چەقۆكىش. ھەموو ئەوانەى بۆ ئەو شوڤىرانەى لۆرى كار دەكەن، چەقۆيان پىيە. يارۆ گوتى: 'ئەگەر جار يكى دىكە لەم ناوہ بتىنم بەم مندالانە دەلىم بە چەقۆ ئەنجنئەنجنت كەن..."

"ئەنجنئەنجن."

"ئەرى بابە. گوتى: 'ئەنجنئەنجنت دەكەن."

"دايك و باوكت... واتە دايكت... ئەگەر ئىستا بچىتە لای دايكت ناتحەو پىتەو؟"

¹ مەبەست لە مەواد، مادەى ھۆشبەرە..

خۆزگه له زهرافه يان نه ده دا

"ئهري بابه، نارهنگه بشمحه ويئته وه، به لام من ناونيشاني نازانم خو."

"نازانيت؟"

"ئهري بابه، پيي نازانم. ته له فونم بوي كرد، به لام خانمه كه گوتي: 'ليره نيه.' خوي ژماره ته له فونه كه ي دامى، كه چي خانمه كه گوتي: 'ئهو كوا ليره نيه.' جاريك ته له فونم بو كرد، به لام خانمه كه گوتي... خانمه كه جنيوى پندام. دايكم ئيدي منى ناويت. من هي ئه وم ها، به لام ئه و خو منى ناويت. چيديكه به دوايدا ناگه پر يم. ئه گهر ئه م دنيايه م بدنه نى جاريكى ديكه ناچمه لاي. ئه گهر ميزم له بن خوم نه ده كرد..."

"ئه ي دايكت؟ دايكيشت نايه ته لات؟"

"ئه و كاته ي له بنكه كه بووم جاريك هات. پولي ستيه م بووم. ئه مه نده."

"تو ده زانيت ئه و مندا لانه بوچي دزي ده كه ن؟"

"قززه رده كان؟"

"هه م ئه وان، هه م ئه وانى ديكه ش، واته گشتيان."

"ئهري بابه. له بهر ئه وه ي هه ژارن. بو نمونه دايكى ده بيته هه لسوورينه ري هوتيل، كه چي هيچ يارمه تى مندا له كه ي نادات، يان رهنگه بيخاته به رده ستى ژنيكى به دره فتار بو نمونه، ئه و ژنه ش هيچ شتيك ناداته مندا له كه، نه خواردنيك، نه ياريچه يه ك بو خوي ياري پي بكات، هيچ شتيك، تازه به لكو دايكه كه به ريوه به ري هوتيليش نه بيت، به لكو... به لكو... به لكو له هوتيل كاري ديكه بكات، له گه ل هه ر كه سيك كه پاره ي بداتى، يان رهنگه هه قده ستيشي پي نه دن له وي، ئه وي ده بينيت؟ يان رهنگه له و مندا لانه بدن، يان ته نانه ت... ته نانه ت ده ستر پزيشيان بكه نه سه ر،

رەنگە يەككىك ھەرەشەيان لى بىكات، پىيان بلى ئەنجىئەنجىت دەكەم، يان رەنگە خەرىك بن لە برسان بمرن... يان بەلكو..."

"لەو عەمبارەى شووتيان نوپىشت ھەيە؟"

"ئەرى بابە. ھەسەرىك كە شوفىرى لۆرىيەكە دای پىم. ئەوھى كە سەمىلى ئا ئەمەندەيە. پياويكى زۆر باشە. خۆشم دوو لىفەم لە زىلدانەكە دۆزىنەوھ. بەرگى يەككىيان ھەمووى وىنەى ئازەلانە و ئەوھى دىكەش گولگولپىيە."

"واتە بەو شىوھەيە نەخىشىندراون؟"

"بەلى، ئا بەو شىوھەيە."

"پىسن، وانپىيە؟"

"ئەرى بابە. زۆر پىسن."

"تۆ ھىچ كات دەچىتە ھەمام؟"

"ئەرى بابە، ئەگەر پارەم ھەيىت بەردەوام دەچمە ھەمام."

"جگە لەوانەى لەبەرتن جلى دىكەشت ھەن؟"

"نا."

"باشە بۆ ئەو كاتەى پارەت ھەيە جى بۆ خۆت ناكىرىت؟"

"ئاخر كوا خۆ پارەم نپىيە. سى مانگە ئىشم نەكردووه."

"باشە ئىستا كە كار دەست ناكەوئىت دەتەوئىت چى بكەيت؟"

"كۆنە كۆ دەكەمەوھە و دەيفرۆشم."

"كۆنەش دەفرۆشەرىت مەگەر؟"

"ئەرى بابە. بوتلى كۆلا، قوتى ميوھ، قوتى ماسى و..."

"ئەمانە لە كوى دەفرۆشەيت؟"

خۆزگه له زهرافه يان نه ده دا

"له وى. هه ر كىلوى به سى قرۆش." "رۆژانه چه ند كىلۆ كۆ ده كه يته وه؟"
"ئيمه سى كه سين، پيكه وه رۆژى بيست كىلۆ، يان رهنكه بيستويينج كىلۆ، به لام
هه موو رۆژى خۆ نايانفرۆشين. هه ر دوو سى رۆژ جار پيكا. هه ر كاتيك برسيمان
بوو، ده يانفرۆشين."

"تۆ هه ر له سه ره تا وه، وا ته له مندالييه وه هه ر ئاوا قه له و بوويت؟"
"نا بابه. يه كه م جار قه له و نه بووم. هه ر ئه مه نده بووم ئه ها. له و كاته ي چرومه
بنكه ي هه وان وه له وى قه له و بووم."

"بۆ؟ مه گه ر له و بنكه ي هه وان وه يه چيتان ده خوار د؟"

"هه موو شتيكمان ده خوار د. هه موو يشى چه ور چه ور. برنج به رۆن، گوشت به
رۆن، ماسى به رۆن، په تاته به رۆن، ئه وه نده مان رۆن خوار د كه ئاوا قه له و بووين
ئيدى. له بنكه ي هه وان وه ي پيشو و خۆ هيچيان نه ده داينى. ته نيا نان و په نير. ئه ويش
ئه وه ندۆكه، به لام ليتره هه موو شتيكيان ده داينى. هه موو يشى چه ور چه ور."

"له و مندالانه ي كه ده لئى دزن، هيچيان هاو رپيتن؟ وا ته تا ئيستتا له گه ل مندالانى
دز هاو رپى بوويت؟"

"ئهرى بابه. خۆ زۆر به ي ئه و مندالانه دزن. هه موو شيان مه علانن. دزى وا ده كه ن
سه رت سوڤر بمينييت. جا يه كيكيان له و قۆزهر دانه هه موو شتيك ده دزيت. هه ر
شتيكى بيري لى بكه يته وه. ناوى... ناوى... ناوه كه يم بير چووه ته وه، به لام له
دزى كردندا كه س شانى له شان نادات. هه ر چيه كى به تويت بو ت ده دزيت."

"وه ك بلى زورت به دل، وانيه؟"

"ئهرى بابه. كاره كه ي قسه ي له سه ر نيه. هه ر چيت گه ره ك بيت بو ت ده دزيت."

سەربازانى خودا

"دەتوانى بە منى بناسىيىت؟"

"بۇچى؟"

"ئىستا لە كويىھ؟"

"ئىستا چاۋەرپىيە كە لۇرىي شووتىيە كان..."

ئۇغوز ۋەك ئەۋەي نەپىيىكى دركاندىت، يەكسەر دەستى دانايە سەر دەمى و
ھىچى نەگوت. لە ئاسمان رامابوو و ھىچى نەدەگوت.

دە پازدە خولەكىك ئاۋا تىپەرى، كە لەناكاو ئۇغوز دەستى كردهۋە بە قسە.

"ئەۋ شووتىيانىش دەدزىت ھا. ھەموو شتىك دەدزىت، بەلام لە ھەموو شتىك
زىاتر بووكەلەي يارى. ئەۋەندە ھەزى لە بووكەلەيە. ئاخىر بە مندالى ھىچ كات
بووكەلەي نەبوۋە. ئەگەر لە جىاتى بووكەلە شتى دىكەي بدزىايە، ئىستا دونىايەك
پارەي ھەبوو، بەلام ئەۋ تەنیا بووكەلان دەدزىت. تەنیا."

"زۆر باشە، ئەگەر پىت خۇش نىيە من بەۋ ھاۋرپىيەت بناسىيىت قەيناكات وازى
لى بىنە. ھەر باسى خۆتم بۇ بکہ."

"لە بارەي خۆم؟ ئەگەر ئەمپرۆكەش چەند كىلۆ شپرەۋېرە كۆ بکہىنەۋە دەبىتە
پەنجا شەست كىلۆ. سبەي دەيانفرۆشىن."

"دەلین تۆ، لەسەر ھىچ كاریكدا بەردەوام نابىت. واتە مانگىك درپژە ناكىشىت
و جىي دىللىت و دەرۆيت. راست دەلین؟"

"ئەرى بابە. ۋەي ئەگەر دەچومە سەربازى..."

"لەۋى چى دەكەيت جا؟ دەزانىت كە سەربازى لە مانگىك زىاترە؟"

خۆزگە لە زەرافەیان نەدەدا

"ئەو جیاوازه. ئەگەر بمبەنە سەربازی لەوێ دەسەڵ دەمێنمەوه. ئا ئەمەندە. ئەمانە
خۆ پارە نادەن. ھەر جێتو دەدەن. پارە نادەن، بەلام جێتو دەدەن. دواتریش...
دواتریش لێدەدەن، لێدان."

"لە تۆشیان داوہ؟"

"ئەری بابە. خۆ ھەر لێ دەدەن."

"کێ؟ ئاخر بۆ؟"

"بەر لە ھەموویان دایکم. ھەر دەیگوت: 'ئەوئەندە لێ دەدەم تا دەبیتە بنیادەم.'
دایکم زۆری لێ دەدام."

"ئێ دایکت بۆ؟ مەگەر تۆ چیت دەکرد کە دایکت ئاوا لێ دەدایت؟"

"جاریک دونیایە ک شیرینی بۆ دروست کردبووم. خۆی گوتی ھەمووی بۆ تۆیە.
منیش بردمە بەردەم سینەما ھەموویم فرۆشت. ئەویش لێی دام. زۆری لێ دام.
خۆیشی گوتبووی ھەمووی ھی تۆیە..."

"ھەمووی داوو بە تۆ کە بیانخۆیت، نەک بیانفرۆشیت."

"ئەری بابە. جگە لەوہ ئیوارە میوانیشمان ھەبوون. دونایە ک میوان، بەلام ئیدی
شیرینیمان نەبوو کە..."

"باشە ئاخر بۆ فرۆشتنت؟"

"ئاخر ھەردوو کمان دەمانویست بچینە سینەما."

"ھەردوو کتان؟"

"ئەری بابە. لەگەڵ براکەم ئیدی."

"بۆ چما تۆ برات ھەیە؟"

سەربازانى خودا

"برا؟ نيمه. واتە ھەمە، بەلام نيمه. كورپى دايكە ئى. واتە كورپى باوكمە. ئەو باوكەكەى ديكەم ھا. مېردى دايكەم."

"زېباوكت."

"ئەرى بابە."

"كەواتە ئەو زېبرات بوو؟"

"ئەرى بابە."

"ئى؟"

"ئى چى؟"

"دەتانويست بچنە سېنەما."

"ئەرى بابە. ھەموو شىرىنىيەكانمان دايە ئەو كابرايە كە پووناكى لە پوخسارى خەلكە كە دەدات. ئەويش لى گەپرا بچينە ژوورەوہ."

"ئېستا ئەو برايت لە كوئىيە؟"

"لەوئى، لە بنكەى ھەوانەوہ."

"ئەويشيان دايە بنكەى ھەوانەوہ؟"

"ئەرى بابە. دايكەم ھىنايە لاي من و پىنى گوتەم چاوم لىي بيت. من خۆم ئەوكات ئەمەندە بووم. ئاخىر چۆن دەمتوانى ئاگام لەو بيت!"

"قەت سەرى لى دەدەيت؟"

"ئەرى بابە. ئەگەر پارەم ھەبىت زوو زوو دەچم. ئاخىر ئەويش ھەر پارەى دەوئىت. خۆ منىش نيمە. خۆم پوژرانا تەنيا سى پاكەت جگەرە دەكيشم، ئى خۆ نانىكيش بىرپىت دەكاتە بىست لىرە، بەلام ئەگەر پارەم ھەبىت زوو زوو دەچمە

خۆزگه له زهرافه‌يان نه‌ده‌دا

لاى. منداڵىكى زۆر باشه. جگه له‌وه... جگه له‌وه خۆ ئه‌و ميزيش به‌ خۆيدا ناكات."

"له‌ كوى له‌ گه‌ل ئه‌و هاوڕىيانه‌ت ئاشنا بوويت؟"

"له‌ بنكه‌ى حه‌وانه‌وه ئىدى. له‌ويدا بووينه‌ هاوړى يه‌ كدى. واته‌ هه‌م ئاشنا بووین و هه‌م بووينه‌ هاوړيش. له‌ بنكه‌ى حه‌وانه‌وه پێكه‌وه بى‌عاريمان ده‌کرد."
"بى‌عاريتان ده‌کرد؟"

"ئهرى بابه. جارێك جه‌ژنى قوربان بوو..."

"جه‌ژنى قوربان."

"ئهرى بابه. مه‌ړىكيان له‌ بنكه‌ى حه‌وانه‌وه سه‌ر برى. ئيمه سه‌ره‌كه‌يمان دز... واته‌ هه‌لمانگرت و بردمان فرۆشتمان. سه‌ ليره. ئه‌وه‌نده. ئيمه سه‌ بووین هه‌ر يه‌كه‌و ليره‌يه‌ك."

"شتى ديكه‌شتان له‌ بنكه‌ى حه‌وانه‌وه ده‌دزى؟"

"ئهرى بابه. ده‌فته‌ر، قه‌له‌م، كتىب، مه‌سینه، ده‌مپايى، كورسى..."

"ئى به‌لام خۆ تۆ ده‌زانیت دزى كارىكى باش نيه‌."

"ئهرى بابه، به‌لام ئاخ‌ر من پارهم ده‌ويست. ئى ئه‌وانيش پارهيان نه‌ده‌دا. دايكيشم نه‌يده‌دا. من هى دايكم بوو ها، به‌لام پارهى نه‌ده‌دا. ئه‌گه‌ر 'واژىربازى' يمان بگرديابه ئىدى پتويست نه‌بوو كه‌ دزى..."

"واژىربازى چيه‌؟"

"واژىر ئىدى. پاره ئاسنه‌كان له‌ سه‌ر يه‌ك هه‌لده‌چنيت. پينج ليره، دوو ليره، يه‌ك ليره، ته‌نانه‌ت به‌ قروشىش ده‌كرىت. پينج هه‌نگاو لى دوور ده‌كه‌ويه‌وه. ئه‌مه‌نده."

سەربازانى خودا

ھەر كەسنىكىش دوو دانە، يان سى دانە سىكە دەھاوئىت، تەنيا ھەر ئەوئەندە. ئىنجا ئەو سىكەيەى بە دەستتەوئەىە بۆى ھەلئدەدەىت. ئەگەر پىئى كەوت ئەوا ھەموو سىكەكان دەبنە ھى تۆ. ئەگەر سىكەى كەسىشى پىئى نەكەوت، ھى كىئ لە ھەمووان نىزىكتەر بوو دەست پىئى دەكات. لە سىكەكان دەدات ھەر سىكەىەك ھەلگەراپەوئە دەبىتتە ھى تۆ. ئەگەر سىكەكە كەوتە خوارەوئە دەدۆرپىت. ئەگەر ھىچ سىكەىەكىش ھەلئەگراپەوئە دىسان ھەر دۆراوئەت.

"كەواتە جوۆرە قومارىكە."

"ئەرى بابە. تەنانەت ھەندىئ رۆژ دەتوانى... واتە ھەندىكەيان دە لىرەشيان دەبردنەوئە. ئائەمەندە."

"ئەى تۆ؟ دەتبردەوئە، يان دەتدۆراند؟"

"من؟ من خۆم يارىم نەدەكرد، بەلام كورپىك ھەبوو كە ھەر دەبىردەوئە. كورپىك بوو ھەموو جارپىك ھەر ئەو دەبىردەوئە."

ھەرچى ھەولم دا ئۆغوز ناوى ئەو كورپەى پىئى نەگوتم و نەگوتم. تەنيا دەبىگوت قەلەوئەكە، باوكى خۆشى ناوئەت. داىكىشى خۆشى ناوئەت، ئەگەرچى كورپى ئەوئەىشە!...

"ئەگەر ھەموو رۆژى يارىيان دەكرد كە... ھەفتەىەك دوو ھەفتە جارپىك. تازە خۆئىدى كەس لەگەل ئەو كورپەدا يارى ناكات."

"بۆ؟"

"ئاخر تەمەنى بووئە بىست سأل ئىدى. مندالەكان پىيان خۆشە لەگەل مندالان يارى بىكەن نەك لەگەل گەورەكان."

"پرسىارىپك بىكەم دلگىر ناىت؟"

خۆزگە لە زەرافەیان نەدەدا

"نە بابە دلگیر نابم. بپرسە."

"تۆ زیاتر، لە کارکردن پارەت بە دەست دەهینا، یان لە دزیکردن، یاخود لە واژێر؟"
"ئێی واژێر. مەگەر ئەمە تاکە یاریی منداڵان نەبوو... ئەگەر هەموو پرۆژێ یارییان

بکردایە، من ئیستا ئەمەندەم پارە دەبوو."

ئەمەش جوۆرە بەدبەختییەکە بۆ خۆی. کارێک، پیشەیهک بزانیست کە تەنیا بە کەلکی قۆناغی منداڵیت بیت. واتە کاتێک کە گەورە بوویت ئیدی ئەو کارە بە دەردت نەخوات. هەموو کارێک پەيوەندیی بە ئەزمون و بەردەوامییەوه هەیه، جگە لەو کار و پیشەیهی کە ئۆغوزی بەدبەخت دەیزانی.

"من بە چاوی بەستراوییهوه یاریی واژێر دەکەم. بەم شێوەیه. هەمووی دەبەمەوه، بەلام حەیف هەموو پرۆژێ یارییه کە ناکەن. ئەگەر ئەوەندە گوشتم نەبایە دیسان پەنگ بوو منداڵەکان یارییان لە گەڵدا کردبام، بەلام بەمشێوەیه هیچ منداڵێک ئامادە نییه یاریی لە گەڵدا بکات."

ئۆغوز ئەوەندە باسی واژێری بۆ کردم و بۆ کردم تا هەمووی خستە دەستمەوه و گوتی: 'دەزانیت لە واژێردا کین ئەوانەى هەمیشە دەبێنەوه؟ تەنیا ئەوانەن کە خوا خۆشی دەوین. ئەرى بابە ئەگەر خوا خۆشی نەوێیت خۆ ناتوانیت هەر بێتەوه و بێتەوه."

پاشان لە پر حەوت هەشت وینەى لە گیرفانی شەلوارەکەى دەرھینان. سەرەتا خۆی سەیرێکی کردن و ئینجا یەکە یەکە لە پێش چاوی منیشی راگرتن و گوتی: "وەرە. وەرە تۆش بیانبینە. ئەمەیان دەبینیت؟ ئەمە هەمان ئەو شوێنەیه کە کاری تیدا دەکەم. شووتیەکان دەبینی؟ سەیرکە ئەمەشیان بنکەى حەوانەوهیه. دەبینیت؟"

سه‌بازانی خودا

خه‌ریکی یاری وازیږین. ئەمه‌شیان... ئەمه‌شیان له‌ناو زیندانه. دزیم نه‌کردبوو

ها. من هیچ کات دزی ناکهم. ئەمه‌شیان..."

"تۆ هه‌میشه جلی سه‌بازای له‌بهر ده‌که‌یت، وایه؟"

"ئەری بابە."

"حه‌زت له جلی سه‌بازییه وایه؟"

"ئەری بابە. له منداڵیه‌وه هه‌زم لێهه‌تی. ئەگەر ده‌یانبردمه سه‌بازای..."

"بۆچی ناتهن؟ له‌بهر قه‌له‌وییه‌که‌ته؟"

"ئەری بابە. ده‌لێن زۆر گۆشتت هه‌یه."

"ئێ ده‌تۆش که‌م بخۆ. خۆت لاواز که‌ه."

"من ئاویش بخۆمه‌وه قه‌له‌وه‌ ده‌بم. خۆ ناشتوانم ئاو نه‌خۆمه‌وه. ده‌توانم؟"

"شتیک پیرسم پراستیم پێ ده‌لێیت؟"

"ئەری بابە."

"له وازیږدا چه‌ندت ده‌برده‌وه؟"

"زۆر. جاریک نۆسه‌د. جاریکیش دوو هه‌زار دانه. ئەری بابە."

"ئهو هه‌مووه؟ ئهو هه‌مووه‌ت له چه‌ند که‌س برده‌وه؟"

"منداڵه‌کان هه‌یان بوو، هه‌موویان. له‌و پاره‌دارانه بوون، هه‌موویان. له

هه‌موویانم برده‌وه. یه‌ک یه‌ک له هه‌ر هه‌موویان."

"که‌واته هی بنکه‌ی حه‌وانه‌وه نه‌بوون؟"

"نه بابە. منداڵانی بنکه‌ی حه‌وانه‌وه ئهو هه‌موو پاره‌یان له کوی بوو. ئەوان

هه‌موویان ده‌وله‌مه‌ند بوون. ئەم قه‌له‌وییه‌ش له‌و پڕۆژه‌وه ده‌ستی پیکرد ئیدی. به‌و

دوو هه‌زار دانه‌یه چه‌ند پڕۆژ خواردنی هه‌موو منداڵانی بنکه‌ی حه‌وانه‌وه‌م کړی.

خۆزگه له زهرافه‌يان نه‌ده‌دا

بۆی دانیستم به تهنیا ههر هه‌موویم خوارد. خواردنی بیست که‌سم به تهنیا خوارد. ئی ئاخ‌ر برسیم بوو.

"ئه‌و برابه‌ت، مه‌به‌ستم زه‌پراکه‌ته، ئیستا ته‌مه‌نی چه‌ند ساله‌؟"
"من لوتفیم زۆر خۆش ده‌وێت، به‌لام ئه‌و منی خۆش ناوێت. منداڵکی باشه‌ ها، به‌لام منی خۆش ناوێت."
"که‌واته‌ ناوی لوتفیه‌."
"ئه‌ری بابه‌."

"ئه‌ی ئیستا؟ سه‌ردانی ده‌که‌یت؟ واته‌ له‌و کاته‌وه‌ که‌ له‌ بنکه‌ی حه‌وانه‌وه‌ ده‌رکراوێت ده‌چیه‌ لای؟ دیاریک، پاره‌ و پوولیک شتیکی بۆ ده‌به‌یت؟"
"ئه‌ری بابه‌. ئه‌گه‌ر هه‌مبێت بۆ نه‌یه‌م. خۆ برامه‌. ئه‌و منی خۆش ناوێت، به‌لام خۆ من ئه‌وم خۆش ده‌وێت. به‌داخه‌وه‌ ئیستا که‌ پاره‌م نییه‌. چی بۆ به‌م؟ خۆ ئیستا من هه‌یچ پاره‌یه‌ کم نییه‌. ئه‌گه‌ر پاره‌م هه‌بایه‌ هه‌موو رۆژی ده‌چومه‌ لای. ئه‌ویش وه‌کو منه‌. چاوه‌کانی، له‌چ و لیوی، ئیره‌ی. هه‌موو شتیکی وه‌کو منه‌، به‌لام قه‌له‌و نییه‌. ئه‌گه‌ر ئه‌و واژیره‌ نه‌فره‌تیه‌ نه‌بایه‌ و ئه‌و دوو هه‌زاره‌م نه‌بردبایه‌ ته‌وه‌ منیش ئیستا ئاوا قه‌له‌ نه‌ده‌بووم. ئه‌و سی‌زده‌ ساله‌یه‌. ئه‌مه‌نده‌. ئه‌گه‌ر پاره‌م هه‌بایه‌ هه‌ر ئیستا ده‌چومه‌ لای، به‌لام خۆ پاره‌م نییه‌. ئه‌گه‌ر به‌ بی‌ پاره‌ش بچم لوتفی عاجز ده‌بیت ئیدی."
"گوتت ئه‌و کورپه‌ که‌ له‌ دزیکردندا تاکی نه‌بوو، هه‌ر بووکه‌له‌ی ده‌دزین، وایه‌؟"
"ئه‌ری بابه‌. تهنیا بووکه‌له‌."

"منداڵه‌کان ده‌لین تۆش زۆر حه‌زت له‌ بووکه‌له‌ بووه‌. راست ده‌که‌ن؟"

"ئه‌ری بابە. ئەم سەگە دەبینیت؟ ئەمەیانم لە هەمووان زیاتر خۆش دەوێت، تەنانەت لە سەربازیش زیاتر. لە تەمەنی حەوت سالییەوه هەمە. ئەگەر ون بییت... نا ئەمە هیچ کات ون نابێت نا."

"کێ بۆی کەریوت؟"

"هیچ کەس. ئەو کاتە تەمەنم حەوت سالان بوو لە گەرەکه‌که‌مان، لەبەر دەم ئەو هۆتیلە ی که دایکم کاری تیدا دەکرد، بوو که لەفروشتیک هەبوو که هەموو شتیکی هەبوو؛ تەفەنگ، ترومبیل، بووکۆکه، ئازەلیش هەرچی بلی. سەگی هەبوو، پشیلە ی هەبوو، مانگای هەبوو، دانەیه‌کیش... دانەیه‌کیش... بەلی دانەیه‌کیش زەرافە ی هەبوو. ئەوەندە گەورۆنه. درێژ بوو. پەنک پەنک بوو. زۆر حەزم لێ ی بوو. هەموو پۆژی دەچوو مە پیش مینابەندە که و رادەوه‌ستام و سەیرم دەکرد. شەوان هەر خەونم پێوه دەبینی. بەیانیک چووم که بیینم، سەیرم کرد کابرا لەوی نییه. نە فرۆشیارە که و نە شاگردە که. منیش چوو مە ژووری. چوو مە لای زەرافە که. ملیم گرت و خەریک بووم بپۆم، لە پریه‌کیک لە دوامەوه‌هاواری کرد. مە هەلاتم، زەرافە که شەم بە دەستەوه‌بوو. هیشتا نە گەیشتوو مە دەرکه‌ی دووکانە که که خاوەن دوکان هاتە ژووره‌وه. ئیدی شاگردە که ش لە دواوه‌گەیشتوو مە سەرم. زەرافە که یان لە دەست دەرھێنام و تیروپیشیان لێ دام. زۆر خراپیش لێ یان دام. زۆر خراپ."

"ئێ پاشان؟"

"پاشان پیرەمێردیک لەبەر دەستی ئەوانی دەر باز کردم. منیش پامکرد و چوو مە پارکی لیوار دەریا. لە بن داریک دانیشتم و ئەوەندە گریام تا خەوم لێ کەوت."

خۆزگه له زهرافه‌يان نه‌ده‌دا

دواتر خاتوونیک که خۆی وه‌کو مه‌ترسه‌ک^۱ هه‌ل‌خستبوو، خه‌به‌ری کردمه‌وه. په‌رداخه شه‌ربه‌تیکیشی بۆ کریم. ئەو زۆر باش بوو. له پارکه‌که‌دا کاری ده‌کرد. دونیایه‌ک بووکه‌له‌ی ئازهل له پشت سه‌ری بوو، تفه‌نگیکیش به‌رامبه‌ری. خه‌لکه‌که پاره‌ی ده‌دایێ و نیشانه‌یان له بووکه‌له‌کان ده‌گرت. هه‌ر دانه‌یه‌کیان بپیکابا ده‌بووه‌هی خۆیان. وه‌کو من که هی دایکم بووم. تا من شه‌ربه‌ته‌که‌م خوارده‌وه مندالیک هاواری کرد زه‌رافه. ئاورم دایه‌وه بینیم خاتوونه‌که له‌نیو شته‌کانیدا زه‌رافه‌یه‌کی هه‌بوو ری‌ک وه‌کو ئەو دانه‌یه‌ی دوکانه‌که.

"ئێی."

"پاشان پیاویک هات که هه‌ر سه‌یری خاتوونه‌که‌ی ده‌کرد و پیده‌که‌نی. خاتوونه‌که پاره‌ی لێ وه‌رنه‌ده‌گرت. ئەو کابرایه‌ش هه‌یچ ته‌قه‌ی نه‌ده‌کرد. ته‌نیا ته‌ماشای یه‌ک‌دیان ده‌کرد و پیده‌که‌نین. ئینجا پیاوه‌که پیتی گوتم کامه‌ له‌و ئازهلانه‌م ده‌وی تا بۆمی بپیکیت. منیش خیرا گوتم زه‌رافه. ئینجا پیاوه‌که ته‌قه‌ی لێ هه‌ستاند به‌م سه‌گه‌ که‌وت. ئەم سه‌گه‌ی دایه‌ من. من سه‌گه‌که‌م خۆش ده‌ویست، به‌لام زه‌رافه شتیکێ دیکه‌یه ئیدی. پاشان پیاوه‌که پیتی گوتم سه‌به‌ینی بيمه‌وه ئەوی تا زه‌رافه‌که‌م بۆ بپیکیت."

"چوویت؟"

(ئه‌ری باهه. من سه‌رله‌به‌یانیه‌که‌ی چوومه‌ ئەوی. هه‌شتا پیاوه‌که نه‌هاتبوو. ئەو خاتوونه‌ش له‌وی نه‌بوو. خاتوونیکێ دیکه له‌ شوینی ئەو له‌وی بوو، که هه‌یچیش جوان نه‌بوو. چهند که‌سیکی دیکه‌ش له‌وی بوون، خه‌ریکی ته‌قه‌کردن بوون.

^۱ مه‌ترسه‌ک، داوه‌ل، دۆلقه‌ک.

هەمووشیان دەیانویست ئەو زەرافە یە بێکن. پیاووە کەش هەر دیار نەبوو. من لەو
گۆشە یە راوەستا بووم و هەر لە بەر خۆمەووە دەمگوت: 'خوایە بۆیان نە کریت زەرافە کە
بێکن. خوایە هیچ کامیان نەتوانن زەرافە کە بێکن.' پیاووە کەش هەر نە دەهات. پاشان
پیاویک هات و لەو خاتونە ی پرسى: 'ئە ی ئامینە لە کوێ یه؟' ئەویش گوتى: 'هەر
مە پرسە و باسى مە کە.' پاشان گوتى ئامینە رە دوو کابرایە ک کە وتوو و چوونە تە
ئانتالیا. من خۆ ئامینە م نە دەناسى. ئەو پیاووە شەم نە دەناسى کە ئامینە بە دووی
کە وتبوو. ئەو قسانە ی ئەمانە م هەر بە لاوہ گرنگ نە بوون. تە نیا لە دلێ خۆمدا
دەمگوت: 'خۆزگە زەرافە کە نە بێکن. خۆزگە زەرافە کە نە بێکن.' کە... کە
لە هیکە وە... کە دوا جار یە کێک... یە کێک گوتى... یە کێک گوتى... ئەرى بە خوا
دوا جار پیکام.'

شەوئىكى زۆر گەرم

كاترۇمىر سىيى نيوەشەو بوو و من وەك ھەمىشە لەنيو چىمەنە پروو ھو لىوارەكانى پاركى فلۇرىا پياسەم دەکرد. ئاوى دەريا ھەلنەكشابوو و ئەو شنەيەى كە شەمال دەيھينا، بۆنى خويى دەدا و قور و لىتەى لىوار لەم وەرزەى سالدا ئاسايى بوو. تارىكايى شەو ھىواش ھىواش پەنگى خۆى لە دەست دەدا و لە لاي 'عەمبارلى' يەو ھەند چرايەك بە كزى دايسان. ئەگەر پروو ھو داركاجەكانىش وەستابايت چراى بورجەكانى فرۆشگاي 'يشيل كوى' سەرەديقانىان لەگەلدا دەکردى و لامپە پرووناكيپنەكانى ئەو فرۆكانەى كە نىشتبونەو، يان خەرىك بوو بفرن، بەتايبەت ئەو فرۆكانەى لەلای دەرياو دەھاتن و پرويان لە من بوو، ھەندىك جار تىسمارىك لە پرووناكييەكەيان لە ئاوى دەرياكە پەنگى دەدايەو. كەشتىكى گواستەوھى خەلكىش لە تەنگەبەرەكەو ھەت دەبوو، كە بە گلۆپى

شه‌ویکی زۆر گهرم

گه‌وره گه‌وره پازاندرابووه‌وه و ده‌ریای به‌هه‌موو ورده‌کاریه‌کانییه‌وه په‌نجا شه‌ست مه‌تری‌ک کردبووه نو‌یژی نیوه‌رۆ. هه‌لبه‌ت ورده‌کاری بلی‌م چیه. ئاو که له‌هه‌لکشاندا نییه و له‌خواره‌وه‌یه، ده‌ریا وه‌کو ده‌شتیک وایه، تاریک و کاکی به‌کاکی. که‌هشتیه‌که ئاژیری لیدا، ئینجا تیینی ئه‌و به‌له‌مه‌م کرد که په‌نگه‌هی ماسیگره‌کان بوویت. فرۆکه‌یه‌کی ئیرباس که‌خه‌ریک بوو به‌رز ده‌بووه‌وه، چهند سه‌گی‌ک له‌وه‌روبه‌ره ده‌حه‌پین و با‌ی‌ک که له‌گویمدا گفه‌گفی ده‌هات، من ئیدی بۆم ده‌رکه‌وت و سه‌رنجم دا که ئیدی شه‌وه‌کانیش ئه‌و کپی و کشوماتیه‌ی جارانیان نییه. له‌دنگی که‌وشه‌چه‌رمییه‌کانم و پانتۆره‌کاوبۆییه‌که‌م که به‌سه‌ر چه‌مه‌نه‌که‌دا ده‌رۆیشتم، جیرجیرۆک و کرمی گوله‌ستیره‌له‌چه‌پ و راستمه‌وه‌هه‌لده‌فرین و به‌ملا و ئه‌ولادا ده‌رۆیشن و له‌چاوقوچانیکدا ون ده‌بوون. کاتی‌ک له‌ژیر دارتیل‌یک تیده‌په‌ریم، له‌پر‌دا شه‌مشه‌مه‌کو‌په‌یه‌ک به‌سه‌ر سه‌رمه‌وه‌هه‌لفری و زنده‌قی بردم. به‌ره‌و ناوه‌راستی پارکه‌که، که له‌و دیو لیواره‌که‌وه‌بوو، شو‌رم کرده‌وه، له‌ناکاو با‌یه‌که وه‌ستا و هه‌وا‌یه‌کی گهرم ئه‌و ناوه‌ی دا‌گرت، با‌یه‌کی هه‌ره‌وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌سی‌ک ده‌مو‌چاوت بلی‌سیته‌وه، ناوه‌راستی پارکه‌که، که به‌رزاییه‌که‌ی له‌هه‌موو جی‌گا‌کانی دیکه‌ی ئه‌وی نزم‌تره، هه‌م سه‌روسه‌دای که‌متر بوو و هه‌م پووناکی. که که‌می‌ک چوومه‌پیشتر، له‌ژیر داریی‌کدا تروسکا‌یی‌ک دای له‌چاوم، یه‌که‌م جار وامزانی کرمی گوله‌ستیره‌یه، به‌لام که‌باشتر لیبی وردبوومه‌وه، بینیم زیاتر به‌ئاگری جگه‌ره ده‌چیت تا کرمی گوله‌ستیره، چونکه هه‌ر گه‌ش ده‌بوو و کز ده‌بووه‌وه.

دنگی به‌رز و لیک‌کشاوه‌ی ئه‌و فرۆکه‌یه‌که‌خه‌ریک بوو له‌فرۆکه‌خانه‌ی یشیل کویدا ده‌نیشته‌وه نه‌ما، هه‌ستم کرد گویم له‌چه‌یه‌ک ده‌بیت. هیشتا زیاتر

نه‌چو بوومه پیش که بینیم به‌لی، ده‌نگی چه‌چه و ترووسکایه‌که‌ش تروسکایی جگه‌ره‌یه.

یه‌ک دوو مه‌تری‌ک چوومه پیشتر و گوتم: "سلاو." هه‌وت هه‌شت سیبهری نارپک لیک ئالان، به‌لام هیچ ده‌نگیکیان لئوه‌نه‌هات، بویه دووباره و ئەم جارەیان به‌ده‌نگیکی به‌رزتر گوتم: "سلاو." ئەم جارە هه‌موویان هه‌ستان، به‌لام دیسان هیچ وه‌لامیکیان نه‌دامه‌وه. ئیدی به‌باشی ده‌کرا بیانینم. چەند هه‌نگاو‌نیکیان لئو چوومه پیش و گوتم: "سلاو، به‌م دره‌نگانه‌ی شه‌و لیره‌چی ده‌که‌ن؟" یه‌کیکیان گوتی: "هیچ."

یه‌کیکی دیکه‌ش لئو وه‌رگرت‌وه‌که‌ده‌نگی قه‌به‌تر و گرت‌ر بوو وه‌ک ئەوه‌ی له‌بنی قورگیه‌وه‌ده‌ری بپرئت گوتی: "به‌تۆ چی؟" له‌گه‌ل ئەوه‌یدا جه‌سوور و به‌هیز ده‌ینواند، که‌چی ده‌توانی ترس له‌چاوه‌کانیدا به‌دی بکه‌یت. گوتم: "هیچ. بیره‌دا تیده‌په‌ریم، ئاگری جگه‌ره‌کانتانم بینی و..." یه‌کیکیان که‌له‌هه‌موویان کورته‌بالا‌تر بوو، که‌میک لئیم نزی‌ک بووه‌وه‌و گوتی: "من ئەمه‌ده‌ناسم." "من ده‌ناسیت؟ له‌کوی ده‌ناسیت؟"

"هه‌ر لیره. زۆربه‌ی شه‌وان لیره‌یت. به‌خۆم چەند جارم بینوویت." "راسته‌من زۆربه‌ی شه‌وان لیره‌پیا‌سه‌ده‌که‌م. ئە‌ی تۆ؟ تۆ بۆچی لیره‌یت؟" بزیه‌کی هاتی، یان په‌نگه‌من وام هه‌ست کردی‌ت، چونکه‌ئەوه‌دم سه‌یری سیمای ئەوم نه‌ده‌کرد. که‌میک منه‌منی کرد و گوتی: "ئیره‌مالی منه. من هه‌موو شه‌وی‌ک له‌ژیر ئەم دره‌خته‌دا ده‌خه‌وم، تۆش هه‌موو شه‌وی‌ک به‌به‌ر چاوی مندا

شهوئکی زور گهرم

بیره دا تیده په ریت. گوجانیکیشته به دهسته وه یه هندی جار. شهوئیک تا بهره به یان چاودیریم کردیت، به لام تو هیچ تینینیت نه کرد.

"ئی، بوچی چاودیریت ده کردم؟"

"هه ر ئاوا. ئه و شه وه هیچ یه ک له کوره کان نه هاتبون، گوتم به لکو دوو قسه پیکه وه بکه یین که چی تو..."

"ئه ی بو قسه ته له گه ل نه کردم؟"

"نازانم. شهرم کرد، یان رهنگه ترسابم. تو ش به شیوه یه ک پیاسه ته ده کرد ده تگوت یه کیک به دواته وه یه. تا به رده م شیرهی ئاوه که ی لای پاسه وانه کان به دواته وه بووم، له وی ئاوت خوارده وه و چوویته لیواری ده ریا، له وی ده ست و ده موچاوت شوشته، پاشان دووباره گه راپته وه به ره و پارک و به نه نیشتما تیه ریت، لی وه ک بلئی تینینیت نه کردم. و ازانم خه یالای بوویت. واته سه یر چووبوویته نیو خه یاله وه. تا 'باسین کوی' به دواتدا هاتم. تا به رده م ده رگای باله خانه که ت. تا چوویته ژوروه وه و منیش گه رامه وه ئیره. بیرمه ئه و شه وه له بهر خو مه وه ده مگوت ئه م بابایه ش گرفتیکی هه یه وه کو ئیمه."

"ئه گه ر ئیستاش هه زته له قسانه با بچینه خواره وه، روخی لیواره که."

"بابچین."

هه موومان پیکه وه به ری که وتین. کاتیک گه یشتینه نیوته ختیک که له ژیر دار چناریک داندرابوو، وه ک ئه وه ی پیشر هه ماهه نگیمان کردبیت، هه موومان راوه ستاین و من و ئه و کوره ی چاودیری کردبووم له سه ر نیوته خته که دانیشتن، ئه وانی دیکه ش له سه ر چینچکان روو له چیمه نه که به دیارمانه وه دانیشتن. من نه بیت

ئەوان گشتيان جگەرەيان بەدەستەوہ بوو، بۆيە منيش خيىرا دانەيەكم پىچايەوہ و خستەمە كونجى ليومەوہ. ئىدى روخسارى ھەموويانم بە باشى دەبىنى، كە پر لۆچ و دەبۆي خەم و كۆفان بوون. ليويان قەلشىو بوون و قۇيان پيس و ئالۆز. باس لە جەلەكانيان ھەر ناكريت، چ بۇنيكيان لى دەھات. بۇ ئەوہى بىدەنگىيە كە بشكىنم و بە شىوہيەك سەرى قسان بگەمەوہ گوتەم: "ئىوہ كىن؟ چ كارەن؟"

ئەوہى لە ھەموويان گەرەتر بوو، لاوازيكى بالابەرز بوو، سميلىكى قەيتانىشى ھەبوو، پاژنەي پىلاوہكەي كە پىلاويكى گالشى سپى لە پى بوو، چەقاندبوويە عەرزەكە و چاوە گەرە و رەشەكانى كە دەتگوت دوو بلىسەي ئاگرە دەبريسكانەوہ، بە فيزيكەوہ نىگايەكى كردم و گوتى: "ئىمە ئىمەين ئىدى." پاشان ئەوہى دىكە ھەر ئەوہى كە چاودىرىي منى كردبوو، گوتى: "ئىمە كە سوكارمان نىيە. ھەر و مال و ژيانىش. چوزانم ھەلاتووين، ئاوارەين، دەر بەدەرين..."

ھەر يازدە سالىك دەبوو و واپىندەچوو لە ھەموويان بچوكتە بيت. ئەوہى لەو گۆرە بەرامبەرم دانىشتبوو و پىلاويشى لە پى نەبوو، گوتى: "جگەرەيەكى دىكەم دەدەيتى؟" ھەر بە مژى يەكەم نىوہى جگەرەكەي ھەلمژى. بە جۆرىك مژى لى دەدا دەتگوت ھەناسەي قوول ھەلدەمژىت.

گوتەم: "ھەمووتان؟"

سميلى قەيتانىيەكە سنگى ساف كردهوہ و گوتى: "بەلى ھەموومان." بە شىوہيەك سەيرى دەكردم دەتگوت بكوژىكى بابەكوشتەي بىم، يان دوژمىنىكى نامووسى.

يەكىك لە دواوہ گوتى: "خۆ پۆليس نىت؟"

شه وٲكى زور گهرم

ئه وهى كه چاودٲرى كردبووم، وهك ئه وهى لايه نگرينك له هاوړى كونه كهى بكات، گوتى: "ده بنگ پوليس كهى ئاوان؟ تو تا ئيسٲا پوლისٲ بينيوه تا نيوهى شه و لٲره بخولٲته وه؟ لٲره له گهل ئيمه دابنشيٲ؟"

"نه ميينه وه، به لام ئه مه به س نيينه."

"ده هه سته لٲره پيسى بوگه نى، ديسان نازانيت چ ده لٲيت."

"خوٲ پيسى بوگه نيوى. ئه مه ههر دياره كه پوليس، ئه گه رنا له م وه ختهى شه وه دا

لٲره چى ده كات. ئاشكرايه كه چاودٲرى ئيمهى كردوه."

"من؟ ئاخر بو ده بٲت چاودٲرى ئيوه بكه م؟"

"ئيسٲا چى ده لٲيت بوگه نى؟ ئاخر چاودٲرى چ شٲٲكى تو بكات به دبخت؟"

"ئيوه هه ميشه ههر لٲره ن؟"

سمٲل قهٲتانينيه كه گوتى: "ئيمه ماسيگرين. هه ميشه ش كارپ راو ده كه ين،

له وانى پووله كه زرد. وه سٲاكه م خواى ماسيگره كانه."

"وه سٲات كينيه؟ من هه موو ماسيگره كانى ئه ده ورو به رانه ده ناسم."

"ئى... ئى... عه لى. وه سٲا عه لى."

هيچ ماسيگرينك به ناوى عه لى له م ده ورو به ره نه بوو. ته نانهٲ له دانيشٲوانى

لٲواره كه ش كه سم به ناوى عه لى نه ده ناسى. دلٲيا بووم نه له نيو ماسيگره كانى

كه نداوه كه، نه له نيو ماسيگره كانى ته ننگه كه س به ناوى عه لى نه بوو.

"ئى... ده بٲت وه سٲاى من بينيت. ئه وه كاره كه يهٲى ها. سى دانه به له مى هه ن.

خو نوورى ده ناسٲت؟ سه رو كى به نده رى پارك ده لٲيم. ئه وهى كه خوٲى به كه سيك

ده زانيت. له به رامبه ر وه سٲاى ئيمه هيچ نيينه. وه سٲام جگه له وهى كه پاره يه كى باشم

دەداتى، لە ھەر تۆرپەكيش ھەوت ھەشت ماسى پشكى منن. ھەمووشيان كاپ، لەو پۈولەكەزەردانە. من لەبەر خاترى تۆغرۆل لىرەم. يەككە لە ھاوړى دىرېنەكانم. شەش سالى دەبىت دەيناسم. ئەگەرنا من لە مالى وەستام دەژىم."

تا بەيانى دا لەووى ماینەو و جگەرەمان كيشا و قسەمان كرد. كە ھەتاو لىي دان ئەوسا پيس و پۇخلىيەكەيان دەرکەوت. پيس و پۇخل بوون و بۆنىكى ناخۆشيان لى دەھات. گشتيان ئەزموونى زىندان، يان لانى كەم دەستبەسەرى كاتيان ھەبوو. ھەموويان دزىيان كردبوو و دوو دانەيان گىرفانبرى كارامە بوون. وەك خۆيان دەيانگوت كەسىكى دروستيان لەنىودا نەبوو. ھەموويان پىر محەمەديان دەناسى كە سەردەستەى ھەرچى دز و گىرفانپر و جزدانرپىن و ئەو شتانە بوو، يەككەيان تەنانەت دەبىگوت ماوہەك بەردەستيشىم كردووہ. بە كورتى لە دزى و گىرفانبرىيەو بەگرە تا قومار و لۆتىگەرى، ھەر كارىكى كە كردبوويان لە سىر تا پياز ھەموويان بۆ باس كردم و بە قسەى خۆيان بووینە ھاوړى گيانى بە گيانى يەكدى. تەنانەت باسيان لە خەياللات و ئارەزووہ دوور و درىژەكانيشيان كرد و بۆيان باس كردم كە دەيانەوېت بىن بە چى. باسيان لەو شوپنەنە دەكرد كە شەويان لى پۆژ دەكردوہ و ئەو خواردنەنى كە دەبخۆن. لەژىر درەخت و نىو كارتۆن و پۇخ جۆگە و ژىر پرد و كە لاوہكان و ھەر شوپنىكى دەستيان كەوتبا و ھەر شتىكى لە بەرد نەرمترىان وەگىر ھاتبا خواردنى بەيانيان بووہ.

ھەموو شەوان دەمىنين. لە پارک، يان لە لىوار لە دەم تەنكاودا دادەنىشتىن و يەك دوو كاترەمىر بەرمان دەدايە قسان. گشتيان جگەرەكيش بوون، چەند دانەيەكيشيان ئالوودە بوون. شەراب و عەرەق و كحوليش ئەوا خواردنەوہى

شەوئىكى زۆر گەرم

هەموو وەخت بېنەختيان بوو و هەموويان حەزبان لىي بوو. هەر نەيئىيىكى هەيانبوو بە سادەيىيەو بەييان باس دەکردم. بووبوومە رازگر و بەردى سەبووربى ئىش و ئازارەكانيان. بەكورتى زۆريان متمانە پىي هەبووم و لە هەمووان زياتر لىيانەو نەزىك بووم. لە هەمووان باشتەر دەمناسين. لە هەمووان كە دەلئيم... چما كى ئەم بەندانەى خوا دەناسيەت؟ پۆليس؟ رۆژنامەوان؟ نووسەران؟ بەخپۆكەرانى بىيسەرپەرشتان؟ كى؟

"ئەم مندالانە هەر شتتەيكيان بەسەر بىت زۆر ئاسايى وەرئيدەگرن، بەلئى تەواو ئاسايى. بۆ ئەوان تەنانەت درۆكردنئىش شتتەيكى ئاسايى، واتە درۆكردن بۆ ئەوان وەكو يارىيىك وايە. ئەم مندالانە برسى دەمىننەو، تىنو دەمىننەو، هەر بەلایەك كە بىرى لئى بەكەيتەو بەسەريان دىت، بەلام بابەتەكە ئەو بەكە هەمووى بە شتتەيكى ئاسايى دەزانن. راستىيەكەى جۆرە چىزئىكئىش لەو رەوشەيان وەرئيدەگرن. چوزانم رەنگە بشىت بلىين خۆشبەختىشن. بە كورتى خوويان بەو ژيانەو گرتوو و نايانەوئىت دەستبەردارى ببن. ئەوانە ئەم جۆرە ژيانەيان پىي خۆشە و هىچ نايانەوئىت دەستى لئى هەلبەگرن. دەستتەيكى مەهرەبان كە بۆيان درئىز بكرىت، گازى لئى دەگرن. پازى نابن. دەلئى تووك و جادووويان لئى كراو كە بەو ژيانەيانەو پابەند بەمىننەو. حەزبان لە پىسى و پۆخلىيە. ژيان بۆ ئەمانە بوو تە جۆرئىك يارى. ئەمانە بەرگەى هىچ ژيانئىكى دىكە ناگرن. گەر لە من بپرسن ئەمانە گشتيان نەفرەتيان لئى كراو. هىچ كەس ناتوانىت يارمەتيان بەدات. مەگەر رۆژنامە ناخوئىننەو؟ مەگەر تەلەفزيؤن ناينن؟ ئەمانە لە مالى رادەكەن. لە بنكەكانى چاكسازى رادەكەن. لە بنكەكانى پەرورەدە و رايئنان رادەكەن. بە قەولى خويان دەيانەوئىت ئازاد بن. هەر ئەوئەندە مابوو ئەمانە

پیناسەى ئازادىمان بۆ بکەن. بىانکەيتە جىنشىنى پاشا، ديسان بۆ ئەم ژيانە پيسەيان دەگەرپىنەو. ھەموو شتىكىان بەلايەكەو، چ بۆنىكى گەنيويان لى دىت لامەزەبانە؟ پيس، کاکە پيس. ھەر ئەوھى کە گوتم ئەمانە دوغايان لى کراوھ و ھىچيان لەگەل ناکریت.

"ھەر چەپەلکارىنىک بىرت بۆى بچىت، لىيان دەوھەشيتەو. گىرفانبرى، جزدانرپىنى، دزى، تاوان... بەلى کاکە، ئەمانە پياویش دەکوژن. نىربازى و چاوھىزى و ئەو جۆرە شتانەش ھەر پيشەى خۆيانە. ھىچ نازاندرىت ئەمانە چ جۆرە پەيوەندىنىكىان لەگەل يەكدیدا ھەيە. بە كورتى پىت بلىم ئەمانە مايەى شەرمەن بۆ مروڧايەتى."

"ئەم جۆرە خەلکە لە ھەموو کۆمەلگەيەكدا ھەن. لەژىر پرد و نيو جۆگە و کەندىر و ئەو شوپىنانە دىنە دونيا و ھەر لەو شوپىنانەش كۆتايى بە ژيانان دىت. ئەمانەش بۆ خۆيان جۆرە نەژادىکن. نەژادىكى جياواز لە خەلکى ئاسايى. ئەگەر بلىين شەپرانگىزى لەگەل بوونىاندايە زىادەرەوييمان نەکردووه. ئەمانە بەو پۆخلەواتانەيانەو لە داىک دەبن. يارمەتيدانى ئەمانە خەياللىكى خاوه و ھىچى دىکە نا."

سى مانگ بوو دەرگىرى ژيان و كيشەى ئەو مندالانە و مندالانى وەكو ئەوان بووم. بوومە ھاوپرىيان. متمانەيان پى دەکردم. ئەگەر ويستبام ھەموو جۆرە فرتوفىلى گىرفانبرىن و جزدانرپىنىيان لى فىر دەبووم، بەلام خۆ تازە من بە كەلکى ئەو شتانە نەدەھاتم. کاتىک ئەمايانم پى گوتن دايانە قاقاي پىکەنين، ھەلبەتە جگە لە دووانيان نەبىت، کە کەوتنە بىرکردنەو. ژيانان ھەموو کارەسات و پروودا و بوو.

شەوئىكى زۆر گەرم

سەرەپرۆ و ياخى بوون. دەتگوت سەرەپرۆيى و ياخىبوون تىكەلى خويىيان بووه. له گەل ئەمەشدا شاد و كهيفساز بوون. له گەل هەموو سەختى و ئاستەنگەكاندا هەليان دەکرد و هەر چى پرووى دابا ئەوان كاتهكانى خويان به خووشى پراده بوارد. زۆر به يان خەلكى خودى ئستهنبول نەبوون. سەر به خيزانه ئاواره و گەرەكه لاپەرگەكان بوون. لهو جۆره خيزانانەى به هيوای ژيانىكى باستر، له شار و زيدي خويان هەلقەنابوون و هاتبوونه ئستهنبول و ئىستا وهيلان و سەرگەردانن. لهوئى راونراو ليره داماو. دەر بەدەر مشەختى. نە شوئىئىكيان هەبوو بوى بچن و نە جىگايەك بۆ مانەوه.

گشت شەپرانگيز و دزه گەورهكان و قاچاغچى و ساختهچىيهكان لهوانه بوون. هەموو زيندانەكان پر بوون لهمانه، يان لىيان پر دەرگان. لهو تەمەنەباندازى و دەستدرىژى و كوشتن و تاوان بۆ ئەوان له يارىيەك زياتر نەبوو، ئەوان له گەل هەموو تالبيەكاندا لهوه ئاگادار بوون. خويان باشيان دەزانى كه چى دەكەن.

هەر يەكئىك بگرتبا چىرۆكئىكى خوى هەبوو، ئەگەرچى چىرۆكەكانيان هاوشيوەى يەك بوون، بەلام يەكئىش نەبوون. ئەوانەيش كه هىچ چىرۆك و بەسەرھاتئىكيان نەبايه، شتىكيان بۆ خويان هەلدەبەست، جا درۆ بايه، يان راست. له مالىك كه هەرگيز نەيانىنيوو، له دايبايىك كه قەت نەيانبووه، له هەر شتىك كه بىريان بۆ چووبا، چىرۆكئىكيان بۆ خويان دروست دەکرد.

هەموو شتىكيان به لايەكەوه، ئەو دلسۆزى و ميهربانىيهيان به لايەك. گشتيان ميهربان بوون. يەك كه سەم نەبينى له نيوياندا ميهربان نەبيت. چەند رۆژ پيش ئىستا له بنكەيهكى چاكسازييهوه نامەيهكم بەدەست گەيشت. نامەكه له لاي توغرۆلەوه

نیردرا بوو. بۆی نووسیووم لهو شه‌ش مانگه‌ی رابردوودا که له‌وی بووه، قسه‌کانی منی بیر که‌وتوونه‌ته‌وه و له‌ ماوه‌ی سی مانگدا فیری خویندن و نووسین بووه. نووسیووی که له‌ رۆژی بیست و نۆیه‌مدا، کاتژمیر ده‌ی دانی به‌یانی دادگاییه‌که‌یه‌تی، به‌لام کام دادگا؟ نه‌ینووسیوو. سه‌ره‌تا بریارم دا ته‌له‌فونی بۆ بکه‌م، به‌لام دواتر گۆتم ئیستا که تا بیست و نۆی مانگ دوو هه‌فته‌ ماوه، ده‌توانم چه‌ند رۆژیکی دیکه سه‌ریکی لی بده‌م که هه‌ر واشم کرد.

له قه دیری شاگردی ئاسنگه ریه که ده چوو

هه موو هه ست و هو شی له سه ر کاره که ی خو ی بوو. ده سکی ما کینه ی کووره که ی که هینده ی بالای خو ی در یژ ده بوو، بی پسانه وه باده دا و به رز ونزمی ده کرد و هه ر پر وشکی ئاگر بوو له چه پ و راستیه وه به نیو دوکانه که دا په رش و بلا و ده بوون و له ملا و ئه ولایدا ده نیشتنه وه. ئاماژه یه کی وه ستا که ی به س بوو تا پارچه ئاسنیکی سوور بووه وه دابنیتته سه ر سندان و ئه وه نده به چه کوش لی بی بدات تا سووراییه که ی نامینیتت و وای لی بکات که وه ستا ده یه ویت. پاشان ده سکی ما کینه ی کووره که ی ده گرتنه وه ده ست و زهنگول زهنگول ئاره قه ی پیدا ده هاته خوار. نه دهنگی گره گری ئوتوبوسی شاره وانی که به به رده م دوکاندا په ت ده بوو زهینی قه دیری په رت ده کرد و نه هه راوزه نای گه ره ک، که گه ره کی ئاسنگه ره کان بوو و هه میشه پر بوو له زاوه زاو. ئا له و کاته ی ده سکی ما کینه که ی به رز کرد بووه وه، رووم تی کرد و گوتم: "ماندوو نه بیت وه ستا، ماندوو نه بیت."

په نگ و رووی که میتک کرایه وه، سووری لیوی و ره شی پوخساری وه ک که سیکی خو مانه هاته به رچاوم، چاوه شینه کانی بو لای من وه رسووران و له ژیر لیوه وه گو تی: "سو پاس."

ته نانه ت کاتیک ده ستیشم بو تۆقه کردن بو در یژ کرد ده ستی له ده سکی ما کینه که نه کرده وه و ئه وه ش دل نیای کرد مه وه که به لی قه دیر سه رقاله و پیویسته وازی لی بینم. له و دیو ئه و چاوه خه مگینانه یه وه هه ر ده بیت شتگه لیک هه بیت که بو ساتیکی کورتیش بیت دل خۆش بکه ن؛ کاتیک خوشکه بچکۆله که ی راکیش راکیش مه سینه ی ئاوه که به دوا ی خویدا راده کیشیت تا کاک ی ئه و ده سته ناسک و وردیلانه ی بشوات، کاتیک که دایکی به و ده سته نیوه فه له جانه یه وه رووه و ئاسمان ده ستی به رز

کردوونه‌ته‌وه نزا بۆ هه‌موو دایکیک ده‌کات که خوا کورپکی وه‌کو قه‌دیری به‌ نسیب بکات، کاتیکی ئه‌و نانه برژاوه‌ی که خوشکه بچکۆله‌که‌ی به‌ گهرمی‌ی هه‌زی لێیه، به‌و چه‌قۆیه‌ی که خۆی به‌ ته‌نیا و ته‌نانه‌ت به‌ بی‌ یارمه‌تی وه‌ستا‌که‌ی دروستی کردووه، بکاته‌ سه‌ی به‌شی وه‌ک یه‌ک، کاتیکی له‌و لۆبیا و په‌تاته‌یه‌ی سووری کردوونه‌ته‌وه پاروو بۆ دایکی چی‌ ده‌کات و هه‌مووانیش ئه‌وه ده‌زانن که ده‌سته‌وای قه‌دیر قسه‌ی له‌سه‌ر نییه، کاتیکی یه‌که‌مین جار خوشکه بچکۆله‌که‌ی ده‌باته‌ سینه‌ما، یان شتیکی بۆ ده‌کرپت... چوزانم لانی که‌م ئاره‌زوویکی خوش، خه‌یالکی شیرین، که بۆ به‌ده‌سته‌ینانی ئه‌و شتانه، هه‌وای دوکانه‌که‌ پر ده‌کات له‌و پروشکانه. زۆرم پی‌خۆشه به‌ دل‌ی خۆم تیر قسه‌ی له‌ گه‌لدا بکه‌م، له‌باره‌ی هه‌موو شتیکی و هه‌موو شوینیکه‌وه، به‌ کورتی هه‌رچی‌یه‌ک ئه‌و بیه‌ویت.

له‌نیو پارکی فلۆریا تووشی یه‌کیک هاتم ده‌نگوت قه‌دیره. به‌ موو جیا‌وازی‌ت پی‌ نه‌ده‌کرد، نه‌ قه‌د و بال‌ای، نه‌ سه‌ر و روخساری، چاوی شین بوو، شین وه‌ک چاوه‌ گه‌شه‌کانی قه‌دیر. ته‌مه‌نیشیان وه‌کو یه‌ک بوو، یان په‌نگه‌ ئه‌ویان به‌ چه‌ند مانگیکی له‌ قه‌دیر بچوکتر بوویت، چونکه ده‌یگوت تازه ئه‌مسال ده‌یه‌ویت بجیته‌ پۆلی چواره‌م. هه‌ر له‌ هه‌مان ئه‌و یه‌که‌مین دیداره‌دا، به‌ گه‌رموگورپیه‌وه که‌وتینه‌ گه‌توگۆ، درپژه‌ی نه‌ده‌می باش بوینه‌ براده‌ر.

له‌ژیر دره‌ختیکی دانیشتبوو و خه‌ریک بوو پاره‌کانی ده‌ژمارد. ده‌بده‌به‌کانیشی به‌ دره‌ختیکی ته‌نیشتییه‌وه گری‌ دابوون، که پنده‌چوو نه‌مامی دره‌ختیکی دیکه‌ بی‌ت. ده‌بده‌به‌کان سه‌وز، شین، زه‌رد، سوور و له‌ هه‌موو جو‌ره‌ په‌نگه‌کان بوون و پا‌زده بیست دانه‌یه‌ک، په‌نگه‌ زیاتریش ده‌بوون که تیکه‌ئالان و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که بای

له قەدیری شاگردی ئاسنگەرییە که دەچوو

نەدەهات، بەلام هەر دەشەکانەو. قەدیر خەریک بوو- نا نا ناوی قەدیر نەبوو، خۆشم نازانم چی بوو، من بە پێداگرییەو هەر بە قەدیر بانگم دەکرد- پارەکانیی دەژماردن و زەینی لە هیچ شتیکی دیکە نەبوو. پارەکانی وادەژماردن دەتگوت سەفته سەفته. مەگەر بە فرۆشتنی دەبدەبە، ئەویش لە پارکی فلۆریا، که هیندە ی ئەو خەلکانە ی دێنە ئەو، دەستگێری لێن و زۆربەشیان دەبدەبە فرۆشن، دەتوانی چەند کاسبی بکهیت؟ دەژماردن و لیککی دەدانهو. چاوی وێکدەهینانەو و هەندیک جاریش بزەیه کی دەکوته سەر لیوان. هەر سکه و ئەسکناس بوون لەبەردەمی خۆی هەلپشتبوون؛ پینجبابیی، دەبابیی، تەنانەت پەنجابایی و سەدبابیی که هەلبەتە زەینی لەسەر هەموویان بوو و هیچ کەس نەیدەتوانی چاوی بپێتە یە ک دانە سکه ش.

کاتیکی گەیشتمە سەری، چلە درەختیک که بە دەستمەو بوو شکاندنەو و هەمەمیکیشم کرد، بەلام خۆ نە خشەخشی گەلاوهریووەکانی ژیر پیم و نە هانکەهانکی هەناسەم و نە دەنگی شکاندنی چلە درەختە که زەینی ئەویان بوو خۆیان رانەکیشا و نەکیشا، بۆیە کەمیک داهاتمەو و بە هیمنیییکەو گوتم: "سلاو."

سەری هەلپری. روخساری تۆزاوی و بە قریژ بوو. بوو ساتیک لە پرووی کونجکۆلێشەو بووبیت بە وردییەو لیم راما و نازانم بوو لەپریکەو لێو خونچەییەکانی بە بزەیه کەو پشکووتن.

"هەر چەندی دەیانترمیریت دەلێنی تەواو نابن؟ خوا بەرە که تیان تیخا."

"سوپاس."

"پێوستیت بە یارمەتی نییە؟"

"بۆ نا. وەرە دانێشە."

جىڭگاي بۇ كىرەمەۋە و ديسان دەستى پى كىرەۋە؛ پەنجاي پىنج، شەست، شەستويەك... ئەگەر حىسابەكەى تەۋاۋ بىت سىكەكان تەۋاۋ سەدوھەشتا دانە بوون.

دەبدەبەكانى كە بە درەختەكەۋە بوون و ئەۋانەيش كە لەناۋ عەلاگە لە بەردەم خۆى دانابوون و ھىشتا فوۋ نەدرا بوون، پىشانى دام و گوتى: "ئەگەر ئەمانەش بفرۆشم... ئەمپرۆ پارک زۆر قەرەبالغە، ھەموۋيان دەفرۆشم."

كە حىساب و كىتابى تەۋاۋ بوۋ پەتى دەبدەبەكانى لە درەختەكە كىرەۋە و ھەستا.
"نەترسايت؟"

"لەچى؟"

"لە من. شەقازلەلەيەكت لى بدەم و..."

"پىت وايە ناتاسم؟ پار كە لەگەل مندالەكانى باسپىن كوى كۆلارەتان ھەلدەدان، پىت وايە يەك چىركەش تۋانىم چاۋ لەسەر ئەۋ كۆلارە جوانەت ھەلگىرم؟ زۆر جوان بوۋ. زۆرىش بەرز بوۋەۋە."

"ئەى بۇ نەھاتىتە لاي ئىمە؟"

"نەھاتم ئىدى... شەرمم دەكرد."

"شەرم؟ ئاخىر لەچى؟"

"ئەى مامۇستا، مندالانى باسپىن كوى لە كوى و ئىمەمانان لە كوى؟ خۆيان و ئەۋ خويندنگە تايبەتياۋنەيان."

"ئەگەر ئەۋەندە دلت بە كۆلارە خۆشە. بۆچى دانەيەكت بۇ خۆت دروست نەكردوۋە؟"

له قەدىرى شاگردى ئاسنگەرىيەكە دەچوو

"کردم. واتە ویستم دروستى بکه م، به لام نه کرا. بچوک. شل و خاو. خواروخیچ
دهرچوو، ئەوهی تۆ شتیکی دیکه بوو."

"ئى، بهاتبایت من دانەیه کم بۆ دروست دە کردیت."
"گۆتم خۆ، شەرمم کرد. راستى باوکیشم تۆ دەناسیت."

"باوکت؟"

"باوکم کریکاری کارخانەیه، هەر ئەم کارخانەیهی ئەودىو جەنگەل و هەر رۆژە و
رووداویکی لى دەقەومیت. لەم دواىیانەش هەر باسى مەکە و مەپرسە."

"دواىیانە؟"

"وازی لى بینه، تەنیا بە کورتى پیت بلیم که هەموو شەیه که لە سەرى ئیمەدا
شکایەوه. بۆ کۆلارەیه کی وهک ئەوهی تۆ ئامادەم دە لیڕە بدەم. دانەیه کم بۆ دروست
دەکەیت؟ نه وازی لى بینه، نه من کاتى هەلدانى کۆلارەم هەیه نه تۆ... بە لام یه کیکی
وهکو ئەوهی تۆ، ئای ئەگەر هەلمدەدا. تۆش باش دروستى دەکەیت ها."

"بە لى، باشیش دروستى دەکەم."

"بۆ منیش دروستى دەکەیت؟ هەموو شتە کانیشى خۆم دەیانکړم و تەنانەت بۆ
تۆشى..."

"نه. نایه ویت تۆ هیچ بکړیت. سبەى دانەیه کت بۆ دروست دەکەم. گەورە و
رەنگاوپرەنگ، لەو جوانانەى که..."

"نه بابە، وازی لى بینه. چونکه بۆ تۆ ئەرکه، پاشان دونیایه ک خەرچى دەویت خۆ.
ئەگەر رازی بایت خۆم شتە کان بکړم شتیکی دیکه بوو. من پارەکه یم هەیه. واتە
ئیستا پارەم هەیه..."

"ئەرى تۆ راست دەكەيت. ئىستا كە پارەت ھەيە... تۆ داو و قوماشەكەى بىكەرە ئەوھى دىش لەسەر خۆم."

"ئەگەر گەورە بىت و پەنگاوپرەنگ بىت لە گەرەك چ پۆزىك لى دەدەم."

پاركەكە جەمەى دەھات. نىوتەخت و كورسىيەكان ھىچ، سەر چىمەنەكانىش ھىچ جىيەكت نەدەبىنى خالى بىت. دەستگىرەكان كە بە ھاتوھاواری بەردەواميان پاركيان كوردبوو پۆزى حەشر، ھەر پەنجاشەست مەترىك يەككىك شتىكى دانابوو، لە ميوە و شەربەت و كۆلاوہ بگرە، تا كەباب و كولىرە و گەنمەشامى، ھەرچى بىرى لى بىكەيتەوہ ھەبوو. وەك ئەوھى قەدىر دەگوت 'قىامەتتىك بوو نە سەرى ديار بوو نە بن.' ھەر فرۆشيارىك شتەكانى خۆى لەو ناوہ ھەلدەپرشتن و دەبىكردە پۆزى خۆى، بەلام دووكەل و بۆنى كەباب شتىكى دىكە بوو. نىو چىمەنەكان ئەگەر ھىشتا جىگايەكى خالى پەيدا بايە، پر دەبوو لە بتلى بەتال و كىسەى نايلون و پۆزنامەى دپاو. وەك ئەوھى ھەمووان لەسەر ئەوہ رىككەوتبن كە ئەوئى زىلدان بىت نەك پارك و شتىكى دىكە. ئەگەر چاو لە دووكەل و ھەراوزەناش بپۆشەن ھەر شوپىتىكى پىس و پۆخلە. بە قەولى قەدىر خۆ "ئەگەر پىرە پاكەرەوہەكىش ھەبايە بەس بوو بۆ خاوپنكردنەوہ و رىكخستەوہى پاركەكە، بەلام كى گوى لەوہ دەگرىت."

قەدىر لە كارەكەى خۆيدا شارەزا بوو. تەنانەت بە بى ھىچ ھەلەيەكىش يەكسەر دەچووہ لای ئەو مندالانەى كە لانى كەم دانەيەك لەو دەبدەبانەيان ھەر لى دەكپرى. وەك بلىتى دەيانناسى. دەتگوت لىكگەبىشتىك، رىككەوتنىك،

له قەدىرى شاگردى ئاسنگەرىيەكە دەچوو

ھاۋپشكىك شىتكى لەگەلدا ھەبوون. ھەر چووبايەتە لايان بى فرۆشتن نەدەگەرايەوہ.

"ئىمە ئىدى بووینەتە ۋەستای ئەم کارە. ۋەستای دەبدەبە فرۆشتن. من لە چاوی باۋكى مندالەكان دەخوینمەوہ داخۆ گوئ دەداتە داۋای مندالەكەى، يان نا. ئەگەر گوئى دەداتى پارەى پىيە، يان نا. ئەگەر پارەى پىيە چەند دانە دەكپىت، تەنانەت چ رەنگىكىش. ھەموو كارىك فەندوفىلى خۆى ھەيە، دەبدەبە فرۆشتنىش ھەرۋايە، كە من لە ھەموو فەندوفىلەكانى شارەزام. لە مندالانى گەرەك زۆريان چاويان لە من كرد، بەلام ھەموويان كەمیان ھىتا و سەرکەوتوو نەبوون. كىشەشيان بۆ دروست كردم. خۆ ھەوئەتە نىيە، ھەر كارىك فەندوفىلى خۆى ھەيە. ئەوانە دەبىنىت؟ ھەر ئەوانەى لەژىر ئەو درختە لەسەر نىمەردا دانىشتوون. ھەر ئەوانەى كە كەيفيان سازە. ئەو مندالانى كە لە پشت درەختەكە تۆپانى دەكەن، ھەموويان ھى ئەو خىزانەن، چەند دانەن؟ يازدەى تەواو. ھەوتيان لانى كەم يەك دوو دانەم لى دەكپن، چوارەكەى دىكە رەنگە. ھەندىك لە گەرەكانىش دەبدەبەم لى دەكپن. كپيارى لەو تەمەنەى تۆشم ھەن و كەمىش نىن. زۆربەى ئەوانەى گەرەن، لە مندالیدا دەبدەبەيان نەبووہ. ئەرى بە راست تۆ چى؟"

"چۆن؟"

"نە، تۆ كەيفت بە كۆلارە دىت، گوتم رەنگە كەيفت بە دەبدەبە نەيەت. ھەموو ئەوانەى كە لە مندالیدا دەبدەبەيان نەبووہ، ئىستا دىن گرىي دلىيان خالى دەكەن."

"تۆ ئەم قسانە لە كى فیر بوويت؟"

"لە مامۆستاكەمان."

"به‌لام من له مندالییه‌وه دهبده‌به‌م هه‌لداونه‌ته ئاسمان، که‌چی هیشتا گری‌دلم
خالئی نه‌بووه."

"راسته. سه‌یره‌ها."

"چی سه‌یره؟"

"تا ئیستا قه‌ت قسه‌ی مامۆستا که‌مان ناراست ده‌رنه‌چوووه."

"ره‌نگه‌ئه‌مه‌یان هی خۆی نه‌بووویت."

"هی خۆی نه‌بووویت؟"

"له‌که‌سیکی بیستییت، له‌کتیییکدا خویندبیتییه‌وه."

"له‌ناو کتیب،‌ها؟"

"به‌لئی ئیدی،‌ ناییت؟ ده‌ی واز له‌م قسانه‌ بیته. پرۆ بزانه‌م له‌گه‌ل‌ئه‌و یازده‌ منداله
چی ده‌که‌یت."

داوی دهبده‌به‌کانی که‌میک شل کرد تا به‌باشی به‌سه‌ر سه‌رییه‌وه بشه‌کینه‌وه.
ده‌تگوت با و هه‌تاوه‌که‌ش هاو‌پشکین. هه‌تاو ره‌نگ و ورشه‌ی پی ده‌دان و
بایه‌که‌ش که‌به‌چه‌پ و راستدا ده‌یه‌ئنان و ده‌بیردن؛ هه‌ر دهبده‌به‌ی زه‌رد بوو له
دانه‌یه‌کی شین ده‌خشا، سوورت ده‌بینی به‌پیش سه‌وزیک ده‌که‌وته‌وه، په‌مه‌یی
پالئی به‌نارنجییه‌وه ده‌نا و وه‌نه‌وشه‌یییه‌که‌ی ده‌خسته‌ ژیره‌وه.

هیشتا به‌ته‌واوی لێیان نزیک نه‌بوو بووینه‌وه، که‌تۆپانه‌یان له‌بیر کرد و له
ده‌ورمان خر بوونه‌وه. دهبده‌به‌کانی داگرته‌خوار تا منداله‌کان ره‌نگی دل‌خوازی
خۆیان هه‌لبیژین. ئه‌وه‌هه‌وته‌ی دیاری کردبوون، شازده‌ده‌به‌به‌یان کړی و
چواره‌که‌ی دیکه‌هیچیان نه‌کړی.

له قەدیری شاگردی ئاسنگەرییە که دەچوو

یەکیکی بچکۆلەش که هەر چوار پینج سالە دەبوو، لەو لاوە ستابوو و شتیکی دەگوت که من هیچی لێ تینە دەگەیشتم. هەوڵم دەدا زەینی خۆم باش راگرم بزنام کێشە که ی چییە، که لە پڕنێکدا قەدیر گوتی: "ئەو سەرخرە مافی خۆیەتی دەبدە بە یەکی خۆپرای دەست بکەوێت، که دایابی پارە ی کڕینە که یان نییە."

من هیشتا لە بابەتە که نە گەیشتبوم که قەدیر دانە بە یەکی سووری دایە دەست و دەستیکی بە سەریدا هینا و گوتی: "سەرخرە کان هەمیشە حەزیان لە دەبدە بە ی سوورە. سەرماز و لە کانیش رەنگی سەوز. سەرخری تاین هەر دەبدە بە ی که ی وەرگرت، رەنگ و رووی کرایە و وە گەشایە و وە پراکە ئەمما پراکە.

وە ک بلی دەتناسی، ها؟"

"لە کوێ بیناسم؟ ئێرە پرە لەو سەرخرانە. هەمووشیان حەزیان لە دەبدە بە یە و هیچ کامیکیشیان پارە یان پێ نییە."

خۆر هیشتا ئاوا نەبوو بوو، هەموو دەبدە بە یەکانی فرۆشتبوون. گالته بە کارە که ی نە دەکرا، وە ک خۆی گوتەنی وە ستای ئەو کارە بوو.

"ئەو پیرە میترە پشکۆرە دەبینیت، ئەو ی ئەو دیو درەختە که؟"

"بە لێ، بۆ ئەو کێیە؟"

"نازانم، یە که م جارە بیینم. گەر و دە که م که ئەو پیرە میترە لانی که م دانە یە کم لێ دە کڕیت."

"چۆن دەزانیت ئاخر؟ خۆ لە نیوچاوانییە وە نە نوو سراوہ؟"

"بۆ نا. سەیری روخساری بکە."

"ئێ."

"له پانایی نیوچاوانی نووسراوه. باوهر ناکه‌یت، ئیستا ده‌یینیت."

من هیشتا ههر سه‌یری پیره‌میرده‌که‌م ده‌کرد، که قه‌دیر رایکرده‌لای، دووجاران به پیشیدا ر‌هت بوو، به‌لام پیره‌میرده‌که‌له جیی خوی نه‌جوولآ، ته‌نانه‌ت سه‌یری‌کیشی نه‌کرد. زی‌تر لئی چووه‌پیش، هیشتا لئی نزیک‌تر بووه‌وه، ئیدی ههر مه‌تریکیان به‌ین بوو که پیره‌میرد سه‌ری هه‌لپری و له سه‌روچاوی قه‌دیریدا پروانی و هیچی نه‌گوت. من هه‌ناسه‌م راگرتبوو و لیان ورد بوو بوومه‌وه، که له هیکرا پیره‌میرد ده‌ستی له‌گیرفانی ده‌ره‌ئینا و پاره‌یه‌کی خسته‌سه‌ر له‌پی ده‌ستی قه‌دیر و گوتی: "پینج‌دانه، با هه‌موویان شین بن."

"ئیستا بینیت."

"به‌لئی، بینیم. بینیم، به‌لام من به‌چی بزنام که تو پیشتر ئه‌وت نه‌ناسیوه؟ کی ده‌لئیت ره‌نگه‌ئو پیره‌میرده‌هه‌موو ر‌وژی پینج‌دانه‌ت لی بکریت، پینج‌دانه‌ئویش هه‌موویان شین!"

"هیچ‌وا نییه و ئه‌مه‌یه‌که‌م جاره‌بیبینم."

"سه‌یره! به‌لام ئه‌گه‌ر وا بی‌ت، به‌راستی سه‌یره."

"هه‌مووان پتیاان سه‌یره، ههر تو وا نیت."

ئهم جاره‌یان بو ژماردنی پاره‌کانی، نیوته‌ختیکی نیو پارکه‌که‌ی هه‌لپارد و چوو له‌سه‌ر نیوته‌خته‌دارینه‌که‌دانیشت، که له‌ژیر دارچناریکه‌وه‌داندرا‌بوو، پیده‌چوو زور جاران ههر له‌وی دابنیشیت. پاره‌کانی ژماردن و به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه‌گوتی: "دووسه‌ت و شه‌ش دانه‌ی ته‌واو."

"خوا به‌زیادی بکات. ئیستا چییان لی ده‌که‌یت؟"

له قەدیری شاگردی ئاسنگەرییە کە دەچوو

"سەدو پەنجای دەدەمەووە باوکم، پەنجای دانەشی دەخەمە سەر حیسابە کە ی خۆم، کە بەم پەنجای دانە یەووە رێک دەبێتە سێ هەزار. شەش دانەشی خەرچ دەکەم. رەنگە بچمە سینەما، یان رەنگە... ئااای خەریک بوو لەبیرم بچیت ها، ئەدی دەبەدە بە چی؟ پێم وایە بەو شەش دانە یە دەبەدە بە بکرم باشتەر بێت. من خەرچیکی ئەوتۆم نییە. واتە حەز لە خەرچکردن ناکەم. رەنگە لەبەر ئەوەی بە سەختی پەیدای دەکەم، کە یقەم بە خەرچکردن نایەت، وا نییە؟ هەر کە سێک شتیکی پێی خۆشە ئیدی. یە کێک کە یقەم بە خەرچکردن دیت و یە کێک بە پەیداکردن. هەر کە سە و زەوق و سەلیقە یە کە هە یە ئیدی."

"تۆ چی؟ تۆ کە یفت بە چی دیت؟ زەوق و سەلیقە ی تۆ لە چییە؟"

"من؟ ئی... لێگەری."

سەری دانەواند و کەمێک منەمنی لێو هەت و ئینجا گوتی: "من و زەوق؟ مندالێکی وەکو من دەتوانیت چ زەوقێکی هەبیت؟"

"چما مندالەکان زەوقیان نییە؟ ئەمە یان ئیدی لە کێ فێر بوویت؟ مامۆستاکەت؟"

"نە ئەمە هەمووان وا دەلێن. ئە ی تۆ؟ تۆش پیت وایە مندالان هیچ زەوقیان نەبیت؟"

"نەبیت؟"

"من؟ نا... دەبیت هە یانبیت، چۆن."

"دەبیت؟"

"واتە من وای بو دەچم دەبیت هە یانبیت. واتە هە یانە."

"ئیمه پینج دانه مندالین. دایه و بابە که یفیان به گه‌وره‌که بچوکه‌که دیت. خوشکه‌که شم هه‌روا. له کورتیدا بیپر مه‌وه هیچ کهس حسیبی سه‌گینکیشیان بۆ ئیمه نه‌ده‌کرد، تا ئه‌وه‌ی که..."

"تا ئه‌وه‌ی که چی؟"

"تا ئه‌وه‌ی که چی؟... تا ئه‌وه‌ی که باوکم له کارخانه ده‌رکرا."

"بۆچی درکرا؟"

"نازانم، ده‌لین باوکم و ئه‌وان مانیان گرتوو و خاوه‌ن کارخانه‌ش ئاوا وه‌ده‌ری ناون. دایکم ده‌لێت باوکم و ئه‌وانی دیکه ویستوو یانه ببنه هاو‌پشک له کارخانه‌که و خاوه‌ن کارخانه‌ش ئه‌وه چۆن قبوڵ ده‌کات!.. به کورتی دوا‌ی ئه‌وه‌ی باوکم ده‌رکرا و هه‌رچی پاشه‌که‌وتیکمان هه‌بوو خه‌رج کرا، ئه‌وه‌ی دیش ئاشکرا‌یه، بێ پاره‌ی بوو و برسیتی. ده‌شزانی‌ت برسیتی واتای چیه؟"

"به‌لێ ده‌زانم."

"ده‌زانیت من بۆچی بوومه وه‌ستای ئه‌م کاره؟"

"نا، ئه‌وه نازانم."

"ئیمه له گه‌ره‌که‌که‌ماندا 'عه‌لی' یکمان هه‌یه، که حه‌وت هه‌شت ساڵ له من گه‌وره‌تره و ده‌به‌به‌ ده‌فروشی‌ت، هه‌لبه‌ت نه‌ک وه‌کو من. که‌متر، زۆر که‌متر. من ده‌به‌به‌فروشیی له عه‌لی فیر بووم. کاتیک باوکم بێ کار مایه‌وه، شه‌ویک تا به‌یانی خه‌وم لێ نه‌که‌وت. له به‌ر خۆمه‌وه ده‌مگوت چۆن بتوانم پاره په‌یدا بکه‌م؟ ئه‌و رۆژه تا سپیده‌ی دا ئاوا هینام و بردم، سپیده بوو له‌پر عه‌لیم بیر که‌وته‌وه و زانیم که ده‌بیت چی بکه‌م. که‌له‌شیر خویندی و نه‌یخویند خۆم گه‌یاندە بازار، کاتر می‌ره

له قه دیری شاگردی ئاسنگه ریه که ده جوو

ده ستهیه که ی خۆم که له قوتابخانه به دیاری وهر مگرتبوو، فرۆشت و به لێنیم به خۆم دا، که به و پاره یه ی که یه که م جار دهستم ده که ویت دانیه کی باشتر بو خۆم بکرمه وه. کرپشمه وه، سه یر که. ئینجا چووم عه لیم دۆزیه وه. عه لی پئی گوتم ده بیت ده بده به له کوئ بکرم و داوه کان له وئ. له چاو قوچانیکدا ههردووکیانم کرین. دهستم به فوودانی ده بده به کان کرد، له هه ر په نگیک ته نیا دانیه کم فوو دا. که هه موویانم فوو دان له مال ده رکه وتم. پوژی یه که م زووم شه رم ده کرد و سه یری چاوی که سم نه ده کرد. یه که م پوژ ه یچم نه فرۆشتن، پوژی دووهم ته نیا دانیه ک و پوژی ستهیه میش دیسان ه یچم نه فرۆشتن. له پوژی چواره مه وه ئیدی لی راهاتم و کارم بووه ده بده به فرۆشی. ئیدی له خه و و بیداریدا هه ر ده بده به م ده فرۆشتن و شه رمیشم له ه یچ که س نه ده کرد. به کورتی ئه وه نده م فرۆشتن تا بوومه وه ستای ئه م کاره و هه موو فه ند و فیله کانی فیر بووم. ئیستا کرپار له پازده بیست مه تریه وه ده ناسمه وه. شتیکت پئی بلیم؟

"بلئ."

"ئه مه هی پیشتره ها، واته به ر له وه ی ده بده به بفرۆشم، به ر له وه ی پاره په یدا بکه م، له مالدا که س حسابی سه رکه تووریکی بو نه ده کردم. پینم گوئی حسابی سه گیکیان بو ئیمه نه ده کرد. زو ر داوای بوردن ده که م ها، به لای وای له گیانی ئه م دنیا یه، که دنیا ی پاره یه. یه که مین ده سته که وتم که خسته مه ده ستی دایکم، به ره مه که ی دلنه وایی ماچیک بوو و پاشان بو جاری دواتر سه رگو ناشی بو زیاد بوو. دوا ی ئه ویش نو ره ی باوکم بوو و ئینجا خوشکه که م. باوه ر ده که یت؟ خوشکم که منی به میرووله یه کیش دانه دهنه، ئه م جاره جله کانی بو ده شو شتم، جیگای بو راده خستم، نازی هه لده گرتم.

به كورتى تا پاره كه زياتر بايه، رېز و ستايشيش زياتر ده بوو. باوكم پىلاوى بۆ كرىم، پىلاو له جوړه چهرمىيه كان، پاشان كراس و شه لوار و تەنانەت كراواتيش. له سەر خوانيشدا جىگای من له تەنىشت باوكمه وه بوو و پشكه گوشته گه وره كانيش له سەر قاپى من داده ندران. دايكم هه موو پوژى قزى بۆ داده هينام و خوى، يان خوشكه كه م نوينه كانيان هه لده گرتم و جىگايان رېك ده خستمه وه. براكانم خهريك بوون له به خيليان به قن. وه كو پوژى پرووناك ليم ديار بوو كه نه گه له جىگايه كى چۆل بكه ومه به رده ستيان، هه لاهه لام ده كه ن. بۆيه كات و ساتم بوو بووه ده بده به فروشتن، چونكه ده مزانى هه رچى هه مه به سايه ي نه و كاره وه يه. باوكم ده يگوت ده رامه تم تەنانەت له و موو چه يه ش زياتره كه نه و كاتى خوى له كارخانه وه ريده گرت. ئىستا حال و ره وشى ماله وه مان شوكر بۆ خوا باشه و له هيج شتيكمان كه م نييه. پوژ به پوژ داها ته كه م زياتر ده بيت و ريزگر تيشم هه ر مه پرسه. ئىدى تەنانەت له گه ره كيشدا ناو و ناوبانگيكم هه يه بۆ خۆم."

ده توانم بلیم هه موو پوژى قه ديرم ده بينى. تا ده هات داها ته كه ي زياد ده كرد و پاشه كه وتى بانكيشى ئىدى باش زيادى كرد بوو. له و كۆلارانه ي نه و به دلې بوون دانه يه كم بۆ دروست كرد. هه موو پوژى ئىواره كه هه موو ده بده به كانى ده فروشت، كاتر ميترىك پىكه وه داده نىشتين و قسه مان ده كرد و نه و له باره ي مالى خويان و نه و ريز و حورمه ته ي لى ده گرن، قسه ي بۆ ده كردم. ده يگوت ده بيت كار بكات و پاره په يدا بكات دنا بارى له نگ ده بيت. ده يگوت ئىدى زۆر له ميژه كه س پى نه گوتوه سه رماز و وله، چاوزه ق، يان ميژه زمه و چاوسپى. ده يگوت زۆر له ميژه كه س نوقرچه ي لى نه داوه، چاويان لى زه ق نه كرد و وه ته وه و هاواريان به سه ردا

له قهديرى شاگردى ئاسنگه ريبه كه ده چوو

نه كرده ووه. ده يگوت قهدير ئيدى تاقانه خوشتقيه كهى دايك و بينايى چاوى بابه و كاكى براكان و خوشكه كه يه تى.

جاريك چوومه مالىان. باوكى نىگايه كى وردى هه بوو. خوشكه كه شى كچيكي قز بوړ و كه زى دريژ بوو. براكانى پاكوخاوين و كر و به ئه دهب بوون. دايكيشى وه ك خاتوونيك و ابوو و ماله كه يان رېكوپينك بوو. له و ماله دوو ژووريبه دا هه موو شتيك پاك و رېكوپينك بوو. رېزيكيان له قهدير دهنه هه ريبينه و مه پرسه. منيش كه هاوړپى قهدير بووم رېزگرتن له منيش وه ك ئه ركيك سه ير داده نرا.

باش له بيرم نيبه بوچى ماويه ك بوو ئاگام له قهدير نه ما. ته نيا ئه ووم به بيره نه من به دواى ئه ودا ده گه پام، نه ئه و هه والى منى ده پرسى. تا ئه وى رۆژيكي ئاخيري ههفته بيرم كرد و يه كسه ر چوومه پاركى فلوريا. هه موو شتيك وه ك خوى وا بوو، ته نيا قهدير نه بيت. فرؤشياره كان، ده ستگپره كان، رېبواره كان، هه موو يان له وى بوون، به لام هيچ هه واليكي قهدير نه بوو كه نه بوو. هه ر جييه كى پارك كه به زه ينمدا هاتبيت سه رم پيدا گرت. له هه ر كه سىكى بكرابا بيرسم پرسيم. نا، بووه دلؤپينك ئاو و به هه رزيدا چووه خوار. تا ئه وى شه وداهات چوومه به ر ده رگاي مالىان. باوكى ده رگاي كرده ووه. تازه كارى پهيدا كرده بوو، پنده چوو رهوشى باش بيت. خوشكه كه شى چووه سه ر كار و رهوشيان له هه موو كاتيک باشتر بوو بوو. برا بچكؤله كهى له گوشه يه كى هه وشه دا خه ريكي فوودانى ده بده به يه ك بوو.

گوتم: "ئه دى قهدير له كوويه؟"

باوكى گوتى: "قهدير ليړه نيبه. واته ... رويشتووه."

"رؤيشتووه؟ بو كوى؟"

"قەدیر مالى جیھیشتووه و ھەموو پارەکانی لە بانک پراکیشاوه و پۆشتووه."
"جى؟ ئیستا لە کوێه؟ تۆ دلتیایت بە لایە کی بە سەر نەھاتووه؟"
"سێ مانگ دواى پۆشتنى، نامە یە کی ھات. نووسیوی لە ئانتالیایە و پەوشى
باشە. دواى ئەو ھە ھىچ ھەوالیکی دیکە ی نەبووه. چوومە لای پۆلیس. براکەم تا
ئانتالیایە داویدا چوو، بە لام ھىچ سەر و سۆراغیکی نەبوو."
"لە نامە کەدا ھىچ شتى دیکە ی نەنووسیوو؟"
"نووسیوی... کى باوهرى دە کرد قەدیر ئەو ھى لى بوە شیتتەوہ؟ مندالى ئەم
زەمانە ئاوان ئیدی، لاسار و نابەر پرس."
"قەدیر و لاسارى؟"

"لەم دوایانە دا زۆر دە مەرەپ بووبوو، ھەتیوہ سە گە یە."
لەو شەو ھوہ بەردەوام بە دوایدا دە گەریم. ھەر پارکیک بلین خۆی دە گە یە نەمى.
لە ھەر فرۆشیار و دەستگێرێک سۆراغى دە پرسم. سەرى گشت بنکەکانى پۆلیسم
داوہ، تەنانەت چوومە تە پزیشکی یاساییش. دە لینی بوو تە دلۆپینک ئاو و بە
عەرزیدا چووتە خوار، نییە کە نییە.
ھەرگیز پوخسارى باوکیم کە دە یگوت "ئەم جۆرە مندالانە ئاوان ئیدی"، لەبیر
ناچیت. نازانم مە بەستى لە "لەم جۆرە مندالانە" کام مندال بوو، بە لام قەدیر نە
خەمسارد بوو نە لاسار.

باوکى دە یگوت: "کاتیک چوومە سەر کار، ھەموومان خۆشحال بووین، تەنیا
قەدیر نە بیئت. کە یە کە مین مووچەم وەرگرت، ئیدی لە گە ل ھىچمان قسە ی
نە دە کرد. کاتیکیش خوشکە کە ی کارى دۆزیهوہ و چووه سەر کارى خۆی، ئیدی

له قهديرى شاگردى ئاسنگه ريبه كه ده چوو

قهدير قهدير نه بوو. هەر دوو سى پوژى پینه چوو كه ون بوو، تائه و كاتهى نامه كهى هات. هەر له سهره تاوه ديار بوو كه ئەو مندا له دلخوازه نيبه كه ئيمه دامانابوو. "ده مويست پى بليم كه قهدير كورپكى زور باش بوو و له دلخوازش دلخوازتر بوو، كه نيگام كه وته سهر ئەو كۆلاره يه كه من بوم چى كردبوو. له قوربنىكى ژووره كه كه وتبوو تۆزى لى نىشتبوو.

"ئيوه بوتان دروست كردبوو، وانيبه؟"

"به لى، من دروستم كردوو."

"جاريكيش هه لینه دا. ئەو شه وهى هينايه وه مال، له بهردهم خوى دايئا و لى نز بووه وه. پيم واييت تا به يانى دا ئاوا هەر لى پامابوو و له جى خوى نه بزوت. من نووستم و هوشيار بوومه وه، كه چى قهدير هه روا وه كو په يكه ريك به رامبه ر كۆلاره كه دانىشتبوو و له جى خوى نه ده جوولا. ته نانه ت يه ك جارىش هه لینه فراند."

"كى ده زانيت بوچى؟ كهى؟"

سەربازانى خوا، ھەموو شتىكىيان لە كەسانى دىكە جىايە

سەروبەندى نىوېرۇ بوو كە سەرنىكم بە پاركى وەنەوشەدا گرت. ھەتاو بوو و دەريا ئارام. لەسەر چىمەنەكان دانىشتم و جگەرەيەكم داگىرساند. ئاوى دەريا ھەر رەنگىكى دەھىنا و رەنگىكى دەبرد، يان لانى كەم بە لاي مەنەو و بوو؛ لە رەنگى وەنەوشەيەو بو سەوزى، لە سەوزيەو بو شىنى ئاسمانى، لە شىنيەو بو ئەرخەوانى... ھىچ پىلېكت بەسەر دەرياو نەدەبىنى. بايەكىشى نەدەھات. تا چاوت برى دەکرد دەريا پر بوو لە بەلەم و بەلەمى ماتۇردار و كەشتى. تەنانەت كەشتىكى جەنگىش لە دوور دوورەو ديار بوو. رەنگى ئاوەكە، كە شىن دەبوو ھەندىك لەو بەلەمانە بە رەنگدانەو ھەيان لەنيو ئاوەكە زياتر بە فرۆكە دەچوون تا بەلەم، لەو جۆرە فرۆكە بالكوللەيە كۆنانە.

"وہستا قاوہى بو ناردوون."

"دەستى خۆش، دەستى تۆش خۆش بىت."

هەر سینی قاوه‌که‌یم لیوه‌رگرت، له‌و گۆره‌ به‌رام‌به‌رم لینی دانیش‌ت و که‌میک سه‌ری به‌ملا و به‌ولادا وه‌رسوو‌راند و گوتی: "منت نه‌ناسییه‌وه؟ کایام. ئەو شه‌وه، له‌ پارکی فلۆریا..."

"ئەو شه‌وه تاریک بوو و منیش که‌میک چاوم کزن، به‌لام ده‌نگه‌که‌تم هەر له‌بیره." "ده‌نگم؟ من خو ئەو شه‌وه جگه‌ له‌ سا‌لو و خواحافیزی قسه‌یه‌کی دیکه‌م نه‌کرد." "بلیم چی، په‌نگه‌..."

له‌پر‌دا بیته‌وه‌ی من هیچ بلیم ده‌ستی به‌ خو‌ناساندن کرد: "من له‌ یه‌کیک له‌ گونده‌کانی تراکیا له‌ دایک بووم. هەر له‌به‌ر ئەوه‌شه‌ ناویان لێ ناوم کایا. بینگومان ده‌زانن کایا واتا زنار. ئاخ‌ر ئەو ناوچه‌یه‌ هه‌موو زنار و به‌رده‌لانه. واته‌ ناوچه‌یه‌کی شاخاوییه‌ ئیدی. کاتی‌ک که‌ مندال بووم..."

ئێستا وه‌ستا‌که‌شی هات‌بووه‌ لامان.

"ئە‌ی چی تۆ‌ی گه‌یانده‌ ئیره‌؟"

"تۆ‌یی، ئە‌مه‌یان هەر مه‌پرسه‌."

له‌به‌ر خو‌یه‌وه‌ هەر منگه‌منگی بوو، که‌ وه‌ستا‌که‌ی گوتی: "په‌وش و گوزه‌رانیان، کاکه‌ گوزه‌رانیان هیچ باش نه‌بوو."

وه‌ستا‌که‌ی هاو‌رپیه‌کی دیرینی خو‌م بوو. ناوی عه‌لی قازی بوو و زۆر ده‌میک بوو ده‌مناسی. خانه‌نشین بوو و لانی که‌م ته‌مه‌نی حه‌فتا سا‌ل ده‌بوو. دوو سی سا‌ل پیش‌تر کاتی‌ک که‌ ژنه‌که‌ی مرد، ئە‌م قاوه‌خانه‌یه‌ی له‌م لیواری ده‌ریایه‌ کرده‌وه. کاتی خو‌ی ماسیگری ده‌کرد. به‌ تاییه‌ت پایز و زستانان هەر له‌ناو ده‌ریا بوو. کورپیکشی له‌ تافی گه‌نجیدا تووشی نه‌خۆش‌ییکی کوشنده‌ بوو و کۆچی دوایی کرد. کوره‌که‌ی دیکه‌ی لای خو‌ی کاری ده‌کرد. له‌ لیواری ده‌ریا چه‌ند به‌له‌میکی سه‌و‌لداری هه‌ن که‌ به‌

سەربازانی خوا، ھەموو شتیکیان لە کەسانی دیکە جیاھ

کاتژمێر بە کرێیان دەدا. وە ک دیارە ھاوینان کاسبییە کە ی خراپ نییە. قەت بە زستانان لێرە نە بینووە. تەنیا ھاوینان لێرە یە و ھەندیک جارێش تا ناوھەراستی پایز ھەر لێرە دە مینتەوہ.

"نە تگوت کایا."

"لە گەڵ پالەواندا ھاتین."

"پالەوان؟ پالەوان کێیە ئیدی؟ ناوی چییە؟"

"ناویشی نازانم. پالەوانە ئیدی، یان پەنگە بۆ کسەری پێ بلین باشتەر بیت."

"بۆ کسەر؟"

"بە لێ بابە. ئە گەر پێی لە گە نە چووبا، لە سەر ئاستی و لاتدا دەبوو قارەمان. لە دوا پێشپرکیدا پێی لە گە چوو و وە ک خۆی دە لیت نۆکئاوت بوو. ئە گەر نۆکئاوت نە دەبوو دەبوو یە کە می یە کە می ئستەنبول، پاشانیش ھی ھەموو جیھان."

وہ ستاکە ی گوتی: "ناجسنە ی خەریکە گالته بە پالەوان دە کات."

"نە بە خوا."

"سویند مە خو. ئە و توولە سە یە کاری رابواردنە بە م و بە و. وا گالته بە و خە لکە دە کات ھەر ببینی و کە یف بکە ی ت. ئە و نە دە ش ئە و فە قیرە ی ئە زیە ت دا تا وای لێ کرد سەری خۆی ھە لبگری ت و لێرە بروات."

"من؟ نا بە خوا. خۆی رۆیش ت. دە یگوت لێرە بیزار بووم. راستییە کە ی ئە و ھە مێشە بیزار و بی تۆ قرە یە. دە یگوت تا نە بی تە قارەمانی جیھانی، ھە دا نادات. دە یگوت لێرە خەریکە ژیا نی بە فیرۆ دە چیت. کە س قە در ی نازانیت. دە یگوت ئە گەر من نە بمە قارەمان، دە مر م. واتە بە و خە یالە یە وە ی گرتبوو ئیدی."

"تۆ لە کو یۆ دە تناسی؟"

"رۆژنىك چووبوومە يارىگە. پېشپركى كۆتايى ھاتبوو و خەلكى خەرىك بوون دەچوونەو مأل. برسېم بوو. دوو رۆژ بوو لە بنكەى چاكسازى رامكردبوو و لەو دوو رۆژەدا ھېچم نەخواردبوو. ھېچ ھەوالبكىش لە مندانانى پاركى دارستانەو نەبوو. پېم وايە يان پۆليس گرتبوونى، يان لە ترسى پۆليس نەدەھاتنە ئەوى. ئىدى وازېشم لە دزىکردن ھېتابوو. نازانم بۆ، بەلام ئىدى دەستم لى ھەلگرتبوو. پېم وايە لە ترسان، يان لەبەر شتىكى دىكە بوويت. لە پېش يارىگە پالم بە درەختىكەو ھەروا چاوم بە چەپ و راستمدا دەگىرا."

"چاوپرې شتىك، يان كەسىكت دەكرد؟"

"نازانم. لەو جۆرە كاتانەدا، وەك بلېى ھەموومان چاوپرې شتىكىن. لە شوتىك رادەووستىن و لە دەروديوار و ئاسمان رادەمېنين، چوزانم. ھەر مندالىكت لەو رەوشەدا بىنى، ئەو بەزانە كە لە ئىمەيە."

"لە ئىمەيە؟ ئەو ئىمەيە'ى كە دەيلتت كىن؟"

"ئىمە؟ ئىمە ئىمەين ئىدى، ئىمەى مندانانى دەربەدەر."

"ئىستا تۆ مندالىكى دەربەدەرىت؟"

"وا ديارە."

خەرىك بوو لاسايى منى دەكردەو كاتىك وەستاكەى گوتى: 'بىنيت جاشكەكەر. ھەر خەرىكى لاسايكردنەو و گالتهكردنە بە خەلكى. 'كايە لەپر خۆى كۆكردەو و پرووى كرده وەستا و زۆر لىبراوانە گوتى: 'من ھەرگىز گالته بەم ناكەم، چونكە ئەوئىش لە خۆمانە."

"ئى؟ كەواتە منىش لە ئىووم. دەى دەتگوت."

"دەتەويت ھەموو ژيانى خۆمت بۆ باس بكەم؟"

سهربازانی خوا، هه موو شتیکیان له کهسانی دیکه جیایه

"بۆ ده ته ویت هه موو ژیانی خۆتم بۆ باس بکهیت؟"

ناورپیکی له وهستا کهی دایه وه و له دور چاوی نز بووه وه. وه ستاش به پروویدا پیکه نی و پروو له من گوتی: "تا پیم گوت چ کارهیت، ئەو قاوهیه کی دروست کرد و پرای کرده لات."

"ئێ؟ زۆر باشه، که واته باس بکه بزنام."

"نازانم له کوئ له دایک بوویم. سأل و پرۆزه کهشی هه ر نازانم. ته نیا ئەوهنده ده زانم دوو خوشک و برایه کم هه ن."

وه ستا وه ک ئەوهی لاسایی که سییک بکاته وه، گوتی: "به به لگه و به نه ند."

له پیکه نیی کایا وه تیگه یستم که وه ستا لاسایی ئەو ده کاته وه. پیکه نی و گوتی: "باشه. که واته به بی به لگه و به نه ند."

"تۆ ئەم چه مکانه له کی فیر ده بیت؟"

"ئیمه ش له گه ل کاغز و قه له مدا سه روسه و دایه کمان هه یه هه. نه چووینه ته به ر خویندن، به لام خۆ له بنکهی پهروه ده بووین."

"تا پۆلی چه ندت خویندووه؟"

"ناوه پراسته کانی سه ره تایی وابزانم."

"باسی بۆکسه رت ده کرد."

"به لئ، باسی ئەوم ده کرد."

ته مه نی له یازده سأل زیاتر نه ده بوو، به لام وه کو که سییک قسهی ده کرد ده تگوت کۆله باریک ئەزموونی هه لگرتووه. دونیادیده و به ئەزموون بوو. هیلکارییه کانی روخساری قوول بوون و هه ر هیلکی نیشانهی دهر د و ئازاریکی قوولتر بوو. روخساری خه مگین بوو. نیگای تیژ و سه نگین بوو. بزه ی زۆر ناسک و شیرین بوو. ئە گه ر چاوم

سه‌بازانی خودا

داخستبان و گویم لئی گرتبا، ده‌تگوت له‌گه‌ل که‌سپکی هاوته‌مه‌نی خو‌مدا قسه ده‌که‌م، به‌لام خو‌ئه و مندالیک بوو، وه‌ک مندالیی خو‌م.

کاتیک ئاخى هه‌لده‌کیشان، به‌ندی دل و هه‌ناوی مروی ده‌پساند. ئازار و خه‌فه‌تیکى هه‌بوو که له باسکردن نایه‌ت.

"له‌ژیر هه‌مان ئه‌و دره‌خته‌ی به‌رده‌م یاریگه‌دا ئاشنای بووم. هه‌ر له یه‌که‌م نیگادا، واته هه‌ر بینیم زۆر دل‌م پێی خو‌ش بوو."
"مه‌گه‌ر ده‌تناسی؟"

"نه‌بابه. له‌کوی بیناسم؟ هه‌ر منی بینى گوتى: 'وه‌ره‌ بزانه‌م کورپژگه، چه‌ند پرۆژه هه‌یچت نه‌خواردوو؟ ها؟' گوتم ته‌نیا دوو پرۆژه، زۆریش نییه."

"ئه‌و چۆنى زانى تۆ کیتت؟ برسیته، یان نا؟"

"سه‌یره‌ وانیه؟ ئیمه‌ یه‌کدی ده‌ناسین. هه‌موو مندالانى ده‌ربه‌ده‌ر یه‌کدی ده‌ناسن. له‌ تروسکایی چاوانمان، له‌ ده‌نگمان، له‌ بو‌نمان... چوزانه‌م. ئیمه‌ له‌ هه‌موو خه‌لکی جیاوازین. ئیمه‌مانان جو‌ریکی دیکه‌ین. ئیمه‌... ئیمه‌ سه‌ربازانى خواين. سه‌ربازانى خوا جو‌ریکی دیکه‌ن، جو‌ریکی دیکه‌ه."

که‌یفی به‌و چه‌مکه‌ی (سه‌ربازانى خوا) هاتبوو و په‌یتا په‌یتا دووپاته‌ی ده‌کرده‌وه. دیار بوو هه‌ر ئه‌و ده‌م و له‌خۆوه به‌سه‌ر زاریدا هاتبوو، به‌لام وازی لئی نه‌ده‌هینا و زۆر که‌یفی به‌ دووباره‌کردنه‌وه‌ی ده‌هات.

"سه‌ربازانى خوا هه‌موو شتیکیان له‌گه‌ل خه‌لکی دیکه‌ جیاوازه. به‌ کورتی لئی بېرمه‌وه؛ ده‌ستی گرتم و بردمیه‌ ساندویچپیک و گوتی: 'تا ده‌توانی بخۆ'. منیش نه‌مکرده‌ نامه‌ردی و تا توانیم خواردم. هه‌ر ئه‌و کاتیش پێی گوتم که‌ بۆکسه‌ره. دواتریش که‌ چووینه‌ پارکه‌که‌ گوتی ئه‌گه‌ر پێی وه‌رنه‌ده‌گه‌را ده‌بووه‌ قاره‌مان، یه‌که‌می

سەربازانی خوا، ھەموو شتیکیان لە کەسانی دیکە جیاھ

ئستەنبول، پاشان تورکیا، دوای ئەو ھەش ھەموو جیھان. تا دوانیوەرۆ بیسانەوہ قسە ی کردن. باشیش قسە ی دە کرد. دە تگوت خەریکم فیلم دە بینم. بە لێ رێک وە ک فیلمیک بوو. دە زانیت؟ ... من، من ھیچ کات لێرە ناپۆم. ئەم وە ستایە دە بینیت؟ تا ئیستا کە سی وا باشم نە بینوہ. پالە وانیش کە سیکی باش بوو، بە لام ئەم وە ستایە، وە ستایە بە خوا. واتە، وایاتە باوکە، باوک، دە زانیت؟ مرۆڤە، مرۆڤ. پالە وان نانی ئیوارە شی بو کپرم. شە ویشمان ھەر لە و پارکە بەرێ کرد. تا بە یانی دا قسە مان کرد. واتە زیاتر ئەو قسە ی کرد. لە گە ل قسە کردنیشدا تە نانەت دە یدایە پرمە ی گریان. دە یگوت مافیان خواردووہ. دە یگوت داوەرە کان ھە قییان خواردووہ. دە زانیت بو ھە قیان خواردبوو؟ چونکە ئەویش لە ئیمە مانان بوو. زۆر توورە بوو و دە یگوت: 'لە رقی ئە وانیش بیت بیمە قارە مان'. بە خوای غە دریان لێ کردبوو."

ئەم رستە یە ی دوایی رووہ وە ستاکە ی گوتبوو کە وە ستاکە شی گوتی: "کۆرە بیپرە وە. بە و قەد و قیافە لاواز و بنیسە یە وە چون دە بیته قارە مانی جیھان؟ برۆ بابە، تۆش دلت خو شە."

کایا زۆر پە ریشان بوو بوو. رەنگ و روویشی پە ریبوو و تۆنی دە نگیشی گۆرابوو: "لاوازی بنیس؟ تۆ بە و دە لیت لاواز و بنیس؟ خو نە تبینوہ. خو تۆ ئە و ماسولکانە ی نە بینوہ. قۆل و مە چە کینکی ھە بوون تا ئە مە ندە. مستی دە وە شاندا بلیم وە کو چی. لە سەری بازاری سرکە فروشان وای لە یە کینک دا تینکی شکاند. لینی دا ئە مە چ لیدان. بۆرە پیاو لە بەر ئازار دە ییۆراند دە تگوت مانگایە."

"لێی ھە لئە کیشە ھە تیوہ. ئە و پالە وانە ی تۆش نە یدە توانی لێیدا تا بگات بە ..."

"لێھە لکیشانی چی وە ستا. بە خوا خو م بینیم بە م چاوانە ی خو م. بە کورتی باش بووینە ھاوڕپی یە کدی. سی چوار رۆژیکیش لە پارک بووین، تا ئە وە ی من پیم گوت بینە

سه‌بازانی خودا

ئیره. من پیشتر ئیره‌م پی ده‌زانی. پی‌م گوت با بچینه پارکی لیواری وه‌نوشه، له‌وی بینه ماسیگر. مه‌گه‌ر ئیمه چیمان له ماسیگران که‌متره؟ به‌لام شانسی ئیمه خو شانسی نییه به قوربانی خوا بم. گه‌یشینه ئیره و زیرانیک هه‌لیکرد، تو بلی توفان. له‌و که‌شه‌شدا خو که‌س ناتوانیت ماسی بگریت. ده‌توانیت وه‌ستا؟ یه‌ک دوو پروژ بوو لیره ده‌خولاینه‌وه که وه‌ستامان بینی. شتیک بلی‌م؟ وه‌ستا له خو‌مانه.

"ون به له‌بهر چاوم هه‌تیوه. من که‌ی له ئیوه‌ی ده‌ربه‌ده‌ر ده‌چم؟"

"له چاوتروکانیکدا له‌بهر چاوی بووم. سه‌ره‌تا لیگه‌رام تیر سه‌یرم بکات، سه‌یرکردنیک‌ی ورد. پاشان به هیمنی و به‌سه‌روبه‌ری لیم پرسی: 'بیوره وه‌ستا له‌م ده‌وروبه‌رانهدا نانه‌واویییک نییه؟' وه‌ستا که هیشتا به وردی ته‌ماشای ده‌کردم، گوتی: "نانه‌واوی هه‌یه هه‌یه، هه‌ر له سه‌ری له‌م پیچه بسوورپیتته‌وه هه‌یه، به‌لام تو پیناچیت پاره و پوولیکت پی بیت. بو کپینی نان ده‌لیم."

له‌پر بینیم هه‌ر ئه‌و هاو‌پیه‌ی، پاله‌وان، بوکسه‌ر، چوزانم هه‌ر ئه‌و له‌ر و لاوازه ئیدی، له‌و گۆره‌ پان بووه‌وه، چوارپه‌لی وه‌کو بوق."

"ئێ به‌راستی هه‌قی بووه، به‌سته‌زمانه‌ی. دوو پروژ بوو که هیچمان نه‌خواردبوو. تو بلی چه‌نگه گیایه‌کیش چیه، هیچ هیچ. جا پاله‌وانیش ئاغازاده بوو. خواردنی ناو سه‌تلی زبلی نه‌ده‌خوارد خو. له سیسته‌می ئیمه‌دا یه‌که‌مین به‌ند ئه‌وه‌یه که به برسیتی نه‌مینیوه، برگه‌کانی دیکه لاوه‌کین. واته هه‌رچی ده‌ستت که‌وت ده‌بیت بیخۆیت و ته‌ماشای ره‌شی و سپی نه‌که‌یت. پاله‌وان هی ئه‌و کاره نه‌بوو. ناشاره‌زا بوو. تازه‌کار بوو. هی دزیکردنیش نه‌بوو. ئه‌و شتانه‌ی هیچ له ده‌ست نه‌ده‌هات. ئه‌وه‌نده له به‌رده‌م نانه‌واویه‌که‌دا هاتین و چووین، دوا‌جاریش هه‌ر نه‌یتوانی چه‌ند نانیک برپینیت. منیش خو پی‌م گوتی دزیم به لاوه نابوو. وازم لی هینابوو. ته‌نانه‌ت لی نه‌ده‌گه‌را منیش له

سەربازانى خوا، ھەموو شتېكىيان لە كەسانى دېكە جىايە

زىلخانەكان ھىچ بىخۆم. دەيگوت نەخۆش دەكەويت! گوتم خۆ تازەكارە بوو. خوشكم دەيگوت ھەر رۆژيكي برىستى لانى كەم سالىك لە تەمەنى مرؤف كەم دەكاتەوہ. خوشكم منى زۆر خۆش دەويت. دەزانيت؟ ئەوئەندە فرمىسكى بۆ ھەلپشتووم چاوەكانى ئاوالى ھاتوون، بوونەتە گۆمى خوین. دلنيام ئىستاش زۆر غەرىبى كردووم و دللى بۆم تەنگ بووہ. دللى نىيە خوشكم. ئۆۆۆوى... ئەوئەندە. سوئند دەخۆم ھىچ خوشكيك ئەوئەندە براكەى خۆى خۆش ناويت. ھەر ئەوئەندە بەسە داوايەكى لى بكمە، ئامادەيە گىانى خۆيم بۆ بخاتە سەر لەپى دەستى. بۆم دەمرىت. ئى خوشكە ئىدى. وەستاش منى زۆر خۆش دەويت. ئەم وەستايە دەبينيت؟ منى لە مندالى خۆيشى زياتر خۆش دەويت."

"جاشكەكەر راست دەكات. خۆشم دەويت."

"ئىدى من لىرە مامەوہ. ناچمە ھىچ جىگايەكى دىكە. چما شىتيم. شوپن بەو جوانىيە. وەستا بەو دلۆفانىيەى خۆيەوہ. من دەلىم وەستا تۆ بلى باوك. مەردە، مەرد. ئىوہ كە ھاورپىن ئەوہ بلىن. مەگەر وانىيە؟"

"با وايە. پاشان؟"

"پاشان وەستا، پالەوانى دانىشاندە سەر كورسىيىك. ھەندىك ئاوى پرشاندە سەر دەموچاوى و زىلەيەكى لى دا. ئەويش خىرا بە ھۆش ھاتەوہ. ئى خۆ ھىچى نەبوو، تەنيا برىسى بوو. پاشانىش قاپىك ئۆملىتى بە دوو نانى برژاوى ئەوئەندە گەرەوہ لەپىش دانان."

"تا من چووم ئاوى بىنم، بىنم وا خەرىكن بنى قاپەكە دەلىسنەوہ، توتكەسەگانە."

"هەر چه‌ندی پیم ده‌گوت ئارامتر ئارامتر، تینه‌ده‌گه‌یشت. تازه‌کاره بوو ئیدی. ئاخ‌ر
دوای دوو پرۆژ برسیتی ئه‌گه‌ر به‌م شیوه‌یه‌ به‌خۆیت، لیت ده‌دات و نه‌خۆش ده‌که‌ویت.
مه‌گه‌ر وانیه‌ وه‌ستا؟ کورتی بکه‌مه‌وه، له‌ دوو سی‌ خوله‌کدا گه‌سکمان به‌ قاپه‌که‌دا هینا."
"ئوبال به‌ مالم راست ده‌کات. من زۆرم که‌سانی برسی بینون، به‌لام ئه‌م دووانه‌ به‌
جوړیکی دیکه‌ ده‌یانخوارد."

'کاکه‌ هه‌ر نانمان خوارد ئیدی له‌وی له‌و گۆره‌ تخیل بووین، چما ده‌مانتوانی له‌
جیی خۆمان بجوولین. چاوم هه‌لینان بینیم به‌یانی داوه‌ و تاو هه‌لاتووه. ئیمه‌
هه‌موومان واین، هه‌رکه‌ هه‌تاو هه‌لات به‌ ئاگا دیین. ئه‌گه‌ر هه‌تاو هه‌لات و تۆش
هیشتا هه‌ر له‌ خه‌ودا بیت، له‌ کویش، له‌ شوینانه‌ی ئیمه‌ی لی‌ ده‌خه‌وین، هه‌ر خوا
ده‌زانیت چیت به‌سه‌ر دیت. هه‌لبه‌ته‌ من له‌ منداڵه‌کانم بیستووه‌ ها. ئه‌گه‌ر بریار بیت
باسی هه‌موو ژیا‌نی خۆمت بو‌ بکه‌م، باسی ئه‌و شوینانه‌ت بو‌ بکه‌م؟ راستی پیم بلی‌
ئو شتانه‌ی له‌ قسه‌کانی منه‌وه‌ یاداشتیان ده‌که‌یت ده‌ته‌ویت چیان لی‌ بکه‌یت؟"

"هیچ، واته‌ هه‌ر ئاوا..."

"ئاخ‌ر وه‌ستا گوتی که‌..."

"مه‌گه‌ر من چیم گوت؟ نه‌کا به‌ته‌ویت له‌و ورپنانه‌ی شتیکت بو‌ پیکه‌وه‌ بنیت؟ ها؟
له‌ دزی، گیرفان‌پرین، جزدان‌رفاندن، ها؟ ئیدی چی‌ قوربان؟"

"ئێ بو‌ نا؟ مه‌گه‌ر منیش له‌و... کۆمه‌لگه‌یه‌ نیم، چی‌ پی‌ ده‌لین، ئی... ئه‌ها،
قوربانیی کۆمه‌لگه‌."

"قوربانیی کۆمه‌لگه‌ تۆخوا ده‌ سه‌یری که‌ سه‌یر."

سەربازانی خوا، ھەموو شتێکیان لە کەسانی دیکە جیا

"قوربانییەش مەگەر باش و خراپی ھەبێت؟ قوربانی قوربانی ئیدی، وانیبە
مامۆستا؟"

"بەلێ، بەلێ، وایە. وەستا دەیهوێت گالته بکات. تۆ دلگەران مەبە."

"خۆم ئەو دەزانم. ئەگەر ئەم قسانە ی ھەر بە گالته نەبان و بە راستی بیویستابا پێم
رابووێت، یەك خولەك چیبە لێرە نەدەمامەو."

"بە تۆ رابووێت؟ ھەئە جاشک تۆ خۆ بە ھەموو خەلک رادەبووێت. چما کەس
دەتوانیت بە تۆ رابووێت؟"

"رادەبووێن وەستا، رادەبووێن. وای کە باش رادەبووێن."

"تۆ تەمەنت چەندە، کایا؟"

"چوار دە، سێزدە، یان پەنگە دواز دە بۆم."

"چەند سالا سەربازی خوا؟"

"تۆھۆی. سەربازی خوا. لەو کاتە ی بیرم بێت."

باشە، دەتگێراییەو."

"ھێچ، کاتیک کە چاوم ھەلێنان بینیم پالەوان دیار نییە. بەملا و بەولادا خولامەو تە
شەو داھات. نەمدۆزیەو و نەمدۆزیەو. چیدیگەش نەمبێنێو. ئەو بێماریفەتە
رایکردبوو."

"بۆ رایکرد؟ وەستا راست دەکات؟ لە دەستی تۆ رایکرد؟"

"چوزانم. خۆ نەمبێنێو تالیی بێرسم."

"چەند مانگ دەبیت لێرەیت؟"

"دوو، سێ، چوار، چوزانم."

"مانگ و نیویکە، بەدیاریکراویەو مانگیگ و شازدە رۆژە."

"وا دیاره خه‌ریکی پرۆزه‌کانیش ده‌ژمیریت، وایه؟ گۆتم خۆ زۆری خۆش ده‌ویم.

ئه‌وه‌نده ده‌مینه‌وه تا حیسابی پرۆژ و مانگی لی تیکده‌چیت پیره‌میرد."

"تۆ بمینه‌وه حیساب و کتاب له‌سه‌ر من."

وه‌ستا ئه‌مه‌ی گۆت و سینی چای له‌ پیش من هه‌لگرت و به‌ره‌و لای چاخانه‌که‌ی

چوو، که پیم وایه‌یه‌کیک بانگی کردبوو.

"ئێ، ئیستا ره‌وش و کاروبار چۆنه‌؟ لیره‌ رازیت؟"

"ئه‌ری، ئه‌ری. خواردن هه‌یه، جیگا هه‌یه... دوینی دنیا‌یه‌ک ماسیم گرتن. چوار

پینج کیلو ده‌بوون. هه‌رچی خواردمان هه‌ر ته‌واو نه‌ده‌بوون. دوو دانه‌شم بردنه‌ بازار

و فرۆشتتم. پاره‌که‌شم دایه‌ وه‌ستا. ده‌زانی؟ وه‌ستا ره‌وشی هه‌یج باش نییه. موشته‌ری

نین. له‌م دوو سی هه‌فته‌یه‌ی رابردوو که که‌شوه‌وا باشت‌ر بووه، نزیک سه‌ده‌وپه‌نج

لیره‌م به‌ ماسیفرۆشتن ده‌ست که‌وتوووه، که هه‌موویم داوه‌ته‌ وه‌ستا. ئه‌م وه‌ستایه

پیاویکی زۆر باشه. هه‌رچی هه‌یه‌تی له‌گه‌ل مندا ده‌یکاته‌ نیوه. بۆ من له‌ باوکیش

باشتره. قه‌ت له‌ لای نارۆم. وه‌ستام منی زۆر خۆش ده‌ویت. خوشکه‌که‌شم منی زۆر

خۆش ده‌ویت. له‌ وه‌ستا زیاتر. خوشکه‌ ئیدی. ده‌زانم ئیستا دلێ زۆر ته‌نگ بووه‌ بۆم.

خوشکه‌که‌م په‌رستاره. نا نا سه‌رۆکی په‌رستارانه. به‌لکو ئیستا بووشیته‌ دکتۆر. ئه‌وه‌نده

ناچمه‌ لای تا زۆر تاسه‌م بکات و بۆم بمریت. زۆری پێ خۆشه‌ بچمه‌ لای.

جاریکیش چووم. له‌ به‌یانیه‌وه تا شه‌و داهاات هه‌یچم نه‌خوارد، ته‌نانه‌ت یه‌ک جاریش

نه‌پرسی ئه‌ری برسیت نه‌بووه؟ چما منیش پێی ده‌لیم برسیمه، چۆن شتی وا ده‌که‌م.

له‌ برسان لاکه‌م ده‌کرد، به‌لام به‌وم نه‌ده‌گۆت برسیمه. بۆ یه‌ک تاکه‌ نان ئاماده‌ بووم ده

سال بچمه‌ زیندان، به‌لام داوا له‌وه‌ نه‌که‌م. شه‌و داهااتبوو که کابرا زانی هه‌موو ئه‌وه‌ پرۆژه

به‌ برسیتی ماومه‌ته‌وه، ده‌ چه‌په‌رۆکی پیدادام و زله‌یه‌کیشی بۆ زیاد کرد، بۆچی؟

سەربازانى خوا، ھەموو شتېكىيان لە كەسانى دېكە جيايە

كۆرى باش بۆ نەنگوت؟ كۆرى باش؟ ئەو دانە خوشكەم وەكو مىكروپ وايە. ئەو خۆيشى خۆش ناوئىت تا بگات بە من، بەلام ئەو خوشكەى دېكەم زۆر منى خۆش دەوئىت. ناچمە لای تا لە ھەژمەتان دەمرئىت ناچم، بەلام كە بيهوئىت بمرئىت ئەوسا دەچمە لای. بىرى لى بکەرەو، خەرىك بئىت بمرئىت و چاۋ ھەلدئىت دەبئىت كئى ھاتوو؟ كایا. پاشان باوھشم پئىدا دەكات. دەمداتە بەر ماچان. دەملاوئىتتەو. خۆ دەزانئىت لاواندەو ھى خوشكەكەم چۆنە؟ شتېكى جياوازە. لئى دەپرسم. دەلئىت ھەرکە تۆم بئىنى باشتەر بووم. دەلئىت نەخۆشئىيەكەم ھەمووى دوورى تۆ بوو، كە تۆ ھاتى ئئىدى من زۆر باشم، ئەو ھى ئئىش و ئازارە نەم ما. پاشان باشتەر دەبئىت. جل دەپۆشئىن و دەچئىنە دەرەو. من و خوشكەكەم. پئىكەو. دوو بە دوو. لە خۆشحالئىيان پئىدەكەئىت. تئىھەلدەكاتە گۆرانئىيان. خوشكە ئئىدى. ئئىنجا دەستى دەگرم دەبئىم تا لای دەرکەى ئۆتۆمبئىلەكەم، وەكو ئارتئىستەكانى سئىنەما. بە خۆم دەرکەى ئۆتۆمبئىلەكەمى بۆ دەكەمەو. خوشكەم پئىدەكەئىت. ئەو قەت فئىلمى نەدئىون، بەلام ھەر چاۋى بە ئۆتۆمبئىل دەكەوئىت، چاۋى دەبرىسكئىنەو. زەق دەبنەو. لە خۆ دەچئىت. ئا بەم شئىو ھى، پروانە."

چاۋى سېى ھەلگەر ابوون و سەرى بە چەپ و راستدا دەسووراندا.

"ئاوچەى ئئىمە شووتى زۆر باشى ھەن. دەزانئى؟ سائىك لە بئىستانئىك كارم كرد. بئىستانئى شووتئىيان. سائىكى رەبەق، بەلام ئەو ناكەس بەچەى، ھەرکە شووتئىيەكان پئىنگەئىشتن، ھەمووى ھەر بە بركەو ھەروشتە كرپارىك، كە لە ئستەنبولەو ھاتبوو. نئىو ھى كرئىيەكەى منئىشى نەدا. كاتئىكئىش پئىم گوت كە: 'من مافى خۆم دەوئىت' منى داىە بەر مست و پئىلەقان و گوتى: 'ھا ئەمەش ھەقەستى تۆ'. سمئىلى ئا ئەمەندە بوون. من دەلئىم سمئىل تۆ بلى كلكى رپوى. ئا، ئەمەندە. كاتئىك كە ھاتمە ئئىرە ناوئىشانەكەم پەيدا كرد.

سەربازانی خودا

كە گەورە بووم دەچمە ویزەى. چما وازى لى دېنم. ئەگەر ئەو سەمىلەيم نەسۋوتاندن.
تۆ بوەستە دەيىنيت. دەتەوئت باسى دايبابى خۆمت بۆ بكم؟"
"نا."

"ئاخر ھەمووان دەيانەوئت باسى ئەوانيان بۆ بكم. بە پىچەوانەى خەلكى كاتىك
من لە داىك بووم باوكم دەمرئت. ماىەى پىكەنینه وانىيە؟ ئەوہە پى و قەدەم. داىك
دووبارە مېردى كردهوہ. من لای نەنكم بووم، ئەوئش زۆر نەژيا و تەمەنى بە ئىوہ دا.
پاشانىش بئكەى ھەوانەوہ و دواترئش..."
"دواترئش چى؟"

"لىى گەرى. باسى خوشكەكەم دەكرد. لە تاوى من شەو و رۆژى نىيە. خوشكم
جوانىشە ھا. زۆر جوان. ئەو خوشكەى دىكەم لەبەر جوانى ئەم خوشكەم لە ئىرەبىيان
خەرىكە شەق بەرئت. ئەويان زۆر بەخىلە. خوشكم ئەگەر كەسوكارى ھەبايە،
دەيتوانى لەو پىشپرکئيانەى جوانىيە چىيە، بەشدارى بكات. بە خوا يەكەم دەبوو. زۆر
جوانە خوشكم. من لە سەگ نەبئت لە ھىچ شئىك ناترسم. براكەم دەلالە. خۆ بۆ
خۆى كار ناكات. نۆكەرى يەككى وەكو خۆيەتى. ئەوئش رۆژئك بە دوامدا دئت.
ھەر بىيىنە رۆژئك بەدەر كەوت. تۆ تا ئئستا چووئتە ئزمير؟ من جارئك چووم.
پىشانگا بوو. پىشانگای چى نازانم. ئەو كات تەمەنم تەنيا ھەوت سالان بوو. ھەموو
پىشانگاگە پر بوو لە مندال. لە سەرتاسەرى ولاتەوہ ھاتبوون. دەزانئت؟ جزدانرفاندنم
نەكردوہ. گىرفانبرئش. ئەگەر نەنكم نەمردبا، من خۆ ئاوام لى نەدەھات. تۆ
سەمىعت دەناسى؟"
"نا."

سەربازانی خوا، ھەموو شتیکیان لە ھەسانی دیکە جیاھ

"قۆو. ھەواتە لە دەستت چوو. ھەستیک بوو ئەو سەمیعە، پیاوی ناو پیاوان. لە دزیکردندا تاکی نەبوو. چوست و خێرا. ھەستایەکی بوو بۆ خۆی. دەلێن شاگردی پیر محەمەد بوو. خۆ پیر محەمەد دەناسیت؟"

"بەلێ، ھەندیک شتم لەبارەبەرەو ھەستوو."

"پیر محەمەد ھەستای ھەموو مندالانی جزدانرەفین و گیرافانەر بوو. سەمیع کارامەبەرەکی بریتی بوو لە دزیکردنی مالان. کارەکی نایاب بوو. شوێنەنجەکی جێنەدەھێشت. لە ھەرمانگەکی پۆلیسدا پەرەوھەکی ئائەمەندەھە. دەلێن لە داداگادا سی و دوو پەرەوھەن. ئیستا بیری لێ بکەرەو، دەبیت چەند دزی کردبەن ھەواتەنیا سی و دوو جار پێوھەبوو. گۆتم ھەستای ئەو کارە بوو. مەواوھەکی زۆر بە دوایدا گەرەم، بەلام نەمدۆزیوھە. رەنگە ئەوکات لە زیندان بوو. دەزانیت چۆن چۆنی پێوھەبوو؟ زۆر دەنووست. ھەمیشە خەوآلوو بوو. زۆر بەی جارەن لە مالان، واتە ئەو مالانەکی دەچوو دزیان لێ بکات، دەخەوت. دەتگوت پشیلەکی خەوآلوو، بەلام چوست و چالاک بوو. زۆریش بێدەنگ و ھێمن. خەلکەکی نە گۆیان لە چەرەکی پێی و نە تەنانت گۆیان لە ھەناسەکی دەبوو، بەلام ئەو کێماسیەکی ھەبوو ئیدی. لێوھە زوور دەکەوت و ھەموو شتەکانی کۆ دەکرەو، کە دەبویست بۆی دەرچیت، چی رۆوی دەدا؟ خەوی بەسەردا زآل دەبوو. خۆی دەگوت کێشەکی سەرەکی ئەو خەو نییە، بەلکۆ برستییە. دەگوت زوو زوو برسی دەبیت، ھەر شتیکیشی خوارد، خەوی بەسەر چاواندا دیت. لە مالانیش بەردەوام برستی تینی بۆ ھیناوە و چووھە زگ بەفرگەرەکان. ھەرکە شتیکێکی خواردوو و سکی پر کردوو، ھۆپ، خەوی ھاتوو. ھەمیشە لە چێشتخانەکان گیراوە. لە کاتی ھۆشیاریدا یەکی جاریش چیبە پێوھەبوو. تەنانت یەکی

جاریش. دەبگوت: 'ئەگەر ئەو کیماسیەم نەدەبوو، لە ماوەی یەک مانگدا گسکەم بەم ئاستەنبولەدا دەهینا'. ئی ھەر جوانیک کیماسیئیکی ھەیە. وانییە؟'

کایا لە سیرەووە تا پیاز ھەموو ژیانە خۆی بۆ باس کردم و وەک خۆی گوتەنی باش بووینە ھاوڕۆپی یە کدی. باسی ئارەزوو و خەیاڵەکانی خۆشی بۆ کردم و ھەر وەھا ئەو کارانە ی کە پێی خۆشە بیانکات و ئەوانەیش کە ھەرگیز نایانکات. باسی ھاوڕۆپیکانی و برا و خوشکەکانی کرد. ساتیک شاد دەبوو و ساتیک خەمبار. باش دەمزانی زۆربە ی ئەو شتانە ی بۆی باس دەکردم ھەر ئەو دەم لە خۆیەووە دروستیان دەکات و ھیچ راست نین، بەلام لە لایە کیشەووە لە پشت ئەو شتانە ی کە بە دنیایەووە ھیچ راستیشیان تیدا نەبوو، شتگە لیک ھەن کەوا لە سەد راستی بە ھاوارتر بوون، لانی کەم بۆ من. جاری وا ھەبوو کاتیک باسی ئەو پروداوانە ی دەکرد کە لەبارە ی ھاوڕۆپیکانییەووە بوون، بە دانیشتنیک تەواو نەدەبوون، ئەو ی دەمایەووە ھەلمان دەگرت بۆ سبەینی، کەچی لە بیر ی دەچوون، ھیچ بە لایانەووە نەدەچوو و بابەتیک دیکە ی بۆ باس دەکردم. بە کورتی باسی ھەموو شتیک و ھەموو شوئیک دیکە ی؛ خوشکە کە ی، ئەو خوشکە ی دیکە ی، وەستا کە ی، ئەو کارانە ی کە کردبوونی، ئەوانە ی نەیکردبوون، ئەو کارانە ی کە دەبوو بیانکات، ئەوانە ی کە نەیدەوویست بیانکات... دوا ی ھەموو قسە و چیرۆکە کانیشی لێرەدا کۆتایان دەھات کە یەکیک-برا کە ی، خوشکە کە ی، وەستا کە ی... زۆریان خۆش دەوێت و زۆر دلایان بۆ تەنگ دەبیت و ئامادەن گیانی خۆیان بە قوربان بکەن و لەو جۆرە قسانە.

بە کاریکەووە ناچار بووم بۆ ماوە ی مانگیک بچمە گەشت. دوانیوەرۆکە ی رۆژی پیش گەشتکردنە کەم چوو مە قاوہ خانە ی وەستا و پرسیاری کایام کرد. لە لێواری دەریا

سەربازانی خوا، ھەموو شتیکیان لە کەسانی دیکە جیاھ

دانیشتبوو و پلوكە بەردی دەھاویشتنە ناو ئاو. دەیگوت زۆر ھەزی لەو کارەھ و ھەمیشە
خۆی بەم کارەھ سەرگەرم دەکات.

"کایا، من سبەھ سەفەر دەکەم و مانگیکم پێ دەچیت. ھیوادارم کە گەر ھەمەو ھە
ئستەنبول بتینمەو ھ."

"ئینشاللا."

ئەو رۆژەھ کە گەر ھەمەو ئستەنبول، یە کسەر چوو مە پارکی و ھەنوشە و قاو ھانە کەھ
و ھستا. کایا لەو ئێ ھەبوو. لە و ھستام پرسی، گوتی: 'مە پرسە. دوو پاکەت جگەرە،
شخارتە یە ک، سە دوو پەنجالی رەھ کاش و ھەندیک وردکە و پرتکەھ دیکەھ بردوون و لێھ
داو ھ رۆشتوو ھ."

"رۆشتوو ھ؟"

"رایکردوو ھ."

لە جێھ خۆم مات مام. ئاخر ئەو ئیرەھ پێ خۆش بوو و بە قەولی خۆھ جگەرە
و ھستا ھیچ کەسێ دیکەھ نەبوو. دەیگوت لە باوکیش باشتەر بۆھ. دەیگوت...

"ئەمانە نابنە مەرۆف. شیرێ بالندەشیان بدەتێ، لە ناو ئاوریشمیشدا بیانخەوینت، ھەر
نابنە مەرۆف. ئەمانە کیشە لە بوونیاندا ھ. شیرێ ناپاکیان خواردوو ھ."

لە ھەموو مندالانی -و ھک کایا گوتەنی سەربازانی خوا-، سۆراغم پرسی. چوو مە لای
پۆلیسێش. ھیچ کەس ھەوالئیکێ لێ نەدەزانێ. مندالەکان گوتیان: 'ئەو خۆ بە شەر
نەبوو، مێشکی لە سەردا نەبوو.' بەرپۆ ھەری پۆلیسێش گوتی: 'تۆش بە دوای
چی ھەو ھیت؟ دەلێ پیت وایە ھیچ کارێکمان نییە؟"

ھیچ باو ھرم نەدەکرد. ھەر یە ک لە مندالەکان قسە یە کیان لە بارەھ رۆشتن و چۆنیتیی
رۆشتنە کە یە ھ دەکرد، کە ھیچ لەو قسانە یان نە راست بوون و نە پە یو ھەندیان بە کایا ھ

سەربازانى خودا

هەبوو. ماستەكە موويىكى تىدا بوو، ئەمە تەنيا كايا بوو دەيتوانى ھۆكارەكەيم بۆ روون
بكاتەوہ. ئەگەر دەمدۆزىيەوہ... واتە... وااتە دواجار ھەر دەيدۆزمەوہ.

سه‌ری براو

مه‌تینم له‌م ناوه‌دا زۆر ده‌بینی، به‌تایبه‌ت له‌ پارکی لیواریی فلۆریا. زۆر کز و لاواز بوو. قژی زه‌رد بوو، له‌وانه‌ی که‌ وه‌ک په‌ری ژێژک پروو له‌ سه‌ره‌وه‌ن، داودا‌ون. شه‌لوا‌ره‌که‌ی هه‌میشه‌ کۆن و په‌نگر‌پۆشتوو و هه‌موو جیه‌کی به‌ تایبه‌ت سه‌ره‌ژنۆکانی پینه‌ی پیوه‌ بوو. ده‌رلینگه‌کانیسه‌ی که‌ هه‌میشه‌ تا‌ئه‌ژنوو‌ی ریشال‌ ریشال‌ بوون. که‌چه‌ پیل‌او‌کانیسه‌ی که‌ هه‌رده‌م دوو‌ سی‌ ژماره‌ له‌ قاچی‌ خۆی گه‌وره‌تر بوون و هه‌ر دوو‌ سی‌ هه‌نگاو‌ جارێک له‌ پپی‌ ده‌بوون. ته‌نانه‌ت ره‌نگی‌ شینی‌ چا‌ویشی‌ تایبه‌ت بوو، مات و ژاکاو، وشک، شینتیکی‌ سپیاتی‌ کز.

ده‌ره‌به‌هار و وه‌رزی‌ کۆچی‌ بالنده‌کان بوو. مندالان‌ له‌ گۆشه‌ و که‌ناری‌ پارکدا‌ خۆیان‌ له‌ بۆسه‌ ناوه‌ و ته‌پکه‌یان‌ بۆ‌ راو‌کردنی‌ ئه‌و‌ بالنده‌کان‌ داناون‌ته‌وه‌، که‌ به‌هار و ه‌اوینان‌ له‌ پارکی‌ فلۆریا‌ ده‌مانه‌وه‌. هه‌ندی‌ک له‌ منداله‌کان‌ قه‌فه‌سه‌کانیان‌ پر‌ بوون، واته‌ ئه‌و‌ رۆژه‌ راویکی‌ باشیان‌ کردوو‌ه. قه‌فه‌سه‌کانیان‌ پر‌ بوون‌ له‌ بالنده‌ی‌ ورد و

درشت و بەسەر يەكدا دەكەوتن و خۆيان بەملا و ئەولای قەفەسدا دەكيشا و تا دەهات زیاتر دەشلەژان. ئەو رۆژە باى دەهات. هەتاو بوو، لى باشى دەهات. دەريا شەپۆلى دەدا، بەلام تۆفانیيش نەبوو. زۆربەى مندالەکانم دەناسین. واتە لانى کەم یە سلاو و چاکوچۆنییکم لەگەڵیاندا هەبوو. لەگەڵ مەتینیيش. هیچ بیرم نایە کەى بوو یە کەم جار بینیم. لە کۆى و چۆن لەگەڵیدا ئاشنا بووم، ئەویش ئەو رۆژە لە پارک بوو. دیسان دەستی لەنیو گیرفانى شەلوارە کەى بوون و کەمیک بۆ پێشەووە کوور بوو بوووەو و وەک ئەوەى لە سەرمان هەلبەرزیت، لەنیو خۆیدا گرمۆلە بوو بوو. دەتوانم بلێم ئەو هەمیشە بەو شیوەیە بوو. هیچ پەيوەندى بە وەرز و رۆژە کەشەووە نەبوو. ئەو رۆژە ئەویش وەکو من لەو ناوە خەریکی پیاسە و خولانەووە بوو. دەچوو سەرى و دەهاتەووە خواری. تاویک لای ئەو مندالانە رادەووەستا، کە بە دەستی بە تۆرەووە بۆ راو بەلندە خۆيان لە خواشە^۱ نابوو، ئینجا دەچوو لای ئەوانەى کە تەپکەیان دانابوووە، پاشان باى دەدایەووە لای ئەوانەى بڤەکانیان جیگیر کردبوو و ئینجا دووبارە... واتە بیداکاسان ئاوا بۆ خۆى دەخولایەووە. مندالەکان هەندیکیان چوارچمکی دانیشتبوون، هەندیکى دیکە لەسەر چیمەنەکان پراکشابوون، هەندیکیش خۆيان بە قاپۆرى درەختیک، شتیکی هەلنابوو، بەلام مەتین زیاتر هەر بە پیووە بوو. مەتین زەینى لەووە نەبوو کە خەریکم چاودیرى دەکەم. راستیە کەى خۆشم زەینم لەسەر ئەووە نەبوو کەوا خەریکم چاودیرى مەتین دەکەم. واتە ئەو بۆ خۆى دەخولایەووە و منیش بۆ خۆم، تەنیا رپەرەووە کانمان یەک بوو. پێدەچوو لەگەڵ هیچ یەک لە مندالەکان پەيوەندیکی نەبیت. وەک ئەوەى بەلایەکیان بەسەر هینابوو بیت.

^۱ خۆلە خواشەنان، خۆمە لاسدان.

مانگىك ئاوا چاوم لەسەر ھەنە گرت. ھەنگاۋ بە ھەنگاۋ چاۋدېرىم دەکرد. تاكە جارىك نەمىنى لەگەل يەكيان تەنانەت سلاۋنىكىش بكات، قسە يەك بكات، پېكە نىت...

لەمسەرى جادە خۆلىيەكەى كە لە 'باسىن كوى' ھو تە فلورىا دەچىت، تۆرىكيان راچاندبوو، تۆرىكى گەورە و شىن. نازانم بۆ تۆرە گەورەكان زۆرەيان شىن. دەتگوت تۆرەكە بۆ شەش كەسانە. واتە شەش مندال پىئەو ھەرىكە بوون. ئىشەكەيان قسەى تىدا نەبوو. تا بلىي يەكودو تۆريان راچاند. پىنج دانە قەفەسىشان لە بن درەختىك لەسەر يەك دانابوون. شەش بالندەى دەستكرديشان لەژىر تۆرەكە دانابوون. لەوانەى كە قورمىش دەكرىن تا ھەكو بالندە بخوئىن و سەر و باليان بچوۋلىنن بۆ ئەو ھەى بالندە راستەقىنەكان فرىو بەن و بۆ لای تۆر و تەپكەكان بىن. سەيرە كە بالندە دەستكردەكانيان لە شىو ھەى بولبول دروست كەردبوو، واتە من تا ئەو كات لەو جۆرە بالندە قورمىشكراوانەم، كە لە شىو ھەى بولبول دروستكرابن نەبىنبوون. ھەلبەت ئەمە لۆرىكيانەتر بوو ھا، ئاخىر چونكە ئەم پاركە ناۋى فلورىا بوو. ئىو دەزانن كە فلورىا ناۋى جۆرە بولبولىكە. تەنيا يەككە لەو مندالانەم دەناسى. دەمناسى واتە پىشتىش بىنبووم. لە مندالانى دىكەم بىستبوو، كە ئەو لە پىنج شەش سالىيەو ھەرىكى راۋە بالندەى و زۆرىش لە كارەكەيدا شارەزاىە. يەككە لە مندالەكان چوۋ كە قەفەسەكان بىننىت. گوتم كە پىنج دانە قەفەسىان پىبوو و لەژىر دار چنارىكى ئەو لا لەسەر يەكيان دانابوون... ھەى ھەى بىروانە بىروانە كى لىرەىە؟ مەتىن!. من ھىچ زەنىم لەو نەبوو كە مەتىن كەى ھاتوۋتە ئەو ھەى و لە كەيەو ھەى لای ئەو قەفەسانە ھەستاو. رەنگە ھەرى پىشتىش

سەرى براو

لهوئى بووبىت، يان رەنگىت ئەوئىش خەرىكى چاودىر يىكردى من بووبىت. وهكو
ھەمىشە بە بىدەنگى له گۆشە يەكدا وهستا بوو و له تۆر و قەفەس و كارى
مندالەكان نز بووبوو ھە. تائىستا نەمىنىو ھە راستە و خو سەرى چاوى كەسى كرديت.
چاوى له سەر تۆر بوو، يان له سەر قەفەسەكان، يان ئەو تا له سەر ئەو بالندانى بە
تۆرەكانەو ھە بووبون، يان خرابوونە نىو قەفەسەكانەو ھە. ئىستا ئىدى ھەموو شتىك
ئامادە بوو. مندالەكان له قوربىتىكدا خوئان مەلاس دابوو و چاوهرى بوون كە
بالندەكان بگەنە ئەوئى. مەتىش له لايەك وهستا بوو و رىك بە ئەندازە ئەوان
وروزا و چاوهروان بوو. مەتىن و مندالەكان چاوهرى بوون، بەلام ھىچ بالندە يەك
بە ئاسمانەو ھە نەبوو. ئەو پۆرژە بە خوئم گوت چاوى له سەر ھەلناگرم. زورى
كونجكۆل كرديووم. لەبەر خوئمەو ھە گوتە ئەگەر تا دوندى بورجەكەش پىويست بىت
بە دوايدا دەچم و چاودىرى دەكەم و تا له سەر و بنى كارەكەى نەگەم دەست
ھەلناگرم. لەبن دار بەھىكەى ئەوئى، له پۆخ كانىيەكە دانىشتم. لای ئەو درەختەم
زۆر پى خوئ بوو. قەت بەرەكەيم نەبىنو ھە. واتە ھەر نازانم ميوە دەگرىت، يان نا،
بەلام له وەرزی خویدا شكۆفە دەكات، شكۆفەى ئا ئەو ھەندە. ئەو ھەندە شكۆفە دەدا
كە تا دوو سى مانگان لك و پۆپەكانى نابىندرىن. گشتىشان سى و پەمەى. نازانم
من ميوە پىو ھە نەبىنو ھە، يان لە بنەرەتەو ھە ميوە ناگرىت. رەنگىت مندالەكانىش ھەر
بە شكۆفەى بىرنەو ھە. ئاخەر ئەوئى جى خرابوونەى مندالانە. دەبىت له مندالەكان
پىرسىن. پالم بەو درەختەو ھە دا و له مەتىن پامام. مەتىن ھەر سەرى تۆرى دەكرد و
سەرى بو ئاسمان ھەلدەپرى، سەرى تۆر و سەرى ئاسمان، ئاسمان، تۆر...

مندالان ڕوو لە ئاسمان چاوەڕێی بالنده بوون و مەتین ڕوو لە تۆر و من ڕوو لە مەتین. کاتر مێریک دەبوو کە نە مندالەکان و نە مەتین و نە منیش هیچ کارێکمان نەکردبوو و هەر و لە شوینی خۆمان دانیشتبووین، کە لە پر مەتین، لە کاتیکدا هەمیشە هەر بە پێوە دەبوو، لە سەر پشت ڕوو لە ئاسمان لەو گۆرە لێی ڕاکشا. لە سەر پشتر ڕاکشانی مەتین و دەرکەوتنی پۆلیک بالنده هاوکات بوو. باوەر ناکەن هێشتا خولەکیکی پێی نەچوو بوو کە ئەو ئاسمانە پر بوو لە بالنده. دەتگوت چاوەڕێی مەتین. واتە هەرکە مەتین لە سەر پشت ڕاکشا و لە ئاسمان نز بوو هەو، لە پر هەموو ئەو بالندهانەش دەرکەوتن. مندالەکان کەوتنە جوولە جوول. هەموویان لە فیکەیان دەدا. لاسایی بالندهکانیان دەکردهوه. ئەو بالنده دەستکردانەش لە ژێر تۆرە کە بێپسانەوه دەیانجریواند و هەلده بەزینەوه. لە ڕوخساری پەشو کاوی مندالەکانەوه تیگە یشتەم کەوا بالندهکان بە سەر ئاسمانی بان سەرماندا تێپەڕین و هیچ گۆییان بە ئیمە و لە ئیمەش گرنگتر بە تۆری مندالەکان نەداوه. هەموویان خەریکبوون نائومید دەبوون کە لەناکاو... لەناکاو بینیمان مەتین دەستی بە فیکە لێدان کرد. لەو فیکە بولبولیانە لێ دەدا، باشیش لێی دەدا. مندالەکان حەپەسابوون لەو هی بالندهکان ئیستا کەوا ڕۆیشتوون، ئەو بۆچی... هەر بە راستی ئەو بابەتە چ پەيوەندیی بەو هەو هەیه، مەگەر ئەو کێ بوو. گوتم کە مەتین لە گەل هیچ مندالیکدا برادەراییەتی نەبوو. مندالەکان لە مەتین و منیش لە مندالەکان کەوا جیکە جیک و سەروسەدای بەلندهکان هۆش و زەینیان بردبووم، نزبوو بووینەوه. ڕەو بەلندهیه کی گەورە بەرەو لای ئیمە دەهاتن. مندالەکان خێرا خۆیان خزانده بن دەو هەنەکانەوه. ئیدی هیچ کەس فیکە لێ نەدەدا. مەتینیش. بالندهکان یە کەم جار چوونە سەر

سەرى پراو

كانىيەكە و ئىنجا ئاغر ئاغر چوونە ژىر تۆرى مندالەكان. ئىستا كاتى ئەو بوو كە و
مندالەكان تۆرەكەيان دابگرن. ھەموو بالندەكان كەوتنە ژىر تۆر و پىئوھوون.
تەنانت يەك دانەشيان نەيتوانى بفرېت و خۆى دەر باز بكات. مندالەكان بە پىكەنن
و خۆشحالئىيەو لەژىر دەوونەكان ھاتنە دەر و بو لای تۆرەكە پرايان كرد. مەتېنىش
يەك دوو ھەنگاو بو لای تۆرەكە ھات، بەلام لەناكاو نازانم بو پراوھستا. وەك بلېى
دودل بوو كە بەھت، يان نا. خولەكېك ئاوا لە شوېنى خۆى ماھوھە تا ئەوھى كە
دووبارە گەرايەوھە و پالى بە قەدى ئەو درەختەوھە نا كە پىشتەر لەژىرى وھستا بوو.

مندالەكان يەكە يەكە بالندەكانيان لەژىر تۆرەكە دەر دەھىنان و دەيانخستە نىو
قەفەسەكانەوھە. من زەنم دابوھە مندالەكان، بىنېم وا مەتېن بەرەو لای من دېت، واتە
لاى كانىيەكە. ئىستا ئىدى ھەرا و دەنگەدەنگى مندالان ئەم ناوھى تەواو داگرتبوو.
ھاواريان دەكرد. دەيانقىژاند. قاقا پىندەكەنن، لى مەتېن ئارام و بىندەنگ چووھ پۇخ
كانىيەكە. تا ئەنېشكى دەستى خستە نىو ئاوەكە و ھىنانىھە دەر. پاشانىش كەمېك
لەمبەر و ئەو بەرى خۆى پراما. دەتگوت نازانېت ئايا بپروات، يان بمېنئىتەوھە، يان پەنگە
بە راستى تېدا مابووېت بچېتە كوئى. دواچار مىلى رېگاي گرت و پړوېشت. خەرىك
بوو بەرەو لای پارك دەچوو. بە رېگادا دەرپړوېشت، بەلام بە لۆزەلۆژ. دەتگوت ھېچ
پىي خۆش نىيە بپروات. وەك ئەوھى بە زۆر ھەنگاو ھەلېنئىت. ھىشتا زۆر لە كانىيەكە
دوور نەكەوتبووھە كە لەپر دانېشت. من دەلېم دانېشت...ئى، وەك بلېى لەو گۆرە
پان بووېتەوھە. دەتگوت گالونېك ئاو بووھە لە ھىكەوھە بەو ناوھە ركرائېت، بەو
گۆرە وھربوو.

دوو سی ههفته چاوم له‌سه‌ر هه‌لنه‌گرت. نه‌مده‌زانی له‌کویوه‌ دیت و بو کوی ده‌چیت. هه‌ر ئه‌وه‌ بوو له‌گه‌ل که‌له‌شیری به‌یانی ده‌یخویند، ده‌گه‌یشته‌ پارک. تا دوانیوه‌رۆ، ته‌نانه‌ت هه‌ندیک جار تا تاریک داده‌هات، له‌ناو پارکدا ده‌خولایه‌وه، لی‌ ده‌شچوو ه‌سۆراخی ئه‌و مندا‌لانه‌ی خه‌ریکی کاری راوه‌ بالنده‌ بوون. له‌ تۆر و قه‌فه‌س و چه‌په‌ره‌کانیان نز ده‌بووه‌وه. قسه‌ی له‌گه‌ل نه‌ده‌کردن. کاری به‌ کاری ئه‌وانه‌وه‌ نه‌بوو. هیچی له‌ که‌سیان نه‌ده‌پرسی. هه‌ر ته‌نیا سه‌یری ده‌کردن، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌.

له‌م دواییانه‌دا دلیا بووم که‌ ده‌زانیت وا چاودیری ده‌که‌م. واته‌ به‌ دلیاییه‌وه‌ ده‌یزانی له‌ژیر چاودیریمدایه. ته‌نانه‌ت جاریکیان که‌ رووبه‌رووی یه‌کدی بووینه‌وه‌ چاوی بریه‌ دو‌ر چاوم. گوتم که‌ مه‌تین هه‌رگیز راسته‌وخۆ سه‌یری چاوی که‌س ناکات، بۆیه‌ ئیستا که‌وا چاوی له‌ناو چاوم بریوه‌، مسۆگه‌ر ئاگاداری هه‌موو شتیکه‌. واته‌ گومانی تیدا نییه‌ که‌ دوو سی مانگ ده‌بیت چاوی له‌سه‌ر هه‌لناگرم، به‌لام ئه‌و به‌سه‌ر خۆیدا ناهیتیت، یان لانی که‌م من تیبینیم نه‌کردوو.

که‌ینێ و چۆن ئاشنای یه‌کدی بووین، هیچم به‌ بیر نییه‌. ته‌نیا ئه‌وه‌ ده‌زانم رۆژیک که‌وا دیسان وه‌ک هه‌میشه‌ مه‌تین له‌ لایه‌ک دانیشتوو و له‌ تۆری یه‌کیک له‌ کوره‌کان رامابوو، چووم له‌ ته‌نیشتی دانیشتم. هیچ قسه‌یه‌که‌مان له‌گه‌ل یه‌ک نه‌کرد. ته‌نانه‌ت سلاویشمان له‌ یه‌ک نه‌کرد. هه‌ر ته‌نیا له‌ تۆره‌که‌ نز بووینه‌وه‌. دواتریش راوچییه‌کان هاتن و تۆره‌که‌یان کۆکرده‌وه‌ و هه‌لیانگرت و... ته‌نانه‌ت خواحافیزیشمان له‌ یه‌کدی نه‌کرد.

سەری براو

رۆژی دواتر من هەمدیسان رۆیشتم و لە تەنیشتییهوه دانیشتم. ئەو دیسان وا نوقمی نیو تۆر و قەفەس و بەلندان بوو، وایانم منی هەر نەیینی، یان پەنگە بشییینیم و بە پرووی خۆی نەهینابیت. دیسان بەلندە کەوتنە نیو تۆر و پیوهبوون و خراوە نیو قەفەسان و هەراکە دامرکایهوه، بەلام ئەم جارە بەر لەوهی لە یەکدی جیابینەوه لەپەر مەتین هەناسەیهکی هەلکیشا و لەژێر لیوهوه گوتی: "هیییییی زەمانە." پاشان وەک بلی مەتین تازە تییینی منی لەوی کردبیت، زمانی کەوتە تەنتن: "ها؟ نا... واتە هیچ هیچ."

"شتیک پرووی داوه؟"

"پرووداوه؟ نا، چ پرووداویک؟ نا نا."

"دیارە شتیک پرووی داوه ئیدی، وانیه؟"

"من دەمەویت بچمە لیواری دەریا و تا خۆر ئاوا دەبیت لە سەر بەردە شەپۆلشکینەکانی قەراغ دەریا دابنیشم. ئەگەر تۆش پیت خۆش بیت... واتە ئەگەر دەتانەویت..."

بە شیوهیهک قسەێ دەکرد وەک ئەوهی چەندین سالی یەکدی بناسین، لەوهش زیاتر زۆریش هاوپی بین. راستیهکهی زۆرم بەلاوه سەیر بوو. هەم بەو بێدەنگیهی و هەم بەو جۆره قسەکردنەشی. بەهەر حال من خوا خوام بوو کەمیک بیدوینم، گوتم: "دیم، بەلی، بەلی، دیم."

بەردەکان لەو تەنیشتهوه بوون. واتە ئەوهی راستی بیت بەشیک بوون لە پارک. بۆیه لە ریگا، واتە ئەو پینچ خولهکهی بە ریگاوه بووین، هیچ قسەیه کمان نەکرد.

مه‌تین به جوریک له سه‌ر به‌ردیک دانیشته وه‌ک بلیی جینی دانیشتنی هه‌میشه‌یی خوی بوو بیت.

"سوپاس بو خوا که‌س پراوی ئەم مه‌لانه‌ی ده‌ریا ناکات، وانیه؟ گوشتیان هه‌رامه ئیدی، ده‌نگیشیان دلگیر نییه، هینده‌ش جوان نین. ئاشکرایه که‌س به‌دوایانه‌وه نییه. ئاخ‌ر خو که‌س نایان کریت. ئە‌گه‌ر که‌سیک پاره‌ی پی دابان، په‌نگه... به‌لی من پیم وایه، چونکه جوان نین که‌س هه‌قی پیدانین. هه‌ندیک جار ئە‌گه‌ر جوان نه‌بیت به‌قازانجته‌ها، وانیه؟"

"تو مندالی کویت؟ وه‌ک بلیی شیوه‌ی ئاخاوتنیشته جیاوازه، وایه؟"

"من؟"

"به‌لی، به‌لی."

"مندالی کوئ ب‌م باشه؟ مه‌گه‌ر چ جیاوازی هه‌یه؟ ئەم مه‌له ده‌ریایانه له کوئ هیلانه چی ده‌که‌ن؟ هه‌ر به‌راسته ئە‌مانه لانه و ئاشیانه‌یه‌کیان هه‌یه؟"

"دیاره که هه‌یانه."

"به چی ده‌زانیت؟ تو بینوتن؟"

"نا نه‌مینون، به‌لام خو..."

تا من ویستم رسته‌که ته‌واو بکه‌م، مه‌تین ده‌ستی به‌قسان کرده‌وه. یه‌کبین قسه‌ی ده‌کرد و ناوبری نه‌ده‌دایی، که وه‌لامی پرسیاره‌کانی بده‌مه‌وه. باسی هیلانه‌ی بولبوله‌کانی پارکی فلوریا و ئەو له‌کله‌کانه‌ی بو کردم، که له مه‌یدانی سولتان ئە‌حمه‌ددا بینوونی. باسی هیلانه‌ی مه‌لی ده‌ریایی ده‌کرد، که قه‌ت نه‌بینیوون و ئەو بالندانه‌ی که له باغی ئازهلان هه‌بوون و مه‌له کوچه‌ریه‌کان و... له‌پرپکه‌وه

سه‌ری پراو

نازانم چی بوو که تیکه‌لی کرد. به پڼوه وه‌ستاوو و پروو له به‌رده شه‌پړلشکینه‌کان، پرووه و ده‌ریا، زاری به‌ردابوو، چ جتیوی ناخوش هه‌بوو حه‌واله‌ی ئه‌و خه‌لکه‌ی ده‌کرد، له پراوچی بالندانه‌وه بگره، تا به‌رپرسانی باغی ئاژه‌لان، له کریکاره‌کانی پارکه‌وه بگره، تا ئه‌و خه‌لکه‌ی ده‌هاتنه‌ئوئی. به کورتی هیچ که‌س له جتیوه‌کانی مه‌تین ده‌ریازی نه‌ده‌بوو. چاوی داخستبوون و ده‌می کردبووه‌وه و ده‌یگوت و ده‌یگوت. ده‌تگوت ئاگره له قسه‌کانی ده‌باریت. من ئاوا حه‌په‌سابووم. چ جانه‌وه‌ریک بوو ئه‌و مه‌تینه. دوو سی مانگ بوو هه‌نگاو به هه‌نگاو به دوايه‌وه بووم، که چی ورته‌م لی نه‌بیستوو، ئیستاش... وایزانم هیچ له‌سه‌ر خوی نه‌مابوو. واته پیم وایه ئاگای له‌وه نه‌بوو که خه‌ریکه چی ده‌لیت، به کی ده‌لیت، بوچی وا ده‌می به‌رداوه، ئه‌و ته‌نیا ده‌یگوت. خراپیش ده‌یگوت. له ناوه‌راستی قسه‌کانیدا به‌له‌میکی ماسیگران تیپه‌ری، له‌وه به‌له‌مه ماتورداران، هه‌رچی هاته به‌ر زاری نه‌یگپرایه‌وه؛ جتیو به ماسیگران، به‌وه پیاوه گه‌نجه‌ی که به‌له‌مه‌که‌ی لی ده‌خور، به‌وه ماسیانه‌ی که گرتبوونیان، به‌وه ماسیانه‌ی نه‌یان گرتبوون، به‌خودی به‌له‌مه‌که... به کورتی هه‌مووی دابوونه به‌ری.

من خه‌ریک بوو ورده‌ورده ترس دایده‌گرم و راستیت بوویت به هیواشی هه‌ستم که ئه‌گر بتوانم به خشکه‌یی بقوچینم، به‌لام له هه‌مان کاتدا له پیاده‌روکه‌ی ئه‌و دیومان ژنیک تیپه‌ری، ژنیک که من ده‌مناسی. ژنیک ناوبانگ باش نه‌بوو. تومه‌ز مه‌تینش ده‌یناسی. تا من به‌خوم هاتمه‌وه بینیم مه‌تین پیشی له ژنه‌که گرت و هه‌رچی به‌ده‌میدا هات پینی گوت. جا ئه‌و جتیوانه‌ی پینی ده‌دان چ جتیویک بوون! له‌وه جتیوانه، که من زوریانم به‌که‌مین جار بوو گوی لی ده‌بوون. راستیه‌که‌ی

نیوه‌یان زیاتر هەر تیینه‌گه‌یشتم. واته تا من ده‌مویست لیکه‌ی بده‌مه‌وه جینیوه‌که چۆنه و چیه، یه‌کیکی دیکه‌ی پی‌ده‌دا و شته‌که‌ی لی‌ئالۆز ده‌کردم. ئەو ژنه‌ش که باسم کرد، خۆی سه‌ری له‌و به‌زمه‌ده‌خورا، تیچاویکی دایه‌من و پرووی کرده‌مه‌تین و گوتی: "فنکی^۱ به‌له‌به‌ر چاوم توتکه‌سه‌ی بی‌که‌سوکار. برسیتی هۆشی بردوویت، وایه؟ جاشکه‌که‌ر. که‌سیک نیه‌پشکه‌گۆشتیک، نانیک شتیکی هه‌لداته‌به‌ر و بیده‌نگی بکات، پیسکه‌ی بۆگه‌نی."

"بیده‌نگ ده‌بیت، یان ئەوه‌تا..."

"سه‌ریکه‌گوجیله‌سه‌گی بۆگه‌نی، بیم ده‌تخنکینم و... وات لی‌ده‌که‌م دووله‌تت بکه‌ن ها. ون به‌له‌به‌ر چاوم. چیت له‌گیانی من ده‌ویت؟ سه‌یری شانسی ئیمه‌ بکه‌ن توخوا تووشمان به‌تووشی کی‌بووه!"

ژنه‌که‌ئهم قسانه‌ی کردن و پرۆیشت. زانی ده‌ره‌قه‌تی مه‌تین نایه‌و کلکی نایه‌وه گه‌لی و ملی ریگای گرت و پرۆیشت، به‌لام جا خۆ مه‌تین وازی نه‌ده‌هینا. ئەوه‌نده جینیوی ریز کردن و نه‌راندی تا ده‌نگی نووسا. ئیدی قسه‌کانی، واته‌جینیوه‌کانی، هی‌ئوه‌نه‌بوون تییان بگه‌یت. شاکه‌شاک^۲ و بۆله‌بۆلیکی بوو که له‌تاکوته‌رای ئەو وشانه‌ی من تییلانده‌گه‌یشتم دیار بوو هیشتا هەر جینیو ده‌دات. به‌کی؟ دیار نه‌بوو. به‌هه‌مووان، ره‌نگه‌ته‌نانه‌ت به‌منیش. ئیدی ده‌نگی ته‌واو گیرابوو و ده‌ستوقاچی ده‌له‌رزین، یان ره‌نگبیت خۆی ئاوا په‌لی ده‌کوتان. له‌بن ئاره‌قه‌هه‌لاتبوو. دم و له‌چی ده‌جوولاندن، به‌لام ئیدی هیچ ده‌نگیکه‌ی له‌به‌ر نه‌ده‌هاته

^۱ فنکی به، ون به، سکت به، لاچۆ له‌به‌ر چاوان، ده‌رپرینیکه‌به‌هه‌ره‌شه‌و سووگرتن و له‌حاله‌تی تووره‌بییدا ده‌رده‌بریت.

^۲ شاکه‌شاک، هه‌ره‌شه‌کردن و خۆسوورکردنه‌وه‌و مه‌یدانخواستن.

دهر. نیو کاترمیتریکیش ئاوا بوو، تا ئه‌وه‌ی له‌په‌ر له‌سه‌ر تاته‌به‌ردیکی رۆخ ده‌ریا دانیشت. هه‌لبه‌ت دانیشت! چۆن بلیتم؟ له‌سه‌ر تاته‌به‌رده‌که تخیل بوو.

ئیدی قسه‌ی نه‌ده‌کرد. له‌ ده‌ریا نز بوو بووه‌وه و هیچ قولماتی نه‌ده‌کرد. منیش هه‌ر وه‌ک ئه‌و. نه‌ ئه‌و قسه‌یه‌کی ده‌کرد و نه‌ من. هه‌ولێ ده‌دا چاو نه‌پرێته چاوی من و نیگامان تیک هه‌لنه‌نگون. وه‌ک بلیتی شه‌رمی ده‌کرد، نازانم له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که چما ئه‌و به‌زمه‌ی نایه‌وه، یان ره‌نگه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که له‌و نیوه‌دا منیشی له‌ جتیوه‌کانی بیه‌ش نه‌کردوو. من دالغهم به‌ ده‌وری ئه‌و شتانه‌دا ده‌خولایه‌وه، که مه‌تین دووباره تیه‌ه‌لچوووه.

"داوای بوردن ده‌که‌م. واته زۆر زۆر داوای لیبوردن ده‌که‌م. ده‌زانی؟ تو... واته ئیوه... یه‌که‌مین که‌سن که سلاوتان له‌ من کردوو. واته به‌ر له‌ ئیوه تا من پرووبه‌رووی که‌سیک نه‌بووبامه‌وه، که‌س خۆی تینه‌ده‌گه‌یاندم. واته تا ئیستا نه‌بووه هیچ که‌س ته‌نانه‌ت من به‌ بنیاده‌میش دابنیت، سلاوم لی بکات، ئینجا... ئینجا منیش ئاوا... ئاوا... ئاوا بیته‌ده‌بیم کرد له‌به‌رامبه‌ریدا، وانیه‌؟"

"نه‌ نه‌. واته ئاخ‌ر کاریکی... واته... واته بیته‌ده‌بیت به‌رامبه‌ر به‌ من نه‌کردوو." "با کردم. بمبوره‌ توخوا. ئیوه چۆن بوون له‌ گه‌ل من و من چۆن؟ واته..."

ئیستا چیدی ده‌ست و پتی نه‌ده‌له‌رزین. ره‌نگ و روویشی خه‌ریک بوو بوو ده‌گه‌رایه‌وه. ده‌نگیشی ورده‌ورده‌ به‌هیز ده‌بووه‌وه.

"له‌باره‌ی ئه‌و ژنه‌شه‌وه... واته... کی ده‌زانیت به‌سته‌زمانه‌ی چ کیشه و دهرد و به‌لای هه‌ن، ئینجا ئیمه‌ش، واته منیش، ئاوا دامگرته به‌ر جتیوان. ژنانی ئاوا له‌م شاره‌دا چ به‌لایه‌ک هه‌یه به‌سه‌ریان نه‌هاتبیت. به‌و شیوه‌یه سه‌یری مه‌که، که پیت

وابیت هیچ خه‌می نه‌بیت ها، ده‌ویست به‌رووی خوئی نه‌هینیت. من ده‌یناسم. به‌نده‌ی خوی‌هه‌میشه‌نیگه‌رانه، ته‌نانه‌ت... به‌رده‌وام دیته‌ئیره‌ده‌گرییت.

تا زیاتر بیری ده‌کرده‌وه، زیاتر نیگه‌ران ده‌بوو. داخی ده‌خوارد. زور په‌شیمان بو‌بووه‌وه. داوای لی‌بوردرنی له‌هه‌موو ئه‌وانه‌ده‌کرد، که‌رؤژیک‌چاکه‌یه‌کیان له‌گه‌لدا‌کردوه. له‌و‌ژنه، ماسیگره‌کان، به‌له‌مه‌وانه‌کان، داوای‌بوردرنی‌له‌هه‌مووان ده‌کرد، نه‌ک‌جاریک‌ده‌جار، بیست‌جار. ئه‌گه‌ر‌ده‌برینه‌که‌گونجاو‌بیت‌وه‌کو سه‌گ‌په‌شیمان‌بو‌بووه‌وه. ئه‌وه‌نده‌په‌شیمانی‌ده‌رپری‌تا‌دووباره‌تووره‌بووه‌وه، به‌لام‌ئهم‌جاره‌له‌ده‌ست‌خوئی. ده‌یگوت‌ئاخر‌مه‌گه‌ر‌مروّف‌ده‌بیت‌چهند‌جار هه‌له‌یه‌ک‌دووباره‌بکاته‌وه. ئیستا‌ئیدی‌نه‌ده‌کرا‌بزاند‌ریت‌داخو‌تووره‌یه؟ نیگه‌رانه؟ واته‌من‌نه‌مده‌توانی‌تی‌بگه‌م.

"هه‌مووان‌ده‌گرن. ئه‌و‌بچکۆلانه‌ت‌بینیون؟ هه‌ر‌ئه‌وه‌ندۆکه‌ن. کاتیک‌له‌نیو قه‌فه‌سه‌کان‌هه‌ناسه‌برکیان‌پی‌ده‌که‌ویت، دلم‌بۆیان‌پارچه‌پارچه‌ده‌بیت. شیت‌ده‌بم. سه‌یری‌چاویان‌کردوه؟ هه‌ندۆکه‌. باله‌فرکه‌یانه، خوئیان‌به‌قه‌فه‌سه‌کاندا ده‌کیشن، تیکده‌قژقژین‌و‌خوئیان‌پیکداده‌دن... ده‌نالینن، ئه‌و‌بچکۆلانه... ئه‌و‌مندالانه‌چۆن‌دلّیان‌دیت؟ نازانم. واته‌هیچ‌سه‌یری‌ئه‌و‌چاوه‌بچکۆلانه‌یان ناکه‌ن؟ ئه‌و‌هه‌ناسانه‌یان‌نابینن؟ زور‌حه‌ز‌ده‌که‌م‌بزانم‌ئه‌وانه، ئه‌و‌بالندانه، له‌کویوه‌دین؟ بۆ‌کوی‌ده‌چن؟ هیلانه‌یان‌له‌کوییه؟ ئایا‌هیلانه‌یان‌هه‌ر‌هه‌یه؟ له‌کوی‌هیلکه‌ده‌که‌ن؟ هیلکه‌ده‌که‌ن‌ئیدی؟ چی‌له‌فه‌رخه‌کانیان‌ده‌که‌ن؟ ده‌زانی‌رؤژیک‌ژماردم، هه‌موو‌ئه‌و‌بالندانه‌م‌ژماردن‌که‌له‌گۆشه‌و‌که‌ناری‌ئهم‌پارکه‌دا‌راو‌کرا‌بوون. ده‌زانیت‌چهند‌بوون؟ نزیکه‌ی‌دوو‌هه‌زار‌بالنده. دوو‌هه‌زار! ئه‌مه

جگە لەوەى كە زۆرىشيان ھەر لە رېنگادا دەمرن، وانىيە؟ ديار نىيە كە لە كوێو دەين؟
چەند رۆژ بە رېنگاوە دەبن؟ خواردينىك پەيدا دەكەن؟ نايكەن؟ ئەمانە ناترسن؟ لەو
ھەموو رېنگايەى كە تەى دەكەن، ناترسن؟ ئى تەنانەت ھەندىكيان دەشترسن، وانىيە؟
وەكو سەلىم. سەلىم دەناسىت؟ ھاوړى من، سەلىم بچكۆلەيە. ئەو زۆر دەترسىت.
لە ھەموو شتىك دەترسىت. تەنانەت لەو بالندانەش دەترسىت. شەوان ھەر زەندەقى
دەچىت. كەسى وەكو ئەوم ترسنۆك نەبينووە. نازانم بۆ ھەر كە ئەو بالندانە دەبينم
سەلىم دەكەوتتەووە ياد. ئەویش ديار نىيە كە مندالى كوێيە؟ لە كوێو ھاتووە؟ ھەر
بۆچى ھاتووە؟ تەنانەت خۆيشى نازانیت لە كوێو ھاتووە. لە ھەموو شتىك
دەترسىت، لە بەرزايى، لە تاريكى، لە سەگ، لە تەنيايى، تەنانەت لە بالندەكانىش
دەترسىت. لە ھەموو شتىك دەترسىت، بەلام بە خوا درۆ دەكات، گىرفانپرىكە
نەبىتەووە، جزدانرفاندن، دزى، ھەرچى بىرت بۆى ناچىت. ئىنجا دەشلىت ئەمانە
ھەمووى لە ترسان دەكات، ئاخىر ئەمە دەبىت؟ كاتىك ترس دايدەگرىت ئەو كارانە
دەكات. كاتىك ترس بەسەريدا زال دەبىت كارى وا دەكات بە كەس نەكرىت،
تەنانەت بە گەورەكانىش. پار كەسىكى لەم تەمەنەى تۆم بينى. جا چ ھەيكەلىكى
ھەبوو. سمىلى ئا ئەمەندە بوون. ھەموو جەستەى خۆى كوتابوو، سەر قۆلى، سەر
سنگى. ھەموو كوتانەكانىشى شين بوون. زۆربەشيان وپنەى شمشىر بوون. واتە
شمشىر، يان خەنجەر و ساتۆر و شتى لەو بابەتە بوون. سەلىم ھەر چاوى بە كابرا
كەوت زەندەقى چوو. چاوى لە ترسان زەق بوونەووە. ئا بەم شىوہە. دەزانى
چاوەكانى سەلىم دواى ئەو رۆژە ھەرگىز وەك خۆيان لى نەھاتەووە. واتە وەك
خۆيان مانەووە. دوو چاوى دەرپەريو و تۆقيو. جگە لەووە، دەيگوت پيشترىش

كەسەك، نازانم بۆ، وىستويە بىخەنكىنەت، كە ئەوكاتىش چاۋەكانى واين لى
ھاتوۋە. چۆن دلىان دىت ئاخىر؟ چاۋەكانى سەلىم، چاۋەكانى ئەو بالندانە. بىنەت
چۆن چاۋيان لى زەق بوۋوبونەو؟ بىنەت چۆن ئاۋا دەرپەريون؟ بەم شىۋەيە.
گوناح نىبە توخوا؟ سەلىم گوناح نىبە؟"

مەتىن ھەر باسى بالندە و سەلىمى كىرد و كىرد تا ئەو ھى كە دىسان... بەلى دىسان
توۋرە و دەھرى بوۋەو. توۋرە بوۋەو و ئەم جارە ھەرچى ھاتە سەر زارى بە
بالندەكانى دا و ھىچى نەگىرايەو. ئاخىر بۆچى دىنە ئەم لايە و بۆچى پىۋە دەبن و
بۆچى ھىندە بچوكن و... بە راستى من سەرم لە كاريان دەرنەچىت. تەنەت بە
بۆچونى من ھەندى لە ھەلسوكەوتەكانى بە نواندن دەچون. ئىستا وازى لە
بالندەكان ھىناۋە و ئەو مندالانەى داۋەتە بەر جىتو و نەفرەت كە راۋيان دەكەن.
جىتوەكانىشى كە... خوشك، دايك، خىزان، كورە تو بلى عىل و عەشرەت،
ھەوت پىشتى ئەو مندالانەى تەر دەكردنەو. كە نىگای لە نىگای من گىر دەبوو،
شىۋەى جىتوەكانى بۆ: بەو بىبەزەبىيانە، بەو بكوژانە، بەو چەپەلانە، بەو بىتاپروو و
ئەو جۆرە دەسەتەواژانە دەگۆرا، بەلام ھەركە نىگای لە نىگای من لا دەدا،
دووبارە...

دووبارە دەنگى لە قورگىدا گىرا و كەوتەو لەرزىن.

"وەك بلى سەرماتە، وايە؟"

"من؟ من ھەمىشە سەرمامە. وەكو بالندەكان. ئەوانىش ھەمىشە سەرمایانە.
نەتېنى چۆن ھەلدەلەرزىن؟ ھەمىشە ھەلدەلەرزىن. ھەم لە ترسان ھەلدەلەرزىن،
ھەم لە سەرما، بەلام من تەنیا لە سەرما ھەلدەلەرزىم. من خۆ لە ھىچ شىتەك

سەرى پراو

ناترسم. واتە لە هیچ شتتیک ناترسم. بۆ نموونە... بۆ نموونە ئەو ئۆتۆمبیلە دەبینیت؟ دەتەوێت بچم هەر چوار تايەى ونجرونجر بکەم؟ ئەگەر دەتەوێت بلێ ها، با هیندەى بلێی یەک و دوو بچم. ئەو گەنجە دەبینیت؟ هەر ئەوەى لە ناو ئۆتۆمبیلە کە دا دانیشتوو دەلێم. پیت وایە من لێی دەترسم؟ سەیری ئەو قەلاڤەتە گەورەهەى مەکە. بەو خواپە ئەگەر پیاو بە پیتە بەرامبەرم. چاوی بە من بکەوێت شەلوارى پيس دەکات. لێرە هەمووان حیسابم بۆ دەکەن. هەر منیان بینی هوووپ، خۆیان پيس کردوو.

"بەلام... دەنا من لە تۆ ناترسم."

"بەلێ ئەو دەزانم. دەزانیت بۆ؟ چونکە تۆش وەکو منیت. تۆش لە هیچ ناترسیت. دەزانیت، هەندیک هەن لە هیچ شتتیک ناترسن. وەکو من و تۆ. واتە خوا ئیمەى بەم چەشنە دروست کردوو ئیدی، مەگەر وانیه؟ واتە ئەگەر خوا ئیمەى خۆش نەویستبا خۆ ئاوا ئازا نەدەبووین، وانیه؟"

"من لە تۆ ناترسم، بەلام تۆ بۆ لە من... مەگەر نا؟ دەترسیت ئیدی، جاشکە کەر."

"ئیبی. ئەمە لە تۆ ناوەشیتەو. بۆچی جینو دەدەیت؟ مروف خۆ جینو بە هاوڕیى

خۆى نادات."

"ئى؟ ئەدى بۆ تۆ هەرچی هاتە بەر دەمت بە منت گوت؟"

"ئەو... ئەوانە خۆ... ئەوانە خۆ حیساب نین."

"بۆچی حیساب نین؟"

"لەبەر ئەوەى کە... لەبەر ئەوەى کە..."

مه‌تین که‌وتبووه نیو فکران. ئەبرۆی ویک هاتبووه‌وه و چاوی تا ده‌هات بچوکتەر ده‌بوونه‌وه. نیوچاوانی لۆچاوی بووبوو و ئەبرۆی گه‌یشتبوونه‌وه یه‌ک. هەر به‌ راستی که‌وتبووه بیرکردنه‌وه‌وه. من ته‌نیا سه‌یریم ده‌کرد. واته‌ نه‌مه‌ده‌ویست پرستی بیرکردنه‌وه‌کانی بیچرپنم. ئەوه‌ی راستی بیته‌ له‌ لایه‌ کیشه‌وه زۆرم چه‌ز ده‌کرد بزانه‌م بیر له‌ چی ده‌کاته‌وه؟ هەر به‌ راست بیر ده‌کاته‌وه، یان نا؟ تا ئەوه‌ی پیم وایته‌ مه‌تین تییینی منی کرد و دووباره‌ چووه‌وه سه‌ر باسی بالنده‌کان. دیسان سه‌ره‌تا دل‌ی پی سووتان، پاشان لییان توورپه‌ بوو، دوا‌ی ئەوه‌ش ده‌ستی به‌ تووک^۱ و جینوان کرده‌وه. ده‌یگوت له‌ چه‌له‌ زوونیش خاووخلیچترن. ده‌یگوت ته‌نانه‌ت کیسه‌ل‌یش له‌وان خیراتره‌. ده‌یگوت له‌ که‌ر که‌رتن. ده‌یگوت وه‌کو گاران ملی ری ده‌گرن یه‌کسه‌ر بۆ ناو تووره‌کان. ده‌یگوت به‌ به‌رچاوی هاو‌رپ‌کیانیان ده‌چه‌ ناو قه‌فه‌سان، وه‌ک ئەوه‌ی نه‌ بایان دیبیت و نه‌ باران. ده‌یگوت هیچ بوونه‌وه‌ریکی وه‌ک ئەوان ده‌به‌نگم نه‌بینوه. ده‌یگوت هه‌قه‌مستیانه‌ ئیدی. هەر بوونه‌وه‌ریک هینده‌ گیل و ده‌به‌نگ بیت پیوه‌ ده‌بیت، ئەوه‌ پروونه‌ ئیدی. نازانه‌م بۆچی قسه‌کانی ئەم جاره‌یانی به‌ نواندن تیده‌گه‌یشتم. وه‌ک ئەوه‌ی درۆم له‌گه‌لدا بکات و هه‌لمخه‌له‌ تینیت. بۆیه‌ هه‌ستم و گوتم: "باشتره‌ برۆین. دره‌نگه‌، وانیه‌؟"

هیچی نه‌گوت و پیشم که‌وت. سالدانه‌ سالدانه‌ ده‌رۆیشته‌. پشتی که‌میک کوورپ بوو و به‌رده‌وام قاچی به‌ر یه‌ک ده‌که‌وته‌وه. له‌ هەر هه‌نگاو‌یکیدا ده‌تگوت ئیستا قاچی تیک ده‌تالین و ده‌که‌ویته‌ ئەو گۆره‌. توورپه‌ی هیچ هیز و پرستی بۆ نه‌هیشتبووه‌وه. ئیدی به‌رگه‌ی هیچی نه‌ده‌گرت. ته‌نانه‌ت رۆیشتیکی ئاسایش.

^۱ تووک، نزا‌ی خراب.

سه‌ری براو

کاتیک به به‌ردهم چاخانه‌که‌ی فه‌یزیدا تپه‌رین، من چوممه ژووری، ئەویش به‌دوای مندا هاته ژووری. هیچی نه‌ده‌گوت. که‌وتبوه‌ه‌دوای من و من بچووبامه‌ه‌ه‌ر کوپه‌که‌ ئەویش ده‌هات. من وه‌ک خوویکی خۆم تا‌بنه‌بانی چاخانه‌که‌ رانه‌وه‌ستم، میزی ئاخیری که‌ چۆل بوو هه‌میشه‌ ه‌هر له‌وی داده‌نیستم. دانیستم و ئاماژه‌م بو‌ مه‌تینش کرد، که‌ بێت دابنیشیت، به‌لام ئەو وه‌ک ئەوه‌ی تازه‌تینینی کردبیت له‌ کوپه‌، شله‌ژا. سه‌یریکی ده‌رودیواری چاخانه‌که‌ی کرد و بو‌لای ده‌رگا‌گه‌رایه‌وه. تیمابوو که‌ پروات، یان نا. پرووی به‌لای ده‌رگا‌که‌وه‌بوو، به‌لام نیگای له‌سه‌ر من بوو. یه‌ک دوو جار ئاوی ده‌می قووت دایه‌وه و دواجار هاته‌ قسه: "من... من... که... من که‌ هیچ‌پاره‌م پی‌نیه."

"کپشه‌نیه، مه‌تین، ئەم جاره‌میوانی من به."

"ئەم جاره‌میوانی تو؟"

"ئەری ئیدی، وه‌ره‌دانیشه‌شتیک بخۆین، برسیت نیه؟"

"برسی؟ با، واته‌که‌می‌ک. واته‌من هه‌میشه‌که‌م ده‌خۆم. واته‌ناخۆم. واته‌زۆر که‌م ده‌خۆم. واته‌ه‌هر کاتیک هه‌بوو ده‌خۆم. واته‌من... من... تو به‌راستی پاره‌ت پییه؟"
 "ئەری بابە، وه‌ره‌دانیشه."

"که‌واته... که‌واته‌تو... ئەها که‌واته‌تو... تو..."

"وه‌ره‌دانیشه‌ئیدی."

هات له‌ته‌نیستم دانیشت. دیسان ده‌ست و پی ده‌له‌رزین. دیسان ده‌نگی گیرابوو. دیسان زمانی تیک ده‌ئالا. ه‌هر له‌ملا و ئەولای ده‌روانی و ئاوی ده‌می قووت ده‌دایه‌وه.

"تۆ باشیت؟ له گەڵ تۆمە مه تین. تۆ حالت باشه؟"

"من؟ من... تۆش دلت به بالنده كان دەسووتیت، وانیه؟"

"ئەدی چۆن. كی ههیه دلی پی نه سووتین؟"

"ئەری، ئەری. كی ههیه دلی بهو بهسته زمانانه نه سووتیت؟ واته هه مووان دلیان پی دەسووتین. ئاشکرا به که دلیان پی دەسووتین. منیش دلم پی دەسووتین. واته هه موو که سینک دلی پی دەسووتین."

ئێستا دلنیا بوومه وه که مه تین هه کاتیک ویستی باسه که به لاریدا بیات، هه کاتیک نیگه ران بوو، هه کاتیک تیکه لی کرد، هه کاتیک تووره بوو، هه کاتیک... ده چیتته سو راگی بالنده كان. ده تگوت به باسکردنی بالنده كان، به جوړیک ئارامی به خو ی ده به خشیت.

مه تین هیشتا هه خه ریک بوو باسی بالنده کانی ده کرد، که سه لاهه دین، شاگردی چاخانه، سه روکه لله ی به ده رکه وتن. چاکو چۆنیکی له گەڵ کردم و گوتی: "ئەمڕۆ که بابی گوێره که مان ههیه. گوشته که ی تازه یه و زۆر باشه." تا من ویستم وه لآمی بده مه وه، مه تین به سه رسورمانه وه پرسیی: 'که بابی گوێره که؟' پاشان که میک له سه رخۆتر دووباره ی کرده وه: 'که بابی گوێره که؟' به دواشیدا: 'نانی برژاو؟ خواردنی لۆبیا؟...'

"بۆ منیش له وانه ی مه تین ناوی هینان، بینه. زه لاته ش بینه. لیمۆش."

"منیش زه لاته م پی خو شه، لیمۆش، به لام... به لام من... من هیچ کات زه لاته م

نه خواردوه، نه."

سه‌ری براو

ئەمەى دوايى بە شىۋەيەك دەربەرى ۋەك ئەۋەى لە دەمى دەرچوۋىت. واتە ئەيوىستوۋە بىلەت. ۋەك ئەۋەى دانى پىدانايىت. بۆيە منىش خىرا گوتم: "ئى، باشتەر. واتە ئىستا دەيخۆيت ئىدى. واتە، دەيخۆين ئىدى."

سەلاحەدين يەكەم جار نان و پىيازى ھىنا. واتە تا خواردەنە ئەمادە دەيىت، نان و پىياز و ئاۋ و خۆى و ئەۋ شتانەى ھىنا و لەسەر مېزى رېزى كەردن، بەلام تا خواردەنەكە ھات مەتەن نەكەى تەۋاۋ كەرد. مەن ئاۋا خۆم بە دۆلكەى ئاۋەكە مژول كەردبوۋ تا تەرىق نەبىتەۋە، بەلام ئەۋ ھەر ھېچ باكى نەبوۋ. بۆيە بە ھىمنى نەكەى منىشى راکىشايە بەر خۆى و دەستى بە خواردەن كەرد. كە نەكەى منىشى تەۋاۋ كەرد، چاۋى برىسكانەۋە. رەنگورۋى ھاتەۋە بەر. ئىستا تىدەگەيشتىت كە مەتەن مندالەيكە. مندالەيك كە لانى زۆر ھەر يازدە دوازە سالا دەيىت. تا سەلاحەدين زەلاتەكەى دانايە سەر مېز، مەتەن دەستى پىكەرد، بەلام ئەم جارە لە ژىرەۋە تىچاۋىكى داىە مەن و ئىنجا دەستى پىكەرد. منىش ۋەك ئەۋەى ئاگام لىنى نەبىت و ۋا سەرى دەريا دەكەم، بەلام ھەلبەتە تىچاۋىكەم ھەر لەسەرى بوۋ. لەۋەى كە مەن زەينم لەسەرى نىبە، پىم ۋايە خۆشحال بوۋ. سەلاحەدين كەبابى گۆرەكەى ھىنا. فەيزى دەيزانى مەن ھەزم لەتكەى پىشتە. بۆى دانابوۋىن. تا ويستم زەلاتەكەم بخۆم، مەتەن كەبابەكەيشى تەۋاۋ كەرد. ئىستا مەتەن ئىشتىي باش كرابوۋەۋە. شەرمىشى نەدەكەرد. مەن خەرىكى خواردەنى كەباب بووم، كە مەتەن گوتى: "ھىشتاش پارەت پىنە؟" گوتم: "چۆن مەگەر؟" گوتى: "ئاخەر مەن دىسان نام دەۋىت. نانى برژاۋ. پەنيرىشم دەۋىت. كالكە، يان شوۋتى، شوۋتىشم دەۋىت." بە كورتى مەتەن تا ۋرگى گرتى خواردى. لە ھەرچىيەك كە ھەزى لى بوۋ و پىي خۆش بوۋ خواردى. كە خواردەنەكەمان تەۋاۋ

بوو دووبارە گەڕاینەووە لای پارک. ئیدی مەتین نە کاری بە بالندەکان بوو و نە بەو مندالانەى سەرقالی پراوکردنیان بوون. من گوتم با لەسەر چیمەنەکانی ژیر داربیه‌کەى ئەملا دابنیشین و مەتینیش پرازی بوو. واتە هیچی نەگوت و تەنیا دانیشت. من هیشتا تەواو دانەنیشتبووم، کە مەتین خەوی لى کەوت. نەدەبۆرژا، نە، یە کسەر خەوی لى کەوت. سەرەتا ویستم بە ئاگای بینمەووە، بەلام دواتر گوتم لینگەرێ با بخەوێت. نیو سەعاتیک ئاوا بە دیاربیه‌ووە دانیشتم بەو خەيالەى کە ئیستا نا ئیستا بە ئاگا دیت، بەلام خو نا. بیتاقەت بووبووم، بۆیە چوومە لای مندالانى دیکە. قسەم لەگەڵ مندالەکانی دیکە دەکرد، لى زەیتیکم هەر لەسەر مەتین بوو. ئیدی خوړ لە ئاوابوندا بوو، بەلام مەتین هیچ نیازی هەستانی نەبوو کە نەبوو. گەڕامەووە لای. نازانم چۆن، بەلام دلنایبووم کە وا خەریکە خەون دەبینیت. ئیدی شەوداها تیبوو کە مەتین لە خەو هەستا. یەکەم جار پیم وایە منى نەناسیەووە. واتە من وای بو چووم، بەلام خولەکیکی پینه‌چوو لەپر پینکەنى و گوتی: "باش خەوتم ها هاوړی، وانیه؟" نازانم بو لەو پرۆژە بە دواو مەتین منى هەر بە هاوړی بانگ دەکرد. چووینە لای لیواری دەریا تا ئەو ئاوێک بە دەموچاویدا بکات. کە لە تەنیشت جادەکە تێدەپەڕین، ئۆتۆمبیلێک بە خیراییکی زۆر بە تەنیشتماندا رەت بوو و تەواوێک ترساندمانى. من بێدەستی خوّم گوتم: "ناکەس بەچەى بیعەقل"، بەلام مەتین هەر گوئی پی نەدا. وەک ئەو‌ه‌ی هەر لەوێ نەبوویت. دەتگوت بوو تە کەسیکی دیکە. ئەو‌ه‌ی کە تا کەمیک پیش ئیستا جیتیوی بە دنیا و بنیا دەدا، جیتیوی بی هۆکار، ئیستا متەقی نەدەکرد. لە دەریا نز

سه‌ری براو

بوو بووه‌وه و مسکه‌ی دهات. ته‌نانه‌ت پینم وایه ههر زه‌ینی له منیش نه‌مابوو. نازانم به‌لکو من وام بیر ده‌کرده‌وه.

مه‌تین خه‌ریک بوو ورده‌ورده ده‌هاته‌وه سه‌رخۆی، که کۆمه‌لێک مندال هاته‌ته نه‌نیشت ئیمه‌وه، واته لیواری ده‌ریا. چوار که‌س بوون به‌ چوار قه‌فه‌سه‌وه، که ههر چوار قه‌فه‌سه‌که پر بوون له بالنده. قه‌فه‌سه‌کان بچوک بوون و بالنده‌کانیش زۆر. مه‌تین له بالنده‌کان رامابوو و هیچی نه‌ده‌گوت. بالنده‌کان، جگه له یه‌ک دووانیک، هه‌موویان بچوک و ره‌نگاو‌ره‌نگ بوون. له هه‌موو ره‌نگیکیان تیدا بوو؛ زه‌رد، شین، ره‌ش، سه‌وز، ته‌نانه‌ت سوور.

منداله‌کان خه‌ریک بوون ده‌موچاوی خو‌یان ده‌شوست. بالنده‌کان تیکده‌قژژان. مه‌تین به‌ره‌و لای قه‌فه‌سه‌کان ده‌چوو و منیش سه‌یری مه‌تینم ده‌کرد، که دیسان وه‌ک بلێی وروژابوو و خه‌ریک بوو لیبی بگۆریت. هیشتا ده‌ستی مه‌تین به‌ بالنده‌کان، واته به‌ قه‌فه‌سه‌کان نه‌که‌وتبوو، که یه‌کیک له منداله‌کان ئه‌وی تیبینی کرد. تیبینی کرد و به‌زمیکه‌ی نایه‌وه ئه‌سکووی تینه‌ده‌گه‌را. له دواوه‌ پالینکی به‌ مه‌تینه‌وه نا و خستی و گوتی: "خه‌ریکی چیت پیسکه‌ی ناره‌سه‌ن؟ پرۆ فنکی به‌ دنا به‌ لایه‌کت به‌سه‌ر دینم که... که..."

"ئێ. بۆچی جینیان ده‌ده‌یت؟ خو‌ئو به‌سته‌زمانه‌ هیچی نه‌کردوو."

"تۆچی ده‌لێت پیره‌پیاو؟"

من هیشتا پیرانه‌گه‌شته‌بووم وه‌لامی بده‌مه‌وه، یه‌کیک له منداله‌کان دیار بوو منی ده‌ناسی، داوای بوردنی لی کردم و ئه‌و دووانه‌ی دیکه‌ش ده‌ستی هاو‌رپیه‌که‌ی خو‌یانیان گرت و بردیانه‌ ئه‌و لاهه. من هیشتا له‌وه‌ی یه‌که‌میان ده‌ه‌ری بووم، که له‌پر

مه‌تین هه‌ستایه‌وه، جله‌کانی که ته‌واو تۆزواوی بووبوون، ته‌کاندنی و گوتی:
 "وازیان لی بینه‌هاورپی. ئەمانه‌گشتیان لاسار و منچرن. چهند دانه‌بالنده‌یه‌کتان
 گرتوو، پیتان وایه‌چ گووینکن؟ هینییی رۆژگار، ئەگەر منیش تۆرپکم هه‌بایه."
 مه‌تین ئەمه‌ی گوت و بیده‌نگ بوو. وازانم دیسان شتیکی گوتبوو، که
 نه‌یویستوو هیلیت، واته‌دیسان له‌ده‌می دهرچوو بوو. چهند خوله‌کیک هه‌موومان
 بیده‌نگ بووین، ئینجا هه‌مان ئەو کورپژگه‌یه‌ی که منی دهناسی، دیسان داوای
 لیبوردنی کرد و ده‌ستی دایه‌قه‌فه‌سه‌که‌ی هه‌لیگرت و رۆیشت، ئەو سی‌ کورانه‌ی
 دیکه‌ش که‌وته‌ دوای. مه‌تین سه‌ری له‌به‌ر خۆی نابوو هه‌وه‌ و هیچی نه‌ده‌گوت.

"ده‌کریت به‌سه‌لیمم بناسینیت؟"

"به‌لی. به‌لام..."

"به‌لام چی؟"

"گوتم ئەو له‌هه‌موو شتیکی ده‌ترسیت. له‌مروڤه‌کانیش ده‌ترسیت. واته‌دلنیام
 له‌تۆش ده‌ترسیت. ئینجا گوتم کاتیک که ئەو ده‌ترسیت هه‌موو شتیکی ده‌کات.
 ئیستا ئەگەر هاتوو له‌تۆش ترسا و..."

"ناترسیت بابه. ئاخ‌ر بو‌ده‌بیت له‌من بترسیت. تۆ منی پی‌بناسینه، ئەوه‌ی دیکه
 له‌سه‌ر خۆم."

"باشه، له‌سه‌ر ئیمه‌گوتنه. ده‌نا من هاورپی خۆم نه‌ک هه‌ر به‌سه‌لیم، به‌لکو به
 هه‌ر فریشته‌یه‌کیش بیه‌ویت دهناسینم. تۆ هاورپی خۆمی. من بو‌هاورپی خۆم
 هه‌رچی پیوست بیت ده‌بکه‌م. مروڤ ده‌بیت به‌های هاورپی و هاورپییه‌تی بزانییت.

سەرى پراو

بۆ من ھاوپرى له ھەموو شتىك بەھادارتە. له ھەموو شتىك. له گەل سەلیمىشت
ئاشنا دەكەم ھاوپرى. ئیمە زۆر دلسۆرتین."

كە قسە دەھاتە سەر ھاوپرىتە، مەتین نواندنىكى واى دەکرد و بە جۆرىك باسى
برادەراپەتە دەکرد و ئەوپەرى ریز و خوشەویستى خۆی دەردەپرى و دەستى راستى
لەسەر لای چەپى سنگى دادەنا و... بە كورتى ئەو ھاوپرىتە ئیمە تا بلیى پابەندى
ھاوپرىتە بوو، یان لانی كەم دەویست وا خۆی نیشان بدات.

مەتین بە جۆرىك باسى ھاوپرىتە دەکرد، كە نەدەكرا وەلامى نەدەیتەو. بۆیە
منیش گوتم كە ھاوپرىتە بۆ منیش زۆر گرنگە و ئەویش ھاوپرى منە و لەو جۆرە
قسانە. كاتىك ئەو قسانەم كرد له خوشیان دەمى بەش بوو ھەو. بزیەكى كرد و گوتى:
"پروانە ھاوپرى، منیش وەكو ئەم بالندانەم. ناوم مەتینە، بەلام راستیەكەى نازانم كى
و بۆچى ئەم ناوہى لى ناوم. هیچ زانیارىم لەسەر ئەسل و پەچەلەكى خۆم نییە.
نازانم تەمەنم چەندە. نازانم خەلكى كۆیم. هیچ زانیارىم لەسەر دايبام نییە.
خوشك و براش ھەروا. ئەگەر بە من بیت ھەموو مەرفەقەكان خوشك و بران، ھەر
ھەموو. ئەم قسانەم كردن تا بزانت ھاوپرىكەت كیە. چییە. دەتوانیت متمانەى پى
بكەیت، یان نا. دەتوانى لى دلیا بیت، یان نا. با بە كورتى لى بېرمەو، من ھەر
ئەمەم كە ھەم، دەربەدەرىك. ئاوارەپەكى بێنەوا. ئیستا ئیدی كەیفى خۆتە. لەسەر
ئیمە گوتن. ئەگەر ھىشتاش دەتەویت سەلیم بىنیت با ناوى خواى لى بىنین. ئەو
وەكو من نییە ھا. ئەو لە ھەوت پشتان زانیارى ھەپە. دايباب و خوشك و برا كە
ھیچ، ھەموو عىل و پەچەلەكىشى دەناسیت. شار و مەملەكەتى خۆی وەكو لەپى
دەستى شارەزایە. بلی شارەكەیان چەند دانە مانگا و مەر و گویدرێژ و میروولەى

هەیه؟ هەموویت بۆ دەخاتە سەر لەپی دەست. جگە لەو ئەو خۆ وەکو من توورە و شیتوو پیتیش نییە، وا قسەت بۆ دەکات دەلّی بولبولە. تەنیا ئەو بەدبەختە ئەوێ هەیه کە دەترسیت. لە هەموو کەس و هەموو شتیک. هیچ پوژیک نییە لەو گۆرە زراوی نەرژیت. لە هەموو شتیکیش زیاتر لە تاریکی زەندەقی دەچیت. چلە ی زستان ییت، بەفر و کپۆه بیاریت، ئەو تەنیا لەژێر پووناکی گلۆپی دارتیلەکان نەبیت ناتوانیت بخەویت. بیکوژی بە تاریکی هەنگاویک هەلنایت. هەر ئەم زستانە ی پابردوو بوو چوار پینج جار زۆری نەمابوو لە سەرمان رەق بیتهو. قبول ناکات وەکو ئیمە بەیتە ژێر پردیک، نیو کەندریک، تونیلێک، شتیک. پار زستان شەویک لە خەو راپەریم. لە ناو تونیلی ئاوەرۆیە کدا خەوتبووم. پیسە، بۆگەنە، بەلام بۆ زستانان شوینیکە تاکی نییە، واتە هیچ نەبیت گەرمە. نازانم بۆ بییری سەلیمم کرد. ساتیک هینام و بردم. دواجار خۆم پینەگیرا و بە دوایدا چووم. گۆتم خۆ هەمیشە لەژێر پووناکی دارتیلدا دەخەویت، هاوین و زستان. نیو شەو بوو. بەفریکی باش باربوو. هەوا سارد بوو ئەمما سارد. خواوە قەت ئەو بە چاوی خۆت نەبینی. سەیرم کرد سەلیم رەق بوو تەو. بووبوو مەرفە بەفرینە. هەناسە ی دەدا، بەلام رەنگی بە رووانەو نەمابوو و هەموو گیانی بەژێر بەفر و زوقمەو بوو. نەمدەزانی چی بکەم؟ بیبەمە نەخۆشخانە یەک، جیگایە ک؟ نەدەکرا خۆ، تا پێیان دەلّیت کینت و بۆ وا رەق بوو تەو و ... ئۆووو سەلیم نەماو ئیدی. بیبەمە نیو تونیلی ئاوەرۆ؟ لەویش لە ترسان هەترەشی دەچیت. بیبەمە مالی کە سیک؟ خۆ کافرستانی نییە؟ دەبینن منداڵە لە سەرما رەق بوو تەو، شتیک ی هەر بۆ دەکەن، بەلام خۆ ناتوانین کەسەکان لە روخساریانەو بناسین. سەد نەهامەتی بە سەر

سەرى براو

مروّف دىنن. منداّل بىت، بىكەسوكار بىت، وئىل و سەرگەردان بىت، چى خراب
هەيە بەسەرت نەھىنن؟"

مەتىن دواتر پىي گوتم كە لە ھەمان شەو بەدواوہ برىارى داوہ ھەر جۆرىك بىت
خەلكەكە لە روخسارىانەوہ بناستىت. دەيگوت ئىستا لەو كارەدا ۋەستايە. دەيگوت
كابرا يەك خولەك بەرامبەرى بوەستىت، مەتىن دەلّيت ئەو كابرايە چۆنە و چەند
دئىت. دەيگوت پۆلىسەكان ئىدى ھەر لە دوورى دوو فرسەخ بىست دەياناستىتەوہ.
دەيگوت پۆلىس ئەگەر چ جلى پۆلىسيان لەبەردا بىت، چ جلى ئاسايى ھەر ۋەك
يەكن. دەيگوت پۆلىسيك تەنانەت بەچىتتە كەولّى ورچ و رپوى و كەرويشكىشەوہ بە
نىگايەك دەتوانىت بىناستىتەوہ. دەيگوت پۆلىسەكان ھەموويان يەك شىوہن.
دەيگوت ئەگەر قسەى منت دەوئىت پۆلىس ھەموويان لە يەك دايبان. دەيگوت لە
ھەموو تەمەنىدا ھىچ جانەوہرپكى لە پۆلىس بەدتر نەبىنوہ. دەيگوت چۆن دەشيت
مروّفىك چىژ لە داركارى مروّفىكى دىكە، ئەوئىش لە مندالىك، ۋەربگرىت؟

"عەرد يەكپارچە سەھۆلبەندانە، ھەموو جىيەك بەستويەتى. ھەوا ساردە، بەفر
باريوە ئىدى. ئى سەلىمىش قورسە. بىرم كەوتەوہ لەولاتر، ھەر لەو ديوە مزگەوتىك
ھەيە، لەوانەى زۆر گەورەن. پاشان زانىم كە ناوہكەى مزگەوتى حەزرتى پىغەمبەرە.
سەلىم خستووہ تە سەر شانم و بەرەو لای مزگەوتەكە چووم. نوئىزى شىوان تازە
تەواو بووبوو و نوئىزخوئىتان خەرىك بوون لە مزگەوت دەردەچوون. لەو ھەموو
بەچكە موسلمانە، بلّى يەككىيان لىي پرسىت تۆ چتە؟ ئەو منداّلە چىتە؟ مردووہ؟
زىندووہ؟ بلّى تاكە يەك كەسىش. حەوشەى مزگەوتىش ھىندەى گۆرەپانىكى يارى
دەبىت. ئىدى ھىزى رۆئىشتن نەمابوو، لەو ساتەدا ھەستم كرد سەلىم شتىكى گوت.

دەتگوت ئەم دىنپايەيان داومەتى. ھەر ئەوئەندەى زانىم كە ھىشتا زىندوو، بەس بوو گيانىكىم بھيتەو بەر. خەرىك بووم بە راكردن رام دەكرد. زۆرم نەمابوو بگەمە دەرگای مزگەوت، كە سەلىم كەوتە نالاندن. ئىدى دلىئا بوومەو كە زىندوو. دەزانىت، گەرمای جەستەى من سەھۆلەكەى سەلىمى توادبووئەو. لە ھەوشەى مزگەوتىش كە دەستم بە راكردن كەرد بەدەنم زياتر گەرم داھات ئىدى. لەو بىر كەردنەوانەدا بووم، كە لەپەر قاچم خلىسكا. ھەردووكمەن كەوتىنە ئەو گۆرە كە مەرمەپرېژ كرابوو و ھەك ھەسان لووس بوو. باشىش بوو كەوتىن. چونكە يەكسەر سەلىم بە ھۆش ھاتەو. ھەك ئەوئەو لە خەو پاپەرىيىت. كەوتە پەلكوتان، بەلام ھىشتا چاوى داخرابوون. دووبارە بەرزەم كەردەو و خستەو سەر شانم و رامكرد. لەئىو ھەوشەى مزگەوت دەسوورامەو و نزام دەكرد. ئەوئەندە رامكردبوو خەرىك بوو ھەناسەم بوەستىت. خەرىك بوو لە پەلوپۆ بگەوم، كە لەپەر سەلىم كەوتە قسەكردن. قسەكردن چۆن بلىم.. ھىواش و پچرپچر ھەندى و شەى دەردەبرىن. من لەناو قسەكانىدا تەنیا لە ناوى خۆم گەشىتم. لەسەر بەردپرېژەكانى ناوكەوى ھەوشەى مزگەوت درېژم كەردبوو. ياخەى كراسەكەىم كەمىك كەردەو. نەمدەزانى كە ئىستا دەبىت چى بگەم، كە سەلىم چاوى ھەلىنان و گوتى: 'من باشم ھاوړى. نىگەران مەبە.' سەلىم بە ھەوئەنتە كەسىك بە ھاوړى ناو نابات. واتە ھەموو جوړە كەسىك بە ھاوړى خۆى نازانىت. ماندوئىتېم بىر چووبووئەو. ھەروەھا سەرماش. زۆر دلم خۆش بوو. سەلىم خەرىك بوو بە ھۆش دەھاتەو. واتە ئىدى بەھۆش ھاتبووئەو. گوتم: 'كۆرە تۆ چۆنى چۆن؟' گوتى: 'بەرسىمە مەتىن. زۆر بەرسىمە. تۆ پارەت پىيە؟' گوتم: 'نە، بەلام تۆ نىگەران مەبە. تۆ ھەر

سەری براو

لیره راکشی، من ئیستا لەژێر عەردیش بێت شتیکی هەر پەیدا دەکەم بیخۆیت. تۆ خولەکیکی سەبرم لێ بگره. 'سەلیم گوتی، سەلیم گوتی من باشم هاوڕێ، باشم.' نازانم کە لە حەوشە ی مزگەوت دەرکەوتم و کە ی گەرامەووە. تەنیا ئەو دەزانم کە نانیکم بە دەستەووە بوو و سەرکیکی پەنیریش بە دەستەکە ی دیکەمەووە بوو. بێت بۆ ئەو نەچیت گەداییم کردبیت ها، نا هەرگیز. من بشمرم گەدایی ناکەم. خۆم بە دوکانیکدا کرد. ئەو نەندە خیرا و تەردەست بووم کە کابرا نەک هەر دەستم، وایزانم منیشی نەبینی. سەلیم نەنەکە ی وەرگرت و هەر لە هەوا نیوێ قووت دا. پاشان کە کەمیک گیانی هاتەووە بەر، گوتی: 'ئەگەر پیالە یەک چای گەرمیش هەبایە ئیدی...' ویستم دووبارە بینیمە کۆلم، بەلام سەلیم گوتی ئیدی خۆی دەتوانیت بروت. لە حەوشە ی مزگەوت چووینە دەر. هێشتا نەگەشتبووینە سەری کۆلانەکە بینیمان چاخانە یەک هە یە. لە شانسی ئیمە بوو، یان نازانم چی، بەلام چاخانە کە هێشتا کراو هەبوو. چووینە ئەو ی. کابرا سمیلنکی هەبوو ئائەمە نەندە. چاویشی رەش و گەورە بوون. واتە دەتگوت بۆ زەندەقەردنی سەلیم دروست کراو. سەلیم لە پیش چاخانە کە وەستا بوو لە شوینی خۆی رەق هەلاتبوو.. گوتم: 'وەرە با بچینە ژووری ئیدی.' گوتی: 'من... من...' سەلیم هەر منەمنی بوو، کە لە پەر کابرا، خاوەن چاخانە کە، گوتی: 'هە ی هە ی، دوو کورە لاو. دوو پیاو، دوو شیرە پیاو. دە ی گەنجینە ی دە ی. بیسمیلا.' کابرا لەوانە بوو کە وەکو دەرۆشانن. واتە لە روالە تە کە ی بترازیت هیچ شتیکی دیکە ی بۆ ترساندن نە دەبوو. کە نان و پەنیرە کە ی ئیمە شی بەو نیو شەووە بینوو، تیگە یشتوو ئیدی. بە کورتی بە باشی پێشوازی لێ کردین. لە رۆخ سۆباکە دایانین و دوو دیشلە مە ی گەرمی بۆ هێناین. سەلیم کە

ترسه‌که‌ی له‌و پیاوه‌ئه‌گه‌رچی که‌میش بیت ره‌ویبووه‌وه، ده‌ستی به‌خواردن کرد. من هیشتا چای یه‌که‌مم ته‌واو نه‌کردبوو، که‌کابرا دوو دانه‌ی دیکه‌ی له‌پیش داناین و گوتی: 'نۆشی گیانتان.' ئینجا‌ئه‌و ده‌ستماله‌ سووره‌ دریزه‌ی که‌به‌سه‌ر شانیدا دابوو، ده‌ستی دایب و به‌رزی کرده‌وه و چه‌رخیکی دایب و داینایه‌ سه‌ر شانی دیکه‌ی و گوتی: 'یاعه‌لی.' سه‌لیم هیشتا‌ش له‌کابراکه‌ ده‌ترسا. گوتم: 'تۆ چته‌ کوره‌؟ تا ئیستا که‌سی هینده‌ باشت بینوه‌؟ سه‌یری چاوه‌کانی که‌. پیاوه‌ پیاو.' به‌لام سه‌لیم‌ ئه‌م قسانه‌ی به‌گویدا نه‌ده‌چوون. خه‌ریک بوو نان و په‌نیری ده‌خوارد، به‌لام چاویکی هه‌ر له‌سه‌ر کابراکه‌ بوو، ئاماده‌ بوو هه‌ر ئیستا نا ئیستا رابکات و ده‌ره‌په‌رته‌ ده‌ره‌وه. کابرا خه‌ریک بوو دوو چای دیکه‌ی بۆ ده‌هیناین، که‌ له‌په‌ر سه‌لیم‌ ده‌ره‌په‌ری، راکه‌ ئه‌مما راکه‌. به‌نیو کورسی و میزه‌کاندا وه‌ک بروسکه‌ تپه‌په‌ری و خۆی گه‌یانده‌ ده‌رگای چاخانه‌که‌ و چووه‌ ده‌ره‌وه. ئه‌و به‌نده‌ی خوا که‌ واقی وپ مابوو، گوتی: 'چی بوو؟' ئیستا من تیدا مابووم چی بلیم. گوتم: 'ئه‌و... ئه‌و نه‌خۆشه‌... میشکی ته‌واو نیه‌. ئیوه‌ ببورن.' کابرا ده‌ستیکی دانایه‌ سه‌ر شانه‌کانی من و گوتی: 'که‌واته‌ به‌ ته‌نیا جیبی مه‌هیله‌. پیاو نابیت هاو‌په‌رکه‌ی خۆی به‌ ته‌نیا جیبی به‌یلیت، وانیه‌؟' گوتم کابرایه‌کی تا بلیبی باش بوو. زۆر خۆشم ویست. سه‌لیمیش، به‌لام‌ ئه‌و به‌ ده‌ستی خۆی نیه‌ خۆ، ده‌ترسیت ئیدی. من هه‌ندیک جار سه‌ری لێ ده‌دم. هه‌لبه‌ته‌ هه‌میشه‌ نا. ئاخ‌ر کابرا پارهم لێ وه‌رناگریت، منیش خۆ... منیش خۆ ئاوا ئاسووده‌ نیم. سه‌لیمیش یه‌ک دوو جار چووه‌ته‌ لای، به‌لام به‌ ترس و له‌رزه‌وه. ئیدی کابراش شاره‌زای سه‌لیم بووه. بۆیه‌ هه‌ر له‌ به‌رده‌رگای چاخانه‌که‌، دوو چای گه‌رمی ده‌دات و ئه‌گه‌ر سه‌لیم پازی بیت

سەرى براو

ژەمەخوار دىنىكىشى بۇ دەكړېت. بەخووا ئەو كورپە شېتە. ئاخىر ئەو پياوۋە ھى ئەوۋە نىيە لىي بترسىت، بەلام خۇ سەلىمىش بە دەستى خۇى نىيە... زۆر باشە، سەلىم دەبىت ھەر لەو شوپىنانه بىت، بەلام شتىكى دىكە، ئەو ئىستا لە تۆش دەترسىت، دەزانىت؟ تۆ لىرە بوەستە با من بچمە لای قسەى لە گەل بکەم. پاشان تۆ وەرە، باشە؟"

"باشە."

مەتىن چوو و گەراپەوۋە و گوتى: "لەوئ نەبوو." ديسان چوو و ھاتەوۋە و گوتى ئەو لەوئ نىيە، ەلى لەوئىيە، ئەوئىش خەوتوۋە. گوتى كە ەلى تۆ دەناسىت. گوتى كە خۇى ئەو دوو سى رۆژەى من مەتىنم چاودىرى دەكرد، بە خۇى گوتوۋە كە دەتناسىت. مەتىن ئەم قسانەى كردن و گوتى وا باشە بچىن ەلى بە ئاگا بىنين، بەلكو ھەوالى سەلىم بزانىت. كە بىنم ناسىمەوۋە. لە پشت بازاردا بىنىبووم. لە ھاورپىكانى سابو بوو. ئەو سابوئىيەى باسى دەكەم لە مندالەكانى پشت بازارە. پىشتىر ناسىبووم و چەند جارپكىش دواندبووم. ديارە ەلىش ھەر لەو شوپىنانه منى ناسىوۋە. من لەو بىر كوردنەوانەدا بووم كە مەتىن شەپازلەلەيەكى خىواندە پشەسەرى ەلى و گوتى: "ھۆؤ. ھەستە جاشولكە." ەلى ھەر ھەستا و پىي پىوۋەنا، راکە. من واقم و پرمابوو، مەتىنىش كەوتە دوای و خىراش پىي گەشىت. ەلى كە مەتىنى بىنى ئارام بووۋە. پاشان كە منى بىنى زياتر ھىمن بووۋە. كەمىك چاوى ھەلگلوڧىن و گوتى: "سابو چووۋەوۋە گوندەكەى خۇيان. گوتى ئىدى قەت ناگەرپتەوۋە."

"بەلى دەزانم، پىي گوتبووم."

"ئېوه له گه‌ل سابۆ زۆر براده‌ر بوون. هەر له گه‌ل ئه‌ودا قسه‌تان ده‌کرد و خو‌ت له ئېمه نه‌ده گه‌ياند. واته جارېک نه‌بوو له گه‌ل ئېمه‌شدا قسه‌يه‌ک بکه‌یت. چي پي ده‌لین... -چاوپنکه‌وتن- بکه‌ن."

"له گه‌ل تو‌ش قسه ده‌که‌م. بۆ نه‌یکه‌م. کي له تو‌ باشتره‌؟"

"ئه‌رئوه‌للا کي له من باشتر هه‌يه. به‌سه‌ره‌اتي من بنووسيه‌وه، خه‌لکي يان له‌به‌ر گريان ديق ده‌که‌ن، يان له‌به‌ر پيکه‌نين. واته ژياني من تا حه‌ز بکه‌یت پره له هه‌ردووکیان. راستیت پي بلیم کاتيک تو له گه‌ل سابۆ قسه‌ت ده‌کرد، من و مندا‌له‌کانی دیکه زۆرمان پي ناخۆش بوو. له دلي خو‌مدا ده‌مگوت مه‌گه‌ر من چيم له سابۆ که‌متره. درد و به‌لا باس بکه‌یت هه‌ر مه‌پرسه. به کارکردنیش بيت مه‌گه‌ر سابۆ چ کاریکي ده‌کرد؟ گيرفانپرین ئیدی. باشه مه‌گه‌ر ئېمه ئه‌وه ده‌که‌ين. مه‌گه‌ر ئېمه ده‌ستمان نييه. ئېمه ده‌زانين کار بکه‌ين. ئېمه‌ش..."

"ئېستا پيم بلی چ کاریک ده‌که‌یت؟"

"ده‌سوورپيمه‌وه."

"چی؟ به‌ دواي چيدا ده‌سوورپيمه‌وه؟"

"به‌ دواي به‌ختمدا. به‌ دواي قسه‌مت و نسيمدا. پیت وایه ئېمه بۆچی له‌وسه‌ر

بۆ ئه‌مسه‌ر وه‌يلانين؟ بۆ ئه‌وه‌يه که‌وا ده‌سوورپيمه‌وه."

"تو ته‌مه‌نت چه‌نده‌؟"

"دوازه."

ته‌واو پيمه‌وه ديار بوو که نه‌ک ميرمندا‌لکي دوازه ساله، به‌لکو پيره‌ميرديکي سه‌دويست ساله‌يه. قسه‌ي وای ده‌کرد، که هينده سه‌ير بوون، ده‌مم به‌ش

دەبوۋە. مندالېكى ئاۋا بچكۆلە، ئەۋىش مندالى سەرشەقام و ئەو شتانه؟ جانەۋەرئىك بوۋ ئەو عەلىيەش بۇ خۆى. ئەگەر دەكرا لەگەل ئەو ھەموو مندالانە چاۋپىنكەۋتن بگەم... ئەگەر دەكرا، بەلام چىبگەم ئاخىر ئەۋەندە زۆرن ئەۋەندە زۆرن كە... ناكرىت نا. مەن بە تاقى تەنيا و ئەۋان دەيان و سەدان لەم شارە كاولبوۋەدا وئىل و سەرگەردان دەخولئىنەۋە.

عەلى بە پىچەۋانەى زۆرەبەى مندالاکانى دىكە، ھەم باۋكى خۆى دەناسىت و ھەم دايكى و ھەم ھەموو ھەشت نۆ دە برا و خوشكە كانىشى. ناۋنىشانى ماله كەشىان كە لە گوندىكى خۆرھەلاتە، باش پى دەزانىت. خىزانە كەيان كەسانىكى باش بوون، بەلام سكى برسى خۆ ئەو شتانه نازانىت. كاتىك برسىتە، كاتىك سەرماۋە، كاتىك... كاتىك برسى و تىنوۋ كەۋىتتە قوربىنكى سارد و شىدار و مالېكى رەقوتەق، باش و خراپىيەكەى ئىدى زۆر جىاۋازى نىيە. عەلى بە دزى كەسوكارەكەى خۆى فرى دەداتە پشتى لۆرى ئەو كابرايەى كە دوايىن سەرمەرەكانىانى كرىبوون. ئىدى تەنانەت بۆى گىرنگ نەبوۋە داخۆ لۆرىيەكە بۆ كۆى دەچىت.

"تۆ فەرىد دەناسىت؟ لەو دەۋلەمەندانەيە. خانوو، ئىللا، ماشىن، تەنانەت كەشتىكىشى ھەيە. لە ھەر جۆرىكىش چەند دانەى ھەن. تەنيا لەم ئىستەنبولە ھەوت دانە دوكانى ھەن. لە بانكىشدا پارەيەكى زۆرى داناۋە. دەلېن ۋەكوزىخ و چەۋى دەم رۋوباران پارەى لە بانكە كاندا ھەيە. ئەو كاتىك ھىشتا مندال بوۋە، لە گوندىكەى ئىمەدا شۋانەتى كرۋوۋە. ئەمە باۋەر دەكەيت؟ فەرىدى دەۋلەمەند، شۋان بوۋە. باۋكىشى شۋان بوۋە. باۋكەم دەبگوت لە گوندىكەماندا كەس حسابى سەگىكىشى بۆ نەدەكرد. دەبگوت جارىك دەچىتە خۋازبىننى كچەكەى كۆپخا، كۆپخا بە شاپان

له مالى خۆى وهدهرى دهنیت، بهلام ئیستا لیره ژینکی هیناوه هەر وهره و سهیری که. جوان ئەمما جوان. فەرید که له گوند هیچ نەبووه، له پڕ دهکهوئته سهری بهیته ئستهنبول. به دواى چیدا؟ به دواى بهختى خۆیدا ئیدی. به دواى شانسیدا. به دواى چاره نووسیدا. دهلین سال وهرنه سووړاوه ته وه بهخت و شانس، هه مو و ئه و شتانه پرووی تیده که ن. ئی بزبان بگه پرئیت به دهستیان دینیت. چوار جار چوووه ته حهج. نوێژ و نزا نازانیت ها، بهلام چوار جار چوووه ته حهج. نوێژ و نزاکردن نازانیت، بهلام مروفتیکی باشه. مزگوتیکی له گوندا دروست کردوه، جا چ مزگوتیک! له مزگوتهی سولتان ئەحمه دیش گه وره تره. دهلین له گوند کانه زپری دوزیوه ته وه. دهلین هه مو و شهوێک، کاتیک که هه مو وان خه وتوون، ئه و ده چیتته کانه زپره که و دوو سی کیلو له و زپرانه دینتته دهر و ده بانبات دهیانفرۆشیت. گه راوه و دوزیویه تیه وه ئیدی. هه قی خۆیه تی. تۆش بگه پری و پهیدای بکه. خۆ کهس پینشی پی نه گرتوویت. خۆ له م 'باکیرکوی' یه دا هه مو وان ده گه پین. تۆ دۆرسوون ده ناسیت؟ ته مه نی په نجا ساله. دهلین له مندالییه وه بوى ده گه پیت. ده گه پیت. ئاوايه ئیدی. هه ندیک وه کو فەرید زوو دهیدۆزنه وه، هه ندیکیشیان وه کو دۆرسوون. ده بیت بوى بگه پین، بهلام تا بوى نه گه پیت نایدۆزیوه. من دوو سی ههفته پینستر لای دۆرسوون بووم. واته کارم بو ده کرد. هەر سهری به موزه خانه کاندا ده گرت، که به دواى چیدا بگه پیت، واته بگه پین. مینشی جاریک برده ناو موزه خانه. موزه خانه ی قاپوسه رای. تۆ چوووته ئه وى؟ جا بلێ چ هه یه له وى نه بیت. تۆ ده زانیت ئەم فەریده به ره چه له ک ئیرانییه. واته گونده که ی ئیمه له سه ر سنووری ئیرانه. زۆر کهس له و گونده ی ئیمه به ره چه له ک

سەرى براو

ئىرانىن. ھەندىك دەللىن ئەو كانەزىرە لەوئىيە، واتە لە ئىرانە. باوكم دەيگوت ئەو و چەند لە ھاورىكانى قاچاغچىيەتى دەكەن. دەيگوت مەر دەبەن، نەوت دىنن، شەلوار دەبەن، فەرش دىنن. پىرەمىرد خۆ مېشكى باش ئىش ناكات. ئاخىر مەگەر بە قاچاغچىيەتى دەكرىت ئەوئەندە دەولەمەند بىت؟ فەرىد دۆزىويەتەو مامۇستا دۆزىويەتەو. ئىرانى بىت، توركى بىت، خەلكى ھەر كوئىك بىت، دەبىت بگەرپىت. دەبىت بەدوايدا بگەرپىت، دەنا نایدۆزىو. باوكم دەيگوت ئەو فەرىدە نامەردە. دەيگوت سەردەستە قاچاغچىيەكەى كوشتوو، كە ھاوبەشى بوو و پارەكەى ھەللۆشيو. دەيگوت رۆژىك ئاھونزولەى مندالەكانى كابرا قورگى ئەو فەرىدە دەگرىت. پىم گوتى كە باوكم مېشكى زۆر تەواو نىيە. يەكك نىيە پىي بلىت ئاخىر پىرەمىرد كى بەو پارانە دەتوانىت دەولەمەند بىت، تا فەرىدە بتوانىت؟ مەگەر پشكى ئەو ھاوبەشەى چەند بوو؟ ئەو نىيە كە فەرىدە دۆزىويەتەو. بۆى گەراو و پەيداشى كردوو. يەكك لە خزمەكانى ئەو فەرىدەش دەيگوت ھەركە فەرىدە ھاتوو تە ئستەنبول، لەگەل ژنىك ئاشنا دەبىت. ژنىكى بەمىرد، جا چ مىردىك، لەو پارەدارە ناقۇلايانە، بەلام چ دەكرىت ژنەكەمىردى ھەبوو. تا ئەوەى كە چوار مانگى پىنەچوو مىردى ژنەكە دەمرىت، جا چۆن و بۆچى مردوو، كەس نازانىت. دواترىش فەرىدە چوو تە خوازىنىيە ژنەكە و گوتوئە ئەمە سونەتى پىغەمبەرە و كارى خىرە و... مارەپرەكەش پرسىارى كردوو، گوتوئە رازىم و ئىدى تەواو، بەلام ئەمەش وا نىيە. مەگەر ژنەكە چەند پارەى ھەبوو؟ واتە مىردەكەى. من پىم واپە فەرىدە دۆزىويەتەو و ئىستاش پىي خەنى بوو. دەبىت بۆى بگەرپىت. دەبىت بە دوايدا بچىت. وەكو فەرىدە. وەكو... وەكو من كە بە دوايدا دەگەرپىم."

به پىنداگرىي عەلى چووينە نىو ئاوەرۆكە، كە به قەولى خۆي پەناگەي بوو. لوولەي ئاوەرۆكە گەورە بوو. عەلى و چەند دانەيەكى دىكە لە ھاوړيكانى، نيوەي لوولەكەيان تەختەپرېژ كړدبوو. واتە ئەو پيسايى و ئاوەرۆيەي به ژيړيدا دەرۆيى ديار نەبوو. دەتوانين بلين لەو ناو لوولەيەدا كووخىكى بچوك، يان مالۆچكەيەكى به تەنەكەيان دروست كړدبوو. ھەموو جيپەك پر بوو لە خرتوپرت، كە لەملا و لەولا قاپاندىبوويان. ھەموو شتىكى لىبوو. لە لوولەي تاقىگەوہ بگرە تا كورسيى فرۆكە؛ كاتژمىرى ديوارى، سيكرابى پايسكل، سووكانى ماشين، قاپ و ھىربارى مس و ئاسن و فافون. چوارچيوى ئاوينە، سووكانى كەشتى، مەسىنە، پالتوى خورى، پۆتىنى سەربازى، چاويلكەي ھەتاوى، دارشەق، چوپوي تراكتور...

"چۆنە؟ بە دلته؟ جا ھىشتا كۆگاگەي پشتهوشت نەبينيوه. ئەولايە. تا سەرى سأل دانەھاتوو، دەمانەويت سىيەمەكەشى ئامادە بكەين. سوپاس بۆ خوا ئەم تونيلە خۆ تەواوبوونى بۆ نىيە."

"ئىرە شوپىنكى پارىزراوہ؟ واتە مندالەكانى دىكە..."

"دوو سأل پيش ئىستا، كاتىك ئىرەمان ئاوا ئامادە كړد، بە مندالەكانمان گوت ماريكمان لەم تونيلەدا بينيوه پىنج مەتر دەبيت. پيمان گوت لەو مارە ژەھراويانەي كە پتوہدان و ئيفليجبوونى ئەو كەسەي پتوہي دەدەن يەكە. لە جوړى پەشماران. گەورە گەورە. دواتریش ھەر دووبارە و دووبارەمان كړدوہ. واتە رۆژيک دەمانىنى، بينىنى چى! بە درۆ. رۆژيک مەتين، رۆژيک سەليم، رۆژيک... تا واى لى ھات مندالەكان باوہريان كړد. ئىدى كەسيان زاتى ئەوہ ناكات نەك ھەر ليرە

سەرى براو

بەيئەتتە، بەلكو سەرىش بېرەدا بگرېت. جگە لەوہ چما ئەگەر كەسېك منچرى بكات، ھەردوو گويانى لە بنى دەرناھېنم. ھەموو مندالەكان دەزانن كە عەلى گالئەى پى ناكړېت.

"گوتت كۆگايەكى دېكەشتان ھەيە، وايە؟ ناتەوېت پېشانمانى بدەيت؟"

"بۆ نا؟ بەلام... بەلام... واتە نەچن... نەچن ھېچ بە كەس بلىن ھا."

"نە بابە. بۆچى بە كەس بلىن ئاخىر."

عەلى وەك ئەوہى بېوېت شوېتېكى پېرۆز بكاتەوہ، بەو پەرى شكۆوہ دەرگاي ئەو كۆگايەى دووہى كردهوہ. ئەوېش پىر بوو لەو شېرەپرانەى كە لە شوېنى يەكەمدا ھەبوون. تەنيا ئەوہ ھەيە ئەوانەى ئېرە كەمېك نوېتر بوون لەوانەى دېكە. بەرچاوتر بوون. وەك بلىنى شتە بەھادارتەرەكان لەم كۆگايەدا دابنېن. من خەرىكى سەرىكردن و وردبوونەوہ بووم لەو خرتوپرتانە و عەلى بە فېزېكەوہ ئەملا و ئەولاي كۆگاكەى پېشان دەدام، كە مەتېن گوتى: "تا ئېوہ بېرەوہ سەرقالن، من دەچم خېرا سەلىم دەدۆزمەوہ و دەيھېنمە ئېرە."

"باش بوو كە مەتېن پۆشېت. ئاخىر... ئاخىر شتگەلېك ھەبوو دەمويەست بە ئېوہى

بلىنم كە..."

"كە؟"

"دەزانى؟... من... من... من..."

"تۆچى؟"

"من... من دۆزىمەوہ. پىر پەرە."

"ئى؟"

"ئى، راستىيەكەي بە تەنى ناوېرم بچم و دەستى لى بدەم. ئەگەر ئىيوەش بىن..."
"من؟"

"بەلى، ئاخىر ئەوئى زۆر تارىكە. چاۋ چاۋى نابىنىت. تەنانەت مەتىنىش لەوئى دەترسىت. تەنانەت مەتىنىش."

"بۆچى دەلىيت تەنانەت مەتىنىش؟ واتە مەتىن ئەوئەندە بوپەر؟"

"بەلى بابە. چما نىناسىت؟ ئەو زۆر سەرشىتە. ھىچ كەس ناوېرىت مىلى لەبەر مىلى بىت. زەينت لە خۆت بىت پى لە كلكى نەنىت ھا. مەتىن تىكەل بىكات كار لە كار دەترازىت. تەناتەت پۆلىسەكانىش لىي دەترسن. بە گىانى خۆم. ھىچيان نايانەوئىت پى بىننە بەرىپى. ئەو لە ھىچ شتىك ناترسىت. ئەو تەنانەت... تەنانەت... تەنانەت لە خواش ناترسىت."

"نا نا ئەوئەندەش نا. بەلى مەتىن ئازايە، بەلام خۆئىدى..."

"تا ئىستا كەس نەيتوانىوہ بىتتە ھاورپى. تىكەل دەكات..."

"ئەي چۆن من بوومەتە ھاورپى؟ ھا؟"

"ئاخىر خۆ تۆ نىناسىت. يەكەم ئەو خۆ ناۋى مەتىن نىيە، ناۋە راستەقىنەكەي ھەر كەس نازانىت چىيە. ھەر ماۋە ماۋە ناۋى خۆى دەگۆرپت. ھەموو خەلكەكەش لىي دەترسن ئىدى. ھەرچى ئەو گوتى تەواۋ، ھەموۋان بەۋ ناۋە بانگى دەكەن. مانگىك زىاتەر نىيە ناۋى لە خۆى ناۋە مەتىن. ئەرى بابە، خۆى ناۋ بۆ خۆى ھەلدەبژىرپت. ھەر مانگەۋ ناۋىك. ھىچ كەس زانىارىيى لەسەر داىبابى نىيە. لە خوشك و براكانىشى ھەروا. سەبارەت بە شار و ناۋچەكەشى ھەر ھىچ. ھىچ كەس نازانىت كە مندالى كويپە. ھەر جارەۋ دەلىت خەلكى شوئىتەكە. تا ئەو

سەرى براۋ

دوو مانگەى رابردوو ناوى ئۆرخان و خەلكى مارماريس بوو. ئىستا وا بوو تە مەتىن و خەلكى ئىستەنبول. ئىستا ئەمانە بە لايەكەو، كار و پىشەى شەپ و تىھەلدانە. سەرى بو شەپ و گىچەل دەخورىت. ئاخىر خۆ كار و كەسابە تىكى نىيە. پوژ نىيە شەپرىك نەئىتەو. جا لەگەل ھەر كەسىك بىت. بە پارە شەپ دەكرىت. لە ھەر شوپىنىك شەپرىك ھەبىت مەتىنى تىدايە. جىئوى وا دەدات لۆكە بخەيتە گويچكەت. واتە لەپىر تىكەل دەكات و جىئو دەدات. جا بە ھەر كى بىت گرنگ نىيە. ئىنجا ئەگەر كەسىك لەبەر دەمى راست بوو ھەو و ھەلامى دايەو ھەئىدى دەبىتە فەرتەنە. جا ھەر شەپەكانىشى بىيە. لە ھەمووان دەدات. باشىشان لى دەدات. ئەگەر لىدانشى بخوات ھىچى لى نايت. ھەر ئەم ھەفتەيە لە وىستگەى ئوتوبوس لەگەل يەككىك دەرگىر بوو، لە تەمەنى تۆ دەبوو. دەلەين كابرە بەرزى كردووتەو و بە دىوارى وىستگەى ئوتوبوسىدا كىشاو. ھەمووان وايان زانىو مەتىن تەواو. واتە ھەر كەسىكى دىكە لە جىي ئەو بايە لەجىدا مردبوو، بەلام مەتىن چى؟ پارچە شووشەيەكى وىستگەكى ھەلگرتووتەو و دەموچاوى كابرەى باش خەتخەت كردوو. كابرەيان بردووتە نەخۆشخانە و مەتىنىش ھىچ، دوو سى پوژرىك ديار نەبوو، پاشان قىت و قوز ديسان پەيدا بووتەو. سەلىم ئەو ھەش دەلەيت ھەر دوئىن بەيانى كابرە كاتىك لە نەخۆشخانە دەردەچىت، بو مەتىن ھاتووتە پاركى لىوار. دەلەيت كابرە خۆى لە بۆسە ناو و ھەر كە مەتىن پەيدا بوو خۆى بەسەردا داو، بەلام ھەر لە يەكەم دەستكردنەو دا كابرە لەو گۆرە پان بووتەو و مەتىن سوارى سەر سنگى بوو. سەلىم دەلەيت ئەم جارە مەتىن لە كابرەى نەداو تەنيا ھەرەشەى لى كردوو، كە ئەگەر جارىكى دىكە لەو ناو بىيىت، لەتو پەتى دەكات. من تا ئىستا

نەمبەستووووە کە مەتین بە دەست هیچ کەس لێدانى خوار دێت. توو لەسە گیکە ئەو مەتینە. دەبێت لە کاتى شەردا ببینیت. لێ دەدات ئەمما لێدان. کە هات پێى بلى با پششى خۆیت پيشان بدات. ئیروکانەى خۆیت پيشان بدات. هەموو گیانى جیبرینە. زۆر بەشى شوینی چەقۆ. تا ئیستا دە جار، بیست جار چەقۆى خوار دوو، بە لام هیچى لى نایە خۆ. گوتم کە پشیلەى حەوت پوحە. ئەو شتانەى پێى نەلێت ها، پیستم لى دادە کە نیت بە خوا. بە گیانى خۆم ئەنجنتە نجم دە کات. "لە گەل هەموو ئەو قسانەى کە کردیشت هیشتا مەتین مندالیکى باشە. تا ئیستا قەت ئازارى نە داوم، چونکە ئیمە برادە رین. خۆى گوتى کە من هاوړییمە."

"مەتین تۆ بە هاوړیى خۆى بانگ دە کات؟ سەیرە. زۆر باشە. بە کورتى لە سەر ئیمە هەر ئاگادار کردنە وە یە. وریای بە."

دواتر هەر ئەو قسانەم لە بارەى مەتینە وە لە مندالەکانى دیکە شە وە بیست؛ "ئەو گیانى خۆیشى دە کاتە قوربانى هاوړیکەى خۆى، بە لام ئە گەر تیکە لى کرد و توو پە بوو، وای بە حالى ئەو کە سەى پروو بە پرووى بوو تە وە، ئە وکات دۆست و دوژمن نانا سیت." لە عەلیم پرسى: ئە گەر هاوړییه تى لە گەل مەتین ئە وە نە پەردە سەریه، بۆچى وازى لى ناهینن و دەست لە هاوړییه تى بەرنادەن؟ ئاخى ئە وە چۆن دە بێت، ئیو هەم هاوړیى ئە و ن و هەم ئە وە نە دى لى دە ترسن؟ لیم پرسى چیتان لە مەتین بینووە کە و بە و هەموو ترس و لەرزە شە وە هیشتا هەر خۆشتان دە ویت؟

"دە زانى چییه؟ مەتین زۆر بە هیزه. زۆریش توند و بە نە. زۆر بە دەست و یردە زۆر. واتە لە شە کردندا لە هەمووان دە دات. جیا وازى بە گە و رە و بچوک ناکات. یە شار

دوځو^۱ش بیت پپی ناویریت. ئە گەر ئیمه براده‌ری مه‌تین نه‌باين، تا ئیستا شه‌ست جار له‌ناوچووبووین. له‌ ترسی ئه‌وه که کهس خۆ له‌ ئیمه نادات. له‌م ناوه‌ هه‌مووان ده‌زانن که مه‌تین هاو‌رپی ئیمه‌یه. نه‌ هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌شه‌ هاو‌رپی ئه‌وین ها، نه‌ مه‌تین مندالیکی باشه‌. واته‌ مندالیکی زۆر باشه‌. ده‌زانی که‌سیکی مه‌رده‌. وه‌ی ئە گەر ئه‌و تووره‌یه‌ی نه‌ده‌بوو... شتی که‌ ده‌لیم باوه‌ر ناکه‌یت. سه‌لیم ده‌ناسیت؟ ده‌زانیت که‌ ئه‌و له‌ هه‌موو شتی که‌ ده‌ترسیت. بچینه‌ پارکی لیوار له‌ بالندان ده‌ترسیت. بچینه‌ ئەم پارکه‌ی ته‌نیشتمان له‌ که‌رویشک ده‌ترسیت. بچینه‌ لیوار له‌و کیسه‌ له‌ بچوکانه‌ی که‌ له‌وئ هه‌ن، ئەها ئه‌وانه‌ی سپین، به‌لئ له‌وانیش ده‌ترسیت. لئی له‌ پیقژن^۲ بده‌یت زراوی ده‌رژیت. له‌ سیبه‌ری خۆیشی ده‌ترسیت. له‌ تاریکیش هه‌ر مه‌پرسه‌. ئینجا چی؟ هیچ له‌ مه‌تین ناترسیت! کاتیک که‌ له‌ گه‌ل مه‌تینه‌، ته‌نانه‌ت له‌ شته‌کانی دیکه‌ش ناترسیت، یان لانی که‌م که‌مه‌تر ده‌ترسیت. باوه‌ر ده‌که‌یت؟ سه‌یرکه‌ له‌ من ده‌ترسیت، به‌لام له‌ مه‌تین ناترسیت. ده‌زانی بو؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مه‌تین ئه‌ویش به‌ هاو‌رپی بانگ ده‌کات. مه‌تین هه‌موو که‌س به‌ هاو‌رپی خۆی نازانیت ها. ئه‌وه‌ت ده‌زانی؟ ده‌زانیت مه‌تین وه‌کو ئیمه‌ نیه‌، واته‌ وه‌کو ئیمه‌ کار ناکات. واته‌... واته‌ دزی ناکات، گیرفان‌په‌رین و جزدان‌ر‌فاندنیش ناکات. جار‌ان کردوویه‌ ها، جا چۆنیش کردوویه‌. خۆ وه‌کو ئیمه‌ نا. ئەو به‌سه‌ر ما‌لانی داده‌دا. دزی کردووه‌ سه‌رت سو‌ر ب‌مینیت، به‌لام چیدی نایکات. هیچ که‌سیش نازانیت بوچی وازی هیناوه‌. ئیستا له‌و هاو‌رپی کۆنانه‌ی هه‌ر کبی دزیکی کرد، به‌شی مه‌تین ده‌خاته‌ لایه‌ک. مه‌تین خۆی

^۱ یه‌شار دوځو، زۆران‌بازی به‌ناوبانگی تورکیا، چه‌ندی ناو‌نیشانی قاره‌مانیتی پشپه‌رکی جیاجیای جیهانی هه‌ن.

^۲ پیقژن، له‌په‌ر بو‌ترساندن یان هه‌ر بو‌گالته‌ له‌ په‌نایه‌ک ده‌نگیک ده‌رده‌ریت، وه‌ک پسیق.

نايه ویت ها. ئەوان خۆيان دەیدەن. دياره منەتبارن. مەتین هەقی بەسەر
 ھەموومانەو ھەیە."

"تۆش ئیدی بە راستی زۆر گەورە دەکەیت. مەتین مندالیکە ھەر وەکو ئیوہ."
 "مندالیکە؟ ئە گەر ئازایت ئەمە پرووبەر و بە خۆی بلێ. جا دەبینیت مەتین چۆن
 وێرانت دەکات. وات لێ دەدات خۆشت نازانیت لە کوپوہ پیت کە وتووہ."
 "تۆ لە سەلیمیش ترسنۆکتیری، دەزانم. لەبەر دلت گران نەبیت، بە راستی
 ترسنۆکی. ھەر ئەمڕۆ ئیوارە لە لیوار مندالیک شەقازلە یەکی خێواندە پشت ملی،
 بۆچی؟ لەبەر ئەوہی بۆچی دەستت لە قەفەسەکانی من دا. دواتریش ھەرچی بە
 زاریدا ھات جینوی پی دا و شووشتیوہ. ئینجا مەتین چی؟ قولماتی نەکرد. لیشی
 نەدا."

"تۆ ئەو خواہ ئەم قسانە مەکە. ئیستا دیت، تۆ کە هیچ، ئیمەش شەلوکوت
 دەکات. من ھەر دەلیم و تۆش نایستی. مەتین گالتە ی لە گەل هیچ کەس نییە ھا.
 کاتیک دەلیم دەتکوژیت، واتە دەتکوژیت. مەتین هیچ ھەزی لەو جۆرە گالتانە
 نییە ھا."

"گالتە چییە؟ خۆم بینیم بەم دوو چاوانەم. منیش لەوئ بووم."
 "کە واتە رەنگە نەخۆش بوو بیت. رەنگە رەوشی باش نەبوو بیت. رەنگە... رەنگە
 بەرنامە یە کیشی ھەبوو بیت، فیلمیکی ھەبوو بیت، چوزانم. وا پیت دەلیم ھەموو
 دز و گیرفانپر و جزدانرپینەکانی ئەم شارە، کە خۆیان سەریان بۆ شەر و تیپەلدان
 دەخوریت، پشکی مەتین دین و دوودەستی پیشکەشی دەکەن، تۆش لەولاوہ

دەيت و دەلەيت مەتەن مندالەيکە، چ مندالەيکەش لەو گونجەفسکانەى سەرووى شار؟ برۆ بابە ئەم قەسەيە بۆ خۆت بکە.

"وا باسى مەتەن دەکەيت وەک ئەوەى ديوپکەيک بێت، ئەژدەيايەک بێت لەو گۆرە..."
"ئەژدەيايە؟ مەتەن؟ نا بابە مەتەن دلەيکە هەيە، ئاوا. ساف ساف. پاک و بێگەرە. لەم دەورەيە هەر مندالەيکە کە نەخۆش بکەوێت، ئازارەيکە هەبێت، کەسەيک پارەکەى لى سەندرەبەيت، کەسەيک تەشەقەلەيەکى پەنکرايەيت، کەسەيک بە چاوى خراب سەيرى کرايەيت، دەزانيت چۆنە؟ بە کورتى هەر بەلایەک، کەشەيەک بەسەر مندالەيکە هاتبەيت، جگە لە مەتەن کەسى دیکە نەيە. مەتەن دەستى هەمووان دەگرەيت. دەزانيت ئەگەر مەتەن نەبايە چ بەلای و نەهامەتیمان تووش دەبوون. ئەگەر کەسەيک برسى بوو، مەتەن. ئەگەر کەسەيک نەخۆش کەوت، مەتەن. ئەگەر کەسەيک..."

عەلى کە باسى هەيز و هەژموني مەتەنى دەکرد، وەک ئەژدەيايە ناوى دەهينا. کە باسى پەنسىپ و ئەدەب و ماریفەتى مەتەنى دەکرد، بە هاوێرى، برا ناوى دەهينا. بە کورتى مەتەن بۆ عەلى قارەمانەيک، پالەوانەيک، سەرمەشەقەيکى راستەقەينە بوو. دەيگوت ئەو لەپەناو ئەم مندالانە لە دەمى خۆى دەگرەتەو، هەيچ رۆژەيکەش نەيە لەسەريان هەلنەداتى و تووشى شەر و گەيچەلەيک نەبەيت، جا لەگەڵ هەر کەسەيک بێت.

ئەو نەندە لەگەڵ عەلى کەوتبووینە ناو قسان، کە هەيچ ئاگام لە کات نەمايوو. زۆر درەنگ داهايتبوو. مەتەنەش لە چ کونان ديار نەبوو. بە عەلىم گوت دەبەيت بچمەو، مەل و دوو سە رۆژيش زۆر سەرقالم، بەلام رۆژى هەيى ئیوارە درەنگ دەتوانم

بتانینیم. پیم گوت ئەگەر کرا رۆژی هه‌ینی که شه‌و داهاات وه‌ره پارکی لیوار، لای به‌رده شه‌پۆلشکینه‌کان.

رۆژی هه‌ینی، که مێک دره‌نگتر له کاتی دیاریکراو، چوو مه‌ پارکی لیوار. عه‌لی پآلی به‌ به‌ردیکی شه‌پۆلشکینه‌که وه‌دا بوو و سه‌یری ده‌ریای ده‌کرد. چه‌ند به‌له‌م و که‌شتییکی باره‌لگر تیده‌په‌رین و به‌ بلاجکتۆره‌ گه‌وره‌کانیان ئەو ناوه‌یان کردبووه‌ چراخان. هه‌یشتا سه‌د هه‌نگاوێک لێهوه‌ دوور بووم که منی بینی. هه‌یواش هه‌یواش به‌ره‌و لای من هاات. بێخه‌وی به‌ سه‌ر و روخساریه‌وه‌ دیار بوو. چاوی هه‌لگۆفین و هه‌ر باویشکی ده‌دان.

"سلاو."

"سلاو، عه‌لی چۆنی؟ بره‌وانه‌ من نانی ئیواره‌م نه‌خواردوووه‌ و زۆریش..."

عه‌لی پێکه‌نی و شانه‌کانی هه‌لته‌کاندن. رۆژی هه‌ینی بوو و پارکی لیوار جمه‌ی ده‌هاات. هه‌موو لایه‌کی پارک پر بوو له‌و خه‌زانانه‌ی که‌ خواردنیان هه‌ینابوو و له‌و ناوه‌ خوانیان راخستبوو، جا تو بلی چ خوان و چ خواردنیک. له‌ عه‌لیم پرسی چه‌زی له‌ چیه‌ به‌خۆین، گوتی هه‌رچی هه‌ییت. له‌و ده‌مه‌دا ده‌ستگیریک به‌ویدا هاات، سینییک پیراشه‌کیی زۆر باشی پی بوون و له‌ من نزیک بووه‌وه. سه‌یریکی چاوه‌کانی عه‌لیم کرد و عه‌لیش دیسان پێکه‌نی و شانه‌کانی هه‌لته‌کاندن. هه‌شت دانه‌ پیراشه‌کیم له‌ کابرای ده‌ستگیر وهرگرتن. وا ته‌ له‌ هه‌ر چوار جووری ئەو پیراشه‌کیانه‌ی که‌ پیی بوون، یه‌کی دوو دانه‌. پارک قه‌ره‌بآلغ بوو و هه‌یچ نیوته‌ختیک نه‌ماوو له‌سه‌ری دا بنشین. من هه‌یشتا له‌ نیوته‌ختیکی چۆل ده‌گه‌رام، سه‌یرم کرد عه‌لی وا له‌ژێر داربیه‌که‌ له‌و نێو چیمه‌نه‌ لێی دانیشتوووه‌. منیش له‌

سهری براو

ته نیشتی دانیشتم. هیشتا یه کهم پیراشه کیمان ته واو نه کردبوو، ده ستگی پریکی دیکه، که چا و قاوهی سه فهری ده فروشت، لیمان نریک بووه وه. بانگم کردی و پیم گوت سهر و چایه کمان بو تی بکات.

من هیشتا پاره کهم نه دابووی، که کابرا نیگایه کی به سهر و روخساری عه لیدا گیرا و گوتی: 'به به کاکه عه لی، کاکه عه لیبی گول، کاکه عه لیبی چوست و چالاک. ته مپروچ باسه کاکه عه لی؟ وه ک ده بینم ته مپروکه ش هیچ هه والی به خت و ثیق بالت نییه. وه ک بلئی هیستا نه تدوزیوه ته وه.' پاشان سه یریکی نیمچه گالته نامیزانه ی منیشی کرد و گوتی: 'تیوه چی؟ تیوه ش به دوا دا ده گه رین؟' سه یریکی عه لیم کرد و گوتم: 'ئی شتیکی له و جو ره.' کابرای ده ستگی پاره که ی لیوه رگرتم و گوتی: 'ئه گه ر به دوا دا ده گه ر پیت هاوسه فهری خو ت دوزیوه ته وه. ته م کاکه عه لیبیه ی تیمه خوی گه ریده کانه. ههر بیینه، ته مپرو سبه ی ته وه ی به دوایدا ده گه ر پیت دوزیوه وه. ههر له م روژانه ده بینیت که په یکه ریکی زی ری دایه پیرو ز ده دوزیته وه و ته وسا بازو ئا پارتمانیک و تو تو مینلیک و...'

کابرا لیبی نه ده برپه وه. پینهنه ده چوو گالته مان پی بکات. واته هیچ پینه وه دیار نه بوو که زاتی گالته کردن به عه لی هه بیت، به لام له لایه کیشه وه... له لاکه یشه وه عه لی هیچ بایه خی پی نه ده دا. عه لی بایه خیکی پی نه ده دا، به لام ته و وازی نه ده هینا. منیش له شه رمانیش بوو بیت ناچار بووم سهری به لیبی بو بهه ژینم ئیدی.

"به لیبی کاکه، ده سال له و کاره به رده وام بیت ها... پیی ده گه یت. من تا ئیستا له که سم نه بیستووه له ده سال زیاتر به دوایدا گه راپیت. تو بیستووته؟ من خو مم، خو مم به دبه خت کرد. ده زانیت من له سهر هیچ کاریک گیر نابم و ناتوانم به رده وام

بم. له م کاره شدا وای لی هات ئیدی. سئ سال و چند مانگیک به دوایه وه بووم، به لام پاشان... پاشان چیدی بهرگم نه گرت و بیتاقت بووم. وازم لی هینا. که رایه تیم کرد ئیدی. نه گهر چند سالیکی دیکه ش بهرده وام بام... بهخت و ئیقبالی مرؤف نه وه نیبه هه موو پروژی بهیته بهرده رگای مالت... ده بیت سهرت هه بیت و چاوه پری بکهیت... ده بیت دان به خوتدا بگریت و بهرده وام بیت... به لی ده بی سهرت هه بیت نه گهرنا... له کونه وه گوتویانه نه گهر سهر بگریت... چی؟... به خوا. له و کاره دا نه گهر سهر بگریت... نه گهر سهر بگریت... وه کو چافروشی نیبه خو... قروش قروش... باس باسی یه ک گهنجه... گهنج ها؟ شانس و بهختی مرؤف نه وه یه ئیدی. ده چیه ده ریا گوچکه ماسی راو بکهیت... بو خواردن... چی تیدایه؟ مرواری. ده چیت زوی هه لده قه نی که باوکه گوربه گوره کهت بنیثیت... له و نیو زه وییه دا چی هه یه؟ یه ک کوپه سکه، جاچ سکه یه کیش له و نه شره فیانه ها، ههر سکه یه ک. ده چ..."

کابرا بیسانه وه قسه ی ده کرد و تا زیاتر ده می نه و وشکتر ده بوو، به پیچه وانه ده می عه لی زیاتر ئاوی ده کرد. ته نانه ت ئیدی دهستی له خواردنی پیراشه کییه که شی هه لگرتبوو. له کابرا نز بوو بووه و چاوی له سهر هه لده گرت. کابرا چایه کیشی بو خوئی تیکرد و فری کرد و دریژه ی دای.

"... به لی مامه. ده ریا له هه موو شتیک گه وره تره. دوای خوا، ده ریا یه ئیدی. هیچ شتیکم وه ک ده ریا مه زن نه بینوه. نه وه ی له ناویشی دایه ههر باس ناکریت، پره. له ههر شتیکه بلتی. زینده وهر و گیانداران نالییم ها. به لی نه ویشی لین، به لام من شتیکه دیکه ده لییم. ههر نه م ده ریا یه ده بینن؟ ده زانیت چند که س ههر له ناو

ئه‌ویدا دۆزیویانه‌ته‌وه؟ قوربانی بم. دوای خوا، ده‌ریا، به‌لام ده‌بیت بچیته‌ ناوی. ده‌بیت بۆی بگه‌رئیت. پیشینان چیان گوتوه؟ ده‌بیت دل به‌ چی داده‌یت؟ به‌ ده‌ریا ئیدی. ئی باشه‌ بۆ نه‌یانگوتوه به‌ چیا‌دا؟ بۆ نه‌یانگوتوه به‌ دارستان و ده‌شت و بیاباندا؟ ها؟ ئی خو‌ دیاره‌ شتیکیان زانیوه. مه‌ گه‌ر نا کاکه‌ عه‌لی؟ ئه‌م کاکه‌ عه‌لییه‌ی ئیمه‌ به‌ که‌م سه‌یر مه‌که‌ ها. یه‌کیک له‌و گه‌ریدانه‌یه. له‌وانه‌ی به‌دوادا ده‌گه‌رین و هه‌دادانیان نییه. ده‌لین هه‌گبه‌ی پره. پر نییه‌ کاکه‌ عه‌لی؟ من خو‌ ئیوه‌ نانسیم، به‌لام شتیکتان پی بلییم؟ ئه‌گه‌ر به‌ دوایه‌وه‌یت، واز له‌م عه‌لییه‌ی ئیمه‌ مه‌هینه. سه‌یری ته‌مه‌نه‌که‌ی مه‌که‌ ها... سه‌ری له‌و کاره‌ ده‌خورئیت. ده‌بیت دل به‌ ده‌ریادا بده‌یت. ده‌بیت به‌دوایدا بگه‌رئیت. منیش ئه‌گه‌ر ده‌متوانی به‌رگه‌ بگرم...

کابرا زاری پانه‌ده‌وه‌ستا، وه‌کو سه‌ری براو. ده‌رفه‌تی نه‌ده‌داین ته‌نانه‌ت به‌لی به‌لێشی بۆ بکه‌ین. تا ئه‌وه‌ی که‌ له‌پر عه‌لی هه‌ستا و گوتی: "دره‌نگ داها‌ت." منیش هه‌ستم. کابراش هه‌ستا. پاشان عه‌لی دووباره‌ گوتی: "دره‌نگ داها‌ت." پاره‌ی کابرام دا و پڕۆشیتین. کابرا هه‌شتا هه‌ر خه‌ریک بوو قسه‌ی ده‌کرد. ده‌یگوت ده‌بیت سه‌بر بگری‌ت. ده‌بیت به‌رگه‌ بگری‌ت. ده‌بیت دل به‌ ده‌ریادا بده‌یت، ده‌بیت...

عه‌لی به‌ خه‌یرایی ده‌پڕۆشیت. هه‌یچی نه‌ده‌گوت. ته‌نیا ده‌پڕۆشیت. منیش به‌ دوایه‌وه‌ بووم. به‌ ده‌وری شه‌پۆلشکینه‌کاندا سوورابه‌وه‌ و گه‌یشینه‌ پشته‌ی پارکه‌که‌. لیواری ئه‌وئ گابه‌ردیکی لی بوو. ئه‌گه‌ر ئاو هه‌لکشاییت که‌س ناویرئیت بچیته‌ ئه‌وی. زۆر ترسناکه‌. عه‌لی شه‌لواره‌که‌ی داکه‌ند و هه‌لیدا‌یه‌ لایه‌ک. وه‌ک ئه‌وه‌ی بوونی منی به‌ ته‌واوی له‌بیر کردی‌ت. که‌می‌ک له‌ لیوار ئه‌ملا و ئه‌ولای کرد و پاشان له‌ناکاو خو‌ی به‌ ده‌ریادا دا. ده‌ مه‌تریک مه‌له‌ی کرد و پاشان وه‌ک بلیی گه‌یشه‌ شوئینیک. نازانم

له‌سه‌ر به‌ردیك، شتیك وه‌ستا بوو، یان قوولایی ده‌ریا له‌وئی هه‌ر ته‌وه‌نده بوو. عه‌لی له‌ناو ده‌ریادا وه‌ستا بوو و ئاو له‌ خوار ناوکییه‌وه بوو. وا دیار بوو باش شماره‌زای ته‌وئی بوو. دیسان که‌میک ته‌ملا و ته‌ولای کرد و بناویکی لی دا. یه‌ک دوو خوله‌ک ئاوا مایه‌وه ئینجا هاته‌ ده‌ری. پاشان دیسان ته‌و ده‌ مه‌تره‌ی به‌ مه‌له‌ بری و له‌ناو ئاوه‌که‌ هاته‌ ده‌ر و خیرا جله‌کانی کردنه‌وه به‌ر و به‌ری که‌وته‌وه. منیش که‌وته‌وه دوای. دیسان هیچ قسه‌ی نه‌ده‌کرد و ته‌نیا ده‌پرۆیشت. په‌نگ و پرووی کراوه بوو. ده‌تگوت به‌ هه‌موو ئاره‌زووه‌کانی گه‌یشتوو. هه‌ر که‌ گه‌یشتینه‌ لای به‌رده‌ شه‌پۆلشکینه‌کان، عه‌لی دووباره‌ جله‌کانی داکه‌ندن و چوووه‌ ناو ئاو و چه‌ند خوله‌کیک مایه‌وه و پاشان هاته‌وه‌ ده‌ر و جله‌کانی کردنه‌وه به‌ر و له‌سه‌ر تاته‌به‌ردیك دانیشتم. من ئیدی خه‌ریک بوو تا‌قه‌تم ده‌چوو و له‌ ته‌نیشتییه‌وه دانیشتم و گوتم: "کاکه‌ عه‌لی له‌سه‌ر خو‌تی؟" گوتی: "ئه‌ری، ئه‌ری. هه‌موو شتیك باشه‌."

"وه‌ک ده‌بینم خو‌ش‌حال دیاریت. شتیك دۆزیوه‌ته‌وه؟"

"ئه‌ری، ئه‌ری. ده‌ریایه‌ ئیدی. ده‌زانیت ته‌گه‌ر چوویته‌ ناو ده‌ریا و به‌ ده‌ستی

به‌تال هاتیته‌ ده‌ر چ هه‌ستیك ده‌بیت؟"

"به‌لی. واته‌ مه‌زنه‌ده‌که‌م چ هه‌ستیك هه‌بیت."

"مرۆف... مرۆف... ته‌واو ده‌کات... ده‌مریت..."

"ده‌مریت."

"پروژیک ده‌یدۆزمه‌وه. هه‌ر له‌م ده‌ریایه‌ ده‌یدۆزمه‌وه."

"ئه‌ری، ئه‌ری ده‌یدۆزیه‌وه."

"باس باسى بەخت و ئىقبالە ھا. تۆش ھەروا رابوئە." "نا، نا، رانا بوپرم. واتە بۆچى دەبىت... تۆ لەھىكەو ھە چىت لىھاتو ھە؟ بە قسە كانى من دلگران بوويت؟ پروانە كاكە عەلى من بە راستى..." "ئەمشەو ئاۋ زۆر لە خوارەو ھە بوو. ھەواش زۆر پۆشن بوو. واتە ئەمپرو پېم وابوو شتگەلېك... واتە شتېك... شتېك ھەر دەدۆزمەو ھە. منىش... منىش خەرىكە سەبەرم تەواو دەبىت ئىدى. ئىدى خەرىكەم بەزم. دەزانىت چەند سالە كەوا من... سەك پەر دەبىت. شوئىنى خەوتنىش ھەر چۆنىك بىت پەيدا دەبىت. واتە بەھار و ھاوین بەللى بە دلەمن، بەلام ئەى پايز و زستان چى؟ دوو مانگى دىكە دىسان... دىسان سەرماوسۆلە و بەفر و كرىپو ھەست پى دەكات. دىسان دەريا تىكەئاللى. ھەوا سارد دەبىت... ئەوسا... ئەوسا ئەوسا منى بەدبەخت چى بەم؟ دىسان دەست بە دزىكردن بەمەو ھە؟ جزدانى خەلكى پرفىنم؟ گىرفانان بېرم؟ تازە ئەمانە لە زستانان زۆرىش ئاسان نىن. ئاخىر خۆ كەس نايەتە پارک. زستانە ئىدى خەلكى لە مالى خۆيان دادەنىشن. مالا گەرم و... ئەى تەف لەم پۆژگارە. ئەگەر ئەم ھاوینەش نەدۆزرىتەو ھە..."

"ئىستا تا ھاوین تەواو دەبىت ئاومىد مەبە."

"ئەم دەريايە دەبىت؟ پىت وایە ھەر بە بىرىشیدا دىت داخۆ عەلى دۆزىو ھەتەو ھە، يان نا؟ دەبىت چەند ئارامە؟ پىت وایە خەمى ئەو ھەتە داخۆ عەلى ھەيە، يان نا؟ لامەزەب دە شتېكىش بە بە ئىمە. چت لى كەم دەبىتەو ھە؟ خۆ نەمان گوتو ھە گەنجى قاروونمان بەدرى. مۇدانىك، قاپىك، خەنجەرىك، گووئىكىش بو ئىمە بىترە ئىدى."

چەند سالی دیکە دەبیت ھەموو شەویک ئەمبەر و ئەوبەرت بگەرێم؟ ھا؟ چەند سالی دیکە؟"

عەلی ڕوو لە دەریا ڕاوەستا بوو ئاوا دەیدواند. زۆر توورە بووبوو. ھەر گلەیی دەکردن، بەلام وەکو مەتین جێوی نەدەدان. تەنیا گلەیی دەکردن و توورە بوو. زۆر زۆریش.

"بەلی تۆ گەورەیت. بەلی تۆ کەسیکی باشیت. بەلی... خۆ منیش... ھەسەن بچکۆل راستی دەکرد ئیدی."

"ھەسەن بچکۆل؟"

"ھەسەن بچکۆل پیریکی گەریدە، بەلی. ئەو سەرەشقی ھەموو ئیمە. ھەموو ئستەنبول دەیناسیت. تۆ نایناسیت؟"

"با، با برادەرە."

"برادەر تە؟ تۆ برادەری ھەسەن بچکۆلیت؟ کەواتە بەلی ئیمەت دەستخەرۆ داوہ ئیدی؟"

"نا بابە، بۆچی دەستخەرۆت بدەم؟"

"نەکا تۆش... واییی فیلزان. کەواتە تۆش لە خۆمانی، ھا؟"

"لە ئیوہ؟ واتە گەریدە؟ نا، نا، من گەریدە نیم."

"ئەی کەوايە ھەسەن بچکۆل لە کوێ دەناسیت؟"

"لە پارکی وەنەوشە لە گەلیدا ئاشنا بووم. چەند سالیک پێشتر. ئەری بەراست ئەو دۆزیوہ تێوہ، یان ھیشتا نا؟"

"بەلی... بەلام..."

"بەلام چى؟"

"حەسەن بچكۆل پار پەيكەرئىكى زېرى لە دەريا دۆزىيەو. لەم لىوارەى پىشتى پارک، بەلام خۆ مېشكى لەسەردا نىيە. دەلالەكان پەيكەرەكەيان سووک و سانا لە چەنگ دەرھىنا. جا ھەر بەلاش و عەلاش. دوو فلوسى سووتاو."

"خۆى دەيگوت پەيكەرەكە لە ئاسن بوو نەك لە زېر. جگە لەو موفت چى، خانوويكىان لە لىوارى دەريا داوھتى، خانوو ھىندەى ئىلايەك دەبىت."

"پەيكەرەكە زۆر لەو زياترى دەھىنا. ئىلايەك؟ دەكرا دە دانە ئىلاى پى بکرىت. دەى چى، بلى سەد دانە. ئەگەر بىتواندبايەو و تەنيا زېرەكەى بفرۆشتبا، ئەم ھەموو لىوارەى لەسەر يەك دەكرى. جگە لەو كورەكان دەلین پەيكەرەكە ئەو بوو، چى پى دەلین 'كۆننە' بەلى كۆننە بوو. كارئىكى ھونەرى بوو، ھى سەردەمى كەرەنا بوو. چوزانم من. واتە ھەرچەندى بلى دەھىنا. كە نەخویندەوار بوويت ئەمەيە ئىدى. ئەگەر بشيدۆزىيەو... تەمەنىك بە دايدا وىلى و بۆى دەگەرئىت، ئىنجا كە دۆزىشتەو..."

"ئەى تۆ چى؟ خویندەوارىت ھەيە خۆ؟"

"خویندەوارى كە... ھىچ نەبىت خویندن و نووسىن دەزانم. ئىستا ئەمە لە لايەك، كەرىش نىم خۆ. پەيكەرئىكى زېر، ئەویش كۆننە، بە دوو عانەى سووتاوى بدەيت؟ ئەمە كەرايەتى نىيە؟ كاكە پىت بلىم ئەو حەسەنە مېشكى لەسەردا نىيە نە."

عەلى تەواو تىكەلۆپىكەلى كەردبوو. چەپ و راست دەيوەشاندى و قسەى عەلەق و مەلەقى دەكرد. جىتوى نەدەدان، بەلام ئەو شتانەى دەيگوتن ھىچى لە جىتوان كەمتر نەبوون.

"به‌لام من رۆژئیک ده‌یدۆزمه‌وه. تۆ سه‌برئیکم لئ بگره‌ چۆن پیت ده‌لئیم. من ده‌ریام خۆش ده‌وئیت، خوا منی خۆش ده‌وئیت... به‌لئ، ئەئ چۆن؟ ئە‌گەر خوا منی، واته‌ هه‌موو ئیمه‌ی مندالی خۆش نه‌وئستایه‌ ئیستا که... برسیتی، تینویتی، سه‌رما، جنیو، تیپه‌لدان، ده‌ستدرئیزی... پیت وایه‌ ئە‌گەر ده‌ستی خوا به‌سه‌رمانه‌وه‌ نه‌بووایه‌، تا ئیستا ده‌ماین؟ ئاشکرایه‌ نه‌خیر. قوربانی خوا بم. ئیستا بوه‌سته. ده‌بیت سه‌بر بگرین. ده‌بیت دان به‌ خۆماندا بگرین و چاوه‌ری بکه‌ین. من ده‌یدۆزمه‌وه‌. ئە‌مه‌ خه‌ت و ئە‌مه‌ش نیشان. بیرت نه‌چیت."

"به‌لئ، مه‌گەر نه‌تبیستوو، له‌ تۆ هه‌ره‌که‌ت له‌ خوا به‌ره‌که‌ت؟"

"ده‌ی ده‌ی گالتهم پئ بکه‌. که‌ دۆزیمه‌وه... ئە‌وکات پیت ده‌لئیم. ئە‌م ده‌ریایه‌ ده‌بینیت؟ ئە‌ری به‌ راست تۆ که‌یفت به‌ ده‌ریا دیت؟ من که‌ عاشقیمه‌. ده‌زانیت لای ئیمه‌ ده‌ریای لئ نه‌بوو. ده‌ریا هه‌ر هه‌یچ تۆ بلئ چما پرووباریکیشی لئ بوو. واته‌ من تا ئە‌م سئ چوار ساله‌ ئاوم نه‌بینیوو. له‌ گونده‌که‌مان ته‌نیا کانیک هه‌بوو و ته‌واو، هه‌ر ئە‌وه‌نده. له‌ هه‌موویشی زیاتر ئە‌و کاتانه‌ که‌یفم به‌ ده‌ریا دیت که‌ ده‌خروئیت. ئە‌و کاته‌ی هه‌لده‌کاته‌ با و زریان. ئە‌و ده‌مه‌ی شه‌پۆله‌کانی به‌رز ده‌بنه‌وه، به‌رز ده‌بنه‌وه هه‌ینده‌ی مناره‌یه‌ک. کاتیک که‌ ئاوه‌که‌ی که‌ف ده‌کات، که‌ف ده‌کات ده‌لئیی تف له‌ پرووی... کاتیک که‌ ده‌ریا ژیر و ژوور ده‌بیت. کاتیک هه‌رچی له‌ ژیره‌وه‌ دیته‌ سه‌ره‌وه. کاتیک که... به‌لئ پئیکه‌نه. نا نا پئیکه‌نه، بۆ خۆت هه‌ر پئیکه‌نه. یه‌کلدی ده‌بینینه‌وه و به‌ بیرت دئیمه‌وه. بوه‌سته با ئە‌و رۆژه‌ بیت. ئە‌م لیواره‌ ده‌بینیت؟ من رۆژئیک هه‌ر لیڤه‌ دۆزیمه‌وه. ئئ، راسته‌ په‌یکه‌ر نه‌بوو، به‌لام خۆ شتیک بوو ئیدی. کاتژمیریک. کاتژمیریکی زیر، به‌لام سه‌گمه‌ئاییک له‌

سەرى براو

دەستى پفاندىم و دوو شەقازلەشى خىواندەنە بناگويم. ھىچو پو وچە سووورە سوور لىي ستاندىم. وازم لىي نەدەھىنا، بەلام پىي نەو پىرام، چ بکەم. کابرا زرتە بووزىک بوو بوو خوى. نامەردە خراپىشى لىي دام. دوا جارىش دانەھەكى لىيە دام و بوى دەرچوو. بە خوا بلىيم... خوزگە مەتەن لىيە دەبوو، چارەھى دەکرد، بەلام دەھى ئەو ش ئەزمونىک بوو بوو خوى. ئىدى فىر بووم. ئىدى فىر بووم كە ھەرچىم دوزىھە پىشانى ھىچ كەسى نەدەم. تەنانەت... تەنانەت توش. بوو نمونە ھەر ئىستا. ئەو شتەھى كە دوزىومنە تەوھە خو پىشانتم نەداون، پىشانم داوى؟

"ھەر ئىستا؟ مەگەر ھىچتە دوزىوھە تەوھە؟"

"ھە، ھە، ھەھى لەبەر مامۆستاي. ھەسەن بچكۆل دەلەت ئەگەر شتەكت لە دەريادا دوزىوھە، پىشانى كەسى بدەھت، ئىدى دەريا ھىچ شتەكت پىشان نادات، ھىچ شتەكت."

"بەلام من..."

"ئىستا واز بىنە دواتر ھەموو شتەكت پىنكەوھە يەك جار پىشان دەدەم. باشە؟"

"باشە."

"تو خو گەرىدە نیت. واتە لە روخسار تەوھە ديارە، بەلام ھەمىشە لەم دەرو بەرانە دەخولىتەوھە. خوشت ئاشكرا ناکەھت. با مەتەن بىت. ئىنجا بە يەك نىگا ھەموو شتەكت بەو گۆرە وەردەكات. ناشىت شتەك بىت، ھا؟"

"نە بابە، نە. من شتەك؟ توش قسەھى سەھىر دەكەھت ھا."

"نازانم. بە پراستى زورىش گرىنگ نىيە. ئەگەر مەتەن تو بە ھاوړى خوى بزانیت،

تەواو. من تا ئىستا نەمىنەوھە مەتەن لەگەل كەسىكى ناجسندا بوو بىتە ھاوړى."

"مروڤه كان دەبیت متمانه به یه کدی بکه ن ئیدی. واته ئە گەر متمانه به یه کدی نه کهین که واییدی..."

به راست تۆ ئۆکتای دەناسیت؟ ئەویش گەریدهیه. له مندا لانی ئەوبه‌ری ته‌نگه‌به‌ره‌که‌یه. ئۆکتای هه‌میشه به‌ر له‌وه‌ی بچیتته‌ ناو ئاوه‌وه‌ نزا ده‌کات. دنیایه‌کیش نزای له‌ به‌ر بوون، له‌ مه‌لای گه‌ره‌که‌که‌ی ئەودیه‌و پارک زیاتر. له‌و جو‌ره‌ نزیانه‌ی خو‌مان که‌ هیچ، نزای ئەو پی‌غه‌مه‌به‌ره‌ بوو که‌ چوو‌ه‌ ناو سکی ماسی... ناوی چی بوو..."

"یونس."

"به‌لێ، به‌لێ هه‌ر ئەو. نزای ئەویشی ده‌زانی. پار زستانی شه‌ویک لای ئیمه‌ بوو. له‌ تونیله‌که‌ ئیدی، مه‌کۆی ئیمه‌. به‌یانی زوو که‌ ده‌بوا بیینه‌ لیوار، له‌ سه‌رمان خو‌ خه‌ومان لێ نه‌ده‌که‌وت. زگیش له‌ برسان قۆره‌ی ده‌هات. چ بکه‌ین ده‌رکه‌وتین. ئاسمان هه‌وری بوو. له‌ شه‌وانی هه‌ور و بارانیشدا چوو‌نه‌ ده‌ریا به‌که‌لک نایه‌. هه‌م تاریکه‌، هه‌م سارده‌، واته‌ ژێر ئاوه‌که‌ ناییندری‌ت. هه‌ر که‌ گه‌یشینه‌ لیوار، ئۆکتای خو‌ی هه‌لدايه‌ نیو ئاو. من تا چاوم کردنه‌وه‌ خیرا هاته‌وه‌ ده‌ر. واته‌ هه‌ر چوو‌ه‌ ناو ئاو یه‌کسه‌ر هاته‌وه‌ ده‌ر. خوله‌کی‌کیشی نه‌برد. شتی‌کیشی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو. شتی‌کی وه‌ک چرا، ئەو چرا ده‌ستیانه‌، فانووسی پێ ده‌لین، چی پێ ده‌لین؟"

"ئێ، هه‌ر فانووس."

"به‌لێ، له‌و جو‌رانه‌. من که‌ هه‌یچ ئۆکتاییش هه‌په‌سابوو. شه‌وانی هاوین تا به‌یانی ده‌دات هه‌ر له‌ناو ئاوین، ئەویش ئەو کاتانه‌ی که‌ هه‌موو ژێر ئاوه‌که‌ دیاره‌، له‌گه‌ل

ئەوۋەشدا ھېچ شىتېك نادۆزرىتەو، بەلام ئەو شەوۋە... پېم گوت: 'قورسە؟' ۋەلامى
نەدايەوۋە. ئاخىر فەقىرەى زىمانى گىرابوو. ئى دە تۆبىرى لى بکەوۋە، زىستان...
"ئىستاچتان لى کرد؟"

"چى لى بکەين... خۆھى من نەبوو. واتە ئۆكتاى خۆى دۆزىبوۋىەوۋە."
"ئى."

"ئى كە... ھەندىك دەلېن ئۆكتاى بەو شتەى كە دۆزىبوۋىەتەوۋە، لە سنوورى
بولغارستانەوۋە تىى تەقاندوۋە و خۆى گەياندوۋەتە ئەوروپا. دەلېن لەوئى ئەو شتەى
بە نىرخى راستەقىنەى خۆى، نەك ۋەك ئەوۋەى ھەسەن بچكۆل، فرۆشتوۋە. ئىنجا
دەلېن چوۋەتە دواى دەرس و خویندىنى خۆیەوۋە. ئۆكتاى بەو شىۋەىە بوو ئىدى.
مىشكى ھەبوو، مىشك. دەلېن ئەو خویندىنگەيەى كە ئۆكتاى لىى دەخوئىتت، تەنیا
ھى مىندالە دەۋلەمەندەكانە. تەنانەت دەلېن كورپى پاشاى ئەو ۋالاتەش لەوئى
دەخوئىتت، يان خویندوۋىەتى. نازانم. ھەموو گەرىدەكان بەو ئەنجامەى ئۆكتاى
خۆشچالن. ھەلبەتە ھەندىكىش دەلېن كە ئەو بەيانىيەى ئۆكتاى شتەكەى
دۆزىۋەتەوۋە، كۆمەلېك كەوتوۋنەتە دواى. ئەو كۆمەلەيەى كە باسىان دەكەم ئەمە
كارىانە. ھەر ئەوانە بوون ھەسەن بچكۆلېشان پروت كىرېوۋەوۋە. تەنانەت دەلېن
چونكە ئۆكتاى ئامادە نەبوۋە مامەلەيان لەگەلدا بكات، مامەلەى چى، واتە بە چەند
قرۆشىك پىيان بفرۆشىت، بۆيە لەنىويان برىوۋە. ئەگەر ئەمە راست بىت ھەموو
گەرىدەكان نىگەران و خەمگىن دەكات، زۆرىش نىگەران، ئاخىر ئەمە نامەردىيە. ئەو
ھەموو سالە بگەرىتت، بە دوايەوۋە بىت، ئىنجا كە دۆزىتەوۋە يەككە لەو لاۋە بىت
سووك و ئاسان لىت بىستىتت. بەخوۋا ئەمە زۆردارىيە. ئەو پەرى نامەردىيە. دەزانىت

ئیمه‌مانان، واته گه‌ریده‌کان، ده‌بیت له ده‌وری یه‌کدی کۆبینه‌وه و ئه‌نجومه‌نیک، یه‌کیتیک، کۆمیتیه‌ک، هاوبه‌ندییک، چوزانم شتیکی له‌و‌بابه‌ته‌پیک بهیپین، تا‌هیچ که‌س نه‌توانیت ئاوا مافمان بخوات. ئه‌گه‌ر نا‌نابیت. یان ئه‌وه‌تا‌هه‌رچیت دۆزیه‌وه به‌پاره‌یه‌کی موفت له‌به‌ر ده‌ستت ده‌ردین، یاخود به‌و شپوه‌یه... ئه‌گه‌ر شتیکی له‌و‌جۆره‌پیک بهیپین، ده‌توانین به‌دوای ئۆکتایشدا بگه‌رین. واته له‌هه‌ر کۆیه‌ک بیت ده‌یدۆزینه‌وه، ئه‌ری، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر بشمردبیت. مافی‌حه‌سه‌ن بچکۆل‌یش وه‌رده‌گرینه‌وه. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر به‌په‌زنامه‌ندیی خۆیشی فرۆشتبیتی، دیسان مافه‌که‌ی بۆ وه‌رده‌گرینه‌وه. ئاشکرایه‌که‌فیلان لی‌کردوو. په‌یکه‌ریکی زپری‌وا گه‌وره، ته‌نیا به‌خانوو‌یک؟ ئه‌وه له‌که‌یه‌وه شتی‌وا‌بووه؟ تۆ‌جاری‌بوه‌سته‌با ریک‌خراوه‌که‌مان‌دابمه‌زرت. هه‌ر‌کیی شتیکی دۆزیه‌وه، ده‌له‌سه‌دی‌ده‌خاته‌لاوه و هه‌موو شت جییه‌جی ده‌بیت، وانیه؟ واته به‌م چه‌شنه‌بودجه‌ی‌خۆمانمان ده‌بیت، ته‌نیا... ته‌نیا به‌په‌رئوه‌بردنه‌که‌ی ده‌مینیته‌وه که‌ئه‌ویش کاریکی‌سه‌خت نابیت. به‌منی‌بسپیرن به‌سی‌په‌رژان..."

"تۆ‌گوت که‌ته‌نیا‌خویندن و نووسین ده‌زانیت و هیچ‌کات نه‌چوویته‌به‌ر

خویندن، وایه؟"

"به‌لی، چی‌تیايه؟"

دواجار‌عه‌لی‌رازی‌بوو، که‌لیواره‌که‌جی‌بهیلین. به‌دریژی‌ریگاکه‌ش‌یه‌کین قسه‌ی‌ده‌کرد. به‌نیو‌پارکدا‌په‌ت‌بووین و گه‌یشتینه‌و‌یستگه‌ی‌پاسه‌کان، ئه‌و شوپنه‌ی‌ریگامان‌لیک‌جیا‌ده‌بووه‌وه. هیشتا‌ده‌هه‌نگاو‌یک‌مابوو‌بگه‌ینه دوورپانه‌که، که‌له‌پر‌دا‌عه‌لی‌وه‌ستا و چاوی‌په‌رینه‌دور‌چاوم.

"چي بووه عهلي؟ بۆ ئاوا ليم پاماوي؟"

"شتيک پيرسم؟"

"پيرسه."

"تۆ پيٽ وايه فەريديش له ناو دەريا دۆزبويه تيهوه؟"

"نه. راستيه كه ي من به گشتي پيم وايه دەريا هيچ شتيكي تيدانيه، كه ئيوه به دوایدا

ده گه پين. چونكه..."

"زۆر باشه باهه. زۆر باشه. قبولمه قبول... كه واته توش قبولته كه فەريد له ريبی

قاچاغ و پاشانیش كه ئەو ژنه ی..."

"ده كريت واییت. به چي بزانین."

خهريك بووین خواحافيزيمان له يه ك ده كرد، كه عهلي گوتي: مه تين گوتويه سبه ي دوانيوه رۆ له گه ل سه ليم له پارک چاوه پرتي منن. نازانم بۆ وا کونجکۆل بووم، كه ئەو سه ليمه هه ر ده بيت بينم. ئەو رۆژه نيورۆكه ي چوومه پارک. نيو کاترمي پيک بۆ خۆم خولامه وه كه سه روکله ليه ان ده رکه وت. سه ليم زۆر لاواز بوو. له و له ر و بنيسانه ي كه هه ناويان پيکدا قوپاوه. ته نانه ت له ژير کراسه كه يه وه ده کرا يه كه يه كه په راسووه کاني بژمي ريت.، شه لواری لي هاتبووه خوار. ئاخو ر خۆ چ قوون و قه ماغيکی پيوه نه بوو. به کورتي کيشي هه ر نيو ئەوه نده ده بوو كه ده بوا هه ييايه.

به پيچه وانه ي عهلي و مه تين، سه ليم له من نه ترسا. رپک هات و له به رامبه رم راوه ستا و ته نانه ت ئەو زووتر ده ستي هينا كه چاکوچۆني بکه ين. مه تين كه ئەم په فتاره ي سه ليمي به لاوه سه ير بوو، له هه مان کاتدا خۆشحالیش بوو، پيشنيازي کرد بچينه لاي شه پۆلشکينه کان، گوتي ئەوي چۆلتره. سه ليم وه کو سه ربازان

ده‌رۆیشت، قیت، به‌هه‌نگاوی رپیک و ریتمدار، یه‌ک دوو، یه‌ک دوو. که‌گه‌یشتینه
لیوار، له‌سه‌ر تاته‌به‌ردیکدا دانیشت و چاوی برینه‌خۆر، که‌خه‌ریک بوو ئارام ئارام
شۆر ده‌بووه‌وه.

"ده‌زانن؟ من ئیدی له‌هیچ شتیکی ناترسم. چ شتیکی ئەم دنیا به‌هی ئه‌وه‌یه‌ لێی
بترسین ئاخ‌ر؟ وانیه‌ مه‌گه‌ر؟"

"هیچ شتیکی."

"ئاخ‌ر مروّف بوو ده‌بیت له‌مروّفیکی دیکه‌ بترسیت؟ خو نایخوات، وانیه‌؟"
"نایخوات؟"

مه‌تین خه‌ریک بوو بیکه‌نین بیگریت، که‌ به‌ ئاماژه‌ تیمگه‌یاندا شتیکی نه‌کات
سه‌لیم دلگیر بکات."

"ئه‌گه‌ر هه‌موو مروّفه‌کان خراب بان، ئه‌گه‌ر هه‌موو مروّفه‌کان بیانویستبا ئازاری
یه‌کدی بده‌ن، ئیمه‌ ئیستا خو زیندوو نه‌ده‌بووین، ده‌بووین؟"
"نه‌ده‌بووین."

تۆ سه‌یری ئەم ئسته‌نبوله‌ بکه‌. هه‌موو لایه‌کی پره‌ له‌ خه‌لک. ناو ماله‌کان،
شه‌قامه‌کان، پارکه‌کان، شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌کان، که‌شتیه‌کان، تاکسیه‌کان..."
"به‌لێ ئەم شاره‌ پره‌ له‌ خه‌لک."

"ئه‌گه‌ر ئەموو مروّفه‌کان ترسناک بان، خو ئەو هه‌موو خه‌لک نه‌یده‌توانی له‌م
شاره‌دا بژیت، ده‌یتوانی؟"
"نه‌یده‌توانی."

سەرى براو

"بەللى كەسانى خراپىش ھەن. چوزانم دزەكان، قاچاغچىيەكان، مروڤكوژەكان...
يان ئەوانەى كەوا جەنگ ھەلدە گىرسىنن. بىستووومە لە ھەندىك شوپن ھەمىشە
جەنگە. خەلكى بە تۆپ و تەنگ بەردەبنە گيانى يەكدى و بكوژە ئەمما بكوژە، ئى
بەلام ئەو شتىكى دىكەيە. مە گەر نا؟"

"بەللى ئەو شتىكى دىكەيە."

"خۆ لەو گۆرە مروڤ ناكوژن. واتە ھەر لەو گۆرە بۆچى كەسىك بكوژن. قسەكەم
راست نىيە؟"

"با راست دەلىتت. خۆ شىت نىن."

سەلىم دەستى تىك ھەلپابونەو تا لەرزىنەكەى بشارىتەو. خىراخىراش قسەى
دەكرد، كە بۆ نمونە ھەست نەكرىت خەرىكە لە ترسان ھەترەشى پرژىت. وەكو
ئەوانەى لە تارىكىدا فىكە لى دەدەن، بەلام وپراى ئەمانە ھەمووى لە چاوەكانىدا
تىدەگەيشتت زەندەقى چوو.

"تۆ تا ئىستا خۆ ھىچ كەست نەكوشتوو، واىە؟"

"ئاشكرایە كە كەسم نەكوشتوو. بۆچى من دەبىت كەسىك بكوژم؟"

"ئاخر... ئاخر ئەو خەلكەى ئىرە زۆر بەيان مروڤكوژن. واتە..."

"ئەم قسانەت لە كوى بىستوون؟ من تا ئىستا لىرە لە كەس راست نەھاتووم مروڤى
كوشتىت."

"چۆن دەزانىت؟ خۆ لە نىوچاوانيان نەنووسراو. جگە لەو ھەمووان دەزانن كە
كەسە باشەكان... كەسە باشەكان... لە كەسە خراپەكان زياتر خەلكيان كوشتوو.
سلىمون ھەيە؟ قاوھچىيە. ھەر ئەو ھى كە قەلافەتى ئاوايە ئىدى. ئەو سلىمونە تا ئىستا

چوار که‌سی کوشتون. ئەو پیاویکی زۆر باشه. من هەر جارێک بچمه قاوه‌خانه‌که‌ی ئەو، هەرچی بخۆم پارەم لێ وەرناگرێت. له‌هیچ یه‌ک له‌مندالەکانی دیکه‌ش وەرناگرێت، به‌لام من زۆری لێ دەرسم. واته‌هەرچییه‌ک که‌ له‌وێ دهبخۆم لێم ده‌بیته‌ ژه‌قنه‌بوت. کاتیکی لێم نزیک ده‌بیته‌وه‌ زهنده‌قم ده‌چیت. ئەو که‌سیکی باشه‌ ها، به‌لام...

سه‌لیم لیکلیکه‌ خوزی ده‌می قووت ده‌دایه‌وه‌. ده‌ستی سپی هه‌لگه‌رابوون ئەوه‌نده‌ی هه‌لیانگلوڤیت. وا تیکی هه‌لاندبوون به‌ سه‌د پلایس له‌یه‌ک نه‌ده‌بوونه‌وه‌. مه‌تینیش وه‌ک بلێی هیچ زه‌ینی لێ نه‌بوو. له‌ ده‌ریا نز بووبوووه‌ و نه‌ ئاگای له‌ سه‌لیم و نه‌ له‌ من و نه‌ له‌هیچ شتیکی دیکه‌ هه‌بوو.

"چوار که‌س. هه‌وه‌ننه‌ نییه‌ خو. ئەو چوار که‌سی کوشتون. هه‌مووشی به‌ چه‌قو کوشتون. واته‌ سه‌ری گۆشاوگۆش بریون. وا نییه‌؟ مه‌تین له‌گه‌ل تۆمه‌ وا نییه‌؟ من ئیدی له‌هیچ شتیکی ناترسم. کاتیکی ده‌چمه‌ قاوه‌خانه‌ی سلیمون، ده‌چم له‌ ته‌نیشتییه‌وه‌ داده‌نیشم، واته‌ ئەگه‌ر هه‌شتا له‌ شتیکی بترسابام ده‌وێرام له‌ ته‌نیشتییه‌وه‌ دابنیشم؟ تۆ... تۆ له‌گه‌ل ئەوه‌یدا که‌ ده‌زانیت ئەو چوار که‌سی کوشتون... ده‌وێرایت بچیته‌ لای؟ ده‌وێرای له‌ لای دابنیشیت؟"

"به‌لێ."

"ئە‌ی ئە‌گه‌ر له‌ ته‌مه‌نی من بایت چی؟"

"به‌لێ. واته‌ پیم وایه‌ به‌لێ."

"منیش ده‌چم."

سەرى پراو

عەلى و مەتینىش جەختيان دەکردهوه، که سلیمون چوار کهسى کوشتون. هەمووشى به چه قۆ. واتە سەرى گۆشاوگۆش بریون، بەلام... بەلام هەموو ئەویان لە سەلیم بیستووه.

مەتین دەیگوت بەیانیک سەلیم چوووتە بەردەم قاوهخانە کهى سلیمون. هەوا سارد بووه و سەلیم لە سەرمان هەللەرزىوه، ئیستا لە سلیمون ترسان با لەو لاوه بوهستیت، بەلام وپرای هەموو ئەمانە قیت و قۆز چوووتە ژوورهوه و بەرامبەر سلیمون وهستاوه و روبهپروو لە چاوهکانى نزبووتەوه و گوتیە "وهستا سلاوى هەبوون، گوتیە تەلهفزیونی دەوێت." سلیمونیش یەكسەر تەلهفزیونە کهى هەلگرتووه دوو دەستی پادەستی سەلیمی کردووه. واتە نه هیچی پرسىوه، نه هیچی گوتوه. شتەکانى دیکەى تەلهفزیونى کۆ کردوونەتەوه و داوونیهتیه سەلیم. مەتین دەیگوت ئەو و عەلى مانگیك بوو دەیانویست تەلهفزیونە که بدزن، بەلام مەتین که زۆر کهیفى به پیاوهتیهکانى سلیمون هاتووه، شەرمى لى کردووه، عەلیش خۆ نەپوێراوه ئەو کار بکات. بە کورتى کاریک که عەلى و مەتین لە ماوهى مانگیكدا نەپانتوانبوو بیکەن، سەلیم لە یەك خوله کدا کردبووى. ئەویش چۆن؟ به بیھیچ قەرەبەرە و دەردەسەریک.

وهک عەلى و مەتین دەلین، لەو کۆلانەى که بالەخانەى مالى سلیمون و ئەوانى لیه، کابرایەك هەیه، که تا ئیستا سى ژنى کوشتون. دەستدریژی کردووتە سەرهر سیکیشیان، ئینجا کوشتونى. چ کوشتتیکیش. یەكەم جار خنکاندوونى. پاشان به چه قۆ ئەنجنئەنجنى کردوون. دواتریش به مشار کهرتکهرتى کردوون، بەلام بابەتە که ئەوهیه که ئەمانە هەر تەنیا سەلیم بینونى. واتە عەلى و مەتین لەویان بیستووه. دەلین

له‌بەر ئەو‌ه‌یه که سه‌لیم ناو‌پ‌ر‌ی‌ت به به‌رده‌م ئەو باله‌خانه‌یه‌ش‌دا پ‌ر‌وات. ده‌ل‌ئ‌ین هه‌ر کاب‌را بب‌ین‌یت ده‌ست و پ‌ی‌ی ده‌له‌ر‌زن پ‌ر‌وخ‌س‌اری وه‌ک گه‌چ سپ‌ی هه‌ل‌ده‌گه‌ر‌ی‌ت. ده‌ل‌ئ‌ین ته‌نانه‌ت جار‌یک‌یش له‌ تر‌سی کاب‌را بو‌وراوه‌ته‌وه.

عه‌لی ده‌ی‌گوت پ‌ر‌ژ‌ی‌ک، ده‌و‌ر‌وبه‌ری نی‌وه‌ر‌ۆ، سه‌لیم چ‌ووه‌ته‌ لای کاب‌را و پ‌ی‌ی گوت‌وه هه‌ر ش‌ت‌یک‌ی به‌ن‌رخ‌ی له‌و باله‌خانه‌یه‌دا هه‌یه، ده‌یه‌و‌یت ده‌ست‌یک‌ی پ‌یدا بب‌ین‌یت و کاب‌را ئە‌گه‌ر ئازایه‌ با‌ر‌پ‌ی ل‌ی ب‌گر‌ی‌ت. پاشان چ‌ووه‌ته‌ یه‌که‌ی ژماره‌ سی، ئ‌ین‌جا چ‌وار، دو‌ات‌ر پ‌ین‌ج و پاشان‌یش شه‌ش و هه‌ر‌چ‌ی ش‌ت‌یک‌ی به‌ که‌ل‌ک بو‌وب‌یت ک‌ۆ‌ی کرد‌وه‌ته‌وه و خ‌ست‌ووه‌تیه‌ نی‌و گونیه‌یه‌ک و هات‌ووه‌ته‌ ده‌ر. عه‌لی ده‌ی‌گوت دان‌یش‌ت‌ووان‌ی ک‌ۆ‌لان‌ه‌که‌ ته‌نانه‌ت یارمه‌ت‌یش‌یان داوه، ده‌ی‌گوت تا شه‌ش مان‌گان سه‌لیم خ‌واردن و خ‌ۆ‌راکی له‌سه‌ر ئەو باله‌خانه‌یه‌ بو‌وه.

هه‌م عه‌لی و هه‌م مه‌ت‌ین‌یش ده‌یان‌گوت کات‌یک که سه‌لیم ز‌ۆ‌ر ده‌تر‌س‌یت له‌پ‌ر ده‌گ‌ۆ‌ر‌ی‌ت و ده‌ب‌یت‌ه سه‌لیم‌یک‌ی دیکه. له‌ه‌یک‌را ه‌ین‌ده ئازا ده‌ب‌یت که سه‌رت سو‌ر ب‌م‌ی‌ن‌یت. نه‌ ت‌یکه‌ل ده‌کات، نه‌ تو‌وره‌ ده‌ب‌یت، نه‌ ده‌ست و پ‌ی‌ی ده‌له‌ر‌زن و نه‌ ه‌ی‌چ ش‌ت‌یک‌ی دیکه. مه‌ت‌ین ده‌ل‌یت سه‌لیم هه‌ر‌چ‌ی هه‌یه‌تی له‌ب‌ه‌ر ئەو تر‌سن‌ۆ‌کیه‌یه‌تی. مه‌ت‌ین ده‌ل‌یت ز‌ۆ‌ربه‌ی قسه‌کان‌ی ف‌ر‌وف‌یش‌ال‌ن. ده‌ل‌یت ئەو خ‌ۆ‌ی ئەو قسانه‌ هه‌ل‌ده‌به‌ست‌یت. ده‌ل‌یت چه‌ند جار به‌دوادا‌چ‌وونم کرد‌وو‌ه و ب‌ۆ‌م ساغ بو‌وه‌ته‌وه هه‌موو ئەو قسانه‌ له‌ گ‌یر‌فانی خ‌ۆ‌ی ده‌رد‌ی‌ن‌یت. هه‌لبه‌ته‌ مه‌ت‌ین ده‌ل‌یت سه‌لیم در‌ۆ‌زن نی‌یه، ته‌نیا ک‌یش‌ه‌که‌ ئەو‌ه‌یه که خه‌و ز‌ۆ‌ر ده‌ب‌ین‌یت، پاشان‌یش وا ده‌زان‌یت هه‌ر‌چ‌ی له‌ خه‌ودا بب‌ین‌ویه‌تی راست‌یه‌. واته‌ وه‌ک ئەو‌ه‌ی به‌ راست‌ی ئەو ش‌تانه‌ی بب‌ین‌یت. هه‌م‌یشه‌ش خه‌ونی ناخ‌ۆ‌ش و تر‌سناک ده‌ب‌ین‌یت. هه‌م‌یشه‌ کوشت و کوشتار و

سهري پراو

ئىنجا دەستدرېژى. مەتەن دەلەيت سەلیم خۆيشى دان بەو شتە دەنەيت. دەلەيت ھەر لەبەر ئەو ھەشە كە لەژېر دارتېلى كارەبادا دەخەوېت. واتە دەچېتە ئەوئى، بەلكو خەو نەبىياتەو. عەلېش دەلەيت كەوا سەلیم لەوان ھەردووكيان زىرەكتەرە. نەخشە و پلانەكانى بۆ دزىكردن قەسيان لەسەر نىبە. دەلەيت ئەگەر ئەو بووبايە گەرىدە ھەموو شتېكى دەدۆزىەو. تەنيا كاتېك كە دەترسېت تېكەل دەكات ئىدى. ھەم عەلى و ھەم مەتەن ھەردووكيان بىنيويانە كاتېك كە سەلیم دەترسېت كارى وا دەكات كە ھىچ يەك لەوان پىيان ناكړېت بىكەن. دەلەين ھەر ئەم ھەفتەيەى رابردوو لە تىرمىنال، يەككى داووتە بەر چەقۆ و شەقوشېرى كردوو، كە تەنانەت مەتەنیش لىنى دەترسا. دەلەين تا ئىستا ھىچ پۆلىسىك زاتى نەكردوو پى بخاتە بەر پى سەلیم، چ بگات بەوئى بىگړېت. مەتەن دەلەيت پىم وا بە ئەم سەلیمە دەبېتە شتېك. دەلەيت ئەو يان لەم تەمەنەيدا دەمرېت، يان ئەو تەكە گەورە بوو، شتېكى لى دەردەچېت. دەلەيت گەر لە من دەپرسى، من دەلەيم رۆژېك دادېت دەبېتە تاكە پياوى ئستەنبول. دەلەيت بەو ترسەى كە ئەو ھەيەتى ھىچ كەسىك ناتوانېت لە بەردەمىدا بوەستېت.

دواى ئەو رۆژە ئىدى سەلیم لە من نەدەترسا. ئىدى بە بى مەتەنیش ئامادە بوو بېت و لە تەنېشتمدا دابنېشېت و پىكەو قەسە بكەين. راستىيەكەى بەو قسانەى كە عەلى و مەتەن لەبارەى ئەو ھەردووكيان، ئەو ھەم بووم لەو دەترسام. ئاخىر بەو جۆرەى كە ئەو دووانە دەيانگوت، ھەموو كارېك لەو تەمسەرە^۱ دەو شايەو. ئەوئى راستى بېت ئەمەم بە مەتەنیش گوت. مەتەن كەمىك پىكەنى و گوتى: "سەركە ھاوړى... تۆ بە راستى بىرت كردوو تەو كە بۆچى من و عەلى لەگەل سەلیم پىكەوئىن؟ پراوانە

^۱ تەمسەر، لاسار، لامل، كەسىك كە قەسى ھىچ كەس ھەلنەگريتەو بە گوئى كەس نەكات.

ئەو ھەموو مندالە ھەن. خۆشت باش دەزانیت کەوا لەم شارەدا ئەو ھەی زۆرە مندال
زۆرە. ھەر ئەم پارکە سەیرکە، ئەو ھەموو مندالە ھەی لاین، دەلێی کوللە و میروولەن،
بۆچی ئیمە ئەم سییانەمان؟ بۆچی ئیمە یە کدیمان ھەلبژاردوو ھ؟ سەیرکە ھاوڕێ...
ھەر بە راستی تۆ بیرت کردوو ھتەو ھە چما من، تۆ بە ھاوڕێی خۆم دەزانم؟ ئەم
ھەموو بنیادەمە. خۆشت ئەو ھە باش دەزانیت کە..."

"من چی دەزانم ئاخر."

"دەزانیت دەزانیت. تۆ باش دەزانیت، بۆچی؟ چونکە زۆر زیرەکی. زۆر
مەردی. چونکە لەوانە نیت کەوا بۆ کەیف و سەفای خۆیان چەند قرووشیک
ھەلەدەنە پیشمان و لای خۆیان ئاسوودەن کەوا یارمەتیکی ئەو بیئەوایانەیان
داو. چونکە لەوانە نیت کەوا ئیمە بە مشکی تاقیگە دەزانن. چونکە کەلک لە
کەمبوونی خۆشەویستی ئیمە و ھەرنەگرت، چونکە پارگری ئیمەیت و ھەردەدڵ و
نازارەکانی ئیمە لای ھەر کەس و ناکەسیک..."

"بە چی ئەو ھەندە دلنیایت؟ ئەگەر بیلیم چی؟"

"تۆ ئەگەر بشلنیت... دەزانیت من تا ئیستا تەنیا ھەلی و سەلیم و تۆم بە ھاوڕێی
خۆم زانیون."

"ئەو دووانە کە... بەلام... واتە، من بۆ؟"

"مرووفەکان جیاوازان ئیدی. ھەندیکیان ھە کو ئاسنن، ھەندیکیشیان..."

"نەکا تۆش ھە کو سەلیم..."

"ئەو ھە تۆ چی دەلنیت؟ من و ترس؟"

"ئێ؟ ئەی چی؟"

"ئیمه... واته ئیمه چوار کهس... له یه ک کالاین. واته ئه... ئه..."

"واته کالای منیش..."

"به‌لی."

"واته..."

"واته ئه‌وه‌ی که نایه‌وێت له سه‌لیم بترسیت. له من و عه‌لیش هه‌روا. ئیمه زیان به هاوشپوه‌کانی خۆمان ناگه‌یه‌نین، نیگه‌ران مه‌به."

"ئه‌ی ئه‌و؟ واته من چی؟ واته سه‌لیم له من نه‌ترساوه، وایه؟"

"نه. واته به‌و شپوه‌یه‌ی له خه‌لکی دیکه ده‌ترسیت نه. دهنای خۆ سه‌لیم له منیش ده‌ترسیت. واته ئه‌و له هه‌موو شتیک و هه‌موو که‌سیک ده‌ترسیت. له په‌پوله‌یه‌ک، له میرووله‌یه‌کیش ده‌ترسیت."

"زۆربه‌ی منداڵه‌کان ده‌لێن سه‌لیم هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی باسیان ده‌کات له خۆیه‌وه هه‌لیانده‌به‌ستیت. واته ده‌لێن... ده‌لێن ئه‌و درۆیان ده‌کات. تۆ چی؟ تۆش پیت وایه؟"

"ئه‌وانه هه‌موویان قسه‌ی قۆر ده‌که‌ن. من هه‌یچ کات درۆیه‌کم له سه‌لیم نه‌بیستوه. واته قه‌ت درۆی له‌گه‌ڵ مندا نه‌کردوه. به‌لی سه‌لیم جیاوازی نیوان راستی و خه‌یال نازانیت. واته هه‌رچی له خه‌وندا بینویه، یان به‌بیریدا هاتوه، به‌راستی ده‌زانیت، به‌لام درۆ ناکات. خه‌ون و خه‌یالی سه‌لیم لانی که‌م لای من له راستیه‌کانی ئه‌و منداڵانه‌راستتره."

مه‌تین راستی ده‌کرد، سه‌لیم وه‌ک ئه‌وه وایه هه‌میشه له خه‌ودا پیت. ئه‌و شتانه‌ی باسی ده‌کردن راست نه‌بوون، به‌لام به‌بروای منیش زۆر راست و دروستترن. ئه‌و،

خه یاله کانی، بیرکردنه وه کانی... چوزانم خه ونه کانی وه ک راستی باس ده کات، به لام نه ک بۆ فریودانی که سیک. نه ک ئه وه ی درۆی له گه ل که س کرد بیت. له بهر ئه وه ی پیویستی به وه نه بووه. ئه و ته نیا... ئه و... ئه و خویشی ههروای بیر ده کرده وه. واته جیاوازی له نیوان خه و و بیداریدا دانانیت. واته... ئه گه ر... ئه گه ر سه لیم هاو ته منه نی من بایه به دلنیا ییه وه خۆی زۆر باشر له وان داکۆکی له خۆی ده کرد. داکۆکی واته جۆری بیرکردنه وه ی خۆی روون ده کرده وه، جۆری... جا ئه وه چ په یوه ندیی به منه وه هه یه.

ته نیا کاتیک که سه لیم هه یچ نه ده ترسا، ئه و کاته بوو که باسی ژبانی خۆی ده کرد. به جۆریک له باره ی رابردووی خۆیه وه ده دوا، ده تگوت باسی که سیک دیکه ده کات. باسی ئه و به لا و چه مره سه ریا نه ی ده کرد که به سه ری هاتبوون، بیته وه ی که تو زقالتیکیش خه مگین، یان چوزانم نیگه رانییک نیشان بدات، یان لانی که م وه کو مه تین تو وره بیت. ته نیا باسی ده کرد. بیحال و که وه پری. له گۆشه یه ک شلوشه ویت داده نیش و رابردووی خۆی ده گپراهه وه. هه ندیک له بیره وه رییه کانی دوو سی جار له سه ر یه ک ده گپراهه وه. هه ر جار هه ش به جۆریکی دیکه. هه ر سی جۆره که شی بۆ ئه و راست و دروست بوون، به لام چۆن چۆنی ئاخو؟ ئی ئه وه ناییت خۆ. سه لیم وه ک ئه وه ی له و ساته دا بژیت. ته نانه ت بیره وه رییه کانی شی له سه ر بنه مای هه مان ئه و ساته ی که تیندا ده ژیا باس ده کردن. ئه وه ش نه بوو ئه وه به مه به ست بکات، نا. واته له رووی بیرکردنه وه دابنیشیت و به رنامه ی بۆ دابنیت، نا، ئه و هه ر به خۆی وای بیر ده کرده وه. هه ر خۆی به و شیوه یه بوو.

"توش قسه کانی منت پچ راست نین، وایه؟"

"مىنىش؟"

"ئاخىر ھەموو مىندالەكان پىيان واىە مىن ئەمانە لە خۆمەو ھەلدەبەستىم."

"مەگەر لە خۆتەو ھەلىانابەستىت؟"

"نا. واتە بەلى، بەلام نا. واتە وەك ئەو ھى لە خەونمدا بيانىنىم، بەلام ئەو كاتەى

كە نەخەوتووم. واتە راستىيەكەى ئىدى ھەر نازانم كەى خەوتووم، كەى بەئاگام."

"مىندالەكان كامەيان باوەر ناكەن؟"

"ئەوان ھىچيان باوەر ناكەن. تازە مىن زۆرىشيان ھەر ناگىرمەو، لەبەر ئەو ھى

دەزانم ئەوان ئىدى، تەنانەت مەتىنىش پىم باوەر ناكەن."

"بۆ نمونە كامەيان؟"

"بۆ نمونە بىابانىك كە لە نىو تەمە چرەكەيدا دەتوانىت بەلەم لى بخورىت و ماسى

بگريت. ئەو ھەورانەى كە ئەسپى تىدا دەژىن، ئەسپى وا كە چاويان سوور سوورە.

دارستانىك كە تەنيا پارچەيەك سىبەرە، واتە ھىچ دار و درەختىكى نىبە كەچى

سىبەرى ھەيە. شارىك كە ھەموو شتىكى لە شووشەيە، تەنانەت مروفەكانىشى.

كىلگەيەكى گەنم كە لە جياتى گەنم بەچكەدۆ بەرھەم دىنىت، واتە لە ھەر

گولەگەنمىكى دە بىست دانە بەچكەدۆ دەخاتەو، ئىنجا كە ھەموو گولەگەنمەكان

كرانەو... دەزانم تۆش ئەمانە باوەر ناكەيت، بەلام مىن ئەمانە دەبينم. لە خەون نا

ھا. ئەو كاتەى كە بەئاگام."

"تۆ تا ئىستا كارمازىت بىنيو؟"

ئەمەم كە لى پەرسى، چاوەكانى سەلىم بريسكانەو. لە خوشيان دەمى لى بەش

بوو. ئىدى پىي وابوو كەوا باوەر بە قسەكانى دەكەم. ئىستا ئىدى يەكبين قسەى

ده‌کرد. به‌داخه‌وه نه‌مده‌توانی قسه‌کانی تو‌مار بکه‌م. ئاخ‌ر له‌ریکۆرده‌ریش ده‌ترسا. که‌واته نه‌ئیتی سه‌لیم ئه‌مه بوو. ته‌نیا ئه‌وه‌نده به‌س بوو که متمانه‌ت پی بکات. ئیدی من هیچم نه‌ده‌پرسی. ئه‌و خۆی یه‌کیین، بی‌سانه‌وه قسه‌ی ده‌کرد. قسه‌ی ده‌کرد که... شی‌عری ده‌گوت. چی‌رۆکی ده‌گوت. شت‌گه‌لیکی باس ده‌کرد، که هیچ نو‌وسه‌ریک نه‌یده‌توانی بیان‌وسیت. له‌ماوه‌ی که‌متر له‌کات‌میری‌کدا به‌ئەندازه‌ی ده‌دانه‌ی رۆمان قسه‌ی بۆ‌کردم. رۆمانه‌که‌شی رۆمانه‌ها، رۆمانیک نه‌ک گه‌مه.

"دیاره زۆر که‌یفت به‌کار‌مامز دیت، وایه؟"

"تۆ‌وۆ‌وه به‌لی. ئه‌و چاوه‌ره‌ش و گه‌شانه‌ی. ئه‌و گوی‌چکه مووت¹ و باریکانه‌ی. ئه‌و... ئه‌و... کار‌مامزه شتیکی دیکه‌یه به‌خوا. تۆ‌چی؟ خۆت بینوته، مه‌به‌ستم کار‌مامزه؟"

"من؟ به‌لی. هاو‌ری‌یه‌کم هه‌یه‌ناوی ئه‌حمه‌ده. جاریک له‌گه‌ڵ ئه‌ودا چووبوو‌مه‌راوی بزنه‌کیوی. پاشان یه‌کیکی پی گوتین له‌ودیو کیوه‌که ده‌شتیک هه‌یه‌پر له‌مامزه. من تا ئه‌و کات می‌گه‌لی مامزانه‌بینیوو. مامزم بینیوو، به‌لام نه‌ک می‌گه‌لیک. یه‌ک دوو دانه. ئه‌حمه‌دیش که بۆ ئه‌و جیا‌وازی نه‌ده‌کرد، هه‌ر‌پاوی بیت، ته‌واوه. به‌ده‌وری ئه‌و کیوه‌دا سو‌ورا‌ینه‌وه و گه‌یشتینه‌ده‌شته‌که. له‌ژیر دار‌به‌رووی‌کدا دانیش‌تین، که به‌سه‌یینه‌وه. هیش‌تا چ‌ه‌ند خوله‌کیک تینه‌په‌ری‌بوو، که سه‌روکه‌له‌لی مامزان ده‌رکه‌وت. سه‌د دانه، دو‌وسه‌د دانه، کور‌ه تۆ بلی هه‌زار دانه، می‌گه‌له‌مامزیک. نیوه‌یان زیاتر کار‌مامز بوون، که جووته‌یان تی‌هه‌له‌دا و

¹ مووت، گوی که بۆ سه‌روه قیت بینه‌وه، پی ده‌گوت‌ریت گویی مووت. ئه‌مه زیاتر بۆ بزنی و ئاسک و ئه‌و جو‌ره گیاندارانه به‌کار دیت.

سەرى براو

جرتوفرتيان بوو. شەرەقۇچيان لەگەل يەك دەکرد. ھەلبەتە ئەوان قۇچيان پىتوھ نەبوو. واتە بە جۆرئىك شەريان لەگەل يەكدا دەکرد، يان رەنگىت ياريان كرىت. مامزەكان ئەوھندە جوان بوون نەك ھەر من، ئەحمەدئىش ئەوھندە كەيفى پىر ھاتبوون، كە بە تەواوى بىرى چووھوھ بۆچى چووئىنەتە ئەوى. واتە نە تەفەنگەكەى بەبىر ما، نە راوكردن. تا خۆر ئابوو ئاوا لە بن ئەو درەختە دانىشتىن و ھەر تەماشائى مامزەكانمان كرد.

ئەو شتانەى كە باسەم كردن ھى ئەم دوو سى مانگەى پاربدوو بوون و زۇرىش راستن. كاتىك كە دەمگىرئانەو، سەلىم سەرتاپا بووبوھ گوى و ھەستى راگرئبوو. دەتگوت ئەوھ يەكەمىن جارە كەسىك شىتىكى بۆ باس دەكات. وەك ئەوھى يەكەمىن جار بىت لە كەسىك راست بىت، كە ھەر دەلئى خۆپەتى. بۆپە وىستم كەمىك گالئەى لەگەلدا بەكم.

"دەوروبەرى خۆرئابوون، واتە كاتىك خۆر خەرىك بوو شۆر دەبووھو، لەپرەدا ھەموو مامزەكان لە دەورماندا كۆبوونەوھ. من و ئەحمەد ترسائىن، بە درەختەكەدا ھەلگەراين. تا دەھات مامزەكان زياتر لە ئىمە نرىك دەبوونەوھ. لە دەورى درەختەكەدا بازەيان بەستبوو و لە ئىمە رامابوون. پاشان لەھىكەوھ... لەھىكەوھ رەنگى مامزەكان گۆرا. يەكەم جار پىستىيان بۆر ھەلگەرا. واتە كە قاوھى بوون، رەنگيان بووھ قاوھىئىكى تۆخ. بەلئى وەكو قاوھ. پاشان سوور بوون. سوورئىكى تىر. وەكو جگەر. وەكو كەرىپوچەكانى ئەياسوفا. پاشان شىن بوون. سەرەتا شىئىكى ئاسمانى. پاشانىش شىئىكى نەوتى. دواترىش... دواترىش لەپر ھەلئىرەين. بەرزبوونەوھ و بەرزبوونەوھ تا لەئىو شىناى ئاسماندا لەبەر چاوان ون بوون. من بە

ئه‌حمه‌دم گوت؛ بۆچی ته‌قته‌ لى نه‌کردن؟ بۆ نه‌تپيكان؟ ئه‌حمه‌ديش گوتى، ئه‌وان هه‌ر كاريله‌ بوون. راوکردنى كاريله‌ دروست نيه‌. به‌لى ناييت كاريله‌ راو بكرين.

"خه‌ريكى پيم راده‌بوئريت، وايه؟ ده‌مزاني توش باوه‌ر به‌ قسه‌كانم ناكه‌يت. پيت وايه‌ كه‌ منيش ئاوا له‌ خۆمه‌وه‌ قسه‌ هه‌لده‌به‌ستم، وايه؟ شتگه‌لييك له‌ ميشكى خۆمدا دروست ده‌كه‌م و دواتر رپيكان ده‌خه‌م بۆ ئيوه‌يان هه‌لده‌پرژم. بابه‌ من چۆن پيتان بلّيم؟ به‌ پير، به‌ پيغه‌مبه‌ر من درۆ ناكه‌م. ئه‌و شتانه‌ى باسيان ده‌كه‌م به‌ چاوى خۆم ده‌يانبينم. به‌ گياني خۆم ده‌يانبينم. ئاخىر... ئاخىر بۆ ده‌بيت..."

"زۆر باشه‌ بابه‌، زۆر باشه‌. هه‌له‌م كرد. توش سه‌يرى مالتا، گالته‌ تيناگه‌يت."

"به‌ راستيه‌؟ گالته‌ت ده‌كرد. واته‌ به‌ راستى گالته‌ت ده‌كرد؟"

"به‌لى ئه‌ى چى. بابه‌ ئيمه‌ باوه‌رت پى ده‌كه‌ين. ئه‌گه‌ر باوه‌رمان پى نه‌كردبايت ئه‌وه‌نده‌ داده‌نيشتين و گويمان لى ده‌گرتيت؟ هه‌لده‌ستام به‌جيم ده‌هيشتيت ئيدى."

"ئاخىر جوړيک قسه‌ت كرد كه‌..."

"منداله‌كان ده‌لّين تو سه‌باره‌ت به‌ مالى خۆتان... واته‌ شار و مه‌مله‌كه‌تى خۆتان

هه‌يچت بير نيه‌. راست ده‌كه‌ن؟"

"هه‌م به‌لى، هه‌م نه‌خي‌ر. واته‌ هه‌نديك شتم به‌ بيره‌، به‌لام به‌ وردى نازانم كه‌..."

واته‌..."

"باشه‌ ده‌ ئه‌وانه‌م بۆ باس بکه‌."

"راستییه‌که‌ی نازانم شار بوو، یان گوند. واته به پروای من له شار بچوکتز بوو و له گوندیش گه‌وره‌تر. خانووه‌کان گشتیان گومبه‌تیاں هه‌بوو. نه‌ک هینده‌ی گومبه‌تی مزگه‌وته‌کانی ئیره‌گه‌وره. بچوک بوون. گومبه‌تی بچوک بچوک. هه‌موو خانووه‌کان گومبه‌تیاں هه‌بوو. دیواره‌کان قور بوون. سه‌ربانی خانووه‌کان به قور سواخ درابوون. واته سه‌ربانی خانووه‌کانیاں به کا ده‌په‌ستایه‌وه. هه‌موو خانووه‌کان پالیان دابووه‌یه‌ک. واته کۆلان و جاده‌ی زۆر که‌م بوو. هه‌ر یه‌ک دوو دانه، لانی زۆر سی چواریک. وه‌کو کووره‌ی هه‌نگ و ابوون. به‌لجی شاره‌که‌مان، یان گونده‌که‌مان وه‌کو کووره‌ی هه‌نگ و ابوو. هه‌موو خانووه‌کان پالیان و ئیکدا‌بوو. که‌ با هه‌لیده‌کرد لم به‌و ناوه‌ وه‌رده‌بوو. با لمی له‌گه‌ل خۆیدا دینا. لم ئەو ناوه‌ی داده‌پۆشی. هه‌میشه‌ با هه‌بوو. باران نه‌بوو، به‌لام با هه‌میشه‌ هه‌بوو. دره‌ختیشی لی نه‌بوون. واته زۆر که‌م بوون. پوژیک من له سه‌ربانی مالی خۆمان بووم، هه‌لیکرده‌ با. پاشان ده‌نگی ته‌قه‌هات. دواتریش حیلە‌ی ئەسپ. من له‌و سه‌ره‌وه‌ هه‌موو شتی‌کم ده‌بینی. هه‌مووان رایان ده‌کرد. چه‌ند ئەسپسواریک پیکه‌وه‌ ته‌قه‌یان له‌و ناوه‌ ده‌کرد. هه‌ندیکی دیکه‌ش ته‌قه‌یان له‌وان ده‌کرد. بایه‌که‌ش تا ده‌هات زیاتر ده‌بوو. لم ئیدی لینده‌گه‌را باش بینم. چاوم پر لم بووبوون. بۆنی بارووت ئەو ناوه‌ی داگرتبوو. پاشانیش بۆنی سووتان. دواتر دووکه‌لێشم بینی. زۆر بوو. له‌وبه‌ری شار. تا ده‌هات چرتز و زیاتر ده‌بوو. وه‌ک بلئی شار، یان گوند بسووتیت. با دووکه‌لی به‌ هه‌موو ئەو ناوه‌دا ده‌هینا و ده‌برد. هه‌موو شوپتی‌ک تاریک بووبوو. ئیدی نه‌تده‌توانی هیچ شتی‌ک بینیت. هه‌ر چاوت کردبانه‌وه‌ پر ده‌بوون له‌ دووکه‌ل و لم. من چیدی چاوم هه‌لنه‌هینان، به‌لام بۆنی بارووت و دووکه‌لم ده‌کرد. ده‌نگی قیژه‌ و هاتوهاواریش ده‌هات. پاشان

ده‌نگیکی گه‌ورهم بیست. وه‌ک بلیی شوپتییک دابریمیت. ده‌تگوت خانووه‌کان
 یه‌ک دوا‌ی یه‌ک ده‌ته‌قیندرینه‌وه. ئینجا بۆنی توز و خو‌ل هات. پاشان... پاشان
 بۆنی خوین... ئینجا شتییک به‌گه‌ردنم که‌وت. وه‌کو چزووی زه‌رگه‌ته، به‌لام
 ئیشه‌که‌ی زیاتر. پاشان گه‌رم داها‌ت. زۆر گه‌رم. دوا‌ی ئه‌وه وایزنام له‌ هۆش خو‌م
 چووم، یان په‌نگه‌ خه‌وم لیکه‌وتییت. که‌ به‌ئاگا هاتمه‌وه، یان له‌ خه‌و هه‌ستم،
 پیاویک که‌ سمیلشی هه‌بوو، به‌رامبه‌رم وه‌ستابوو و هه‌ندیک شتی لی‌ پرسیم.
 نازانم من چیم وه‌لام دایه‌وه، یان چ شتییکم ده‌گوت. بایه‌که‌ وه‌ستابوو، به‌لام
 دووکه‌ل هیشتا هه‌ر هه‌بوو. ئیدی ده‌نگی ته‌قه‌ش نه‌ده‌هات. ده‌نگی قیژه‌ و
 هاوارکردنیش نه‌بوو. ته‌نیا ده‌نگی ناله‌ ده‌بیسترا. وه‌ک بلیی هه‌مووان ده‌گریان. ئه‌و
 پیاوه‌ سمیلداره‌ شتیکی وه‌کو خاوی له‌ گه‌ردنم ئالاند و هه‌ندیک شتی دیکه‌ی
 گوت که‌ نازانم بیستم، یان نا. پاشان من هه‌ستم. ئیدی له‌ شاره‌که‌مان، یان
 گونده‌که‌مان نه‌بووین. چووبووینه‌ قه‌دپالی چیاکه‌. له‌ بن به‌ردان بووین.
 شاره‌که‌مان، یان گونده‌که‌مان ده‌ببندرا. ده‌سووتا. هه‌موو خانووه‌کان ئاگریان لی‌
 هه‌لده‌ستا. هه‌مووان ده‌گریان. هه‌ندیکیشیان هه‌م ده‌گریان و هه‌م ده‌یاننالاند. هه‌ر
 پیاوه‌ سمیلداره‌که‌ بوو، که‌ پی‌ گوتم گولله‌ دایکمی پیکاه‌وه و مردووه‌. ئه‌م جاره‌
 دلنیا‌بووم که‌ قسه‌کانیم ده‌بیست. نه‌یگوت کی‌ لی‌ داوه‌. بۆچی لی‌ داوه‌. چۆن
 مردووه‌. ته‌نیا هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی گوت که‌ مردووه‌. من برسیم بوو. سه‌رماشم بوو.
 هه‌وا زۆر سارد بوو. هه‌موو گیانم سه‌رمای بوو، ته‌نیا گه‌ردنم نه‌بیست. پاشان
 چووینه‌ ئه‌شکه‌وت. پیاوه‌کان گوتیان یه‌که‌م جار منداله‌کان. یه‌ک دونیا مندال
 له‌وی بوون. سی مندال، یان په‌نگه‌ زیاتریش. زۆربه‌شیان وه‌کو خو‌م بریندار

سه‌ری براو

بووبوون. پیاوه‌کان هه‌موویان تفه‌نگیان پی بوو. هه‌موو شه‌وه‌که‌ی به‌ریگاوه‌بووین. پاشان گه‌یشتینه‌گون‌دیک له‌ناو چیاکان. له‌وی ئاویان داینی، چایان داینی، نان و په‌نیریان بو هیناین. خاتوونیک‌ی دکتۆریشی لی بوو. زۆر جوان بوو. زۆریش میهره‌بان بوو. برینی بو ده‌رمان کردم و نیوچاوانیشی ماچ کردم.

"ده‌ی، چیدیکه؟"

"ئیدی... له‌سه‌ر ئه‌و شاخه‌که‌ شاره‌که‌مان، یان گونده‌که‌مانمان ته‌ماشا ده‌کرد، ئه‌سه‌په‌کانیشم بینین. له‌نیو دووکه‌ل و بلیسه‌ی ئاگردا گیریان خواردبوو. یه‌کیکیان کلکی سووتا و هه‌ر ده‌یحیلاند و به‌م ناوه‌دا پرایده‌کرد. مه‌ره‌کانیش ده‌سووتان. ته‌نانه‌ت کارمامزه‌کانیش."

"بو مه‌گه‌ر ئیوه‌ کارمامزیشان هه‌بوون؟"

"نازانم. ته‌نیا ئه‌وه‌م به‌بیره‌که‌ ئه‌و پرۆزه‌ کارمامزیش ده‌سووتان. تازه‌ئه‌وان وه‌کو ئه‌سه‌پ و په‌زه‌کان پاشیانه‌ده‌کرد. ئاوا له‌و گۆره‌که‌وتبوون ده‌سووتان. نه‌پراینده‌کرد، نه‌ده‌یاننالا‌ند، هه‌ر ته‌نیا ده‌سووتان. ته‌نانه‌ت دووکه‌ل‌یشیان لی هه‌لنه‌ده‌ستا. ته‌نیا و ته‌نیا ده‌سووتان."

"واته‌ له‌ شار، یان گونده‌که‌ی ئیوه‌دا هه‌ندیک مه‌ریان هه‌بوون، هه‌ندیک‌یش کارمامز؟"

"نه، کارمامز له‌ شار، یان له‌ گونده‌که‌مان نه‌بوون خو. ئه‌وان له‌ ده‌شت بوون. من له‌و سه‌ره‌وه‌که‌ سه‌یرم ده‌کرد ده‌مبینی که‌وا ده‌شته‌که‌ش ده‌سووتا. هه‌موو پووشوپه‌لاشی ئه‌و ناوه‌ده‌سووتا. ده‌شته‌که‌وه‌کو ده‌ریای لی هاتبوو. ئاگر و دووکه‌ل

وهكو شه پۆل تادههات گهورهتر ده بوون. مامزه كانيش وهكو ماسيي نيو ئاو گيريان
خواردبوو و ههر خۆيان هه لدهدا و بهم ناوهدا وهربووبوون و..."
"به لام خۆ ماسي له ناو ئاودا گير ناخۆن... واته گيريان نه خواردبوو. ئهوان لهو
ژير ئاوهدا بۆ خۆيان ده ژين."

"من پيم وايه گيريان خواردوو. واته ماسيه كان يه كه م جار له ناو ئاوه كه دا
گيريان خواردوو، ئي باشه ئيدي چي بكن؟ ناچار بوون كه بژين ئيدي."
"دهي پاشان چي لي هات؟"

"پاشان ئه و خاتوونه... خاتوونه دكتوره كه... ههر ئه و خاتوونه جوانه ئيدي،
ئهو دووباره برينه كه ي ده رمان كردم و دووباره ش نيوچاواني ماچ كردم. پاشان ئه و
پياوهره كه سميلي هه بوون، هاته ژووره وه. من سه ره تا وامزاني ده به وي ت برينه كه م
بيبيت، به لام ئه و... ئه و چووه گژ خاتوونه دكتوره كه و به بهر پينيكي به و گۆره ي
دادا، پاشان... پاشان من، من... من هيچ سه رم لي ده رنه ده كرد كه وا ئه وان چي
ده كه ن، واته ئه و كابرايه ده به وي ت چي بكات. پاشانيش كه وازي له خاتووني
دكتور هينا، هاته ويژه ي من. ده ست ي له قورگي نام و فشاري دا. من خهريك بووم
ده خنكام. چاوم ئاوا ده رپه رپيوون. ئيدي ده ستم له خۆم شوشتن، ئا له م كاته دا
له پر يه كيك هاته ژوور. پۆليس بوو. واته جلي سه ربازي له به ردا بوو. له گه ل كابرا
له يه ك گير بوون. كابرا له پۆليسه كه گهوره تر بوو، به لام پۆليسه كه له كابرا به هيزتر
بوو. پاشان دوو پۆليسي ديكه ش هاتن. كابرايان گرت و برديان. كاتيكي
پۆليسه كان كابرايان راده كيشا و له گه ل خوياندا ده يانبرد، ئه و ههر نه رنه ر ي بوو و
هاواري ده كرد و ده يگوت هه ردوو كيان هي خۆمن. هه ردوو كيان هي خۆمن. من

سەرى براو

تېنەگەيشتم مەبەستى لە ھەردووکیان کىيە كە ھى ئەو بن. ئەو كابرایە قورگی وا
گوشیم، كە چاوم ئاوادەرپەرىن و ئىدى وەك خۆیان لی نەھاتەوہ."
"پۆلىسەكان چىيان لەو كابرایە كرد؟"

"نازانم. من ئەو رۆژە سەر لە بەيانى لەو گوندە رامکرد و چوومە شارەكەى، يان
گوندەكەى خۆمان. تا نيوەرۆ رامکرد تاكو گەيشتمەوہ ئەوئى. ھەموو خانووەكان
خاپوور بووبوون. ھەموو ئازەلەكان مردار بووبوون، ھەموو مەرقەكانىش ھەروا.
چوومەوہ مالى خۆمان. ھەمووان مردبوون؛ باوكم و دايكم، خوشكم و دوو برام،
پوورەكانم، نەنكم، ئەسپەكەمان، مەرەكانمان ھەموويان مردبوون. ھەموويان
سووتابوون. من ھەر دەگريام، كە لەپەر دەنگى پىيەك ھات. ھەر ئەو كابرایە بوو.
من رامكرده دەشت. ھەموو ئەو دەشتە پر بوو لە تەرم. ھەمووشيان سووتابوون و
مردبوون. من بەنيو تەرمەكاندا رامدەكرد. كابرأ ئەسپى پى بوو، بەلام نازانم چۆن بە
من نەدەگەيشت. ھەوا زۆر گەرم بوو. سەروبەندى نيوەرۆ بوو ئىدى. من لە ترسان
ئاوړم لە دواوہ نەدەدايەوہ. نەمدەزانى داخۆ كابرأ ھىشتا بە دوامەوہيە، يان نا. باوەر
ناكەيت ئەو رۆژە... ئەو رۆژە لە جياتى خۆرىك سى دانە خۆر بە ئاسمانەوہ بوون.
باوەر ناكەيت، وايە؟"

"راستيت بوويت، نا."

"وا دەزانيت درۆ دەكەم وايە؟"

"بليم درۆ كە..."

"ئەى چاوەكانم چى؟ لە بارەى ئەوانيشەوہ درۆ دەكەم؟ نابىنيت چەند دەرپەريون،

ھا؟"

"ئى..."

"پاشان من گەيشتمە رۆخ جادەيەك. لۆريىك وەستا و سواری كردم. چەند بزىكىشى بار كردبوون. من زۆر ماندوو بووم و لە نيو بزەكاندا خەوم لى كەوت. پاشان بە دەنگىك لە خەو راپەریم. يەككىك بە دەنگى بەرزووە هاواری دەکرد: 'سەليم سەليم.' دەنگى كابراكە بوو، هەستا بە ئەسپ بە دوامە وەبوو. لە رۆخ جادەكە ئەسپى تاو دەدا. زۆر خێرا بوو و پى بە پى لۆريەكە دەرپۆشت. شتىكىشى... شتىكىشى بە دەستەووە بوو. شتىكى بە دەستەووە بوو، سەرىكى پراو. سەرى پراوى... سەرى پراوى ئەو ژنە... خۆى... خۆى خاتونى دكتور... ھەر ئەو خاتونە دكتورە جوانە."

"ئى؟"

"پاشان چەند ئۆتۆمبىلىكى پۆلىسەم بینىن، لە دوورەووە دەھاتن. كابرش ئەوانى بینىن پاشان بەرەو بىابان تى تەقاند هەلات. پۆلىسەكانىش كەوتنە دواى. دواتر گەيشتىنە شارىك. من لە لۆريەكە دابەزىم، بەرەو لای وىستگەى شەمەندەفەر چووم. واتە شوفىرى لۆريەكە پى گۆتم باشترە بچمە وىستگەى شەمەندەفەر و لە وىشەووە بە شەمەندەفەر بچمە ئستەنبول، چونكە تەنيا لەوى دەستى كابرەم ناگاتى. منىش چوومە وىستگەى شەمەندەفەر تا لە وىووە سواری شەمەندەفەر بىم و بچمە ئستەنبول."

"ئەى بلىت؟"

"چى؟"

"بلىتى شەمەندەفەر، مەگەر داواى بلىتيان لى نەكردىت؟"

"ئەھا، با، سلیمون بۆ منیش بلیتی کرى."

"سلیمون؟ سلیمون كییه، ئەو له كوی پەیدا بوو؟"

"منداڵىكى هاوتەمنى خۆم بوو. له وىستگەى شەمەندەفەردا بینیم. گوتى بلیت هەیه؟ گوتم نا. گوتى پارەت پىیە؟ گوتم نا. گوتى پاشان گوتى تۆم كەوتیتە بەردل. گوتى بۆ تۆش بلیت دەكړم. پاشان كرى. له شەمەندەفەر پىكەووە بووین. منداڵىكى باش بوو. دواجار هاتینه ئستهنبول و له وىستگەى شەمەندەفەرەو یەكسەر هاتینه ئەم پاركە. راستییهكەى من هیشتا زۆر شوینى ئستهنبول باش شارەزا نیم. مەتینیش باش شارەزا نییه، بەلام عەلى... ئاخىر لەبەر ئەوێ عەلى گەریدەیه. دوو سێ رۆژان هەر لەم پاركە بووین، كە یەكەم لەگەل مەتین و دواتریش لەگەل عەلى ئاشنا بووم. پاشانىش كە سلیمون گەراپەووە و چوووەو شارەكەى خۆى، ئىدى هەموو دەم هەر لەگەل عەلى و مەتین بووم. هېچ كەیفم بە دزی و جزدانرفاندن و گىرفانبرین نەدەهات، ئىستاش هەر كەیفم پى نایە، بەلام ئى ئاخىر چى بكەین. دەبیت بژین. ئىمەش لىرە گرفتار بووین ئىدى."

"وێكو ماسییهكان كە لە ئاودا گرفتار دەبن؟"

"بەلى ئىدى."

"كەواتە لەبەر ئەوێهە لە هەر كەسێكى سمىلى هەبیت دەترسیت، ها؟"

"بەلى. واتە نەك لە هەموویان، بەلام ئى، ئەو كابرایەم بە بىر دىننەوێ ئىدى. ئاخىر ئەو كابرایە هیشتاش بە دوامەوێهە. لەوێهەى لە ئستهنبولم سى جارنم بینووە. جارى یەكەم لەبەردەم مزگەوتى سولتان ئەحمەد. جارى دووهم لە رۆخ ئەسكەلە لە لىوارەكە. جارى دوايش لە پاركى وەنەوشە. هەر سى جارىش هەر كە چاوى پى

ده‌که‌وتم غاری ده‌دامی. جا منیش پراکه ئەمما پراکردن. هەر جارێک ده‌بینم، ده‌مرم و زیندوو ده‌بمه‌وه، به‌لام ئیستا ره‌وشه‌که که‌میک باستر بووه، چونکه... چونکه مه‌تین له‌ لایه. مه‌تین ده‌ره‌قه‌تی ئەو کابرایه‌ دیت. مه‌تین زۆر به‌هێزه. زۆریش ئازا و نه‌ترسه. له‌و کاته‌وه‌ی بوومه‌ته‌ براده‌ری مه‌تین، نه‌مبینوه. ئەو کابرایه‌ ده‌لیم. ئیدی دبار نییه. مه‌تین کورپێکی زۆر باشه. تۆ ده‌زانیت ئە‌گەر مه‌تین نه‌بایه... زۆر له‌و منداڵانه‌ قه‌رزاری مه‌تینن."

به‌یانی ئەو پوژوی قسه‌م له‌گه‌ڵ سه‌لیم کرد، من چوومه‌ ئە‌نقهره‌ و هه‌فته‌یه‌ک له‌وئ بووم. دواتریش که‌ گه‌رامه‌وه‌ ئسته‌نبول، کاروبارم زۆر بوو و سه‌رقاڵ بووم، هه‌فته‌یه‌کیش نه‌کرا سه‌ر له‌ منداڵه‌کان بده‌م، به‌لام دوا‌ی دوو هه‌فته‌ ئیدی ئیواره‌یه‌ک چوومه‌ پارکی لیواری فلۆریا. سه‌ری هه‌موو شوپنه‌کانم دا، هه‌والێک نه‌ له‌ مه‌تین، نه‌ له‌ عه‌لی و نه‌ له‌ سه‌لیم نه‌بوو. پوژوی دواتریش نه‌متوانی بیان‌دۆزمه‌وه. پوژوی سییه‌میش هه‌روا. ئیدی خه‌ریک بووم نیگه‌ران ده‌بووم. له‌ هه‌موو منداڵه‌کان پرسیاریانم کرد. هیچ که‌س هه‌والیانی نه‌ده‌زانی. ئە‌وه‌ی راستی بێت هیچ یه‌ک له‌ منداڵه‌کان هاو‌رپێه‌تی له‌ گه‌ڵ ئە‌واندا نه‌بوو. تا پاده‌یه‌ک له‌ گه‌ڵ مه‌تینیش ئە‌ری، به‌لام له‌ گه‌ڵ عه‌لی و سه‌لیم هه‌ر هیچ. پوژوی چواره‌م له‌ پارکدا دانیش‌تبووم له‌ به‌ر خۆمه‌وه‌ ده‌مگوت ئە‌گەر ئە‌م‌پروش هه‌والێکیانم وه‌رنه‌گرت، ئیواره‌ دره‌نگ ده‌چمه‌ لای پۆلیس، له‌و کاته‌دا یه‌کیک له‌و منداڵانه‌ی مه‌تینی ده‌ناسی، هاته‌ لام و گوتی که‌ مه‌تینی له‌ لیوار لای شه‌پۆلشکینه‌کان بینه‌وه. سوپاسم کرد و به‌ره‌و شه‌پۆلشکینه‌کان پیم پیوه‌نا. مه‌تین وه‌ک هه‌میشه‌ له‌ویدا دانیش‌توو و له‌ ده‌ریا رامابوو.

"سلاو. تۆ باشىت؟ لە گەل تۆمە. باشىت؟"

"ھا؟ سلاو، سلاو."

"ئەو چىتە؟ شتىك پرووى داوہ؟"

"پرووداو؟ نە، نە."

"ئەى بۆ قسە ناكەيت؟"

"قسە؟ چ قسە يەك ئاخەر؟ چى بلىم؟"

بە كورتى مەتىن ھەر پرووشى نە داينى. زۆر لە دلّم گران بوو. بە بى خواحافىزى رۆيشتم. تائەوسەرى پارک رۆيشتم و... لە پر بە خۆم گوت مسۆگەر شتىك ھەر بوو. مەتىن منداللىك نىيە كەوا ھەر لە خۆيەو... گەرامەو. ھىشتا ھەر لەوى دانىشتبوو. ھەر كە منى بينى لە شوينى خۆى ھەستا و گوتى: "پروانە ھاوپرى... من... ببورە... من حالّم باش نىيە بۆيە... ببورە."

"ئەم قەفەسانە بۆ تۆن؟"

"بەلى."

"چىيان لى دەكەيت؟"

"بوەستە با تاريك دايتت، ئىنجا پىت دەلىم."

"من ئىستا دەيتت بجمە شوينىك، بەلام ئىوارە دەگەرپمەو. خۆ لىرەيت؟"

"بەلى ھەر لىرە دەبم."

تائىوارە داھات، خىرا رۆيشتم و گەرامەو. مەتىن ھەر لەوى لەسەر تاتە بەردىك دانىشتبوو. قەفەسەكانىشى لەتەك خۆيدا دانابوون، بەلام... بەلام پر چۆلەكە. ھەموو قەفەسەكان پر چۆلەكە بوون. ھىشتا چەند ھەنگاوىك مابوو بگەمە لای، كە

چهند مندالیک لپی نزیك بوونه‌وه، هەر مندال‌هه قه‌فه‌سیکی به ده‌سته‌وه بوو، له‌گه‌ل تۆرپیک و چهند دانه ته‌پکه‌یه‌کیش. یه‌کیکیان که له‌وانی دیکه گه‌وره‌تر بوو، ته‌نانه‌ت له مه‌تینیش، هاته پێش و گوتی: "مه‌تین گیان، من ئەم‌رۆ پراویکی وام نه‌کردوو. ده‌کریت من ئەم‌رۆ هەر پینج دانه‌ی بده‌م؟"

"واز له‌و ناوران‌ه‌وه‌یه¹ بینه. من خۆم به‌لی. دوینی پیم گوتیت که تۆ حه‌وت دانه. تینگه‌یشتیت؟"

"باشه، باشه کاکه حه‌وت حه‌وت، با حه‌وت بن."

ئینجا هەر یه‌ک له‌و مندال‌انه، چهند دانه له‌ بالنده‌کانیان خسته‌ته ناو قه‌فه‌سه‌کانی مه‌تین. هەر یه‌که‌ی چهند دانه‌یه‌ک، که دیاره پینشر مه‌تین بۆی دیاری کردبوون. پاشان ئەوان رۆیشتن و چهند مندالی دیکه هاتن. ئەوانیش هه‌روا. هەر یه‌که‌ی به‌شی خۆیان دا و رۆیشتن.

"ئه‌وه چ باسه مه‌تین؟"

"باس ئەو باسه‌یه که ده‌یینیت. له‌م‌رۆ به‌دواوه ئاوايه ئیدی."

"چ له‌م بالنده‌ده‌که‌یت؟"

"وه‌ره و خۆت سه‌یر بکه."

مه‌تین له‌ پینش و منیش به‌ دوایدا، رۆیشتین تا به‌رده‌م مزگه‌وته‌که‌ی ته‌نیشته یاریگه، یاریگه‌ی ئین ئونو. چهند مندالیک له‌وی چاوه‌رپی بوون. هه‌رکه مه‌تینیان بینی رایانکرده لای و قه‌فه‌سه‌کانیان لی وه‌رگرت و به‌و ناوه‌دا بلاو بوونه‌وه و کردیانه هه‌را و به‌زمیک نه‌بیته‌وه.

¹ ناوران‌ه‌وه، پارانه‌وه، پارانه‌وه‌یه‌ک به‌ سه‌رکزیه‌وه.

"وهرن بۆ بالنده، راکەن بۆ بالنده."

"لە ھەموو رەنگیک، لە ھەموو چەشنیک."

"تۆ ھەرزانەكەى بېه. تۆ سوورەكەى بېه."

كاتژميرىكى نەبرد يەككە لە و منداڵانە كە ھەموو بالنده كانى فرۆشتبون، سەفتە پارەيەكى بە دەستەووە بوو و ھات لە پيش مەتین پراوھەستا. مەتین پارەكەى لى وەرگرت و ژماردى. ھەندى پارەى خوردهى ھەلپرشته گيرفانى منداڵەكە و منداڵەكە لە خۆشيان دەمى بەش بوو ھەوھە.. پاشان سى سەدبايشى پى دا. منداڵەكەش گوتى: "وھكو ھەميشە ئىدى؟" مەتینيش گوتى: "ئەرى، وھكو ھەميشە." منداڵەكە پرايكرده بەردەم مزگەوت، لای پيرەميرديك كە بە ھنكەھنك لە مزگەوتەكە دەھاتەدەر. جلەكانى دراو و شیتال شیتال و خۆيشى ھەر لاکە لاکى بوو. منداڵەكە سەدبايشىكى خستە ناو دەستى پيرەميردەكە و لى دا رۆيشت. پاشان منداڵانى دىكەش ھاتنەووە و حىساب و كتابى خۆيان لەگەل مەتیندا كرد و ھەر يەكەشيان جەختيان دەكردهووە: "وھكو ھەميشە." دواجاريش مەتین پارەكەى ژمارد و پى گوتم: "ناتەوئەلى و سەلىم بىنيت؟ من وا دەچمە لای ئەوان. لای شەپۆلشكىنەكان چاوپرئى من

دەكەن. دئيت، يان من پرۆم؟"

"ھا؟ دئم. بەلى، بەلى دئم."

دەتگوت ئەو پوژانە لە ئاسمانەو بەلندە دەبارین

هەموو سالتیک کۆتاییهکانی پایز، بەلندە کۆچەرییەکان، بۆ پارکی فلۆریا دەگەرێنەو. زۆربەشیان بچوک و رەنگاوپرەنگن؛ جۆرەها تیتلەکناچە، بەرسینگسوور، پەشۆلە... لەو تەم بە بیرمە هەموو زستانان ئەم بەلندانە دینە ئێرە و قەتیش بەلندە گەورەیان لە گەلدا نەبوو. هەموویان بچوکن. لە یەکیکم بیستوو، کە ناوی ئەم پارکە لە بنەرەتدا لە وشەیی فلۆریا کە ناوی بەلندە یە کە وەکو تیتلە کناچە، واتە جۆریک لە تیتلە کناچە ناو نراو. کۆتایی پایز و سەرەتای زستان ئەم دەشت و دەرە لە منداڵان پڕ دەبێت.

هەر منداڵێک دەبینی دوو سەتەپکە و تۆر و ئەو جۆرە شتانەیی بە دەستەو یە و شەو تا بەیانی بە دواي ئەم بەلندانەو یە. هیچ جیاوازیی نییە داخۆ ئەو منداڵانە

هەژارن، یان کورە دەوڵەممەند، دەرسیان خویندوو، یان نەخویندەوارن، هی سەروروی شارن، یان پینی^۱ شار، لێرە هەمووان حەزیان لە راوێ بەلندەییە.

منداڵەکان هێشتا هەر شەو، کاتژمێر نزیکەی سێ، یان چوار، لەنیو نوینی گەرمی خۆیان دینە دەر و پروو دەکەنە ئێرە و تۆر و تەپکە و دان و قەفەس لەسەر پێگای ئەم بەلندە کۆچەرێانە دادەنێنەو. لە هەموو لایەکی ئاستەنبولیشەو دین؛ لەو بەری تەنگە، لەمبەرە تەنگەو لەو بەری کەنداو، لەمبەرە کەنداو، لە کادی کوی، بێکوز، شیشلی، یشیل کوی، باسین کوی...

گەرەکانیش دینە راوی ئەم بەلندانە، بەلام کەم. ئەوئەندە من بێنیو زیاتر هەر منداڵن. کورتی کەمەو هەموو جۆرە کەسیکم لەو دەشت و پارکەدا بێنیو، کە بە هەر هۆکارێکەو بێت زستانان کاریان راوکردنی بەلندەکانە و شوینیان گۆشە و کەناری ئەم پارکەییە. لە هەر کار و پیشەییەکی بگرت تێدان؛ پۆلیس، مامۆستا، کارمەندی پۆستە، ژمێریاری بانک، کارمەندی فەرمانگەیی گومرگ و... بەلام زۆر بەیان یان بێکارن، یاخود خانەنشینن. هەلبەتە منداڵەکان ئەو هیچ. لە هاورپییەکی خۆم کە پۆلیسە بیستوو دەیگوت لەم وەرزەدا ئاماری گیرفانبرین و جزدانرفاندن لە شەقامەکانی ئاستەنبول زۆر کەم دەبێتەو، چونکە زۆر بەی منداڵان خەریکی راو بەلندن و داھاتی ئەو کارەش لەو کارانەیی دیکەیان هەم زیاترە و هەم دەردەسەریشی کەمترە.

دوو سێ هەفتەیی کۆتایی پایز، لەم دەورو بەردا دەتوانی سەدان جۆری بەلندە بێنیت. سەدان جۆر، بەلام هەموویان بچوک و هەموویان رەنگا ورەنگ. زۆریان

^۱ پین، لای خوارو

دهنگوت ئهو رۆژانه له ئاسمانهوه بالنده دهبارين

لهو دوو سى ههفتهيهدا به تهواوى ليره دهمنينهوه. ههنديكيان چادر ههلدهدن. ههنديك لهنيو ئوتۆمبيلدا دهخهون. بهشيكيشيان كه دهربهدهرن و لهنيو كارتوندا دهخهون، وهك ههميشه له لاپهركهيهكدا شهو دهكهنهوه.

له گهپهكى 'جهنتى' كورپك ههيه كه ههموو راوچى و ناراوچى ئيروكانه دهيناسن. دريژيكي باريك و لاوازه. دهموچاويشى ئيسقانى و ئهسمههه. دهلين له راوه بالندهدا كهس تووزى له دوو ناكات. دهلين چهندساله له راوكدنى بالندهدا ههچ كهس شانى له شانى نهداوه. دهلين رۆژانه به ئاسانى سهدهدانه، سهدوپهناجانا دانه دهگریت. دهلين ئهگهر له سهدهدانه كه مگریت بو ئه و مايهى شهرمهزاريه. ئه و بالندانهى كه دهشيانگریت ههمويان گهوره و جوانن. دهلين ههميشه گهورهترين و جوانترينى بالندهكان ههر ئه و دهيانگریت. بالندهى بچوك و ناحهزيش به توپهكهيهوه دهبن، بهلام زور كههه. تهناهت دهلين ئه و بالنده بچوك و ناحهزانهش كه به توپهكهيهوه دهبن، ديسان لهو بالندانهى كه ئهوانى دى دهيانگرن، گهورهتر و جوانترن. ناوى سهعيده. له 'باسين كوى' وهه تا لئوى پاركى وههوشه دهيناسن.

كه زستان داهاهات، ههچ شوپيكي فلوريا بى بالنده نيه. له ههموو پهنگهكانيش ههن؛ زهرد، شين، سهوز، ئهرخهوانى، سوور، خو لهميشى، پهش... بهلام زياتريان سهوز و شين و خو لهميشين. سهيرى ئاسمان دهكهت ههموى بالندهيه و تيكدهتالين، بال ليك دهدهن، به پيش يهك دهكهونهوه، يهكدى پال دهنين، ههنديك جار تهناهت بهشپيش دين، دهنوك ليك دهدهن، پهريين بيت لهو سهروهه كارى خراب دهكهه. به كورتى دهبيته مهحشهريك ههر وهه سهيرى كه.

زۆربەى مندالەكان، ئەو بالئندانە تەنیا بۆ فرۆشتن راو دەكەن. نيوەيان تەنیا بۆ پارەكەى. ھەلبەتە ھەشن كە ئەم كارە ھەر بۆ كەيف و زەوقى خۆيان دەكەن، بەلام ئەمانە زۆر كەمن. ھەندىك لەو مندالانە لانى كەم لەو ماوہیەدا ژيان و بژيويان تەنیا لەسەر فرۆشتنى بالئندان داين دەبيت. تەنانەت زۆربەيان بەو پارەيەى كە لەو ماوہیەدا بە دەستى دپن، پاشكەوت دەكەن و سالەكەى پى دەبەنە سەر. زۆران دەناسم كە بەو كارە، پارە و پووليكيان پىكەوہ ناوہ و ئىستا بۆ خۆيان خەرىكى كاری ديكەن.

لەم وەرزەدا دزی و گيرفانبرين و جزدانرفاندنيش كەم نيبە لە فلۆريا. بەلى ئەمەش خۆ ھەر دەبيت. ئەو كارە داھاتەكەى زياترە و دەردەسەريشى كەمتر، بەلام شتيكى كە ئاسايى نيبە ئەوہیە كە لەو وەرزە و لەو پاركەدا كەسيك دزی لە كەسيك بكات، كەس شەر لەگەل كەس بكات، ھەر كەسە سەرقالى كاری خۆيەتى و بەس. تەنانەت كەس لەگەل يەكدى گالتهش ناكات. ھەمووان بىدەنگن و ئارام و بى سەروسەدا. پوخسارى ھەمووان ويك ھاتووەتەوہ و چاويان بچوك بووہتەوہ. تەنانەت ئەو كاتەى تۆريان ھەلداوہ و بالئندەيان گرتوون، ديسان ھەر بىدەنگ و بيسەروسەدان.

بۆ يەكەم جار تۆغرولم لەو بەرى پارك، پشت ھىلى شەمەندەفەر بىنى. ھەر ھەوت ھەشت ساليك دەبوو. جلەكانى رىكوپىك و قزى شانەكرابوو. زۆربەى ئەو مندالانەى سەرقالى راوہ چۆلەكەن، قزىان شيواو و ئالۆزە و جلوبەرگيان ناپىكە، بەلام ئەمەيان پىچەوانەى ھەمووان بوو. تەواو پىچەوانە.

دهنگوت ئەو رۆژانه له ئاسمانهوه بآلنده دهبارين

لهو وهرزهى سآل، لهم پاركهدا بايهك ههلدهكات، كه له باكوورهوه ديت و زوريش سارده. نازانم بۆ ههميشه وا بىر دهكهمهوه، كه ئەو بايه بايهكى زهرده، زهرديكى تۆخ. زۆربهى منداآلكانى ديكهش ههر وا بىر دهكهنهوه. له زۆربهيانم پرسيوه كه ئەوانيش پييان وايه ئەو بايه بايهكى رهنگ زهرده. ههنديكيشيان دهآين لهبهر ئەوهى كاتيك كه ئەو بايه ههل دهكات زۆربهى ئەو بالندانهى لهو كاتهدا دهگهنه پارك، بن سكيان زهرده، بۆيه ئەو بۆچوونه دروست بووه. نازانم رهنگه لهبهر ئەوهش بيت. قزى تۆغروليش زهرده بوو، ههلبهته نهك زهرديكى تۆخى وهك رهنكى كه نارى.

هيشتا خۆر ههآنهكشابوو و دهرياش ئارام بوو. خهريك بووم وهك ههميشه پيادهپروى، يان باشتره بلآيم شهوپرويم دهکرد، كه بينيم له ئاستى دار چنارهكهى دهستهچهپمدا واشتيك هياش هياش دهجوآيت. چوومه لآى. تاگهيشتمه لآى هيچ ئاگآى له من نهبوو. زۆر سهرقآل بوو، زهنگول زهنگول ئارهقه له سهرو پرووى دهچورا. خهريك بوو تۆرهكهى خۆى پان دهكردهوه، كه له چهند بركه خرنووكيك گير بووبوو و لى نهدهكرايهوه. شوينى رادانى تۆرهكه باش پاك نهكرايووه و نهدهكرا تۆرهكه به باشى لهو ناوهدا پان بكاتهوه. ئيدى زۆر ماندوو و كهوهپرى بووبوو. نه دهيتوانى سنگهكان باش بچهقينييت و نه دركودآلكهش باش رابمآيت. لهپروازى له تۆرهكه هينا و دهستى به جيتودان كرد: "نارهسهينه، ئاى له رۆخى ههمووتان..." تا دههات جيتوو و گازندهكانى زياتر دهبوون، كه لهناكاو تيينى منى كرد.

"لهو جۆره كاتانهدا جيتودان بارى سهرشانى مروف سووك دهكات، وايه؟"

"ئم..."

"تەنيايت؟"

"بەلى."

"پانكردنەوەى تۆرپكى وا گەورە بە تەنيا كارپكى سەختە. بە راست ناوت

چىيە؟"

"تۆغرۆل."

"تۆ مندالى كوئيت؟"

"يشيل كوى."

تۆغرۆل ھەموو شتېكى ھەبوو. تۆرپكى گەورەى ھەبوو، كە پېم واىە پرووبەرەكەى بە ئاسانى پىنج مەترى چوارگۆشە دەبوو، رەنگە گەورەترىش. چوار دانە قەفەسىش كە دووانيان گەورە و دووانەكەى دىكە كەمىك بچوكتەر بوون. بۆ ھەر قەفەسىكىش دانەيەك لەو بالئندە پلاستىكىيانەى دانابوون، كە جىكەجىك دەكەن و وەك ئەوەى دەنووك لە دان بەدن، بۆ ئەوەى بالئندە راستەقىنەكان بخەلەتېن و بەرەو تۆر و تەپكەكانەوە بچن. بالئندە پلاستىكىيەكانىشى گەورە بوون و بە موو جىاوازىت لەگەل بالئندە راستەقىنەكان پى نەدەكردن. دەنگيان خۆش بوو و تەواو دەتگوت دەنگى بالئندەى راستەقىنەيە. بە كورتى بە شېوہەك بوون كە بتوانن ھەموو بالئندەيەك فرىو بەدن و بۆ لای خۆيانيان رابكىشن. تەنانەت دوو دانە تەپكەشى ھەبوون، كە بەراستى باشى دانابوونەوہ. راپاكدن بە تەپكە زۆر ئاساترە. دان ھەلدەپرېژى و تەپكەكە بە داروچكەيەك كە داوئكى پېوہ بەستراوہتەوہ دادەنېيتەوہ. واتە تەپكەكە روو لە عەرزەكە و بە گوپرەى ئەو داروچكەيەى دەدرېتە بەرى بەرز دەكرېتەوہ. پاشان بالئندەكان، كە بۆ دانەكە ھاتنە

دهنگوت ئەو رۆژانه له ئاسمانهوه بآلنده دهبارين

ژير تهپكه كه، سهري ئەو داوه راده كيشيت كه لاي خوته و تهپكه بهرده بيتهوه سهه
بالنده كان، به لام چونكه ههر تهپكه يه ك يه ك دوو بالنده ي زياتر پي ناگيرين، بويه
راو كردن به توپ باوتره. بو راو كردن به توپ ده بيت شوينيك ديارى بكهيت، كه
دهوه نيك شتيكى وای لي بيت تا خوتي له په نادا بشاريتهوه. دانه كه بهو ناوه دا
هه لده پريت و بالنده پلاستيكييه كان قورميش ده كه يت و دايانده نييته سهه ر دانه كه و
ئينجا كه بالنده داگزانه سهه ر دانه كه، به خيرا يي لهو په نا ده وه نه، يان ههر په ناگه يه ك،
ديته دهه و توپه كه هه لده ده يته سهه ر بالنده كان. ئەو شيوازه سهه ختته، به لام ئەو ژماره
بالنده يه ي ئاوا ده يانگريت زور زياترن له وه ي به تهپكه ده يانگريت.

توغرول هه موو شتيكى ته واو بوو، ته نيا خو ي ه ي ئەو كاره نه بوو. به تاييه ت راوي
توپي هيج نه ده زاني. توپه كه ي به سهه ر چه ند پنجه گيا و دركودالدا پان كردبووه وه،
جا وه ره و بتوانه ليسان بكه وه. يه كيك له تهپكه كانيشي وه ك بلبي به كه لك نه ده هات.
واته هه رچه ند داوه كه ي راده كيشا، داروچكه كه نه ده ترازو و تهپكه كه نه ده كه وت.
يارمه تيم دا. سهه رتا توپه كه مان كرده وه و باش خاوينمان كرده وه، پاشان كار كردن به
تهپكه م به باشي فير كرد، به لام به هيج جوړيك نه يده تواني توپه كه پان بكاته وه.
منيش ئيدي دره نكم لي داها تيوو و ده بايه بجمه شوينيك.

يه ك دوو كاتژمير دواتر كه گه رامه وه، بينيم وا توغرول ههر له وپيه و ديسان
توپه كه ي به سهه ر پنج و دركه كاندا پان كردوه ته وه.

"ئه ري تو دوستيك، هاوړپيه كت نيه يارمه تيكت بدات؟ خو پيم گوتبوويت ئەم
كاره كاري دوو كه سهه، نه ك يه ك كه س."

"نە، نیمە. مندا لانی گەرە که که ی ئیمە هیچ که یفیان بە راوی بالندان نایەت. لیشی نازانن. مندا لانی گەرە کی ئیمە هیچ نازانن، هیچ".

گەرە که که ی ئەوان لە سەر ووی شارەووە بوو و خێزانە که یان یە کیک لە دەوڵە مەندترین خێزانە کانی شار بوون. باوکیم دەناسی. لەو دەوڵە مەندە زەبە لاحتانە بوو، که هەمووان دەیاناسی.

"باوکت دەزانیت لیرەیت؟"

"نە، نازانیت. ئە گەر پێ بزانیت خو... بە یانی زوو لە مال دەر که وتیم. ئەو هیشتا لە خەودا بوو."

"ئەو بالندانە ی که دەیانگرت، چیان لی دە که ییت؟"

"لە پیش مزگەوتدا دەیانفرۆشم. دەمەوێت پارە کو بکه مەووە. ئە گەر بالنده که ش جوان بیت ئەوا دەمەوێت بو خو می ببه مەووە. من زور که یفم بە بالنده دیت. دەمەوێت زور لە هەرە جوانە کانم هەبن."

پۆژی دواتریش توغڕۆل هەر لە هەمان شوین بوو. دیسان عارەقە ی کردبوو و هیچیشی بە هیچ نە کردبوو. پۆژی دواتریش هەروا. پۆژی چوارەم بارانیکی سەر بە قەپو و چکه باری. من دیسان بەویدا تیدە پەپریم. ئاخر من بە یانیان لە باسین کویەووە تا ییشیل کوی بە پیمان دەپۆم. نزیکە ی هەموو پۆژە کانی هەفتە. پۆژی پینجەم باران لینی کردبوووە، بە لام ئاسمان تەواو هەوری بوو و هیچ هەوالی توغڕۆلێش نەبوو. شتیکی ئاسایش بوو. ئی لەو که شەدا راو بە بالنده کوا دە کریت. پۆژی شەشەم هەتاو بوو، که شە که بو راو بە بالنده تەواو گونجاو بوو. لە سەر پینگامدا تووشم بوو بە تووشی ئۆرخان. ئەو هی گەرە کی جەنە تی بوو و لانی

دهنگوت ئه و رۆژانه له ئاسمانه وه بآلنده دهبارين

كه م ته مهنى دوا زده سال ده بوو. دواى سه عىد ئه و كارى له هه موو ئه وانى دى كه باشتر بوو. به و پار هيهى كه له راوه بآلنده دا ده ستى ده كه وت، خه رجى خو ئندنه كهى دا بين ده كرد. باشيش دا بينى ده كرد. واته جگه له ده فته ر و جاننا و جلو به رگ و ئه و شتانه، هيشتاش پار هى بو ده مايه وه. داوام لىي كرد كه يارمه تى تو غرول بدات، يان لانى كه م فىرى ورده كار ييه كانى راوى بكات. قبولى كرد.

تو غرول ديسان سه رقال بوو. تو رخان له دووره وه سه ير ئىكى به رو بازا رى تو غرولى كرد و پاشان چوو دارو چكه كهى رىك خست و هه ر داوه كهى را كيشا، يه كسه ر ته پكه كه كه وت. تو غرول ده مى لى به ش بوو و له چاوه كانى تو رخان نز بوو بو وه. "ده كر يت پى كه وه كار بكه ين؟"

"ده كر يت، به لام هه ر تا فىر ده بيت."

نز به كهى هه موو رۆژىك تو غرولم ده بينى. ئىدى كار ه كه فىر بوو بوو و باشيش ده چوو ه پيش. به ر له هه موو منداله كان ده هات. تو ره كهى پان ده كرد وه. ته پكه كانيشى باشتر دا ده نانه وه. ئىدى باش فىرى ئه و كار ه بوو بوو. ئه و يش ئىدى چاوى بچوك ده كرد نه وه و قسه ي نه ده كردن و هى چ دهنگى نه ده هات. له كار ه كه مه علان بوو بوو. ئه وه ش شتىكى ئاساىى بوو، چونكه به رده ستى تو رخان بوو، تو رخانيش سه ر وه ستاى هه مووان بوو، هه لبه ته جگه له سه عىد. شو ئى باشيشى هه لده بژارد، كه ئه مه گرنگتر ين خال بوو له راوه بآلنده دا. ئىدى واى لىه اتبوو هه ر خو ئى لاساىى دهنگى بآلنده كانيش بكاته وه و پى وى ستى به و بآلنده پلا ستى كى يانه هه ر نه بيت. رپه وى بآلنده كانى باش ديارى ده كرد و باشيش ته پكهى دا ده نايه وه. بآلنده كان رپه وى خو ئيان به گو ئيره ي با و تىنى گه رما و شىي هه وا و ئه و جو ره شتانه

هەلەبژارد، كە ئیدی توغڕۆلەش لەو بوارەدا هیچ نەبیت هێندەى بەلندەکانى لى دەزانى. پۆژ دواى پۆژ بەلندەى زۆرتى دەگرتن. پۆژىك دوانیوەرۆ بوو، سەیرم کرد هەمووان لە توغڕۆل راماون. ئاخىر ئەو خەرىك بوو ئەو بەلندەکانى بە هەزار دەردەسەرى گرتبوونى، يەك يەك لە قەفەسى دەردەهێنان و بۆ ئاسمانى هەلەدان. خۆشحال بوو و لە خەنى خۆشيان نەیدەزانى چ بکات. هەلبەتە هەمووشى بەرەللا نەکردن، يەك دوو دانەى لەوانەى زۆر جوانن بۆ فرۆشتن لە بازاى مەلفرۆشان، هێشتبوونەوه. هەموو مندالەکان لى رامابوون و خەرىك بوون خوێنیان دەهاتە جۆش. منیش هەر وا، تاسابووم، لەو دەمەدا ئۆرخانم بینى. هات بەرامبەرم راوهستا و گوتى: "ئەگەر ناسیاوى تۆ نەدەبوو، ئەگەر تۆ پیت نەناساندبووم..."

تازە تیدەگەیشتم كە هەر لە سەرەتاوه ئەوه كارى توغڕۆل بووه. چوومه لای پیم گوت كەوا مندالەکان لیت توورەن، لەبەر خاترى منە كارىان پیتدا نییه.. بەلام ئەو هەر گوێشى نەداى. چەقۆیەكى دەسكئیسقانى نیشان دام و گوتى: "هەر بیریشى لى مەكەوه." چەقۆكەى هەمیشە لە تەنیشت خۆى دادەنا و دەم و سات چاویكى لە دەورووبەرى خۆى بوو و بە وردى چاودیرى هەمووانى دەکرد.

پۆژى دواتر ئۆرخانم بینى، كە بە خورتى پى لە سلیمان و زەكى و محەمەد گرتبوو و دەیگوت لەبەر خاترى منیش بىت هەقتان بەسەریهوه نەبیت.

یەك دوو پۆژ ئاوا چاودیریم کرد، بینیم وا مندالەکانى دیکەش وەك بلیى ئەو هەنگاوى توغڕۆلیان لە دل گران نەبیت، بەلام بە پرووى خۆیاندا ناهینن. هەلبەتە هەندىك لە مندالەکان هەبوون، كە ئەگەر ئۆرخان لەوى نەبایە و خاترى منیان

دەتگوت ئەو رۆژانە لە ئاسمانەوہ بالئندە دەبارین

نەگرتبا، چ دەردیکیان بە تۆغرۆل نەدەکرد. چەند جارێک قسەم لەگەڵ کرد و پیم گوت هیچ نەبیت ئەم کارە بە بەرچاوی مندالەکانەوہ مەکە. ئەو ھەموو شوینە ھەبە ھەر دەبیت ھەموو مندالەکان بتبینن و ئاگیان لێ بیت؟ بەلام ئەو ھیچ گوئی نەدەدایە، یان بزەبەکی دەکرد، یان چەقۆ دەسکئیسقانییەکی پیشان دەدام. پیم گوت ئەم مندالانە دەناسم و بەم چەقۆیە، ئەویش تۆ، یەک خولەکیش خۆیان لەبەر رانگریت، بەلام ئەو ئەبرۆی بۆ سەرەوہ ھەلتەکاندن و چاوی بچوک کردنەوہ و ھیچی نەگوت.

ئیدی ھیچ کەس خۆی تینەدەگەیاندا. وەک ئەوہی لەوئ نەبیت ئاوا سەیریان دەکرد. تەواو پشتگوئیان خستبوو. کەس نە باسی گەورەیی تۆر و جوانیی قەفەسەکانی دەکرد، نە تەردەستی و شارەزاییەکی و ئەو بالئندانەکی دەگرتن. کەس نە بە باش، نە بە خراب باسی نەدەکرد. وەک بلێی ھەر نەبیین. دەتگوت ئەوہ ھەر تۆغرۆل نییە رۆژانە دەیان بالئندە، کە ئەوان بۆ گرتنیان خۆیان بە داروبەرددا دەدا، بەرەو ئاسمان تێھەلئەدا و بەرەللایان دەکات. ئیدی کەس نە لێی توورە دەبوو نە دلگران.

رۆژیک دواي نیوہرۆ بوو ئورخانم بینی. خۆشحال بوو. زۆر بالئندەکی گرتبوون، کە چەند دانەبەکیشیان گەورە بوون، لەوانەکی نرخیان بەرزە.

"چیدی سۆراغی تۆغرۆل ناگریت؟"

"بە راست چ خەبەر لە تۆغرۆل؟"

"سەعید... سەعید خۆ دەناسیت؟"

"ناویم بیستووه، به‌لام نایناسم. نه‌شمینیوه. تو ده‌یناسیت؟ هاو‌رپته؟ زور حز ده‌که‌م بیینم."

"به‌لی‌ باب، ئه‌و باشت‌رین هاو‌رپمه. بیهاوتایه. تا ئیستا له‌م پارکه‌ هیچ‌ که‌س توزیشی له‌ دوو نه‌کردووه. جادوو له‌ بالندان ده‌کات. ده‌لی‌ی ویردیان له‌سه‌ر ده‌خوئیت. هه‌رچی بالنده‌ی جوان هه‌یه، ریک‌ دین و ده‌چنه‌ ناو تو‌ره‌که‌ی ئه‌وه‌وه. ده‌ته‌وئیت پیتی بنا‌سینم؟"

"به‌لی‌. باوکی کئیه‌؟ چ‌ کاره‌یه‌؟"

"باوکی بینکاره‌ و‌ابزنام. سه‌عید و‌ ئه‌وان زور هه‌ژارن. به‌ گیانی خو‌م هه‌ر دوینن پیری بالنده‌ی وای گرتبوون ئا‌مه‌نده‌ گه‌وره‌. من ده‌لیم بالنده‌، تو بلن به‌رخ، مه‌ر. رۆژی پینجسه‌د دانه‌ش ده‌گریت. گوتم خو‌ جادوو‌یان لی‌ ده‌کات. مندا‌له‌کان ده‌لین خوا دللی‌ به‌ سه‌عید ده‌سووتیت، بۆیه‌ هه‌ر خو‌ی یارمه‌تی ده‌دات. واته‌ به‌ جو‌ریک‌ ئا‌گای لینی ده‌بیت."

"ئه‌ی تو؟ تۆش باوه‌ر به‌و قسانه‌ ده‌که‌یت؟"

"خوا به‌ قوربانی بم، به‌لام نه‌ باب، ئه‌و قسانه‌ چین. سه‌عید خو‌ی شاره‌زای ئه‌و کاره‌یه‌. هه‌ر ئاینوئۆپینک له‌و کاره‌دا هه‌یه، هی ئه‌وه‌. سه‌یروسه‌مه‌ره‌ی وای هه‌یه، که‌ سه‌رت سو‌ر ده‌مئیت. سه‌عید وه‌ستای ئه‌و کاره‌یه‌. سه‌عید هه‌موو ئه‌و..."

"گو‌ت باوکی چی‌؟"

"به‌لی‌ سه‌عید و‌ ئه‌وان زور هه‌ژارن. له‌و جو‌رانه‌ی که‌ ده‌لین نانیا‌ن به‌ نان رانا‌گات. ته‌نیا ئه‌م ماوانه‌یه‌ که‌ ره‌وشیا‌ن که‌میک‌ باشت‌ر ده‌بیت. باشت‌ریش که‌... ئه‌گه‌ر سه‌عید نه‌بیت و‌ ئه‌وه‌نده‌ شاره‌زای ئه‌و کاره‌ نه‌بایه، تا ئیستا له‌ برسان

دەنگوت ئەو رۆژانە لە ئاسمانەو بەلندە دەبارین

مردبوون. هیچ داھاتیکیان نییە، هیچ. ئەگەر مالهەکیان دەبینیت، فرمیسکت لە چاوان دین. باوکی سەعید پینەدۆزی دەکرد. ئیستاش وا کەوتوووە کونجی خانوو. دەلین سییەکانی جوړیکیان لێ ھاتوو. زەمینگیرە ئیدی. سەعید و ئەوان شەش خوشک و بران. سەعید خۆی شاگردی دوکانیکی بەرگدرووویە.

"ئێ؟ ئافەرین."

"بەلێ بابە. تازە ھەقەستیش وەرەگریت. بەو پارەییە لە فرۆشتنی بەلندەش دەستی دەکەوێت، ئەم یەک دوو مانگە هیچ کیشەییەکیان ناییت. وەستاش پیاویکی باشە. ھەموو پۆژیک چەند کاتژمێرێک ئیزنی دەدات، کە بۆ خۆی بەم کارەشی پابگات. ھەلبەتە سەعیدیش ھەموو کاری بەرگدروووە کە پرای دەکات ھا. سەعید کوڕیکی بەکارە. راستییە کە ئەم سەعیدە ئیمە، ھەر پیری چینیکی باشی لەو تۆغڕۆلە ئیو دا."

"ئێ. بۆ؟ کەواتە بەلێ ئەو لەبەر ئەوەیە چەند پۆژە دیار نییە. بە راست خۆ تۆغڕۆل ھەمیشە چەقوی ھەر پێ بوو. چۆن بوو دەرەقەتی سەعید نەھاتوو؟"

"بفف، چەقۆ چییە؟ یەکەم جار چەقوی لێ ستاند و ئینجا وەرینگرای، ئەمما وەرگژان. شەلوکووتی کرد. ھەقەستیش بوو ئاخر. زۆری لێ پەست بوو بوو."

"ئێ ئاخر لەبەرچی؟ مەگەر تۆغڕۆل چی لێ کردبوو؟"

"راستیە کە یەنیش نازانم. واتە هیچ کاممان خۆشمان نەدەویست، بەلام سەعید چما لەھیکەو ئەوا لینی توورە بوو، منیش نازانم. لیشم پرسی. ھێچی نەگوت، ھەر ئەوەندە نەبیت گوتی توورە بووم ئیدی، ھەر ئەوەندە، بەلام سەعید سەعیدە، قسە ی تێدانییە. قسە یەک بکەم دلگیر ناییت؟"

"نه، بلی."

"راستییه‌کی سه‌عید که یفی به هیچ یه ک له و مندالانه نایه ت که له گه‌ره‌که‌کی ئیوه‌وه دینه ئیره. جارنیک پیی گوتم هه‌موویان لیداننیک قه‌رزاران. واته قه‌رزاری ئەون. راستییه‌که‌ی... راستییه‌که‌ی سه‌عید له ده‌ستی تۆش به گله‌بیه."

"له ده‌ستی من بۆ؟"

"نازانم."

"که‌ی ده‌توانیت ئیمه پینک بناستیت؟"

"ئه‌وه‌ی راستی بیت ئەو تۆ ده‌ناسیت، ده‌یگوت باوکیشی تۆ ده‌ناسیت." دوو رۆژ دواتر ئۆرخان پیی گوتم ئە‌گەر بمه‌و‌یت سه‌عید بینم دوانیوه‌رۆ بچمه ئە‌وه‌بهری پارکه‌که، پشت هیللی شه‌مه‌نده‌فه‌ر. خه‌ریک بووم ده‌چوومه لای سه‌عید، که ئۆرخانم بینی. چوارچمکی دانیشتبوو و خه‌ریکی پاککردنه‌وه‌ی تۆره‌که‌ی بوو له‌و درکودالهی لیبی گیربوو بوون.

"هاتیت؟ ئە‌وه‌تا سه‌عید. ده‌یبینیت؟"

"ئە‌گەر ده‌ته‌و‌یت بۆ دواتر لیبی ده‌گه‌رین. ئاخ‌ر گوتت سه‌عید له‌ منیش..." "نه‌ بابە. ئە‌وه‌ له‌بەر تۆغڕۆل بوو و براهه‌وه و چووه‌ دوای کاری خۆی، ئە‌گەر نا سه‌عید..."

"که‌واته‌ با بچینه لای."

سه‌عید خه‌ریک بوو تۆره‌که‌ی هه‌ڵده‌گرته‌وه. ئە‌و سه‌ قه‌فه‌سه‌ی پیی بوون پراوپری بالنده‌ بوون، که هه‌ر باله‌فرکه‌یان بوو و تیکده‌قۆقژان. ته‌مه‌نی ده‌ تا یازده‌ سالییک ده‌بوو. چوار به‌رده‌ستیشی هه‌بوون. تۆره‌که‌ی گه‌وره‌ بوو، زۆر گه‌وره‌.

دهنگوت ئەو رۆژانه له ئاسمانهوه بەلنده دهبارين

شەش دانە تەپكەشى هەبوون، هەشت دانە لەو بەلنده پلاستيكيانەشى پێ بوون. هەموو تەپكەكاني ئامادە كردبوون و خەريك بوو تۆرەكەشى ئامادە دەکرد. ئەو چوار بەردەستەشى لە دوايهوه دانیشتبوون و لەسەر پێ ئامادە بوون، كە ئەگەر سەعيد ئامازەى دانى، تۆرەكە فرى دەنە سەر بەلندهكان. بە باشى پيشوازى لە من كرد. سلاو و چاكوچونىكى گەرمى كرد و گوتى كە خۆى و باوكى، لەمێژە من دەناسن.

هەر لەو يەكەم دیدارهماندا بە گەرموگورى لەگەڵ يەكدا دواين و بووينە هاوړى. نزيكەى هەموو رۆژيک يەكديمان دەبينى. قسهمان دەکردن و دەردەدلمان دەکرد. بە راستى لە كارەكەى خويدا و استا بوو. وەردەكارىيەكاني ئەو كارەى باش دەزانين، وەك ئۆرخان گوتەنى هەموو ئاينوئۆينەكاني كارەكەى لەبەر بوون. منيش تا ئىستا هېچ كەسم هيندەى ئەو شارەزا لەو كارەدا نەبينبوو. رۆژانه قەفەسەكاني پێ دەکردن لە بەلنده، جا چ بەلندهگەليكىش. لە فرۆشتنى بەلندهشدا زۆر ليهاتوو بوو. پەنگە ئەگەر منيش لە جېي سەعيد بام و ژيان و بژويى خيزانهكەم لەو پريگايەوه داين بكردايه، بە ئەندازەى ئەو لەو كارەدا شارەزا بووبام. چاك نيه ئەو بەلندانهش سالانه دینه ئيره. دەنگوت لە شاگردايەتى زۆر زۆرى پيپيريت هەفتهى سەد ليره زياتر نيه. سەد ليرهش كوا بەشى خيزاينكى هەشت كەسى دەكات؟ بۆ هەفته يەك بەشى نانى وشكيش ناكات. ئەو چاوه پەش و گەشەنەى پێ لە خەم و تازار بوون. كە ئاهى هەلدهكيشا، هەمووى خەفت و دلتهنگى بوو. ديار بوو لەو تەمەنە كورتهيدا حەسرەتى هەموو شتيكى لە دلدا ماوه و هېچ يەك لە ئارەزووهكاني نەهاتوونەتە دى. باسى دلتهنگيەكاني خویشى بۆ كردم. باسى هيووا و ئارەزووهكانيشى. ئاخىر هەموو

قسەکانی ھەر ئاخ و کەسەر بوون، کە بەردیان دەتواندەوہ. ئاخی ھەلدەکیشان و دەیگوت: "ئااخ ئەگەر..."

بەردەستەکانی زۆر لینی رازی بوون و بە پیاوہتی و دەستکراوہییەکیاندا ھەلدەدا. دەیانگوت سەعید مافی ھیچ کەسیک ناخوات. ھەمووان بە برا ناویان دەھینا و تەواو وەکو برا خۆشیان دەویست. پڕۆژانە کاتیکی بەلندەکانی دەفرۆشت، تا دوایین قروۆش ھەقەستەییەکیەکیان دەدا. نە بەلندەییەکی کەمتر، نە زیاتر. نە لیرەییەکی کەمتر، نە لیرەییەکی زیاتر. تا دوا قروۆش، ھەر کەسەیی مافی خۆی وەردەگرت. ئۆرخانیسی کە ماوہییەکی کاری لەگەڵدا کردبوو دەیگوت: "سەعید کەسیکە حیساب و کتابی قسەیی لێ ناکریت، ورد وەردە."

"دەکریت پێم بەلێت بۆچی لە توغروۆلت دا؟"

"دیارە پێویست بوو ئیدی. وازی لێ بێنە توخوا."

یەکیکی لە بەردەستەکانیشیم دەناسی. ناوی عەلی بوو، کورپی فەیزی کە لە گەرەکی بنەفشە بوو و ماسیگر بوو. تەمەنی چوار دەسەل دەبوو. بەلای کورت بوو. پار بە بەلەمەکی باوکی خۆی ھەلدا بوو نێو دەریا، کە گواہی لە ماڵ پرابکات، ھێشتا نەگەشتووہ تە تەنگە، پۆلیسی دەیگر و پادەستی باوکی دەکەنەوہ. بەلابەرەزەکیان ناوی ئاتیلا بوو و دەیگوت باوکی لە کارخانەیی شووشەسازیدا کار دەکات. ئەوہشیان کە دەیگوت باوکی باخەوانە، ناوی موحرەم بوو، لانی زۆر تەمەنی ھەر یاز دەسەلێکی دەبوو. چوارەمیشیان ناوی ھالوک بوو و باوکی شوپیری تەکسی بوو. ھەر چواریان کورپی باش بوون و زۆریشیان سەعید خۆش دەویست.

دهتگوت ئەو رۆژانه له ئاسمانهوه بآلنده دهبارين

مندآله كان دهيانگوت چهند رۆژيکه كهوا ژماره‌ی بآلنده كان زۆر زيادی كردوو. دهيانگوت ئەمه يه كه مين جاره كهوا له باكوور و باكووری خۆرئاواوه، هاوكات بآلنده بۆ ئيره بين. دهيانگوت له هه‌موو لايه كه‌وه وا بآلنده يه و به‌ره‌و فلۆريا كۆچ ده‌كهن. دهيانگوت له جياتی باران ده‌لێی بآلنده له ئاسمانه‌وه ده‌بارن. سه‌عيديش ده‌يگوت تا ئیستا قه‌ت ئەو هه‌موو بآلنده‌يه‌ی پي‌كه‌وه له يه‌ك جي‌دا نه‌بينون. هه‌موويان خۆش‌حال بوون و ده‌يانگوت له‌و چهند رۆژه‌ی رابردوودا كاره‌كه‌يان زۆر باش بووه. هه‌لبه‌ته سه‌عيد هه‌ميشه كاری هه‌ر باش بووه، به‌لام ئەم چهند رۆژه بارودۆخ به ته‌واوی جياواز بووه. راستيشيان ده‌كرد، ده‌تگوت له‌م چهند رۆژه‌دا له ئاسمانه‌وه بآلنده ده‌بارن.

رۆژيک به لای کانییه که‌دا تیده‌په‌ريم، سه‌عيدم بينی.

"ئاسمان ده‌بينیت؟ ده‌لێی بآلنده ده‌بارن. نازانم ئە‌مسال چي بووه. هيچ کات ئاوا نه‌ده‌بوو. ده‌بينیت؟ قه‌فه‌سه‌كان پرن."

خه‌ريک بووم سه‌يري قه‌فه‌سه‌کانم ده‌كرد، كه له‌پري‌كه‌وه گوتی: "دانيشه بآلنده وا دین." سه‌ري دانه‌واندبوو و خه‌ريک بوو لاسايی ده‌نگی بآلنده‌کانی ده‌كرده‌وه. پۆله بآلنده‌يه‌ك به‌سه‌ر سه‌رماندا ره‌ت بوون، به‌لام هه‌ر به‌ ئاسمانه‌وه بوون. سه‌عيد هه‌ناسه‌يه‌کی هه‌لكيشا و گوتی: "وابزانم ئيمه‌يان بينی. ئە‌گه‌ر زووتر دانيشتبايت... ده‌گه‌رپينه‌وه. مه‌گه‌ر کو‌ييان هه‌يه‌ بۆي بچن؟" هيشتا قسه‌کانی سه‌عيد ته‌واو نه‌بوو، كه بآلنده‌كان گه‌رانه‌وه. هه‌موو شتي‌ك له‌ جي‌ی خۆی بوو. تۆره‌كان، ته‌پکه‌كان، ته‌له‌كان. سه‌عيد سه‌يري‌کی بآلنده‌کانی كرد، گوتی: "تا من پي‌تان نه‌لیم كه‌س خۆی ناجووليني‌ت." پاشان داوی يه‌کي‌ك له‌ ته‌پکه‌کانی بۆ لای من رادا و

گوتی: "ده‌ته‌وئیت تاقی بکه‌یته‌وه؟" من داوه‌که‌م گرت و سه‌عید به‌وانی دیکه‌ی گوت: "یه‌که‌م جار‌ئه‌و."

به‌ئامازه‌ی سه‌عید داوه‌که‌م پراکیشا و ته‌پکه‌که‌ داکه‌وت. چه‌ند بالنده‌یه‌ک که‌وته‌نه ژیر ته‌پکه‌که‌ و که‌وته‌نه خۆ‌ه‌له‌کوتان و باله‌فرکه‌. ئینجا هه‌موو به‌رده‌سته‌کانیش داوه‌کانیان پراکیشا و سه‌عیدیش تۆره‌که‌ی هه‌لدا. وابزانم یه‌ک بالنده‌ش نه‌یتوانی خۆی ده‌رباز بکات. هه‌موومان گرتبوون. سه‌عید ته‌نیا به‌ تۆره‌که‌ی هینده‌ی هه‌موومانی گرتبوون. سه‌ره‌تا چووینه‌ گژ‌ئه‌وانه‌ی به‌ تۆره‌که‌وه‌ بووبوون. هه‌ر که‌سه‌ی دوو سه‌ی بالنده‌ی ده‌گرتن و ده‌یخستنه‌ ناو‌قه‌فه‌سه‌کانه‌وه‌. منیش دانه‌یه‌که‌م گرتبووه‌ ده‌ستم. بالنده‌که‌ له‌ژیر تۆره‌که‌دا ئه‌وه‌نده‌ خۆی هه‌له‌کوتابوو، دل‌ی وه‌کو ماتۆر ته‌پوهۆری بوو. هه‌ر ده‌نووکی لیک‌ده‌دا و چاوی ده‌کوتان. چاویش چه‌ند؟ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی میرووله‌یه‌ک. له‌ دل‌ی خۆمدا گوتم ئه‌م بالنده‌یه‌ له‌ سه‌عید ده‌کرم و... به‌لام سه‌عید هاو‌ریم بوو چون‌ده‌متوانی ئه‌و پیشنیازه‌ بکه‌م؟

سه‌عید تۆره‌که‌ی هه‌له‌گرتبووه‌وه‌ و ئه‌وانی دیش ته‌پکه‌کان. من هیشتا بالنده‌که‌م به‌ ده‌سته‌وه‌ و بوو و نه‌مده‌زانی چی بکه‌م. سه‌رم هه‌له‌پری بینیم وا هه‌ر پینجیان له‌ من راماون. له‌په‌رپکه‌وه‌ سه‌عید گوتی: "ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وئیت با‌بۆ تۆ بییت." زۆر خۆش‌حال بووم و پروو له‌ سه‌عید و منداله‌کان گوتم: "سوپاس. خۆش‌حالتان کردم." پاشان نازانم چی بوو توغرولم که‌وته‌وه‌ یاد. ده‌ستم بۆ ئاسمان به‌رز کرده‌وه‌. هیشتا بالنده‌که‌ له‌ناو ده‌ستمدا بوو. هه‌موویان له‌ ده‌سته‌کانم رامابوون، ته‌نیا سه‌عید نه‌بییت، ئه‌و سه‌یری چاوی ده‌کردم. په‌نجه‌کانم کردنه‌وه‌ و بالنده‌که‌ فپری. منداله‌کان به‌ شله‌ژاوییه‌وه‌ که‌وته‌نه‌ دوای بالنده‌که‌، که‌ بیگرنه‌وه‌ و

دهنگوت ئەو رۆژانه له ئاسمانهوه بآلنده دهبارين

بۆيان نهکرا. بآلنده که کهمیک زيگزاگی کرد و بهرز بووهوه و له چاوتروکانیکدا ون بوو.

مندآلهکان له شوینی خۆيان رەق هه لاتبوون و جوولەيان له خۆيان بریبوو. هه موویان بیدهنگ بوون، هیچ کهس دهنگی لیه نه دههات، تا ئەو کاتهی نازانم چی بوو پیکهوه ریانکرده لای قه فهسهکان. زارکی قه فهسهکانیان کردهوه و هه موو بآلندهکانیان هه لفراند. ته نانهت یهک دانه بآلندهش له ناو هیچ یهک له قه فهسهکاندا نه ما. هه ر مه پرسه چ هه رایهک بوو. مندآلهکان هاوریان ده کرد و پیده که نین. بآلندهکانیش چه پ و راست زيگزاگیان لی ده دا و تیکده ئالان و هه لده فرین. پاشان هه موویان چوارچمکی دانیشتن و دیسان بیدهنگ بوونهوه، به لام ئەم جاره هه موویان پیده که نین. به بیته وهی شتیک بلیم، یان شتیکیان لی بیرسم به ره و لیوار رۆیشتم. له ده ور و به ری لیواره که دیسان فه رمانبه رانی شاره وانی خه ریکی کار بوون و شوینه که یان رووپۆ ده کرد. به گه چ هیلیان به لیواردا کیشابوون و شوینی ئەو ئاپارتمانیه یان دیاری کردبوو، که بریار بوو تا سالی ئاینده کاره کانی ته واو بکرین. به لی، ئە مسال دوا سال بوو که بآلندهکان بتوانن زستان لی ره بیه نه سه ر، چونکه سالی داهاتوو شوینییک نه ده مایه وه بۆ مانه وه یان. ئیدی هه موو شوینییک ده بووه ئاپارتمان و دوکان و فرۆشگا و شه قامی قیرتاوکراو. ئەم پرۆژه یه ی بیناسازی نیوه ی زیاتری پارکه که ی داگیر ده کرد، که به ریکه وت هه موو ئەو شوینه بوو که وا بآلندهکانی لی هه لده نیشتن. هیچ کهس نه یده زانی ئەو بآلنده له چ سالییکه وه بۆ ئیره دین، به لام هه مووان ده یانزانی که وا ئە مسال دوا سالیانه بتوانن بینه ئیره و ئیدی چاومان پیدان ناکه ویته وه. من له گز ئەو بیرکردنه وانه دا بووم، که له پر بینیم سه عید و

به‌رده‌سته‌کانیشی له‌ته‌نیشتمدا دانیشتن و چاویان بریه‌ده‌ریا. تا نیو کاتژمیریک
 ئاوا بیده‌نگ بووین، ئینجا سه‌عید گوتی: "ئاهی ئه‌م بالندانه‌ده‌یانگریٚت. تو سه‌بر
 بگره و ببینه. ئاخو و لیره‌ش خانوو دروست ده‌کن. هر ئه‌وه‌نده‌ماوه له
 ناوه‌پراستی ده‌ریاش خانووان قیت که‌نه‌وه. بومه‌له‌رزه دیت. به‌گیانی خوٚم
 بومه‌له‌رزه دیت و هه‌موو ئه‌م خانووانه له‌گه‌ل زه‌ویدا ته‌خت ده‌کات."
 "به‌لکو له‌وه‌ش خراپتر."

"به‌خوا. ئه‌مانه‌وا مالی بالنده‌کان تیک ده‌ده‌ن، که‌چی، که‌مال بو‌خویان چی
 بکه‌ن، به‌لام ئه‌مه‌نامه‌ردییه، نامه‌ردی. مه‌گه‌ر نا؟"

هه‌م سه‌عید، هه‌م به‌رده‌سته‌کانی، باش ده‌یانزانی که‌ئیدی په‌نگه‌هیچ کات
 نه‌توانن بالنده‌به‌ک‌پاو بکه‌ن، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌موو ئه‌و بالندانه‌ی ئه‌و پرۆژه
 پراویان کردبوون، به‌ره‌للایان کردن و یه‌ک یه‌ک هه‌لیانفراندن. له‌من بپرسن
 کاریکی باشیان کرد. هه‌م سه‌عید و هه‌م به‌رده‌سته‌کانی.

پارچه ئاسنیکی سه قاکراو

هیچ کهس نهیده زانی خه لکی کوئییه و کهی هاتووو ته ئیره. ههر ده لئیت لیره له دایک بووه و لیره گهوره بووه. یه که مین پوژ که بینیم باشم به بیره. که میک ئه سمه ره. چاوی رهش و گهش و قژی قاوهیی و گروازه یه. ته مهنی ده سال ده بییت. که ده لیم ده سال، واته ده سالی ریک! به سال و مانگه وه. ئاخر نووشته یه کی به مله وه کراوه، له وانیه ی بو چاوووزار به مله وه ده کرین، کات و ساتی له دایک بوونه که شی لی نووسراوه، ههم شوینی له دایک بوونی و ههم ناوی باوک و دایکی. نوشته که وه ک گه رده نبه ندیکی لوله یی هینده ی ئه نگوستیک گه وره یه و هه همیشه به ملیه وه یه.

موخته ره م، ناوی موخته ره مه. بگاته ههر که سپیک یه که مین شت، که پیشانی بدات ئه و نوشته یه یه، که به ملیه وه یه. له گه ل منیشدا ئه وه ی کرد، بو یه ههم ناوه که ی ده زانم و ههم ته مهنی.

پارچه ناسنیکى سه فاکراو

ئەو رۆژەى كە بىنىم، لە بەيانىيە كە يەو و لە لىوار با هەلىكردبوو و شەپۆلە كان ئاوى دەريايان بە سەر شە قامە قىرتاوه كە دا دەپرژاند. ئىنجا هيشتا بايە كە خوڤى نە كردبوو، داىكرده باران. جا چ بارانىك، سەربە قەپوچكە. هەر دلۆپىنكى هيندەى كە لىلەى چۆلە كە يەك. نازانم ئەو و چىيە كە نمونە كانى وەكو موحتەرم لەم جۆرە رۆژانە دا دەبىنم، ئەو و شى هەميشە لە لىوار. لە بەر ئا و هە لاتبوو و لە سەرمان هەلده لەرزى. زۆر بە ئارامى وەرسوورا و هات لە چاخانە دانىشت، هەر لەو بەر دەرگايە. كراسە شپروپرە كەى بە سنگىيەو و نووسابوو و دەتتوانى پەراسوو كەنى دانە دانە بژمىريت. ئەو رۆژانەى كە با و بارانە، بە تايبەت ئەگەر بارانە كەش ئاوا بە خوڤر بىت، چاخانە كە تا بنەبان پەر لە خەلكە، ئەو رۆژەش وابوو. چاخانە گەرم بوو و رۆستەمى چايچى برەبرى سەماوەرە كەى دەهات.

هيشتا جلە كانى وشك نەبوو بوونەو، كە بىنىم وا سىنىى چاى بە دەستەو يە و چوستوچاپوك لەم مېز بۆ ئەو مېز دەچىت و پيالەى پەر دادەنيت و هى بە تال هەلده گرىت. بە جۆرىك چا دادەنيت دەلىى دە سالە ئەم كارە دەكات. تا من چاكەمم خواردەو، بىنىم وا عەزىز، يە كىك لە ماسىگرە كانى ئەم ناو، لە بەر دەرگا وەستاو و موحتەرمەميش بە رامبەرە تى.

"بەلى وەستا، بەلى دەتوانم. ئەمە خو هىچ نىيە. هەر كارى خوّمە."

من هيشتا لە بابەتە كە نەگەيشتبووم، كە عەزىز لە چاخانە وەدەرەكوت و موحتەرمەميش كەوتە دواى. باران خەرىك بوو لىى دەكردهو و وەك بلىى دەرياش لە شەپۆل كەوتبوو. عەزىز كندره كەى لە سەكۆكە كردهو و بەلەمى بۆ نىو دەريا رادا. موحتەرمەميش لەناو بەلەمدا ئاسوودە لىى دانىشتبوو. بايەكە كەم بووبوو، بەلام

شه‌پۆل هیشتا هینده‌ی به‌ژنی مروڤنیک به‌رز ده‌بوونه‌وه. یه‌کینک له‌ماسیگره‌کانی ناو‌چاخانه‌که‌گوتی: "ئه‌م‌عه‌زیزه‌ش‌شیتته‌ها."

دوو‌کاترمیتری‌پینه‌چوون، که‌عه‌زیز و موخته‌ره‌م‌له‌به‌ر‌ئاو‌هه‌لاتبوون، گه‌پرانه‌وه‌چاخانه‌که. تا‌عه‌زیز‌دانیشته‌لای‌ئاگردانه‌که، موخته‌ره‌م‌دوو‌چای‌گه‌رمی‌بۆ‌خۆی و بۆ‌عه‌زیز‌دانا‌بوونه‌سه‌ر‌میزه‌که. هیشتا‌عه‌زیز‌چاکه‌ی‌خۆی‌نه‌خواردبووه‌وه، که‌موخته‌ره‌م‌یه‌ک‌دوو‌چای‌له‌به‌ر‌هه‌موو‌موشته‌ریه‌کان‌دانا‌بوون. مندالێکی‌به‌کاره‌بوو. واته‌به‌دۆل‌و‌گیان‌کاری‌خۆی‌ده‌کرد. مرو‌هه‌ر‌حه‌زی‌لی‌بوو‌سه‌یری‌کار‌کردنه‌که‌ی‌بکات. رۆسته‌می‌چایچی‌چاخانه‌که‌ی‌ته‌واو‌به‌موخته‌ره‌م‌سپارد و خۆی‌له‌ته‌نیشته‌سه‌ماوه‌ره‌که‌پالێ‌دایه‌وه‌و‌به‌وه‌ده‌ستماله‌ی‌به‌ملیه‌وه‌بوو‌ده‌موچاو و سه‌روگه‌رده‌نی‌خۆی‌له‌دوو‌که‌ل و هه‌لمی‌ئاگردانه‌که‌ده‌سپری. که‌س‌به‌ناوی‌بچوکیه‌وه‌ناویان‌نه‌ده‌هینا. موخته‌ره‌م‌یو‌غون‌تاش. شوهرتی‌خیزانه‌که‌شی‌له‌و‌پارچه‌کاغه‌زه‌نوسرا‌بوو، که‌به‌گه‌ردنیه‌وه‌هه‌لو‌اسرا‌بوو و هه‌مووان‌به‌ناوی‌خیزانیه‌وه‌بانگیان‌ده‌کرد، که‌پیم‌وايه‌خۆیشی‌که‌یفی‌به‌وه‌ده‌هات. ئه‌گه‌ر‌غه‌ریه‌یه‌ک‌به‌موخته‌ره‌م‌ناوی‌بردبا، موخته‌ره‌م‌خیرا‌شوهرتی‌خۆی‌بۆ‌زیاد‌ده‌کرد.

"موخته‌ره‌م..."

"یو‌غون‌تاش‌مامه‌گیان. موخته‌ره‌م‌یو‌غون‌تاش."

ئه‌گه‌ر‌ناسیاو‌یکیش‌هه‌ر‌ته‌نیا‌به‌موخته‌ره‌م‌ناوی‌بیتیت، موخته‌ره‌م‌به‌چاوه‌په‌ش‌و‌گه‌شه‌کانیه‌وه‌به‌شپوه‌یه‌ک‌سه‌یری‌ده‌کرد، که‌کابرا‌په‌شیمان‌ده‌بووه‌وه، بۆ‌لیبوردنیش‌با، چهند‌دانه‌یو‌غون‌تاشی‌له‌سه‌ر‌یه‌ک‌بۆ‌ریز‌ده‌کردن. راستیه‌که‌ی

پارچه ئاسنیکى سه فاكر او

من خۆم قەت نەمبىنى كەسپىك ھەر بە ناوى موختەرەم بە تەنى ناوى بىتت. بە كورتى موختەرەم بۆ ھەمووان موختەرەم يوغون تاش بوو، نەك موختەرەمى پرووت.

موختەرەم ھەمىشە شاد و توندوبەند بوو. قەت نەمبىنى پرووى گرژ بىت، دەموچاوى تىك بىت، توورە بىت، يان نىگەرەن بىت. ھەمىشە خۆشحال و بزە بە لىوئەو بوو، كە بە پازدە بىست مست و پىلەقەش نەدەكرا لىي بىستىت. ھىچ كاتىكىش نەمبىنى بىرپىزى بە كەس بكات. دووزمانى بكات. قسە بۆ كەس بىات. بە كورتى لىي بىر مەو موختەرەم، بە راستى ناو كەى بە خۆئەو بوو، بەرپىز و موختەرەم بوو.

ئەو رۆژە بە پىچەوانەى جارەن، ھىچ ھەزم لە جىھىشتى چاخانە كە نەبوو. ئەو ھى راستى بىت من زۆر ئەھلى چاخانەش نىم، ئەو رۆژەش ئەگەر بابەتە كە موختەرەم نەبايە، زۆر بىمامەو رەنگە ھەر يەك دوو كاتژمىر بىموانىيا بىنمەو. نازانم من تازە تىبىنى موختەرەم كەردبوو، يان ئەو تازە ھاتبوو گەرەكەى تىمە.

لە عەزىم پرسى: "بە لە مەوان، ئەم مندالە كىيە؟ مندالى كىيە؟ بىچاوينى بىت زۆر زىرنگە."

عەزىم كەمىك خۆى بەملا و ئەولادا ھىنا و گوتى: "منىش نانىاسم. ھىچ ئاگام لە مالى و كەسوكارىشى نىيە. پىم وايە ھەر دەبىت خەلكى ئەم ناو بىت. بوەستە ئىستا لىي دەپرسم."

موختەرەم سىنى چاى بە دەستەو بوو و لەنىو مېزەكان دەھات و دەچوو و چاى بۆ دادەنان. سەرگەرمى كارى خۆى بوو و جگە لە چەند كورته پرسىارىك، كە لە

موشته‌رییه‌کانی ده‌کرد، ده‌نا ده‌نگیت نه‌ده‌بیست: 'دیشله‌مه‌ت ده‌ویت، یان بۆتان شیرین که‌م؟'، 'قه‌ند له‌ رۆخ مه‌نجه‌له‌که‌یه.'، 'قاوه‌که‌تان تال بیت، یان شه‌کری تیکه‌م؟'، 'له‌ فنجان بیت، یان پیاله‌؟'...

عه‌زیز بانگی کرد و پاره‌که‌ی خسته‌ده‌ستی و تا جگه‌ره‌که‌ی کیشا، موخته‌ره‌م به‌ده‌ستی راستی نانێکی گه‌رم و به‌ده‌ستی چه‌پیشیه‌وه‌قالبه‌په‌نیرێکی بچوک و دوو سێ ته‌ماته‌وه‌له‌به‌رده‌میدا وه‌ستا‌بوو. پاشان تا عه‌زیز ته‌ماته‌کانی ورد کرد، موخته‌ره‌م دوو چای دانانه‌سه‌ر میز و له‌ته‌نیشت عه‌زیزه‌وه‌دانیشت. موخته‌ره‌م به‌رده‌وام شتیکی له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ده‌گوت و ده‌ستی ته‌کان ده‌دان و پنده‌که‌نی. من باش له‌قه‌سه‌کانی نه‌ده‌گه‌یشتم، به‌لام هه‌رچییک بوویت ته‌نانه‌ت عه‌زیزیش، که‌به‌که‌سیکی بیخۆلۆق و رووگرژ ناسرا‌وبوو، نه‌ک هه‌ر زه‌رده‌خه‌نه، قاقای پیکه‌نینه‌ده‌هات.

عه‌زیز نانه‌که‌ی خوارد و به‌ده‌ر که‌وت، به‌لام به‌پێچه‌وانه‌ی چاوه‌روانی من موخته‌ره‌م له‌گه‌ل عه‌زیز نا، به‌لکو له‌گه‌ل عه‌لی رۆیشت، که‌ئه‌ویش ماسیگر بوو و هاوکاری عه‌زیز بوو. رۆژی دواتر، که‌بینیم خه‌ریک بوو به‌له‌مه‌که‌ی سه‌بری ده‌شوست. رۆژی سێهه‌م تۆره‌که‌ی عوسمانی له‌به‌ر هه‌تاوه‌که‌پان کردبووه‌وه‌و رۆژی چواره‌م سه‌ولێ به‌له‌مه‌که‌ی ئیبراهیمی بۆیاخ ده‌کردن و... رۆژی دواتر تۆره‌که‌ی عه‌لی چاک ده‌کرده‌وه‌و... رۆژی پاشتر ئه‌و ماسیانه‌ی ده‌ژمارد، که‌پاله‌وان دیشبیش گرتبونی و... رۆژی دواتر... کورتی که‌مه‌وه‌موخته‌ره‌م هه‌ر رۆژه‌ی سه‌رگه‌رمی کارێک بوو و به‌لوتفی ئه‌وه‌وه، که‌س کاری به‌سه‌ردا نه‌ده‌مايه‌وه‌و. پاره‌ی باشیان بدابایی، یان نه‌یاندابایی بۆ ئه‌و جیاوازی نه‌بوو. هیچ

پارچه ئاسنیکی سه فاکراو

کاتیک نه مبینی داوای پاره له کهس بکات. ههر کهس چهندی بیتوانیا ده داییی و موخته رهم ته نانهت پاره کانی نه شده ژماردن. هه ندیکی لی ده رچن، نزیکه ی زۆر به یه یان خراب سوودیان لی وهرده گرت. هه ندیکیان هیچ پاره یان نه ده داییی و هه ندیکی دیکه ش زۆر کهم. ئیدی ههر ئه وهنده مابوو ژنانی گه ره ک پر و پاتالی منداله کانیشیانی پی بشۆن. کی ده زانییت، به لکو بۆیشی شوشتن. به کورتی هه موو خه لکی گه ره ک زۆر کاریان پی ده کرد و موخته رهم ته نیا ههر کاری ده کرد و کاری ده کرد و... پیده که نی.

جاریک له ویستگه ی شه مه نده فهر بینیم. له ته ک گونیه که پاره وه ستابوو و چاوی له سه ره هه لئه ده گرت. گونیه که پر پر بوو و هینده ی دوو به ژنی موخته رهمیش درژ ده بوو. خه ریک بووم ده چومه لای، که کاک په زای به قالد به سه ردا هات و پرووی کرده موخته رهم و گوتی: "ئه ی چاوه ری چی ده که یته؟ یاللا ئیدی، هه لیگره با برۆین." موخته رهم گونیه که ی که میک جوولاند و پروو له کاک په زا گوتی: "کاک په زا وا بزانه ناییت." کاک په زاش که چاوی وه کو چاوی له مه چیتران¹ ده بریسکانه وه گوتی: "ده بیته بابه، ده بیته. بو ناییت؟ مه گه ری تی ده چیت بو موخته رهم یوغون تاش نه بیته؟ واته قونکه گونیه که ی پی هه لئاگیریت؟" موخته رهم دیسان هه ولی له گه ل گونیه که دا و ههر نه یتوانی هه لیگریت و گوتی: "ئه گه ره قونجکیکت ده ست دابایی... هیشتا قسه که ی ته واو نه کردبوو که کاک په زا گونیه که ی هه لگرت و داینایه سه ره پشتی موخته رهم، به لام موخته رهم هه رچی هیزی دایه بهر خوی نه یتوانی و نه یتوانی. له شوینی خوی وشک هه لاتبوو و نه یده توانی ته کان بداته

¹ له مه چیترا، جنۆکه

خۆی، تا ئەوێ نازانم چی بوو لە پڕۆژەکاندا پراست بوو و پڕۆیشت. پلیکانەکانی
 وێستگەیی دوو دوو پڕین و چوو خوار و تا گەیشته خودی لیوار پانەووستا. من که
 بە دوایانەو بووم، جگە لە قاچەکانی موحتەرەم، که لە ژێر گونیه کهو دیار بوون،
 هیچی دیکەیم نەدەبینی و دەستم لەسەر دڵم بوو، که هاکا زرمەیی لەو گۆرەو
 هینا کهوت و گونیه کهش بە هەموو ئەوێ تێدایە بەسەریدا کهوت، بەلام سوپاس
 بۆ خوا، تا بەردەم دوکانەکی کاک پەزا هیچ پرووی نەدا و موحتەرەم بە پشتی
 خۆی گونیه کهی گەیانده دوکانەکی و هیچ پرووی خۆیشی گرژ نەکرد. که
 گونیه کهی دانا، شەلالی ئارەقە بوو بوو و پڕوخساری سوور هەلگە پرابوو. لەو گۆرە
 پان بوو بوو و هەناسە پڕکەیی بوو، بەلام ئەو زەردەخەنە هەمیشەییە هەر لەسەر
 لیوان بوو و چاوەکانی وەک هەمیشە گەشاو بوون.

دلی وەک ترومپایی دەدا و بە پروونی دەنگی ترپە و لیدانی دلی دەهات، بەلام
 هەر وای بەسەر سەریه وەستابووم، نەمەدەزانی چی پێ بلیم. ئەویش هیچ زەینی
 لەسەر من نەبوو و هەر خەریک بوو دەست و سەر و گویلاکی خۆی لە تۆز و
 گەردی گونیه که پاک دەکردنەو، تا وای لێ هات زۆر بەرشتی و تەنانەت که میک
 بە توورەیی هەو گۆتم: "وەرە ئێرە بتینم."

خیرا هەستا و گۆتی: "بەلێ، کارپیکتان هەبوو؟"

وەک ئەوێ لە ماندوویتیان بەلادانەیت و هەناسەیی لەبەر نەبراییت، خیرا
 خۆی کۆ کردەو و بەرفەرمانانە لەبەرەم پراووستابوو.

"تاویک وەرە با بچینه لیوار، کارم پیتە."

"سەر چاو."

پارچه ئاسنئىكى سەفاكراو

وہك تۈولەسەگىك كەوتە دوام. نە قسەيەكى دەكرد و نە هيچى دەپرسى. ھەرچى ھىواشتر دەپرۆيشتەم كە بىت و لە تەنیشتمەوہ پروات، نەيكرد و نەيكرد. دەنگوت ھەموو ھەولئىكى لەوہ چەر بووہتەوہ، كە رىكورااست لە دوای منەوہ پروات، بۆچى؟ نەوہك بە بىرىزى بۆى لىك بدرىتەوہ!

ھىشتا ئارەقەى لە سەرۇچاوى دەھاتە خوار و پشووئىكى نەدابوو، بەلام پىكەننەكەى ھەر لە شوئىنى خۆى بوو و بريسكەى چاوى كە لەژىرەوہ لىنى دەپروانىم، وەكو ھەمىشە ديار بوو. لەسەر يەكئىك لە بەردە شەپۆلشكىنەكان دانىشتەم و بە ئامازەى پەنجە تىمگەيانە، كە ئەوئىش لە تەنیشتمەوہ دابنىشتەت.

"دەمەوئىت شتئىكت پى بلىم."

"فەرموون. راستە ھەر كەسئىك كارئىكى بە من ھەبئىت بۆى دەكەم، بەلام ئى، ھى تۆ لە خەلكى دىكە جىاوازە. ئاخەر، ئاخەر... ئىوہ تا ئىستا ھىچ كات داواى كارئىكتان لى نەكردووم. ھەمىشە لە خۆم دەپرسەم تۆ بلىنى بۆچى ئىوہ ھىچ كات كارئىكم لى داوا ناكەن؟ واتە ئىوہ قەت كارئىكتان نەبووہ كە بە من بكرئىت؟"

"با، بەلام ئى..."

"ھەر كارئىكى ھەبئىت من لە خزمەتم. گوتەم حىسابى ئىوہ لە خەلكى جىاوازە."

"تۆ لوئفت ھەيە موختەرەم، موختەرەم يوغون تاش."

لەوہى بە ناوى خىزانىيەوہ ناوم ھىنا، زۆر كەئىفى ھات و گەشايەوہ.

"ئەمە چ قسەيە؟ ئىوہ لوئفتان ھەيە. ئىمە لە خزمەتەن قوربان."

"دەمەوئىت باش گوئىم لى بگرئىت..."

چاوى وئىك ھىنانەوہ و لە چاوى من نر بووہوہ.

"تۆ كورپىكى ژيريت. بەئەدەب و بەپىزىشىت. لەو پىرۆژەوہى ھاتووېتە ئېرە، ھەست و ھۆشم لای تۆيە. بە كارى ھەمووان پادەگەيت و دەستى ھەمووان دەگریت. واتە يارمەتېي ھەمووان دەدەيت، بەلام پېت وانېيە ئەمە كەمىك زىاد پېت؟ واتە بە پراي تۆ ئەو خەلكە جۆرپىك نېن؟ واتە تۆ ئاگات لى نېيە كە ئەمانە خەرىكن خراپ سوود لە باشى و تووكنەرمىي تۆ وەرەدەگرن؟ بۆ نموونە ئەم چەند خولەكەي پېش ئېستا. پەزاي بەقال دەلېم. زۆرى نەمابوو شورتوشۆي بشكېنم، نامەردەي... لە برى ئەو كارەت پارەش وەرناگریت ئاخىر. وەرەدەگریت؟"

"ئەگەر خۆيان بېدەن وەرىدەگرم."

"خۆيان دەيدەن، يان نا؟"

لە دەريا نز بووبووہوہ و ھېچى نەدەگوت. وەك بېلى بەو پىرسيارانەي من ھەپەسا پېت و ھېچ چاوەرپى ئەو جۆرە قسانەش نەبووہ.

"چووېتە كوي؟ گوتە پارەت دەدەنى؟"

"لە سەد دانەيان يەكيان، ئەويش داخۆ بېدات، يان نا."

"زۆر خۆت ماندوو دەكەيت موحتەرەم يوغون تاش..."

دىسان كە ناوى خېزانېم ھېنا پېكەنى. جۆرپىك سەيرى كردم كە دەكرا بە پروونى كۆلەبارپىك لە ئەزمون لەو چاوە گەش و رەشانەيدا بېنېت.

"تۆ بەمانە دەلېت كار؟ ئەمەش بووہ كار؟ من... من... من دەمەوېت يارمەتېي

ھەموو كەسېك بدەم، ئېنجا ھەمووانېش دەيانەوېت..."

"ھەر ئەوہ ئېدى. بۆيە پېت دەلېم ئەوہندە كار مەكە."

"تۆش سەيرى ھا. من ناچارم كە كار بكەم. لەبەر ئەوہى كە..."

"لەبەر چى؟ بۇ ناچارى كە كار بکەيت؟"

"ئاخر ئېرە... ئاخر ئېرە بۇ من دوايىن ويىستگەيە. واتە ئەگەر لېرەش نەتوانم بمىنمەوہ... من ناچارم كار بکەم. ناچارم ھەر كارىكى پىم بلېن، بىكەم، چونكە دەمەويت لېرە بمىنمەوہ. خەلكى ئېرە خەلكىكى باشن. ئەگەر دەترانى من چ جورە كەسانىكم بينيون؟ ئەگەر دەترانى لە چ شوپىنىك بوومە؟ تۆ خەلكى ئېرە بە كەسانى بىويژدان دەترانى، ئەگەر ئەوانت دەبينى... نە، ئەم خەلكەي ئېرە كەسانىكى باشن. ئەگەر بۆت باسى ئەو شوپىنانەي دىكە بکەم، باوهرم پى ناكەيت. ئېرە... ئېرە بەھەشتىكە بۇ خۆي. ئەم ماسىگرانە كەسانىكى باشن. ئىشم پى دەكەن، بەلام خۆ ھىچ نەبيت... ھىچ نەبيت جىتوم پى نادەن... داركارىم ناكە... ئەگەر دەتەويت ئاموژگاريم بکەيت، توخوا وازى لى يىنە."

"من چۆن دەتوانم يارمەتيت بدەم؟"

"زۆر سوپاس، ھەر ئەوہى كە خەمى متتانە... بەلام من يارمەتيم ناويت. بە دەستى خۆت دەبيت پشتت بخورېنىت، ئەگەرنا... ھەر چۆنىك بيت دەبى خۆمان رايىنين ئىدى. دەبى بژين. سوپاستان دەكەم... ئېوہ يەكەمين كەسن كە..."

لەپر ھەستا و دەستى بۇ لاي من دريژ کرد. تا من ويستم ھەستم، دەستى گرم و... واتە دەستى خستە ناو دەستم و... ئاخر دەستى لە ناو دەستى مندا وەكو دەستى مندالېك بوو... منى... ئى خۆ مندالېشە. گوتم كە تەمەنى دە سال بوو. راستىيەكەي كاتېك قسەي دەکرد مروڤ لە بىرى دەچوو، كە تەمەنى ھەر دە سالە. "ئېرە جىيەكى باشە. لېرە كار زۆرە. سالېك نابات ھەموو شتىك بۇ خۆم دەكړم. يەكەم جار خانوويك، پاشان چەند دانەيەك لەو بەلەمە ماتوردارانە، دواتریش

دانه یەك لەو بە لە مە گە و رانە، لە وانە ی كە عەزیز هە یە تی . دە مە و یت بێ مە ماسی گەر .
 حەز م لە ماسی گری بێ . دا هاتیشی باشە . ئیستا تۆ سە برێ كە م لێ بگەرە و بێ نە . دە سالی
 دیکە ئە گەر گە و رە ترین بە لە می ماسی گری ئێرە هی من نە بوو ."

بە پێچە وانە ی تێر وانینی من ، مو حتەرە م یو غون تاش ئا گای لە هە مو و شتیك
 هە بوو . هە مو و شتیکی ئا گا لێ بوو . باشی دە زانی وا خراب سوودی لێ وەر دە گرن ،
 بە لām ئە و بۆ خۆ ی، واتە بۆ ژ یانی خۆ ی بە رنامە ی هە بوو . جا چ بە رنامە یە كیش !
 رێ كۆ پێك و دا رێ ژ راو . دیار بوو هە مو و و ر دە کاری بێ كانی لێك دا بوو وە و بیری
 هە مو و شتیکی ك ر د بوو . ئیستا كە من لای خۆ م بە تە ما بووم ئامۆ ژ گاری ب كە م، تی
 ما بووم چۆ ن سەر لە بە رنامە كانی دە ر ب كە م . بە مشی و یە لە و رۆ ژە بە دوا وە لە گە ل
 مو حتەرە م بە ی نمان خۆ ش بوو و بوو ی نە برادە ری باشی یە ك دی .

لە و سا وە هەر رۆ ژێك رێ م ب كە و تبا یە چا خا نە كە ، خیرا چا یە كی تازە دی می لە
 پێ ش دا دە نام و لە رێ ژ لێ گرتنی ش م هەر لێ گە ر ی، واتە بۆ هە مو و كە س . سەر ما با ،
 گەر ما با ، شە و با رۆ ژ با ، چو ست و سە ن گین هەر كاری كت هە با مو حتەرە م لە گە ل تدا
 دە بوو ، ئە ویش چۆ ن ؟ بێ بە رام بە ر و بێ هێ چ م نە ت ك ر د نێك . لای پیا و و ژ ن سە ن گین و
 پا ك و را ز پارێ ز بوو . بە كور تی ها و ر ی و خۆ شە و یستی هە مو وان بوو . هەر لە
 رۆ ژ ی یە كە مە وە كە ها تە ئێرە ، شە وان لە بە لە مە كە ی عەزیز دا دە نوو ست . پو و رە
 فاتما نو ئێ نێ كی پا ك و تە میزی وە ك دیاری دا بو ی . هەر پو و رە فاتما ش ج لە كانی
 بۆ دە شو شتن ، بۆ یە حیسابی پو و رە فاتما لای مو حتەرە م لە گە ل هە مو و خە ل كی
 دیکە جیا واز بوو .

پارچه ئاسنڭى سەفاكراو

"ئەم پوورە فاتمايە كەسنىكى جياوازە. لاي من لە گەل ھەموو ئەوانى دىكە جياوازە. لە ھەموو تەمەنم ھىچ كەسم وەك ئەو مېھرەبان نەبىنيو. دەترانى پوورە فاتما ھەشت مندالى ھەن؟ مالا كەيانت بىنيو؟ ھەر ئەمەندەيە. بە دانىشتنىش جىيان نابىتەو. نازانم چۆن لەو شوپنە تەنگە بەردا دەخەون؟ كەچى ھەر جاريك بمىنىت دەلەيت موحتەرم كورم ناو ئەو بە لەمە مەترسىدارە، تۆش شەوان وەرە ئېرە لاي خۆمان. ئەو ژنە فرىشتەيە فرىشتە، بە لام چۆن بچمە ئەوى؟ خۆ گوتم ئەوان بۆ خۆشيان جىيان نىيە. پوژيەك بىنىم خەرىك بوو تاريك دايت لە پيش بە لەمە كەي عەزىز پەيدا بوو. دوو سەرچەفى خاوينىشى بە دەستەو بوون. گوتى ھانى ئەمانە وەرگرە، لەسەر ئەو تەختانە مەخووە، شىدارن. ئەگەر لىم وەرە گرتبان زۆر دلگىر دەبوو، بۆيە رازى بووم. پوژيەك بىنىم وا بوخچەيەكى بە دەستەو، پرى جلى ژىرەو، ھەمووشى بە خۆى دوورىبوون. ھەوت ھەشت دانە. ھەمووشيان بۆ من. دوو جووتە گۆرەو پيش بوون، لەو دەستچانە. گوتى ھەر كاتىك پيس بوون، بىانھېنە لاي خۆم تا بۆتيان بشۆم. گوتى ئەگەر وەريانە گريت زۆر پىم ناخۆش دەيت. مەنىش قەولم كرد. ھەفتەيەك جەلە دژوونە كانم نەبردە لاي، واتە خۆم شوشتم. ھەفتەى داھاتوو وای سەير كردم، كە ئەگەر كەلەلەى بگرواندبام لەو نىگايەى باشتەر بوو. بەو پارەيەى پەيدام كردبوو، ھەفتەى پىشتەر لىفنىكم بۆ خۆم كرى. باوەر دەكەيت ئەو لە من زياتر خۆشحال بوو؟ جەلە دژوونە كان بە شىوہەك دەشوات، بۆنى سىويان لى دىت. بۆنيك كە لە مزرەسىو بۆنخۆشكەى شاخان دىت. فرىشتەيە ئىدى، پوورە فاتما بە راستى فرىشتەيە."

كە دەبیینی گوئی له قسه كانی دهگرم دلخۆش بوو، بۆیه ههركه دهچوممه چاخانه كه سهروكه لاله ی درده كهوت. له تهكمه وه داده نیشته و له دره فته تیک و به بیانووئیکه وه سه ری قسانی ده کرده وه. باسی هه موو شتیك و هه موو بابه تیکی ده کرد. به جوریک باسی له گه ره ك ده کرد، ده تگوت چه ندان سال لیره بووه، یان هه ر لیره له دایك بووه. باسی هه موو شتیکی ده کرد جگه له مندایی خۆی نه بیته، واته بهر له وه ی بهیته گه ره كه كه ی ئیمه وه.

كه به هار داهات، چوو له لای مام محمه ده. ئه و مام محمه ده باخه وان بوو و كاره كه ی قسه ی له سه ر نه بوو. ده یگوت پیشه ی باخه وان ی كه وتوه ته به ردل و ده یه ویت بیته باخه وان. ماوه یك بوو سه رقال بووم و نه چوو بوومه لای لیوار، تا ئه وه ی رۆژیکی كۆتایی هه فته چوممه چاخانه كه و تازه دانیشتبووم، كه له پردا موخته ره م یوغون تاش به هه مان زه رده خه نه هه میشه ییه كه یه وه له به رده ممدا پهیدا بوو. ره وش ی باشر بوو بوو، واته ریک و پۆشته تر دیار بوو.

"سلاو."

"سلاو."

"ئه وه نه تناسیمه وه؟"

"با، به لام ئه وه نده گۆراویت كه نه ناسر بیته وه. چ باسه؟ ده لئی كار و بارت باشه؟"
 "سو پاس بۆ خوا، به لئ. ئه م زستانه لای وه لیه فه ندی بووم. خو دیناسیت؟
 وه لیه فه ندی میرئاخوړ ده لئیم. ئه سپم خزمه ت ده كردن. ته ویله م خاوین ده کرده وه.
 له جوانوو هه كان ده خه وتام و قه شاوشم ده كردن. هه قده سستیکی باشی ده دامی.
 ده سته كانی خو ش بن. كه سیتیکی باشه."

پارچه ئاسنیکى سه قاکراو

قایشیکى چهرمى له سهر شلواره شینه که ی به سستیوو، به تاییه ت به و ئارزوونه زیپنیشانه و قژه رهش و گروازه یه وه، که جوان شانیه کردبوو و له ژیر تیشکی خوردا بۆر دهینواند، باش دههاته بهرچاو. کراسه ئاسمانیه که شی که سه رده سته کانی هه لدا بوونه وه و یاخه که شی تا ژیر سنگی کردبووه وه، ههم له گه ل رهنگی شه لواره که ی و ههم به و پیلاره چه رمیه نوو کدریژه پاژنه سی ساتییه باش بویا عکراو و بریقه داره یه وه دههات.

"ئه گهر بۆ پایز مابامه وه، ئاماده بوو هه قده سته که م بۆ بکاته چوار ئه وه ننده! به لام پاره که ی به ره که تی نه بوو، ئاخ... ئاخ ده زانیت له وئى قوماریان ده کرد، به لام ئی ئه سپه کانیش که... نازدار، جوان، له به ردلان بوون، مه گهر ده کرا ئاوا سووک و ئاسان ده ستیان لی هه لگهریت؟ به لام ئه وان... من ئه سپه کانم زۆر خو ش ده وین و راستییه که ی پیم وایه ئه وانیش منیان خو ش ده ویت."

شه وی دواتر له به رده م مالیکى که ده تگوت که لاوه یه بینیم، فیزیکی کاره بای به ده سته وه بوو و ده ستی پیره ژنیکی پرچسپیشم بینین، که بۆ نزاکردن پرووه و ئاسمان به رز کرابوونه وه و له ناخی دلپه وه ههر نزا یه کی چاکه ی ده زانی، بۆی ده کرد. کاره بای ههر مالیک تیک چووبا، موخته ره م یوغون تاش؛ ئاوی کانیه که ی گهره ک شتیکی لی هاتبا، موخته ره م یوغون تاش؛ که سینک نانی بویتبا، موخته ره م یوغون تاش؛ که سینک ده واو ده رمانی پیویست با، موخته ره م یوغون تاش. به کورتی سالیکی نه برد که هه مووان تیگه یشتن به بی موخته ره م یوغون تاش کاروباری گهره کی ماسیگران له نگه. واته هه مووان هاو رابوون، که ئه گهر موخته ره م نه بیست، ئه م گهره که هیچی به سهر هه چه وه نامییت. واته ئه گهر موخته ره م یوغون تاش نه بایه... ئه گهر

موخته‌ره‌م یوغون تاش نه‌بایه... کاره‌بای مالان نه‌ده‌بوو و ئاوی کانیه‌که ده‌گیرایه‌وه، نه‌خۆشه‌کان بی داوده‌رمان ده‌مانه‌وه و نه‌دار و بیده‌ره‌تانه‌کان نان و پیازیان نه‌ده‌بوو و تۆری ماسیگره‌کان بی ماسی و ده‌خیله‌ی دوو‌کانه‌کان به‌تالتر ده‌بوون.

به‌هار، له‌لای لیواره‌که‌دا بینیم، که‌پاسه‌وانی له‌به‌له‌مه‌کانی سلیمون ده‌کرد. هه‌ر شه‌ش به‌له‌مه‌رنگ په‌مه‌بیه‌کان له‌ته‌ک یه‌که‌وه‌بوون و موخته‌ره‌م به‌وریایی ده‌تگوت هه‌لۆیه‌به‌دیاریانه‌وه‌بوو. ئەم سلیمونه‌ی باسی ده‌که‌م، له‌گرانفرۆشیدا که‌سی نه‌ده‌گه‌یشتی، هه‌مووان ده‌یانزانی متمانه‌ته‌نانه‌ت به‌دایک و باوکی خۆیشی ناکات. که‌باسی مال و سامان ده‌هاته‌گۆرێ، ئەو سلیمونه‌متمانه‌ی به‌خۆیشی نه‌ده‌کرد، ئینجا سه‌یرکه... سه‌یرکه‌هه‌ر شه‌ش به‌له‌مه‌کانی سپاردبوونه‌ده‌ستی موخته‌ره‌م! سلیمون که‌گومانی له‌چاوه‌کانی خۆیشی هه‌بوو، که‌چی هه‌ر شه‌ش به‌له‌می به‌موخته‌ره‌م سپاردوون، که‌به‌کرێ بیاندا‌ته‌ماسیگر و پریواره‌کان... به‌کورتی خۆی هه‌ر کچی پێ باش بائیدی! ئەم موخته‌ره‌مه... ئەم موخته‌ره‌مه‌بووه‌ته‌ئوانه‌ی که‌ده‌لێن مار له‌کون ده‌ردئینیت و گورگ و مه‌ر لیک ماره‌ده‌کات!

ئیدی هه‌مووان ده‌یانزانی که‌حیسابی به‌له‌مه‌کانی سلیمون له‌به‌رده‌ستی موخته‌ره‌مدایه، له‌به‌یانیه‌وه‌تاشه‌و دادیت. هه‌لبه‌ته‌ئه‌مه‌جیا بوو له‌کاره‌کانی دیکه‌ی ها! مه‌گه‌ر ده‌کرا هه‌ر ته‌نیا ئەم کاره‌ی پێ بسپیریت؟

"پیاو... پیاو... پیاو ده‌بیت کار بکات. پیاو به‌کاره‌وه‌پیاوه. پیاو ئەگه‌ر کار نه‌کات باشتر وایه‌هه‌ر بو‌خۆی بمړیت. ئاویش له‌جیه‌که‌دا په‌نگ بخواته‌وه‌و

پارچہ ٹاسنیکی سہ فاکراو

بوہستیت بۆگن دەبیت. پیاو بە کارەووە زیندوووە. پیاویک کە کار نەکات... پیاو دەبیت کار بکات."

عوسمان دەیگوت وەلیەفەندی میرئاخوڕ ئامادە بوو نەک هەر هەقەستی بۆ بکاتە سێ چوار هیندە، بە لکو یەکیک لەو شەست و حەفتا ئەسپە رەسنانەشی بە ناووە بکات، بە لام موحتەرەم یوغون تاش، ئەو پۆژەزی کە باران دەباری، لە بەردەم چاخانە پرووبەرۆوی بوووە و پێی گوت دەیەوێت بێتە ماسیگر و ئەم لیوارە و خەلکی گەرەک، بەتایبەت پوورە فاتما نەکە بە ئەسپیک، بە هەموو تەویلەیی وەلیەفەندی ناگۆرپتەووە.

پوورە فاتما لای موحتەرەم زۆر خۆشەویست بوو. چەند جاریش دەیگوت لە بەر خاتری پوورە فاتماش بێت، هیچ کات ئێرە جێ ناهێلێت. دەیگوت زۆر چاکەیی بەسەر یەووە هەیه و ئازیزە لای.

وێک باس دەکرێت گوایه چەند پۆژیک بەر لە ئیستا، حەمدی، موحتەرەمی بینووە و هەر لە یەکەم بینیندا نازانم چ کارامەیینکی لەو مندالەدا بینووە کە پێی گوتووە: "بینم کورپژە! تۆ بە دواي کاردا دەگەریت، یان نا؟ واتە دەتەوێت کار بکەیت، یان نا؟ ئەگەر کارت دەوێت، ئەووە لای مامی خۆت جێبەجێ دەبیت. واتە ئەگەر کارت گەرەکە لەسەر من. هەلبەت ئەووەشت پێی بلێم پشکی خۆمت فلس فلس لێ وەر دەگرم ها!"

"من... کار... ئا..."

کارێکی باشت بۆ پەیدا دەکەم. ئاسان و پارەکەیی باش بێت، بە لام چۆن؟ نیووە بە نیووە. واتە لەو هەقەستەیی وەریدەگریت پەنجا بۆ من، پەنجای بۆ تۆ."

"پەنجە بە پەنجە؟ باشە."

"برسیتە؟ ئەگەر برسیتە، حەزت لە چییە؟"

"هەرچی هەبیت."

پاشان حەمدی، موحتەرەم دەباتە خواردنگە یەکی دەم لێوارە، خواردنی لۆبیا و پلاو ماسی بە هەموو شتێکیەو بە بۆ بانگ دەکات.

"باش بخۆ، چونکە لە بەیانیهو کار دەست پێ دەکات ها."

موحتەرەم باش بە بیرى نەماوێ که ئەو پۆژە بە دیاریکراوی چى خوارد و لەهەر جۆرە خواردنیک چەندی خوارد، بەلام دەلێت ئەوەندەى بیرم بێت تا مەر بووم خواردم و جیى یەک کەوچکە خواردنیش نەمابوو، پەنگە لە هەموو ژيانیدا ئەمە یەکەمین جار بێت ئاوا بە تەواوی تیری خوارد بێت. دەلێت بەر لەو پۆژە هەواى شیداری لێوار و ئەو بۆنە ناخۆشەى کە هەیه، سەرودلی تیک دەئالاند و واى دەزانی هەر ئیستا نا ئیستا دەرشیتەو، بەلام لە دواى ئەو پۆژەو، کە ئاوا تیری خواردوو، ئیدی ئەو هەوا و ئەو بۆنەى لێوار سەرودلی تیک نادات، بە جۆریک لەگەڵیدا پاهاتوو.

وەک موحتەرەم دەیگوت دیارە حەمدی و موحتەرەم خەلکی یەک گەرەک بوون. حەمدی هى گەرەکەکانى خوارەو هى شار بوو. باوک و براکەى بۆیاغچى بوون. حەمدی خۆى ماسیگر بوو. واتە لای ماسیگرەکان کارى دەکرد، زیاتریش لای پەحمى کە پیاویکی پیر بوو، بەلام پیریکی دل ئاوەلا. تا حەمدی ئەو شتانەى بۆ باس کردوو، موحتەرەم هەرچی هەیبوو بۆی بە گۆرێ وەرکردوو و حەوت

پارچه ناستیکی سه فاکراو

پشتی خۆی پښ ناساندووه. هه لږته ته حهوت پشت که... موخته رهم خۆ هپچی له بنه چه و ره چه له کی خۆی نه ده زانی.

ره حمی له که سه دږینه کانی ئه سکه له بوو. هم ماسیگریکی مه علان^۱ و هم تا بلښی پیاویکی باش بوو. بهم دوا بیانهش که زهوقی ده ریای نه مابوو و وازی له ماسیگری هینابوو و خووی دابوو نوژه نکرده وهی به له م و به له می ماتورداره وه. کاره که ی بیهاوتا بوو و له هه موو شاره کانیسه ده هاتنه لای. له و بهری ده ریای ره شه وه تا ئه مبه ره ی میدیته رانه، له کاری نوژه نکرده وهی به له مدنا نای ده رکرد بوو. حه مدی، بهر له موخته ره میش چوار شاگردی دیکه ی بو ره حمی دۆزیو ونه وه، که ئه وانیش هه ر به پشکینه ی په نجا به په نجا کاریان ده کرد. واته له وه هه قده سته ی که له ره حمیان وهرده گرت، نیوه ی بو خویان و نیوهش بو حه مدی بوو. تا کاری وه ستا ره حمی برهوی زیاتر ده بوو، حه مدیش زیاتر دلخۆش ده بوو، ئاخیر چونکه تا ژماره ی شاگرده کان زیاتر ده بوو، داهاتی حه مدیش زیاتری ده کرد. حه مدی، که باش شاره زای کاره که بوو بوو، به هه موو شیوه یه ک خه ریکی کۆکردنه وه و پاشه که وتکردنی پاره بوو تا کو نوژه نگه یه ک بو خۆی بکاته وه. باوک و براهه ی به بویاغچیتیی بایی ئه وه نده پاره یان ده ست ده کهوت که بژپویی ماله وه یان دابین بکه ن، بۆیه هه رچی حه مدی ده سته ی ده کهوت، پاشه که وتی ده کرد و ده یخسته لاه تا پاره ی کردنه وه ی کارگه ی نوژه نکاری دابین بکات.

موخته رهم ده یگوت که حه مدی و ئه وانیش وه کو هه موو خیزانه کانی دیکه ی گه ره که کانی خواره وه ی شار، ده دوا زده مندالیان هه ن. ده یگوت ئه و منداله

^۱ شاره زه، به ئه زمون

سەركوبىنكانە، بابۇلەي وايان بە نانى وشك با دەدا دەتگوت نان و ھەنگوين دەخۆن. دەيگوت خو ئەگەر خواردەنەكە لۇبىيى كۆلۆ، يان شىتىكى لەو جۆرە بايە، ئىدى لەسەر خوان ھەر سەروكەللەي مندالانت دەبىنى و جەنگى قاب و كەچك و زاقوزىق و فنگەفنگ ئەو ناوہى دادەگرت.

"جا بە راستى لۇبىيى كۆلۆ شىتىكى دىكەيە."

"ئەرى بەخوای."

"با كارىكى باش بدۆزمەوہ، ئىنجا ھەموو ئىواران لۇبىيى كۆلۆ... نا، ھەر رۆژانە ھەموو ژەمەكان دەكەمە لۇبىيى كۆلۆ."

"ئەوہ چ دەلىي توخوا! دەزانى چەندى پارە دەوئت؟ ئەگەر كارىكى باشىشت ھەبىت خۆت بكوژىت، ھەفتەي ھەر دوو سى رۆژ دەتوانىت لۇبىيى لى بنىت."

"راست دەكەيت بەخوای."

"ئەوہش كە دەيخۆيت لە ھەقدەستى رۆژى يەكەمت دايدەشكىنىم ھا! با ئىستا پىت بلىم."

"تۆ كارىكم بۆ بدۆزەرەوہ، ئەوكات... پاروۋە نانىكم دەست بكەوئت و سەرپەنايەكم ھەبىت. كە دەلىم سەرپەنا، وا تىنەگەيت مەبەستم لەو خانوۋە فېللايانەي لىوار دەريا بىت ھا! نە، ھەر جىگايەكى ئەوئندە بىت... تۆ بلى ھەر ھىندەي كونەمشكىك كە بتوانم تىيدا بحەوئمەوہ."

ئەو شەوہ موحتەرەم ھەر لە كارگەي بەلەمسازى لای ھەمدى مابوۋەوہ. بەو تەختانەي كە لە نۆزەنگەكە ھەبوون، موحتەرەم تەختەخەويكى رېكوپىنكى بۆ خۆي دروست كرد و ھەمدىش پەتۆيەكى لای خۆي بۆ ھىنا و ئىدى كەرەكە

پارچه ناسنځي سه فاکراو

جڙيه جي ٻوٽو. ٽيواره خواردينڻي لڙبي کولائو، خه ویش له سهر ته خته ی وشک و له ڙير په ٽويه کي نهرموکه به ده ست کي که وتووه!

وه ستای کارگه که پير و تووره و ترش بوو. سميله کلکه مشکه کاني کشت ده کردن و به بيانو و بيبيانو و برده و ام شاگرده کاني جنيوباران ده کردن. هه لبه ته هه موو شاگرده کان ده بانزاني که وه ستا ره حمي دلڙي پاکی هه به و خراپه ی هيچ که سيڙي ناوٽ. وه ستا نه گهر باش بيت، نه ک ههر جنيو، ليشت بدات ههر خو شه. ره حمي له کاره که پيدا هاوتای نه بوو. ته نانه ت ههر سه يري موخته ره ميشي نه کرد. به کڙکه يه ک سينگي خو ی خاوينگرده وه و له ناوکه وي کارگه که ی تف کرده وه و به و دنگه پيرانه يه وه گوتي: "بو ٽيستا جاري هه فته ی ته نيا بيست ليره." پاشان گوتي ده ليره ی ههر ٽيستا ده داتي و ده ليره ی ديش سه ره تاي هه فته ی دادی. پاشانيش سه ري هه لپري و گوتي: "نه گهر ٽم ده ليره يه وهر بگري و خوت بشاريه وه، رڙڙيک نابات ده تدوزمه وه و وات دارکاري ده که م جني ساغ له به دهن ت شک نه به يت."

دواتر پروني کرده وه، که پي خوش نيه شاگرده کاني برسي و تينوو بميننه وه، بويه نيوي هه فده ستيان ههر له يه که م رڙڙي ده ست به کاربوونيان ده داتي.

حه مدي به پي ريککه و تني پيشتر، بريار بوو پينج ليره ی خو ی وهر بگري ت، به لام چاکه يه کي له گه ل موخته ره مدا کرد که ٽه ویش ٽه وه بوو پاره ی ٽه و ڙمه خواردنه ی لڙبياکه ی له هه فده ستي هه فته ی داها توو لي بگير ٽه وه. موخته رم نه هيچي به وه ستا گوت و نه به حه مدي. دلخوش بوو و که ميکيش له خو بايي، چونکه ده بيني وا به فه رمي کاري ده ست که وتووه. خه ريک بوو هه فده ستي خو ی ههر له پيشدا وهر ده گرت و ٽه مه ش زور خوشحالي کرد بوو. سکه کاني له ناو ده ست بوون و

چاوی له‌سه‌ر هه‌لنه‌ده‌گرتن. لیبی ده‌روانین و دلّی نه‌ده‌هات بیانخاته‌گیرفانیه‌وه. ده‌تگوت‌ئه‌و سکانه‌جادوویمان لی‌کردووه. جوولّه‌ی له‌به‌ر برابوو، تا‌ئه‌وه‌ی حه‌مدی گوتی: "منیش کاتی خۆی وام لی‌هاتبوو، بویه‌باشت لی‌تیده‌گه‌م. بیانخه‌ره‌گیرفانت. خۆ‌رێککه‌وته‌نه‌که‌مانت بیر ناچیت؟"

موخته‌ره‌م یوغون تاش هه‌ر له‌یه‌که‌م رۆژه‌وه‌لای وه‌ستا‌په‌رحمی ده‌ست به‌کار بوو. له‌به‌یانیه‌وه‌تا‌نیوه‌رۆ، له‌گه‌ل شاگردی‌کی دیکه، له‌کارگه‌که‌ی ته‌نیشه‌وه‌گونیه‌ی پر په‌مۆیان به‌کۆل گواسته‌وه‌کۆگای کارگه‌که‌ی خۆیان و گونیه‌کانیان له‌سه‌ر یه‌ک هه‌لنان. دوا‌ی‌ئه‌وه، یه‌ک دوو کاتژمیر که‌س هه‌قی به‌سه‌ره‌وه‌نه‌بوون. ئه‌و شاگرده‌ی دیکه، که‌به‌رامبه‌ر لی‌واره‌که‌دانیشه‌توو، به‌ئاسووده‌بیه‌وه‌پالی دابوو‌وه، به‌لام چما موخته‌ره‌م ده‌یتوانی له‌شوئینیک تۆتکه‌ی بگری‌ت، ئه‌ویش له‌کاتی‌کدا که‌وا‌ئێستا هه‌قه‌ده‌ستی خۆی هه‌ر له‌پێشدا وه‌رگرتوو. چوو له‌لای وه‌ستای په‌نگرێژ و ئه‌و شتانه‌ی پێ‌گوت. کابرای په‌نگرێژ نیگایه‌کی تیبری و له‌سه‌ریه‌وه‌تا پای ته‌ماشایه‌کی کرد و مسکه‌یه‌کیشی بۆ کرد، به‌لام موخته‌ره‌م که‌ئه‌و شتانه‌ی له‌دل نه‌ده‌گرت، بزه‌یه‌کی بۆ وه‌ستا کرد و دیسان بی‌ری له‌وه‌کرده‌وه، که‌هه‌قه‌ده‌ستی وه‌رگرتوو و شیاو نییه‌ بیکار دابنیشیت، به‌لام وه‌ستا هه‌ر گویشی نه‌دای. پاستیه‌که‌ی کابرا له‌و ته‌مه‌لانه‌بوو، ته‌مه‌لیه‌که‌ی له‌لایه‌ک و فیز و لووتبه‌رزیشی له‌لایه‌کی دیکه! له‌وه‌خۆ‌بایانه‌ی که‌خۆ به‌که‌س ناگۆرنه‌وه‌و ده‌زانن هه‌ر ئه‌وان ئیشزان و وه‌ستان. سه‌ر و ده‌موچاویشی هه‌مووی له‌که‌ی ده‌رمان‌په‌نگ و بۆیاغ بوو و جیبری‌نی چه‌قۆبه‌کیش به‌لاروومه‌تیکیه‌وه‌بوو. شه‌یتان

¹ تۆتکه‌کردن، سه‌روتن، بیخه‌م لی‌دانیشه‌تن

پارچه ناسنیکى سه فاکراو

ده لئى پىي بلیم: "بوره پیاو مه گهر تو خوت پى چ گووینکه؟ رهنگر پىژىكى و ته و او،
ته ویش له کارگه یه كى هینده ی قوونه قه لىكى^۲ ژیر ته سكه له"، به لام موخته رهم كوا
ته و قسانه به هیچ كهس ده لئیت. ته ویش له كوئى؟ له سهر كار. هه رگیز هه رگیز.
وه ستای رهنگر پىژ لچ و لئوى له شاگرده كان خوار ده كرده وه و تیزی^۳ پى ده كردن،
كه چى لای وه ستا رهمى ده ست له سهر سینگ راده وه ستا، ته نانته مه رایشى بو
ده كرد. له راستیشدا ته و كابراه لای وه ستا رهمى نه ك به وه ستا، به لكو به
به رده ستیش دانه دهن درا. موخته رهم هیچ كه یفى پى نه ده هات. به تاییهت له وه رفته رى
دوایی، چونكه ته و جوړه رفته رانه به ته و او ی له پیاو ته و كاری مرؤفانه وه به
دوورن. واته ته مه جوړىك خو نواندن و دوور وویى بو، كه موخته رهم هیچ كات
نیوانى له گه ل ته و جوړه هه لسوكه و تانه دا نه بو.

"وه ستا ته مه نه بو وه ها. سووریه كه ی كه مه. باشیش كشت نه كراوه."

"به لئى وه ستا رهمى. سهر چاو وه ستا رهمى. به چاوان وه ستا رهمى. ئیستا
دووباره رهنگى ده كه مه وه. سافیشى ده كه م. تو راست ده كه یته وه ستا رهمى.
بمبووره وه ستا رهمى."

هه ندیك ده لئین یه كه مین كهس كه ناوی موخته رهمى هه روا به بى ناوی خیزانى،
واته هه ر به موخته رهمى رووت ناوی هیناوه، ته و دورسوونه بووه، هه ر ته و شاگرده ی
كه یه كه م روژ گونیه كانى له گه ل موخته رهمدا گواستبوونه وه. دورسوون منداله
لادیییه، ته گهر چى چهنه سالیكه له ئسته نبوله، به لام فونه تىك و شیوه زاره كه ی هیچ

^۲ قوونه قه ل، مه به ست شوینىكى بهر ته سك و ته نگه بهر

^۳ تیز، گالته، پترباوردن، فشه پىكردن..

نەگۆراوە. منداڵیکی زۆر سادە و سەنگینیشە. دەلێن تەنانەت پینج لێرەکەی
 ھەمدی نادات. دەلێن تەنانەت ھەمدیش ھیسابی بۆ دەکات. قسە ی لەگەڵ
 وەستا کردوو، کە ھەق دەستەکە ی لەسەر یە ک بداتی، وەستاش پرازی بوو. ھەرکە
 کۆتا پۆژی ھەفتە کاتیەک دە لێرەکە ی وەر دەگریت، یە کسەر دە چیتە پۆستخانە و
 نیوہی زیاتری پارەکە ی بۆ خێزانەکە ی لە گوند پەوانە دەکات. دەلێن زۆر بە کارە یە
 و ماندوو نابیت. دەلێن وەستا پەحمیش زۆری خۆش دەوێت. دەلێن زۆر
 کەمدوو و لە ئە دەب و ریزگرتیشدا بەرامبەر بە ھەموو کەس بێھاوتایە، بە تاییەت
 بەرامبەر وەستا پەحمی.

پۆژیک دورسوون بە منداڵەکاندا دادیت و سەرزەنشتیان دەکات، بە تاییەتیش
 موختەرەم، چونکە ئەوی لە ھەمووان زیاتر خۆش دەویست، واتە ئەو بە گشتی
 کەیفی بەو منداڵانە دەھات، کە بە کارەن و خۆ دەدەنە کارکردن، ئی موختەرەمیش
 لەو جۆرە منداڵانە بوو. دوو شەو لەسەر یە ک چاوی نەچوونە تە سەر یە ک و ھەر
 چیرۆکی موختەرەمی بۆ باس کردوون، دوو جاریش گوتویە: "ھیچ ئازەلێک وەکو
 مەرۆف نییە، کە ئاواستەم لە خۆی بکات!"

ئێستا ئیدی ھەمووان چیرۆکی ژیانی موختەرەمیان دەزانی. دورسوون بۆ کەسی
 باس نەکردبوو، واتە ئەو خۆ لەگەڵ کەسدا قسە ی نە دەکرد. تەنیا کاتیەک کە
 خودی موختەرەم بۆ دورسوونی باس کردبوو، ئەوانیش بیستبوویان.

موختەرەمیش لە کارکردندا ھیچی لە دورسوون کەمتر نەبوو. گونہ پەمۆکانی
 دەگواستەو. پەقرەج پەقرەج بۆیاغی لەملا بۆ ئەولا دەگواستەو. تەختە ی بە

پارچه ئاسنئىكى سەفاكراو

مشار دەپرىنەو، پەندەى لى دەدان، پەنگى دەکردن، بزمارى لى دەدان... بە كورتى ھەر كارىكى كە لە كارگە ھەبايە دەيكرد.

ئىستا ھەستا زۆر كەيفى بە موختەرەمىش دەھات. موختەرەم لە نىگاي ھەستا پەحمىيەو دەيزانى كە ئەوى خۆش دەوئىت، پەنگە ھىندەى دورسون نا، بەلام ھىچ نەبىت لەوانى دىكە زياتر. ئاسايىش بوو، ئەو زۆر كارى دەکرد و ھىچ فشە و خۆيشى نەدەگنخاند. خۆدەرخستن ھەر ھىچ. كاتىك ھەفتەى دوووم، ھەستا ھەقدەستى موختەرەمى لە دە لىرە بۆ سى لىرە زىاد كرد، ئىدى ھىچ گومانئىكى نەما كە ھەستا ئەوى كەوتووتە بەر دل. ھەستا ئاگاي لە سەودا و سەوداكارىي ھەمدى لەگەل مندالەكاندا نەبوو. ئەگەر دەيزانى... ھەموو مندالەكان ئومىديان بە دورسون بوو، كە لە ھەمدى نەدەترسا و لاي ھەستاش خۆشەويست بوو، پۆژىك ئەو بەدقۇستەنەو ھەمىيە ھەمدى بە گۆرپى ھەربكات و ھەستاي لى ئاگادار بكاتەو، بەلام خۆ ھەمدىش جانەو ھەرىك بوو بۆ خۆى. ھەموو كون و قوربەنەكانى شار ھەكو لەپى دەستى شارەزا بوو. لەگەل زۆرپىك لە پۆلىسەكانىشدا برادەر بوو. لە شەپ و تىكەھەلچونەكانىشدا تاكى نەبوو. تەنانەت چەقۇكىشىش بوو. ئەگەر كەسپىك ئەو ھى بن بەرەى بەھىنابايە سەر بەرە و بە ھەستاي گوتبا، خويىنى بەرپا دەکرد. چەقۇيەكى ھەبوو لەوانى قوفلدار. لەو جۇرانەى بە يەك پەنجە لىدان دەكرىنەو. دەلئىن تا ئىستا ھەر لەم ئەسكەلەيە، سى كەسى بە چەقۇشەلو كوت كر دوون. كاتىك كە توورە دەبىت خويىن بەرى چاوى دەگرئىت.

"خۆى دەلئىت ھەستا پەحمىش لىي دەترسئىت، بەلام ھەكو باس دەكەن ھەركە دەگاتە ھەستا پەحمى وا بۆى دەنووشتئىتەو، ھەرە و سەيرى بكە. لەگەل ھەموو

ئه‌مانه‌شدا، باش کار ده‌کات. ئه‌ویش کورپکی به‌کاره‌یه. له‌ مشار و په‌نده‌کاریدا ه‌واتای نییه. په‌نگ و بویه‌ وا به‌ ته‌خته‌کاندا دینیت، ده‌لئی هه‌نگوین له‌ نان هه‌لده‌سویت. دوسوون هیچ‌ که‌یفی به‌ حه‌مدی نایه‌ت. ته‌نانه‌ت جاریکیان پیشی گوتوه: 'بریا ئیره‌ گوند بایه، تا پیم‌ پیشان دابایت چه‌ندی به‌ چه‌نده.' ئیستا ئاکار و په‌فتاری به‌ لایه‌ک، به‌ لام‌ ئه‌وه‌ی که‌ پاره‌ له‌ مندا‌له‌کان ده‌ستینیت، دوسوونی ده‌هری و تووره‌ کردووه."

ده‌لین باوکی موخته‌ره‌م، ئه‌و کاته‌ی که‌ مألیمان له‌ گه‌ په‌کی خوار که‌نداوه‌ که‌ بووه، دایکی موخته‌ره‌می کوشتووه. ده‌لین باوکی موخته‌ره‌م دوو مایینی هه‌بووه، یه‌ک له‌وه‌ی دی باستر و هه‌موو کاتی خۆی له‌ گه‌ل به‌خپوکردنی ئه‌واندا به‌ری کردووه. ده‌لین باوکی بونی ئه‌سپه‌کانی زۆر پی‌ خو‌ش بووه. ده‌لین موخته‌ره‌م تا بووه‌ته‌ حه‌وت هه‌شت سا‌ل، هه‌ر له‌ گه‌ل مایینه‌کان گه‌وره‌ بووه. ده‌لین باوکی داها‌تی باش بووه. ده‌لین باوکی هیچ‌ که‌یفی به‌ دایکی موخته‌ره‌م نه‌ها‌تووه. ده‌لین باوکی، رۆژیک ئه‌وه‌نده‌ی له‌ دایکی داوه، که‌ داماوه‌ یه‌کسه‌ر مردووه. ده‌لین باوکی، به‌ هو‌کاریکی نه‌زان‌دراو، هه‌مان رۆژ پیاو‌یکی دیکه‌شی کوشتووه. ده‌لین کاتیک باوکی، دایکی موخته‌ره‌می کوشتووه، موخته‌ره‌میش له‌وی بووه. ده‌لین موخته‌ره‌م هیچ‌ شتیکی بیر نه‌ماوه. ده‌لین دایکی هه‌ر نا‌لاندوویه‌تی و پاراوه‌ته‌وه. ده‌لین باوکی، دایکی به‌ ساتۆر کوشتووه. ده‌لین باوکی، ئه‌و پیاوه‌ی له‌ ئه‌ستونده‌ی ئاخو‌ر به‌ستووه‌ته‌وه و ئه‌وه‌نده‌ی لیداوه‌ تا مردووه. ده‌لین موخته‌ره‌م له‌ قو‌زبنیکی ئاخو‌ره‌که، لای داوه‌ کا و باقه‌بینه‌کانی وینجه، هه‌موو شتیکی به‌ چاوی خۆی بینووه. ده‌لین دایکی و ئه‌و پیاوه‌ هاوار و زیره‌یان ده‌چووه‌ ئاسمان. ده‌لین دوو رۆژ

پارچه ناسنیکى سه فاکراو

تهرمی ههردووکیان له ناو ئاخوڤره که کهوتبوون و له موخته‌ره‌م بترازیت کهس پیی نه‌زانیون. ده‌لین باوکی، سه‌ری ئه‌و پیاوه‌ی گۆشاوگۆش برپوه. ده‌لین ئه‌و ناوه‌ هه‌مووی بووه‌ته‌ خوین و تا به‌ر پیی موخته‌ره‌م جۆگه‌له‌ی کردووه. ده‌لین موخته‌ره‌م، به‌ پروونی گویی له‌ لغه‌لغی^۱ کابراکه‌ بووه، به‌لام ده‌نگی ده‌رنه‌هاتووه. ده‌لین باوکی، به‌ سکی دایکیدا کیشاوه. ده‌لین هه‌موو گیانی دایکی له‌به‌ر خوین سوور هه‌لگه‌پراوه. ده‌لین له‌پریکدا یه‌کیک له‌ زارکی ئاخوڤره‌که‌ ده‌رکه‌وتووه و موخته‌ره‌م هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی بینیه‌ که‌وا به‌ ساتوریکی گه‌وره‌ په‌لاماری باوکی داوه و له‌ په‌لوپۆی خستووه. ده‌لین پاشان ساتوره‌که‌ی فری داوه‌ته‌ پیش موخته‌ره‌م و پیی پیوه‌ناوه و بۆی ده‌رچووه. ده‌لین موخته‌ره‌م له‌گه‌ل دوا هه‌ناسه‌دانه‌کانی باوکی له‌هۆش چووه و کاتیک که‌ به‌هۆش هاتووه‌ته‌وه ئیدی نه‌ ته‌رمه‌کان له‌وی ماون و نه‌ ساتوره‌کان. ئیدی مایینه‌کانیش له‌وی نه‌مابوون. ئۆتۆمبیله‌که‌شیان دیار نه‌مابوو. شتومه‌کی ماله‌وه‌شیان هیچی به‌سه‌ر هیچه‌وه نه‌مابوو. ده‌لین موخته‌ره‌م ئه‌و رۆژه‌ تا به‌ره‌بری ئیواره‌ له‌ به‌رده‌م ئاخوڤره‌که‌ داده‌نیشیت، به‌لام هیچ که‌س به‌و ناوه‌دا نایه‌ت. نه‌ دراوسینه‌ک، نه‌ ئاشنایه‌ک و ته‌نانه‌ت نه‌ بیگانه‌یه‌کیش. ده‌لین ئیواره‌ موخته‌ره‌م ده‌چیته‌ ناندین و تا تیر ده‌بیت نان و په‌نیر و پیاز ده‌خوات و له‌ مال ده‌رده‌چیت. ده‌لین دوا‌ی ئه‌و رۆژه‌ بپرای به‌ر نه‌گه‌پراوه‌ته‌وه ئه‌و ماله‌. ده‌لین ته‌نانه‌ت بۆ جارنیکیش سوڤراغی دایابی نه‌کردووه. ده‌لین ئه‌و دیمه‌نه‌ خویناویه، به‌ رۆژان و به‌ مانگان هه‌ر له‌به‌ر چاوی بووه، به‌لام ئه‌و له‌و باره‌یه‌وه نه‌ هیچی به‌ که‌س گوتووه و نه‌ که‌سیش له‌و باره‌یه‌وه هیچی له‌ پرسپوه.

^۱ لغه‌لغ، ده‌نگیک که‌ له‌ بنی گورگه‌وه‌ دپته‌ده‌ر و دیار نییه‌ وشه‌کان چین، زیاتریش کاتی مردن نه‌و ده‌نگه‌ ده‌رده‌چیت.

دەلّين موحتەرەم سەرى لى دەرنەچووە ئەو كابرایی باوكی كوشتو، كى بوو؟
 ھەر بە راست ئەو كابرایی كە باوكی كوشتو كى بوو؟ باوكى، بۆچى دايكى
 كوشتو؟ ئەسپەكان چىيان لى ھات؟ تۆتۆمبىلەكەيان چى لى ھات؟ كەلوپەلى
 مالىھەيان چى بەسەر ھات؟ بەلام نە ھىچى بە كەس گوتو و نە ھىچى پرسىو.
 دەلّين لە و پۆزەو موحتەرەم دەكەوئە شەقام و كووچە و كۆلانان. لەنيو كارتۆن
 دەخەوئە. برسى دەبىت. تىنوو دەبىت. بە كورتى ھەرچى ئازار و ناوخۆشى ھەيە
 دەچىئەت، بەلام ئەو ئىدى ناگەرئەتە مالىھەيان. ھەلبەتە ئەگەر ھىشتا بەو
 كاولەندەرە بگوتەت مالى! ئاخىر خۆ ھىچى تىدا نە مابوو ئىدى. كەلوپەل كە ھىچ،
 تەنات دەركە و پەنجەرەشيان بردبوون.

يەكەمىن پۆز كە بپارى دەدات لە كەنداو، ئەوئىش لە گەرەكەكەى ئىمەدا
 بىمىئەتەو، لەگەل مەسووم ئاشنا دەبىت. مەسووم لەگەل چەند مندالى دىكەى
 وەكو خۆى خەرىكى دزى و جزدانفاندن و گىرفانبرين و ئەو شتەنە بوو، كە
 موحتەرەم نەك ھەر دللى بەو كارانە خۆش نەبوو، ھىچىشى لى نەزانىو.

چەند پۆزئىكىش لای فەخرى سەوزەفروش كارى كردوو و لە كارەكەش پازى
 و دلخۆش بوو، بەلام جوملەفروشەكانى مەيدانى ميوەفروشان، لەو
 ھەرزانفروشىيەى فەخرى توورە دەبن و پۆزئىك بەسەرىدا دەدەن و لىدە كوئەت
 نائىشىت. فەخرى كە بىنيو بەكەشەكە بۆ ئەو گونجاو نىيە، عەرەبانەكەى فرۆشتو
 و ئەوئى جىھىشتوو و بۆ ھەمىشە ون بوو. موحتەرەم چووەتە لای كەبابچىئىك.
 كابرا عەرەبانەكەى لە لىوار بوو و زىاترىش كەبابى ماسى فرۆشتوو.
 ھەقەستىكى باشىشى داووەتە موحتەرەم. لەگەلئىشيدا باش بوو، بەلام شەوئىك بە

پارچە ئاسنىكى سەفاكراو

ھۆكاريك كە موحتەرەم بە ھېچ كەسى ناليت، بۇ ھەمىشە ئەويى جېھىشتوۋە. ھەلبەتتە ھەموۋان ئەو دەزانن كە كابر ماسى مردوۋى بە خەلكى فرۇشتون، بە لام خۇ ئەمە نابىتتە ئەو ھۆكارەى كە موحتەرەم باسى نەكات و بە كەسى نەلېت. دۋاى ئەو ماۋەيەك لاي ميوەفرۇشېك بوۋە، پاشانىش لاي كېلسازېك لە گۆرستان، ئىنجا لاي ماسىگريك لە كەنداۋ و چاخانەيەك لە تەنگە...

ئەمە يەكەم جار بوۋ كە موحتەرەم بۇ خۇى كاريكى باش و گونجاۋى ھەبېت. ھەقدەستىكى باش، ۋەستايىكى باش، جگە لەو ھەر ھەفتەيەك ھەقدەستەكەى زياتر دەبوۋ و ئەو پىزەش كە ۋەستايى دەنا تا دەھات زياتر دەبوۋ. دورسوۋنىش ھەبوۋ. ھاۋرپىيەتېش لە گەل ئەو بۇ موحتەرەم شتىكى كەم نەبوۋ.

دورسوۋن لانى زۆر تەمەنى ھەر يازدە سالىك دەبوۋ، بە لام دەكرا بە قەد گەنجىكى بىست سالە حسابى بۇ بكەيت. قۇل و بازوۋى ئا ئەمەندە بوۋن. چ ھەيكەلىكى ھەبوۋ! دەيگوت گوندەكەيان لە نيو چياكاندايە. ساردە، بە لام تا بلېى جوان و دلگىرە. دەشتى پىر گول و پەيحانى ھەن. دەيگوت گوندەكەيان تاقگەشى ھەيە. دەيگوت پۇژېك حىسابېك بۇ ئەو ھەمدىيە دەكەم، دەشتوانى.

"ۋەرە ئېرە بىنم موحتەرەم يوغون تاش^۱! تۆ لۆكەش نېت تا بگات بە 'تاش' ۋەرە ئېرە بىنم تۆغرۇل^۲! تۆ بە پەپوۋلەيەكېش نابىت تا بگات بە 'تۆغرۇل'. ۋەرە ئېرە بىنم ئۆرخان، ئۆرخان^۳! تۆ بە كوېخاش نابىت چ بگات بە 'ئۆرخان'. ۋەرە ئېرە بىنم..."

^۱ تاش: واتە بەرد، كەفر، زىنار.

^۲ تۆغرۇل: ناۋى پالەۋانېكى ئەفسانەيە لە كلتورى توركدە.

^۳ ئۆرخان: فەرماندەى لە شىكر، فەرماندەى گشتى ھىزەكان

سەرلەبەيانىيىك، دورسوون مندالەكانى لە دەورى خۆى كۆكردنەو. وەكو ھەمىشە بۆ خۆشى گالئەى بە ناوەكانيان دەكرد. ھەموو مندالەكانى لە پىش بەدەنەى بەلەمىكى تەواونەكراو، لە ناوەپراستى كارگەكەدا كۆ كوردنەو و پىي گوتن: "لێرە نەجوولین تا دیمەو. " ھىشتا پىنج خولەك تىنەپەرىبوون، بىنيان وا دورسوون ياخەى ھەمدى گرتوو و پاكىش پاكىش بۆ لای ئەوانى دىتت.

"ئەگەر جارێكى دىكە بىنم يەكتان سەرانە بداتە ئەم جاشكە، بەم دەستانەى خۆم دەىخنكىنم. تىگەىشتن؟ كەستان يەك قروش چىيە نايدەنى. بە ئيوەش دەلین پياو؟ عەمرتان نەمىتت، سەر خرپنە. خۆ ھەموتان تىگەىشتن؟ ئيوە چىتان لى ھاتوو؟ ئەوئەندە ماندوو دەبن، عارەق دەپژن، ئەو كات نيوەى ھەقدەستان بچىتتە گىرفانى ئەو توولەسەيە؟ لەمپۆ بەدواو يەك فلسىش چىيە نايدەنى. ھىچ كامتان. خۆ گووتان لى بوو؟ چىيە ئىدى؟ ھىچ كەس فلسىكى ناداتى. ھىچ كەس. نە تۆ، نە تۆ، نە تۆ. ئەى تۆ موختەرەم؟ لەگەل تۆمە موختەرەم، تۆ چى؟ بۆ ھەست و خوستت لە خۆت بپيوە؟"

"من؟ نازانم. ئەو ئەو بوو ئەم كارەى..."

"خاك بەسەر ئەو سەرە خرپت. تۆ چى تۆغرۆل؟"

"من نايدەم. واتە ھەر لە سەرەتاشەو... لە سەرەتاشەو بە خورتى لى دەستاندم. ھەر ھەرەشەى لى دەكردم. دەلئت دەناشەو دىم دەتخنكىنم. بە چەقۆ وركت ھەلدەدرم..."

"گووى خواردوو، جاشكەكەرى وا. لەمپۆ بەدواو فلسىكى نادەيتى."

"دلنبا بە نايدەمى."

"ئەي تۆ ئۆرخان؟"

"مىنىش نايدەمى. خۆ ھىچ مافىكى بەسەرمەوہ نىيە."

ئىستائىدى بەم قسانەي مىندالەكان تا دەھات ھەمدى زىاتر لەبەر چاوتەو مىندالانە بچوكتەر دەبووہ و بەو پرادەيەش سام و شكۆى دورسوون زىاد دەبوو. دورسوون قىت بەرامبەر ھەمدى وەستا بوو و چاوى لى زەق كىردبوونەوہ.

"دلت بەو موحتەرەم يوغون تاشە خوئش مەكە ھا. جاشولەيە لەبەر بىكارى ھوئش بىت لە كەللەي بوشىدا نەماوہ. ئەگەر ئەويش داى، تو لىي وەرنەگىت. تىگەيشتىت؟ ئەگەر يەك جارى دى بزەنمەوہ سەرەنەت لە موحتەرەم، يان ھەر كەرىكى دىكە ستان دووہ، ئەوہ مىن دەزانم و تۆ."

ھەمدى بە ھەپەساوييەوہ چاوى بىرپوونە قاچەكانى دورسوون و ھىچى نەدەگوت. لەپىرپىكەوہ دورسوون پىرى داىە چەقۆكەي ھەمدى و لە گىرفانى كراسەكەي دەرھىنا و قوفلى كىردەوہ و گىرتىە دەستىەوہ. ھەمدى مات و پەشوئاو، چاوى لى زەق بووبوونەوہ. مىندالەكانىش واقىان وىر مابوو، ئا لەو كاتەدا ھەمدى دەرھەتى ھىنا و دەرپەرى و بۆى دەرچوو، دورسوونىش تاوى داىي و كەوتە داوى. خەرىك بوو لە داوۋە دەستى دورسوون لە ياخەي ھەمدى گىر بىت، كە موحتەرەم خوئى خستە نىوانىان و بە بەرپىنىك دورسوونى خستە ئەو گۆرەوہ. تا دورسوون وىستى خوئى كۆ بىكاتەوہ، موحتەرەم لە كارگەكە دەرچوو و سەر ھەوراز پووو و مزگەوتى سولتان سەلىم راپىكرد، لە پشت مزگەوتەوہ وەرسوو راپە لای پاركى گولان و تا ئەوسەرى پاركەكە رانەوہستا، لەوئى لە ماندووئىتەيان ھەناسەي لى پىرا و لەو گۆرە تەخت بوو. تا ئىوارە لەوئى ماىەوہ و شەويش لە پشت دار چنارەكانى پارك خەوت.

هەلبەتە ئەگەر بشپۆت بۆلۆن خەوتن. تا بەیانى بەردەوام مۆتەكە سواری سەر سنگى دەبوو. دۆرسوونى دەبینى كەوا حەمدى بە تەختەكانى كارگەكەو بەستووتەو و بە چەقۆ وەرەگىزاوتى و شەلوكتى كۆو. حەمدى دەبینى كەوا لە ئاخۆرەكەى مالى خۆيان لای كادىنەكە خۆى شاردووتەو و دۆرسوون چەقۆى بە دەستەو یە و بەدوایدا دەگەرۆت.

بەرهەبرى بەیانى تازە خەرىك بوو خەو بیاتەو، كە لەهیکەو یەكینك یاخەى گرت و گوتى: 'كۆرە هەستە بتینم، ئێرە كەى جىبى خەوتنە؟' كابرأ پاسەوانى پارک بوو و پاشان ئاشكرایە ئىدى، پاسەوانى پارک، گرتىگەى پۆلىسى گەرەك، بنكەى چاودۆرى، یان گرتىگەى نەوجەوانان. پۆژى یەكەم لە پۆلىسخانە گلیان دایەو، كە شەو كەى ديسان هەمان مۆتەكە و ديسان هەمان لە خەو راپەرین و هاوار و زرىكاندن. بەیانى پۆژى دواتر بە تەلەفۆنى پۆلىس، دوو كەس لە بنكەى چاودۆرى هاتن و موختەرەمیان لەگەل خۆیان برد. چەند شەوى یەكەم لە بنكەكەشدا دۆخى موختەرەم نەك هەر وەك خۆى، بەلكو دەتوانین بۆلۆن خراپتریش بوو. ئەم جارە دۆرسوون هەر لە یەكەم نىگادا حەمدى لە ناو كا و وینجەكە دەردەهینا و بە چەقۆى خۆى وەرى دەگەرایی و لەتوپەتى دەكرد، پاشان دەچوو گۆر ئەسپەكان و ئەوانىشى بە دەردى حەمدى دەبردن. تەنیا بنكەكە ئەو یە جیاواز بوو، كە لەگەل یەكەم زرىكاندەو، سەرۆكى بنكەكە، كە باشتەرە پى بۆلۆن بۆرجى ژەرەمار، وا موختەرەمى دایە بەر مست و پیلەقە، كە ئىدى نە هیزى خەوتنى هەبوو، نە هاواركردن.

پارچه ئاسنئىكى سەفاكراۋ

رۆژئانى دواتر ئەۋەندە لىدئانى خواردا، كە ئىدى نە مۆتەكە بىئىت و نە ھەر بشتوئىت بىخەۋىت تا مۆتەكە بىئىت. كاتىك ھاۋار و زرىكاندنى نەما، چەند پىرسىيىكى بىسەرۋەبەريان لى كىرد و دواترىش لى بەردەم مزگەۋتى شا بە تەماي خوا بەرەللايان كىرد.

ئىستا ئىدى موحتەرەم دلى لى ھەمدى و دورسوون پىر بوو و ھەموو گىانىشى لى بەر لىدان و داركارىكردنى سەرۋكى بىنكە، بوو بوو بىرەن و شىن و مۆر ھەلاگە پىر بوو. نە دەيزانى بىچىتە كۆي و نە ھەر تواناي رۆشىتىشى ھە بوو. دىمەنى پىر كىردنە كەي ھەمدى ھىچ لى بەر چاۋان لى نە دە چوۋ. ھەمدى ئەو رۆژە تىكشكىندىر بوو، پىسوا كىر بوو، لى كاتىكدا ئەۋە ئەو بوو كارى بۆ ھەموو ئەۋانە دۆزىبوۋە، تەنانەت بۆ خودى دورسوونىش.

سەرەتا چوۋە دەستىۋىزگە و ئاۋىكى بە دەموچاۋىدا كىرد. پاشان چوۋە ناۋ مزگەۋت و لى بەر ئەو روشنايەي كە لى پەنجەرە پىرۋ لى خۆرەكەۋە دەھاتە ژوور، ھەر بە چىنچىكانەۋە خۆي گىر مۆلە كىرد و خولە كىكى نە بىرد خەۋى لى كەۋت.

ئەم جارى مۆتەكە جىي خۆي دابوۋە خەۋن. رۆشنايە سەۋز و شىنەكان ھەموو لى يە كىان پىرۋناك كىر دىبوۋەۋە و موحتەرەم لى نىۋ ئارامىكى سەپىر و لى كە شىكى كە قەت نە بىئىن بوو، ھەنگاۋى دەنا، كە ھەموو جىيەك كىشومات و رۆشنايى بوو.

دوۋ سى، يان رەنگە چوار كاتىمىر پىك خەت بوو و كاتىك چاۋى ھەلئىنان بىنى وا مىندالئىك بە سەر سەرىۋە ۋە ستاۋە و بە پىرۋىدا پىدە كە نىت.

"مىنىش پىر مەكرد، ئەمپىرۋ بە يانى. تۆ باشىت موحتەرەم؟ خەۋنت دە بىنى؟ پىدە كە نىت، دە گىر يات، تۆ چتە؟ ئەي ئەۋ ئاسنگەرە كىيە؟"

"ئاسنگەر، ئەها، مەبەستت وەستا زاهدە. لە خەودا قسەم دەکرد؟ باسی وەستا زاهدەم دەکرد؟"

ئەو مندالە لە کاتی کدا خەریک بوو باسی قسەکردن و هەلسوکە و تەکانی موختەرەمی لە خەودا دەکرد، موختەرەم تەنیا بیری لەوە دەکردەووە چۆن لە کۆل خۆی بکاتەو. راستیەکی لێی دەترسا. دەست و سەر و چاوی هەمووی برین و شوینی لێدان بوون. نەک لەوانە ی که موختەرەمیش لە کابرای سەرۆک بنکە، لەو ژەرەمارە پشکی خۆی وەرگرتوو. هی ئەو مندالە وەک دیار بوو جیبری نییە چەقۆ، یان شتیکی لەو چەشنە بوون. هەر گەل و کۆمی خۆشی هەلده کراوند و چاویشی کەوتبوون، کە موختەرەم بە پێی تیگەیشتنی خۆی ئەو کورە ی بە ئالوودە ی مادە ی هۆشبەر دەزانی. ئەو هەموو شتیکی لێ دەو شتیته وە و هەر کاریکی بلێی لێ دیت، گیرفانبرین، جزدانرفاندن، بەرەللائی، شەوگەری... موختەرەم باش دەیزانی کە ئەو مندالە سەرچاوی بەلایە، بۆیە بەرنامە ی ئەو بوو کە لە یەکەمین دەر فەتدا لە کۆل خۆی بکاتەو.

"موختەرەم تۆ بەرنامەت چییە؟ دەزانیت بجینە کوی؟"

"بروانە، ئەم ناو هەمووی پۆلیسە. من بە درۆ خەوم لە خۆم خست. تۆش وا باشە خیرا لێرە دوور بکە و بێتەو."
"ئێ هەستە با پێکەووە برۆین."

"من... من نەخۆشم. هیچ باش نیم. چاوەرێم پۆلیسەکان برۆن. هیچ توانای راکردنم نییە. راکردن هەر هیچ هیزی رۆیشتنیشم نییە. چوزانم، رەنگە هەر خۆم

پارچه ئاسنیکى سه فاكر او

بچمه لايان، به لكو بمبهنه نه خو شخانه يه ك، شوپننك. يه كنيك له پوليسه كان
ده ناسم. كه سيكي باشه. دمه وپت بچمه لاي و پي بلنم كه وا نه خو شم.

"خوت كهر مه كه موخته رهم. مه گهر متمانه به پوليس ده كريت؟ نه وانه هه موويان
وه كو يه كن. كوا دليان هه يه؟ هه سته با پروين."

"نه. پيم گوتي نه خو شم. له و بارو دوخه دا ته نانه ت بنكه ي چاو دي ريش له دهره وه
باشتره."

"كه يفي خوته، وا من رويشتم."

منداله كه نه مه ي گوت و له مزگه وت دهرچوو و چوو شه قامي ئون قاپي و له
چاو ترو كاننكدا ون بوو. موخته رهميش خوشحال بوو، كه ئاوا ئاسان نه و به لايه ي له
كول خو كر دووه ته وه، له دهرگاي ديكه ي مزگه وت بزي دهرچوو، بيته وه ي بزانيت
بو كوي ده چيت، ملي ربي گرت. چه ندين كاتزمير ئاوا رويشت و خولايه وه.
نه ده چوو شوپننكي ديار بكر او. ته نيا دهر رويشت و رانه ده وه ستا.

هيشنا كاتزميريكي مابوو خور ئاو بيت، كه له پر تبيني كرد و اقيت له بهر دهرگاي
كارگه ي ئاسنگه ربي وه ستا زاهد وه ستا وه. كارگه كه هيشنا كراوه بوو و وه ستا وه ك
هه ميشه سه رق ال ديار بوو. موخته رهم به بينيني وه ستا له ناخي دلوه وه خوشحال بوو.
وه ستا له ناوه راستي كارگه كه پارچه ئاسنكي به ده سته وه بوو و ههر هه لگپر و
وه رگپري پي ده كرد و وه ك بلني له گه ل يه كنيكدا قسه ي ده كرد، به لام جگه له خوي
هيچ كه س له ناو كارگه كه نه بوو. موخته رهم كه چاوي به هه موو كارگه كه دا گپرا
له پر يكه وه كه وته پي كه نين، چونكه وه ستا خه ريك بوو له گه ل نه و پارچه ئاسنه ي كه
به ده سته وه بوو ده ئاخفت، وه ك بلني زوريش لبي تووره بوو. وه ستا، كه هيشنا

تیبینی موخته‌رهمی نه‌کردبوو، پارچه ئاسنه‌که‌ی دانایه سهر سندان و له به‌رام‌بهریدا چۆکی دادان و چاوی بچوک‌کردنه‌وه و لئی نزبووه‌وه. پشت سهری وه‌ستاش وه‌کو هه‌میشه ئاگردانی کووره‌که پی بوو و له‌و تاریکیه‌دا پرۆشکه‌ی سه‌وز و شین و سووری ئاگره‌که، حال و هه‌وایه‌کی سه‌رنج‌راکیشی به‌و دیمه‌نه‌ی نیو کارگه‌که به‌خشیبوو. وه‌ستا هیشتا چاوی ههر له‌سه‌ر پارچه ئاسنه‌که بوو و ده‌تگوت نزایه‌ک، وێردیک، شتیکی لی ده‌خوینیت، که له‌و ده‌مه‌دا موخته‌رهم پی نایه‌ ناو کارگه‌که‌وه. ئیستا به‌ روونی دیار بوو، که وه‌ستا سهری بو ئه‌و پارچه ئاسنه‌ دانه‌واندوو و موخته‌رهم به‌ ته‌واوی واقی وړ ما‌بوو. ته‌نانه‌ت پیاویکیش که به‌ شه‌قامه‌که‌دا په‌ت بوو، تی‌چاویکی بریه‌ وه‌ستا و تیزه‌بزه‌یه‌کی¹ بو‌کرد، به‌لام وه‌ستا جگه‌ له‌و پارچه ئاسنه، زه‌ینی نه‌ له‌سه‌ر کابرا و نه‌ له‌سه‌ر موخته‌رهم و نه‌ له‌سه‌ر هیچ شتیکی دیکه‌ بوو.

موخته‌رهم له‌و کاته‌وه‌ی وه‌ستای ناسیوه، پی خۆش بووه‌ شاگردی بایه. نه‌ک ههر شاگرد، موخته‌رهم ده‌یویست ببیته‌ موریدی. ئاخ‌ر وه‌ستای زۆر خۆش ده‌یویست. ههر شه‌یدای بوو، به‌لام وه‌ستا شاگردی نه‌ده‌گرتن. نه‌ شاگرد، نه‌ هاوکار، ئه‌و هه‌میشه به‌ ته‌نیا کاری ده‌کرد. ته‌نیای ته‌نیا.

موخته‌رهم ههر کاتیک دل‌ی ته‌نگ بایه، بو‌لای وه‌ستا ده‌چوو. له‌وبه‌ری شه‌قام، له‌سه‌ر شو‌سته‌که‌ داده‌نیشت و لئی راده‌ما. وه‌ستا تا شه‌و داده‌هات کاری ده‌کرد. پاشان ده‌رگا دارینه‌که‌ی کارگه‌ی به‌ ههر زه‌حمه‌تییک بایه به‌ ته‌نی داده‌خست و بو‌

¹ بزه‌یه‌ک که‌ حاله‌تی گالته‌پیکردنی هه‌یه.

پارچه ئاسنیکى سه قاکراو

ئەوھى لە قوفلەكەى دلتيا بېت، دوو پىتلەقەى لى دەدا، ئىنجا بەرپى دەكەوت بۆ مزگەوت. ھەموو جارنیکىش دوو پىتلەقە، ئەویش بە پىی راست.

موحتەرەم ھەمیشە پىی خۆش بوو وەستا بېنیت، بەلام ئەو پرۆزە ھەر بە ریکەوت لە پىش کارگەكە خۆى بىنیووھە. واتە لانی كەم ئەو وای بىر دەکردەوھ. موحتەرەم ھەرکە بە خۆى ھاتەوھ، خۆى گەباندهوھ ئەو بەرى شەقامەكە و لە پرۆخى پىادەپرۆكە دانىشت. وەستاش وەك ھەمیشە دەرگەى کارگەكەى قوفل دا و دوو پىتلەقەى لە قوفلەكە دان و بەرەو لای مزگەوتى سولتان سەلیم ملی رپى گرت، لە مزگەوت نوپزەكەى كرد و لە دەرگای دواوھى مزگەوت دەرچوو و بەرەو مالمەوھ رۆیشت، كە مالمەكەى لە خانوچكەى كەدا بوو لە خواروھى شار.

موحتەرەم زاتى ئەوھى نەبوو بچیتتە لای وەستا، بۆبە بە ئەسپایى خۆى گەبانده بەر پەنجەرە و چاوپىكى بە ژوورپدا گىپرا. ھەموو دیوارەكان ئاوینەیان ھەبوو. وەك ئەوھى ھەموو ژوورەكە مینابەند كرابیت. بەفرگىكى گەورەشى لى بوو، كە بە تەنیا نیوھى ژوورەكەى گرتبوو. لای راستى بەفرگەكە، تابلوی شوورپك بە قۆچە بەپرچك و چەنگئاساكانیئەوھ لەسەر دیوارەكە كىشرابوو. مافوور بە نەخشى جوان و سەرنجراكىشەوھ، كە پىندەچوو زۆر نەرم بن، لە ناوكەوھەكە پراخرابوون. پەردەى پەنجەرەش گولڈۆزى بوون، بە سامتىنى زەرد و زىوین نەخشىندرابوون. سازنیکىش بە دیوارەوھ ھەلئاسرابوو، كە دەسكى بە دوور و مینا نەخشىندرابوو و پىدەچوو زۆر كۆن بېت. ئەو دەرگایەى لای چەپى ژوورەكە بوو، بۆ ناندینەكە دەكرایەوھ و لە پەنجەرەكەوھ تەنیا ھەندىك قاپ و ھىربارى مسى تىدا دەبىندران، كە لە گۆشەىكە لەسەر یەك داندرابوون.

موحتەرەم هیشتا لە رۆخ پەنجەرە بوو، کە وەستا پارچە گۆشتییکی لە بەفرگرە کە دەرھینا و چوووە ناندینە کە. کاتیک بۆنی کەباب ئەو ناوێ داگرت، وەستا خەریک بوو چەند دانە تەماتە یەکی دەخستە کاسە یەکی مەسی. ئینجا دۆلکە یەکی پر ئاویشی لە بەفرگرە کە دەرھینا، کە وردە سەھۆل و شتیکی تیدا بوو لە پۆدرە ی پونگە، یان شتیکی لەو بابەتە بوو و موحتەرەم لەو دوورییەدا نەیدەتوانی بزائیت چییە.

ئێستا موحتەرەم لە بەر پەنجەرە دانیشتبوو و ھەولێ دەدا مەزەندە بکات داخۆ کاری دواتری وەستا چ دەبیت. دەم نا دەمیک ھەلدەستا و سەیریکی ژوورەوێ دەکرد، تا بزائیت مەزەندە کە ی راست دەرچوو، یان نا، کە زۆر بە ی مەزەندە کانیشی راست دەر دەچوون.

کاتیک دەنگی سازە کە بەرز بوو، موحتەرەم دووبارە سەری بە جامی پەنجەرە کەو نا. وەستا سازی لێ دەدا و لە بەر خۆ یەوێ ئاوازیکی دەچری. باشی لێ دەدا و باشیشی دەچری. ھەر دە خولەکیکی پێ چوو، وەستا سازە کە ی لە شوینی خۆی دانایەو، بەلام وازی لە چرینی ئاوازە کە ی نەھینا. چەپلە ی لێ دەدا و دەیچری. بەردەوام دەیخویند و ئەو پیرەمێردە ھیچ ماندوو نەدەبوو. وەک ئەوێ لە سەری سپێندەو تا شەو، ئاسنی سوورەوێ کراوی لەسەر ئەو سندانە نەکو تا بێتەو، یان تەمەنی شەست ھەفتا ساڵ نەبیت. فیکە ی لێ دەدا و شتیکی دەچری. چەپلە ی لێ دەدا و بە دەوری خۆیدا دەخولایەو. ئێستا ئیدی موحتەرەمیش کەوتبوو ھالە تیکەو. ئەویش خەریک بوو لە گەل وەستا

پارچه ئاسنیکى سه قاکراو

ده خولایه وه، به لام فیکه ی لی نه ده دا. چه پله شی لی نه ده دا. ته نیا له شوینی خویدا ده خولایه وه.

لیره به دواوه موخته ره مئیدی هیچی بیر نایه ت؛ پی به پی وهستا تا به یانی داوه خولاته وه؟ یان زوری نه بردووه له هوش چووه و له په نا ئه و دیواره دا که وتووه؟ یه ک دوو کاتزمیر دواتر هه ره له وی له بهر په نجه ره که خه وی لی که وتووه؟ وهستا که ی وازی له خولانه وه هیناوه؟ که ی چووه ته کارگه که ی؟ موخته ره می نه بینیه؟ یان بینویه و گوئی نه داوه تی؟...

موخته ره م کاتیک به ناگا هات، هیشتا هه تاو هه لئه هاتبوو. ته م ئه و ناوه ی داگرتبوو و لیواری ده ریا کشومات بوو. له لیواره که ئاو پکی به ده موچاویدا کرد و چووه چاخانه یه ک، که هه ره دوو سه د مه تریک له مالی وهستا دوور ده بوو. بریاری دا بهرچاییکی باش بخوات؛ نانیکی برژاو به ته وای له گه ل سه د گرام په نیر، سه د گرام زهیتوون و چایه کی مزیش^۱. جله کانی زور لوچاوی و هه لگلوچابوون، بویه له لای کانییه که تا کرا به ده ست ته پری کردن و دهستی پیدا هینان. که میک لوچه کانی ساف کردنه وه، به لام هیشتا ش به ته وای ساف نه بوو بوونه وه. به ئوی کانییه که دهستیکی به قزیشیدا هینا و پکی خست. شانیه ی پی نه بوو، به لام به په نجه ی ته پریش ئه وه ده کرا. هه لئه ته ئه مه بوچوونی موخته ره م بوو، ده نا ئه و مووه گروازانه ی ئه و به کیلویه ک کریمیش پیک نه ده کران.

که قاوه لئییه که ی ته وای کرد به ره و کارگه ی وهستا زاهد به پری که وت. له وه به ری شه قامه که راوهستا و له وهستا راما. وهستا شتیکی له سه ر سندانه که ده کوتا، که له

^۱ مه به ست چای به لیمویه.

کوتک، یان شتیکی لهو بابته ده‌چوو. کووره‌که باش سوور بووبوو و پروشکی تاگر تا بهر دەرگا ده‌هاتن. وه‌ستا کوتکه‌که‌ی ده‌کوتا، ده‌یخسته‌ناو‌ئاو، دایده‌نایه‌ناو کووره، دووباره‌ده‌ری ده‌هینا و دایده‌نایه‌سه‌ر سندان و دیسان وه‌ری ده‌گژی و ده‌یکوتا. هه‌لبه‌ته‌جه‌له‌ی ده‌مولچ و هه‌لسوکه‌وتیشی لهو لا‌دانی. له‌به‌رده‌م سندان‌که‌ده‌که‌وته‌سه‌ر ئه‌ژنۆ، بۆ کوتکه‌که‌و‌یردی ده‌خویند، نزای ده‌کرد، دواجاریش که‌ده‌خولایه‌وه‌و ده‌یخویند و فیکه‌ی لی‌ده‌دا و شتگه‌لیکی وه‌کو گۆرانی له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ده‌گوته‌وه. له‌وبه‌ری شه‌قامه‌وه‌موخته‌ره‌م نه‌یده‌توانی باش بینیت داخۆ وه‌ستا چه‌ند رۆژ پیشتر چی دروست کردوو. وه‌ستا ئه‌و شتانه‌ی دروستی ده‌کردن به‌دیواری دواوه‌ی کووره‌دا هه‌لی ده‌واسین، که‌له‌وبه‌ری شه‌قامه‌وه‌باش نه‌ده‌بیندران.

ئه‌و شته‌ی که‌ئه‌م جاره‌له‌گژی بوو شتیکی وه‌کو خه‌نجه‌ر، یان شمشیر بوو. دیسان ده‌یکوتا، ده‌یخسته‌وه‌ناو‌ئاو، دایده‌نایه‌ناو‌کووره‌و دووباره‌له‌سه‌ر سندان دایده‌نا و ده‌یکوتا، به‌لام‌مخابن له‌وبه‌ری شه‌قامه‌وه، ئه‌و شوینه‌ی موخته‌ره‌می لی‌ وه‌ستا بوو، کاره‌کانی وه‌ستا هینده‌باش نه‌ده‌بیندران، که‌بزانریت خه‌ریکه‌چی دروست ده‌کات.

موخته‌ره‌م باش بیری نه‌ماوه‌که‌وا چه‌ند رۆژ له‌سه‌ر یه‌که‌هه‌نگاو به‌هه‌نگاو چاودیری وه‌ستای کرد، له‌کارگه‌وه‌بۆ مأل، له‌ماله‌وه‌بۆ کارگه، به‌لام‌ئه‌وه‌ی باش ده‌زانی که‌گیرۆده‌ی بووه، وا‌پینه‌وه‌په‌یوه‌ست بووه‌نا‌توانیت لینی دابیریت. هه‌رچه‌ند ده‌به‌هینا و ده‌بیرد که... به‌لام‌له‌خۆی رانه‌ده‌دی. نه‌یده‌توانی... واته‌زاتی نه‌ده‌کرد بچیتته‌لای و راست و بی‌پنج و په‌نا به‌و پیره‌میرده‌گرژ و مه‌زاجسارد و

پارچه ئاسنیکى سه فاكر او

وشكه بليت، خالو من عاشقى خوٽ و هونهره كه تم. ئاماده يه هه موو كار يك بكات تا به شاگردى وهى بگريٽ. ئاخىر مه گهر ئه و نايه ويٽ ئه م هونهره فيرى كه سيك بكات؟ به لام ئه گهر دهيتوانى بليت، ئه گهر دهىگوت و وه ستاش قبولى ده كرد، ئه گهر... چى ده بوو.

هه موو شه ويك له بهر خوويه وه دهىگوت: "سبهى ئيدى پيى ده ليم. ده چم پريك به رامبهرى ده وه ستم و هه موو شتيكى پيى ده ليم." تا به ره بهيان ئه و قسانه لى له بهر خوويه وه دووپات كردنه وه و ئه و ديمه نهى يارى ده كرد. ته نانه ت كاردانه وهى وه ستاشى مه زنده ده كرد و پوٽلى ئه ويشى يارى ده كرد. ئه وه نده ئه و كارهى دووباره و دووباره ده كرده وه تا ههر له ويى له ژير په نجه رهى مالى وه ستا خه وي لى ده كه وت. تا واى لى هات چهنه پوژيٽك دواتر، به يانى كه له خه وه هه ستا سه يرى كرد فلسيكي پيى نه ماوه. نه بو نان، نه بو په نير و زه يتوون و نه ته نانه ت بو چايه كيش. زور له خوئى تووره بو بوو. دهىگوت: "ئه و گالته جار په چيه؟ ئه و هه لسوكه ت و ئه دا و ئه تواره چيه؟ ده وه كو پياو له پيش وه ستا پراوه سته و قسهى دلى خوٽ بكه. ئى زور زور ده لى نا، به لام ئه گهر بلى نا كه... دهى با ههر بلى نا. چما ئه و كييه. پيره ميژديكى شيت و ويٽ، كه بو پارچه ئاسنيك كرنوش ده بات و نزاى بو ده كات. شه و تا به يانى چه قه نه لى ده دا و ده خوئينيت. ههر شيته شيت. ئيستا به سكى برسويه وه بزنام ديسان ده توانيت تا ئيواره چاوى له سه ر هه لئه گريت. دهى دهى پرؤ ئيدى. بو نارؤيت؟ پرؤ به رده م كارگه كهى و تيه وه رابمينه. توش شيتى ئيدى. به راستى شيتى كه ئه وا شه يدائى ئه و وه ستا شيته ت بوويت."

له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو قسانه‌شدا، موخته‌ره‌م دیسان چوووه‌و به‌رده‌م کارگه‌ی وه‌ستا و له‌وی پراوه‌ستا و تا ئیواره له جیی خۆی نه‌جوو‌لا. دیسان وه‌ک هه‌میشه له هه‌لسوکه‌وت و په‌فتاره‌کانی وه‌ستا نز بووه‌وه و چاوی له‌سه‌ر هه‌لئه‌گرت. نه‌ قۆره‌قۆری سکی، نه‌ وشکبوونی لیوی، نه‌ گه‌رمای ئه‌و خۆره‌تاوه، نه‌ هوپه‌ و شیی لیواره‌که... و نه‌ هیچ شتیکی دیکه نه‌یده‌توانی پری له موخته‌ره‌م بگری‌ت. ئه‌و به‌ راستی شه‌یدا و گرفتاری وه‌ستا بووبوو.

موخته‌ره‌م ئه‌م‌پروش وه‌کو رۆژان به‌ری خۆی دابوو وه‌ستا و لپی رامابوو، که له‌پریکه‌وه وه‌ستا چه‌کوچه‌که‌ی له‌ولا فری دا و پرووی کرده‌ ئه‌و و ده‌ستی له‌سه‌ر سنگی تیکبردنه‌وه و گوتی: "تۆ کئیت؟ کئی پیی گوتوویت چاودیری من بکه‌یت؟ کیشه‌ت چییه‌؟"

موخته‌ره‌م له‌ شوپینی خۆی وشک هه‌لات. ته‌نانه‌ت توانای له‌رزینشی نه‌بوو. له‌ ترسان وه‌کو بت له جیی خۆی جووله‌ی لی برابوو. هیشتا هه‌تاو هه‌لئه‌هاتبوو، هه‌وا گورگه‌میش بوو. هه‌رچی زیروحه له شه‌قامدا به‌دی نه‌ده‌کرا. "قسه بکه ئیدی جاشه‌که‌ر. تۆ کئیت؟ چئیت؟ ئه‌وه چه‌ند رۆژه هه‌نگاو هه‌نگاو به دوامه‌وه‌یت، بۆ؟ قسه بکه ده‌ی."

موخته‌ره‌م دیسان له جیی خۆی نه‌جوو‌لا و هیچی نه‌گوت، به‌لام ئه‌م جاره وه‌ستا له شه‌قامه‌که په‌ریه‌وه و ده‌ستی موخته‌ره‌می گرت و توند رایکیشا لای کارگه‌که. موخته‌ره‌م ده‌ستی ئیشا، به‌لام دیسان لیوی له لیوی نه‌کردنه‌وه. که له ده‌رگای کارگه‌که چوونه ژوور، موخته‌ره‌م چاوی به قوفله‌که که‌وت. قوفل به نه‌خش و نیگاری ورد و درشت رازاندرابوووه‌وه و جوان و ناسک دیار بوو.

پارچه ناسنیکى سه فاکراو

"دهى قسه بکه ئیدی."

"من... من... من... موخته رهم یوغون تاش. من... من... من... ده مه ویت... من
ده مه ویت که بیمه شاگردی... ئیوه."

"ئى؟ که واته ده ته ویت بیته شاگردی من. له بهر ئه وه له به یانییه وه تا شه و
چاودیریم ده که یت؟ ناییت. من هیچ کات شاگردم نه بووه ناشمه ویت. وه ستاکه شم
که یفی به شاگردان نه ده هات. منیش که یفم پی نایه ن. ئه گهر وه ستایه ک شاگردی
نه ویت، سه خته شاگردایه تی بو بکه یت، ئه وه ده زانیت؟ شاگرد مروّف له کار
ده کات. جگه له وه مه گهر کار قاتییه؟ ئه مه ش بووه کار؟ ده ته ویت بیته ئه م کاره یه
که چی؟ پرؤ ببه دکتور، ببه وه زیر، پاریزه ر، ده ته ویت بیه ئاسنگه ر که چی بییت؟
ها؟"

"من... من... من... ده مه ویت... من... من... ده مه ویت وه کو ئیوه بم."

"تووله سه گ، ده یه ویت وه کو منی لی بیت. که واته بریاری خوّت داوه؟ جا ئه وه
چ په یوه ندى به منه وه هه یه؟ به جه هه نه م. سکت تیره، یان نا؟"
"تیر؟"

"هانى، بو خوّت نان و په نیریک شتیک بکړه. چاخانه یه ک له م ده سته هه یه. چا و
قاوه شی هه یه. بگره ئیدی، بو ئاوا زه ق زه ق سه یرم ده که یت؟"
"به چاوان وه ستا."

موخته رهم پاره که ی وه رگرت و رایکرد. یه که م جار بو دوکانه که ی ئه وسه ر،
پاشانیش چاخانه که. کړی و خواردی و به پیاله یه ک چا بو وه ستا رایکرده وه

کارگه‌که. وه‌ستا چاکه‌ی لی وهرگرت و زۆر به وردی ته‌ماشایه‌کی کرد و گوتی:

"ده‌ی ده‌سکی ئەم کووره‌یه بگره، بزائم وه‌کو منت پی ده‌کریت، یان نا؟"

موخته‌ره‌م خیرا ده‌سکی ده‌زگای کووره‌که‌ی گرت و ده‌ستی به‌برز و نزمکردنی کرد. وه‌ستای بینبوو که کووره‌ده‌ده‌فیت و سووری ده‌کاته‌وه. یه‌ک دوو

ئاسنگه‌ری دیکه‌شی بینبوون و ده‌فینی کووره‌ی ده‌زانی.

"تۆ پیشتر شاگردی کام ئاسنگه‌ر بوویت؟"

"من؟ من هیچ که‌سینک، واته‌هیچ ئاسنگه‌ریک."

"که‌واته‌ تۆ بوویت شه‌و تا به‌یانی پی به‌پی من ده‌خولایه‌وه، ها؟"

موخته‌ره‌م هیچی نه‌گوت، ته‌نیا ده‌سکی ده‌زگاکه‌ی خیراتر به‌رز و نزم کرد.

"له‌ ژووره‌وه، له‌به‌ر چراکه‌ تۆ روخساری منت ده‌بینی، به‌لام ده‌ره‌وه‌ تاریک بوو

و من نه‌مده‌توانی روخساری تۆ ببینم."

"بمبووره‌ وه‌ستا."

"ئه‌وه‌ تۆیت ده‌بیت ببووریت نه‌ک من. من له‌و ژووره‌وه؛ گهرم، نه‌رم، پرووناک.

تۆش له‌ ده‌ره‌وه‌ له‌سه‌ر شوسته‌ی شه‌قام؛ سارد، سه‌خت، تاریک. زۆر باشه،

موخته‌ره‌مه‌فهن‌دی وه‌ک دیاره‌ تۆ ئیمه‌ باش ده‌ناسیت، ئیستا ده‌ته‌ویت ئیمه‌ش تۆ

بناسین، یان نا؟"

"ویستن که... ئاشکرایه‌ که‌ ده‌مه‌ویت."

موخته‌ره‌م له‌ سه‌ری هه‌تا بنی ژیانی خۆی بۆ وه‌ستا باس کرد. وه‌ستا زۆر

خه‌مگین بوو، به‌لام به‌سه‌ر خۆیدا نه‌هینا و ته‌نیا گوتی: "که‌واته‌ تۆش وه‌کو

وه‌ستات پارچه‌ ئاسنیک‌کی زاخاودراویت. باوکی منیش کوژرا، واته‌ کوشیان.

پارچه ئاسنیکى سەفاکراو

تیناگەم چ نھینیک لەوودایە، دەلیی تەنیا ھەرچی باوکی کوژرابیت دەیەوئیت بێتە ئاسنگەر. ئاسنگەری کاریکی سەختە، بەلام ئەری سەفای خۆیشی ھەیه. ھونەرە، پیشەیه، کاریکی باشە. ھەلبەتە بۆ کەسیک کە ئەم شتانە تی بگات."

پاشان وەستا کەمیک ئاخ و ئۆفی کرد و ھەناسە یەکی ھەلکیشا و سەندوقیکى لە دارگوژدروستکراوی لە کوژبیتیکى کارگە کە راکیشا ناوەرەستى ناوکەو کە و گوتى: "ئەمپرو کارت ئەو یە کە پارچە ئاسنەکانى ناو ئەم سەندوقە جوان و خاوین بە گازۆیل بشۆیت تا وایان لى دەکەیت بیریقینەو. سبەینیش سەندوقیکى دیکە چاوپریت دەکات. ئەو سەندوقە پەتۆیەک و سەریتیکیشى تیدایە. شەوان لە ھەر جینگایەکی ناو کارگەدا بەتەوئیت، دەتوانیت لەوئى بخەویت. منیش کە شاگرد بووم ھەر لێرە دەخەوتم، ھەر بەم پەتۆیە و لەسەر ئەم سەرینە. تەواو ئیدی، وایە؟"

موختەرەم پیکەنى و وەستاش گوتى: "ئەى توولەسەگ." دواتر وەستا، شووشە گازۆیلەکانى سەر پەفەى بنەبانى کارگەى پیشان دان و گوتى لۆکە و کۆنەپەرۆش لەو تەنیشتە، لەپشت شووشەکانە. پاشانیش دەستى بە کارى خۆى کردەو. دیسان خەریک بوو شتیکى سەیری دروست دەکرد. وەکو کولنگ بوو، بەلام دونیایەک زنجیر و پلپلەى دیکەشى پێو ھەلواسرابوون. موختەرەم لە ژێرەو چاودیری وەستای دەکرد، کە وەستا بە بێتەوئى سەیری بکات گوتى: "یاللا دەست پى بکە، دەى."

موختەرەم زارکی سەندوقەکەى ھەلدا یەو. سەندوق پر بوو لە جوژەھا قاپ و کەلوپەلى فلزى، کە تەنیا ھەر ئاسنیش نەبوون، مسى و زەردە و تەنانەت قومیشیان لەناودا ھەبوو؛ جۆنیکی دەستى بۆ ھارینی قاو، دەسکە ئاونیک، چەند دانە

گۆشتکوت، دوو سینی، مەرەكەبدانیک، چەند دانە مۆمدان، دۆلكە یەك، گومگومە یەکی قەلیان... دونیایەك شەرەپەرە کە هەمووشیان بە رینگوپیتکی لە یەك جیاکرا بوونەوه و زۆریش بە جوانی هەلگیرابوون.

موحتەرەم هیند تەپدەست بوو، یەك یەك ئەو قاپ و کەلوپەل و شەرشیتالانە ی سەندوقە کە دەردەهینان و جوان و خاوین دەیسپرینەوه و دەبیریقاندنەوه. هیشتا نیوەرۆ دانە هاتبوو، کە لە پەر و هەستا دەستی لە کار هەلگرت. کەوڵیکی لە گۆشە یەکی کارگە کە راخست و مەنجەلێکی مسی کە نەخش و نیگارە کە ی بیهاتو بوو، لە رەفە ی لای سەرەوه هەلگرت و لە ناوەرەستی خاوانە کە ی دانا. مەنجەل، مریشک و پیاز و نانی تێدابوو. چوارچمکی لە سەر خاوانە کە دانیشت و دەستی بە خواردن کرد. بە دەست و خێرا خێرا دەبخوارد. موحتەرەم هیشتا مات مابوو داخۆ و هەستا کە ی ئەویش بانگی سەر خاوان دەکات، سەیری کرد و هەستا خەریکی لستەنەوه ی بنکری مەنجەلە کە یە. و هەستا وەک ئەوه ی تازه تیبینی موحتەرەمی کردییت، گوتی: "هیچ بۆ تۆ نەمایەوه، نە؟ هەهەهە. واتە ئیستا برسیتە، وایە؟ وەرە ئەم پارە یە بگرە. دەزانیت بەم پارە یە دەتوانیت تەنیا هەر نیوان بکریت. چۆنت دانا بوو؟ ئیترە مالی پوورته، یان کۆشکی شایە" ئەوه ندەشت لی زیادە. ئی خو سەرت لە کار دەرناییت.

موحتەرەم کە چاوەرپی هیچ پاداشتی ک نەبوو، بەلام درێغی نەکردبوو و لە بەیانیه وه تا ئیستا پازدە بیست قاپ و کەلوپەلی سەروسەمەری و جوان سپیونەتەوه بریقە یان دیت و خستوونیه ته سەر رەفەوه. و هەستا پارە وردە کە ی فری دایە بەر پی و پەنجە ی بە قاپە کانی سەر رەفە کە دا هینا و گوتی: "نە. بەم شیوه یە

پارچه ئاسنیکى سه قاکراو

نايیت. هيچ نازانيت. ئيستا ئه گەر ههول بدهيت، به لکويه ک دوو رۆژى دیکه په نير و زهيتوونيشت بۆ زياد بکه م، به لکوه، هه لبه ته. چييان گوتوه؟ نان له ئيمه، ئاو له سه ر خوا. دهى برۆ نانه که ت بکړه ئيدى."

ته و او ي دوانيوه پۆکش ئه مه کارى موخته رهم بوو. ناو سه ندوقه که پر بوو له که وچک و چه نگالى ئاسن و مس، که هه ر دانه يه کيشيان نه خشى چيرۆکينک، به سه رها تىکى له سه ر هه لکه ندرابوو. هه موويان له سه ر يه ک بيست سى دانه يه ک ده بوون. تا عه سر داهات موخته رهم هه موويانى سړيوونه وه و بريقاندوبوونيه وه و داينا بوونه سه ر په فه. ئيدى ته و او ماندوو بوو بوو و هيزى لى برابوو.

شه و داهاتبوو موخته رهم هيشتا هه ر خه رىک بوو، که له پر وه ستا له ده ره وه ده رگاي کارگه که ي داخست و قفلى لى دا و دوو پيله قه شى به قوفله که دادان و رۆيشت. موخته رهم هيچ کيشه ي له گه ل خه وتن له کارگه که دا نه بوو. واته پيشى خو ش بوو، به لام ئه گه ر ته نگاو بيا چى کردبا؟ ئه گه ر تينوو بيا چ ده بوو؟

به يانیه که ی هیشتا خۆر هه لنه هاتبوو، وه ستا ده رگاي کردوو و سه یرى کرد و او موخته رهم دۆخينى به ده سته وويه و له به رده م ده رگا که وه ستا وه. هه ر ده رگا کرايه وه، موخته رهم پرايکرد، ئه م ما چ پراکردنيک. به ته نيشت وه ستا فيتکيکى¹ دايه خۆى و تا ناو مزگه وت پرايکرد. هيشتا وه ستا ده رگا که ی ته و او نه کردبووه، که موخته رهم ميزى کردبوو، ئاوى خواردبووه، ده ست و ده موچاوى شوشتبوون و له به رده م وه ستا حازر و ئاماده بوو.

¹ فيتک، تيزمال، پراکردنيکى زۆر خيرا، که له کاتى ته نگاوبوون و ناچاريدا ده کريت.

"دەك خاك بە سەرت، سەرخەر. واتە شەوئیکیش ناتوانیت خۆت بگریت؟ وەرە ئەم پارەیه بگرە، برۆنیو نان بو خۆت و بو منیش چایەک بینە. ئەمڕۆش تەنیا هەر نانی وشک. چیه؟ کیشەیهک هاتوو تە پیش؟"

موحتەرەم رۆیشت و گەرایەوه، هەر بە رینگاوه نانهکەى خۆى خواردبوو و چایەکەى وهستای بە دەسته وهبوو.

"زۆر باشە موحتەرەم یوغون تاشى بەرپرێز!، ئەم پارچە ئاسنە دەبینیت؟ ئەو قولابە چی؟ کهواتە ئەمە ئاسن، ئەو هەش نمونە، ئەمەشیان کوورە و خەلوز و چەکوچ و سندان. تا سێ رۆژى دیکە دەبیّت ئامادە بیّت. لەو سێ رۆژەدا هەموو کارگە لە خزمەتی ئیوهی بەرپرێزدا یە. بەندەش ئەگەر ئیزن هەبیّت و نەبمە مایەى سەرگرانیّت لەو گۆشەیه خۆم سەرگەرم دەکەم، هەلبەت ئەگەر رینگەمان پێ بەدەیت."

پاشان چەکوچینکی، که هەلبەت زیاتر لە کوتک دەچوو تا چەکوچ، دایە دەستی موحتەرەم و گوتی: "چی؟ سێ رۆژ." پاشانیشت توند چەپەرۆکینکی بە پشتەسەریدا کیشا و دیسان گوتی: "چەند رۆژ؟ سێ رۆژ."

موحتەرەم ئاسنەکەى خستە ناو کوورە و دەستی بە بەرز و نزمکردنی دەسکی دەزگای کوورەکە کرد. دەستی بە دەسکی دەزگاکەوه بوو و چاویکی لەسەر کوورەکە بوو، که ببینیت کەى ئاسنەکە سوور دەبیتهوه و چاویکیشى لە دەستی وهستا بوو، که ببینیت چۆن کوتک لە ئاسنی سەر سندانەکە دەدات.

پارچه ناسنیکى سه فاکراو

ئەو پوژرە موختەرەم لە بەیانییەوه تا شەو ئەو پارچە ناسنەى لە کوورە دەردەهینا و دايدەنايه سەر سندان، بە چەکوچان وەرى دەگژايى، بە پەنگرکيش^۱ هەلیدەگرت و دەیخستە ناو لەگەنیکى ئاو، دووبارە دەیخستەوه ناو کوورە، دەرى دەهینا و دايدەنايهوه سەر سندان و دەیکوتا، دەیخستەوه ناو ئاو، دووبارە دەیکوتا، دەیخستەوه کوورە و دیسان دەرى دینا و دايدەنايهوه سەر سندان و... بە نەفەرەت بێت، ناسنەکه نەدەهاتە رايى و نەدەهات.

کاتیک شەو داها، وەستا جلی کارى داکنەن و جلی پاکی پووشین و چەند سکهى دانانە سەر میزی کار و سەیریکی موختەرەم و سندانى بەردەمی کرد و گوتى: "ئەمشەو ئیدی دەرگات لەسەر گارە نادەم، وەستا کهى منیش لە پوژرى دووهدا هەر وای لەگەلدا کردم. ئیستا یان ئەو قولابە لەو پارچە ناسنە دروست دەکهیت، یان خواحافیز، بەرپرۆزەر موختەرەمەفەندى!"

هیشتا چەند خولە کینک بەسەر رویشتنى وەستا تینەپەریبوو، که موختەرەم هەستى بە سببەریکی قورس کرد. بەلێ، سببەر سببەرى وەستا بوو. کهى و چوون گەرابوو، که موختەرەم هەستى پینەکردبوو، نەیدەزانى. وەستا سەیریکی دیکەى چاوەکانى موختەرەمى کرد و توند کیشای بە پشتهملیدا و گوتى: "وەستا کهى منیش هەمان ئەوهى لەگەل مندا کرد."

ئەو شەوه موختەرەم تا بەیانى بپسانەوه کارى کرد. بەیانى که وەستا هاتەوه کارگە، سەیری کرد موختەرەم وا لە بن سندانەکه خەوى لێ کهوتوو و چەکوچکەشى هەر بە دەستەوهیه. ناسنەکه لەسەر سندانەکه بوو، بەلام هیچى لێ دەرەنەچوو، هیچ.

^۱ پەنگرکيش، مەقاش

سەكەكانیش وەكو خۆیان لەسەر مێزەكە بوون، هەر وەك ئەووی كە وەستا فریئە دابوو نە ئەوئ.

"ئۆی ئۆی جاشكەكەر. كەواتە بریاری خۆت داو؟ ئەگەر وەستاكەم لێرە بایە لەگەڵ تۆلەسەگێكی ئاوا چی دەکرد؟"

بە یەكەم لێدانێ چەكوچی وەستا لە سندانەكە، موحتەرەم یەك پێ لە جیئە خۆی راپەڕی، وەكو مامری سەربراو، چەند جار خۆی بەملا و ئەولای كارگەكە دادا و دواجار بەرامبەر وەستا، راوہستا، پەڕیشان و حەپەساو. وەستا هیچی نەدەگوت. ئاسنەكەئ دەكوتا و هیچی نەدەگوت. موحتەرەمیش لە شوپینی خۆی راوہستا و جوولەئەئ لە خۆی بریبوو. پاشان لەپەر وەستا لە چاوەكانی موحتەرەم نز بوو وەو، وەك ئەووی پێئ بلیت "دە ئاوا."

موحتەرەم سێ رۆژی تەواو لەسەر ئەو پارچە ئاسنە كاری كرد و هەولئەئ خۆی دا. لە ماوئەئ و سێ رۆژەدا وەستا هیچی نەدەگوت. قاپی دروست دەكردن، ئامیئری دروست دەكردن، بەلام قسەئەكی نەدەكرد، نە لەگەڵ موحتەرەم، نە لەگەڵ خۆئ و نەگەڵ هیچ كەسێكی دێكە.

بەئانی رۆژی چوارەمیش موحتەرەم دیسان لە پەنا سندانەكە خەوی لێ وەتبوو، بەلام ئەم جارە خەوئەكەئ قوول بوو، نە بە دەنگی چەكوچی وەستا و نە بە نەپەنەر و هاتوهارا كردنی بەئاگا نەهات. تائەو كاتەئ مەلا بانگی نیوهرۆئ دا و موحتەرەمئ لە خەو راپەرانند. وەستا پارچە ئاسنێكی وەكو ئەووی موحتەرەمئ دانابوو سەر سندان و پێدەچوو چاوەرئ بلیت تا بەئاگا دیت. ئیستا موحتەرەم بەرامبەر وەستاكەئ راوہستابوو و وەستاش خەریكی پارچە ئاسنەكە بوو. وەستا

پارچه ناسنیکى سه فاڪراو

ناسنه‌كه‌ى كوتا و كوتا تا ٽه‌وه‌ى له‌ناكاو بووه قولاب، قولاييكي لى ڊهرچوو ته‌واو وه‌كو ٽه‌و نمونونه‌يه‌ى كه‌ پيشانى موخته‌ره‌مى دابوو.

پوڙى پينجه‌م، وه‌ستا ڊهرگاي كارگه‌ى كرده‌وه‌ و بينى ديسان وا موخته‌ره‌م له‌ بن سندانه‌كه‌ خه‌وتوو و پرخه‌پرخى هه‌موو كارگه‌ى داگرتوو، به‌لام ٽه‌م جاره‌ جياوازييكي به‌رچاوى له‌گه‌ل پوڙانى ديكه‌ هه‌بوو. له‌سه‌ر سندانه‌كه‌ قولاييڪ داندرابوو. قولاييڪ ته‌نانه‌ت ناسڪتر و جوائتريش له‌و نمونونه‌يه‌ى له‌سه‌ر ره‌فه‌كه‌بوو. وه‌ستا باوه‌پرى به‌ چاوه‌كانى خوئى نه‌ده‌كرد. وه‌ستا له‌ قولابه‌كه‌ ورد بووبوو و موخته‌ره‌ميش كه‌ له‌گه‌ل ڊه‌نگى پيئى وه‌ستا له‌خه‌و راپه‌رپبوو، به‌ ليوئى به‌بزه‌وه‌ چاوه‌پري ڊه‌كرد وه‌ستا بليٽ بووه، يان نه‌.

وه‌ستا هيچى نه‌گوت. چووه‌ بنه‌بانى كارگه‌ و جله‌كانى خوئى گوڙين، به‌لام موخته‌ره‌م هيشتا چاوه‌پري بوو و به‌ نيگاي خوئى وه‌ستاي تيگه‌يانند تا گوئى له‌و قسه‌يه‌ نه‌بيٽ كه‌ چاوه‌پري بيستنيه‌تى، له‌ شوئنى خوئى ناجووليت. ٽه‌وه‌نده‌ چاوى بپرينه‌ چاوى وه‌ستا، تا ٽه‌وه‌ى دواچار وه‌ستا بوئى ڊانه‌وى و ڊه‌ستى به‌ قسان كرد. وه‌ستا قسه‌ى ڊه‌كرد، به‌لام سه‌يرى موخته‌ره‌مى نه‌ده‌كرد. واته‌ ڊه‌مى قسه‌ى له‌گه‌ل موخته‌ره‌م بوو، به‌لام پرووى له‌كه‌نداو بوو، كه‌ له‌ ڊهرگاي كراوه‌ى كارگه‌وه‌ ڊه‌بيندرا. "سه‌يركه‌ موخته‌ره‌م، من ٽه‌گه‌ر له‌ جيئى تو بام، خوئم ڊه‌كوشت! ڊونيا ٽه‌و هه‌موو هه‌ول و ماندوو بوونه‌ ناهيٽيت. واته‌ هيچ به‌هايه‌كى نيه‌. من ٽه‌گه‌ر له‌ جيئى تو بام و بوويرى و ٽازايه‌تئى تو م هه‌بايه‌، خوئم ڊه‌كوشت. ٽه‌م ڊونياه‌ پريزى تو نازانيت، به‌هاى تو تيئاگات. ٽه‌م ڊونياه‌ جيگاي نمونونه‌كانى وه‌ك تو نيه‌. ٽه‌م ويرانبووه‌ جيئى كه‌سانى هوشمه‌ند نيه‌. جيئى كه‌سانى وه‌ك تو نيه‌. تو ڊه‌زانيت چهنڊ ساله‌ ٽه‌م

خرتوپرتانە دروست دەکەم؟ دەزانیت ئەگەر بمهویت؟ ... دەزانیت؟ ئەگەر ئەووی
ئێستا دەیزانم ئەو دەمەی لە تەمەنی تۆدا بووم بمزانیمان، خۆمم دەکوشت. بەلێ
دەزانیت ئەم دۆنیایە تەنانت بەهای خۆکوشتنیشی نییە، بەلام ... بەلام ...
تیناگەیت چی دەلێم، وانییە؟ بەلێ، باش دەزانم کە هیچ لەم قسانە تیناگەیت. کە
گەشتیتە ئەم تەمەنە من ئینجا تیدەگەیت، بەلام ئەوکاتیش درەنگ داها توو
ئیدی، زۆریش درەنگ.

وەستا ئەم قسانە کرد و لەپەر راقەنا و تەخت بوو. موحتەرەم بە دەستی بە
چەکوچەو و تاسابوو کە ئەمە ئیدی چ هەلسوکە و تیکە. ئاخەر چونکە وەستا هەمیشە
دەخولایەو و چەپلەیی لێ دەدا و ئەو رەفتارانەیی دەنواندن، بەلام وەک بلێی ئەم
جارە باسیکی دیکەیه. ئەم جارە دەلێی نواندن نییە. وەستا هەر بە راستی لەو گۆرە
کەوتبوو. قسەیی نەدەکرد. نەدەجوولاً. لە موحتەرەم یوغون تاش رامابوو و نە
قسەیهکی دەکرد و نە خۆی دەجوولاند.

"موحتەرەم، وەرە پراکە دوو نانم بۆ بیته."

"سەر چاوان."

"موحتەرەم، سبەیی وەرە بەلەکەم بۆ بشۆ."

"سەر چاوان."

"موحتەرەم، تا ئیوارە تۆرەکانم بۆ پاک بکەیتەو هەا."

"سەر چاوان."

